

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 131
15 Tebax 1991
Buha 2.50 DM

Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

15 Ağustos'un 7. yıldönümünde sömürgeci özel savaşın iflası gizlenemiyor

Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizde olduğu gibi halk tarihimize de önemli bir dönüm noktası olan 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünü yaşıyoruz. 1984'te Dih (Eruh) ve Şemzînan (Şemdinli)'da patlayan "ilk kurşun"la birlikte başlayan silahlı direniş mücadelemiz tam yedi yıldır kesintisiz biçimde sürüyor. Bu kesintisiz silahlı direniş, faşist-Türk sömürgecilerinin dayattığı görülmemiş bir özel savaşa karşı sürdürüldü. Yine bu direniş, dünya genelinde reformist rüzgarların yelkenleri alabildiğine şişirdiği ve devrim gemilerini kapitalist-emperyalist limanlara doğru sürüklediği; yıllar yılı sosyalizm ve devrim zemini olarak kabul edilen diyarlarda bile silahlı mücadelenin "kötülükleri"nden başka bir şeyin konuşulmadığı bir süreçte sergilendi.

Kuşkusuz bu tür olgular, Kürdistan'da PKK önderliğinde yürütülen ve yedi yılda hiç kesintiye uğratılmayan silahlı direnişi daha da anlamlı kılmaktadır. Mücadele son derece geniş bir karşı-devrim cephesiyle, yaşamın her alanında ve kıyasıya olmuştur. Dolayısıyla ortaya çıkardığı sonuçlar da aynı oranda geniş kapsamlı ve önemlidir.

1984 yılında Kürdistan dağlarının doruklarına ulaştırılan ilk küçük gruplarla silahlı direniş mücadelesi başlatıldığında, sadece Türk sömürgecileri buna günlük ve saatlik ömürler biçmekle kalmamış, Türkiye ve Kürdistan'dan devrimci ve ulusal kurtuluşçu geçinen birçok güç de, sömürgecileri gölgede bırakacak bir gayretkeşlikle karşı tavır almada gecikmemişti. Bu büyük ve soylu çıkışı -büyük bir soysuzluk örneği sergileyerek- "maceracılık" olarak niteleyen, bunun intihar etmek demek olduğunu tekrarlayıp

Devamı 3. sayfada

ARGK 15 AĞUSTOS RUHUyla VURUYOR

- Şemzînan'daki Samanlı karakolu baskınında 39 asker öldürüldü, 7'si esir alındı. ARGK komutanları ellerindeki esir TC askerlerini BM aracılığıyla serbest bırakacaklarını açıkladılar.
- Bêdlîs Geliyê Avkuse çarpışmasında 6 özel tim elemanı, Bêdlîs-Amed karayolunu denetleme eyleminde de 10 asker öldürüldü.
- Mûş-Hasköy'de sömürgeci birliklerin pususunda şehit düşen 2 ARGK savaşçısı için Pasûr(Kulp)'ta; Çewlik'te şehit düşen bir gerilla için de Hênê'de yapılan cenaze törenleri binlerce kişinin katılımıyla serhildana dönüştü.
- Cizîra Botan-Hezex-Kerboran üçgeninde bir gecede üç düşman karakoluna baskın düzenleyen ARGK birlikleri, sömürgecilere ağır kayıplar verdirdi.
- Şimex-Girgê Amo(Silopi) arasındaki Hêzil vadisinde karakol baskını: 1 üsteğmen, 1 asteğmen ve 40 asker öldürüldü; karakol binası kullanılmayacak derecede imha edildi.

Mûş-Hasköy'de 2, Çewlik'de 1, Dilûk'ta 1, Şimex-Bestê'de 1 ARGK savaşçısı sömürgeci ordu birlikleriyle girdikleri çarpışmalarda şehit düştü.
Haberler 4-7. sayfalarda

Türk sömürgecilerini Ağustos korkusu sararken ARGK kentlerdeki düşman hedefleri dövmeyi sürdürüyor

* Gerillanın 1991 yılının başından bu yana gidererek sıklaşan kent baskınları, Ağustos'un ilk iki haftasında da hızlanarak sürdü.

İÇİNDEKİLER

Başkan APO'nun Amed halkına çağrısı / s. 16-17

Çocuk sayfası / s. 21

Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi / s. 24-25

* Bu süreçte Sêrt, Kosar(Kızıltepe), Wan, Hezex, Licê ve Qazizman il ve ilçelerine düzenlenen baskınlarda düşman hedefler önemli oranda tahrip edildi. Ayrıca sömürgecilere çok sayıda da kayıp verdirildi.

* ARGK birliklerinin Hezex merkezine düzenlediği fırtına gibi baskında sömürgecilere ağır kayıplar verdirildi; 3 subay ve 28 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı.

Haberleri 10-11. sayfalarda

Kitlesel eylemlilik dorukta

- Cizîra Botan'da sömürgeci kolluk kuvvetleri roketatar ve otomatik silahlarla evlere ve sivil halka saldırdı. Saldırıda 18 yaşındaki Hediye Dilçe vurularak şehit düştü. / Hezex(İdlî) merkezine gerillalar tarafından düzenlenen baskının ardından, ilçenin dışarıyla irtibatını kesen sömürgeciler kitleler üzerinde terör uyguladı.
- TC sömürgecilerinin Cizîra Botan ve Hezex'te uyguladığı devlet terörünü ve Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmek amaçıyla Cizîra Botan, Hezex, Şirnex, Girgê Amo, Midyad, Kerboran ve Nisêbîn'de kepenkler günlerce kapalı kaldı.
- Nisêbîn ve Misric(Kur-talan)'da aynı amaçla binlerce köylü ilçe merkezlerine doğru yürüyüşe geçti. "Bijî PPK-ERNK û ARGK" sloganlarıyla yürüyeyen kitlelerin üzerine ateş açıldı. Nisêbîn'de Yusra Akbal (24) ile Misric'da Salih Koç (55) adlı yurtseverler askerlerin açtığı ateşle vurularak şehit düştüler.

Haberleri 8-9. sayfalarda

Sömürgeci-faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'a saldırısı tam bir fiyaskoyla sonuçlandı

Haberleri 13-14. sayfalarda

Nemrut Dağı'ndaki turistler olayı Kürdistan'da kimin otorite olduğunu kanıtladı

Nemrut Dağı'nda 10 Alman turist kaçırıldı

Orta Kürdistan'da Wan gölünün batısında bulunan Nemrut Dağı'nda kamp kurmuş olan bir grup Alman turistten 10 kişi, 2 Ağustos 1991 tarihinde kaçırıldı. Turistlerin kaçırıldığı haberi duyulur duyulmaz sömürgeci-faşist Türk devleti adeta fırsat bu fırsat deyip ulusal kurtuluş mücadelemiz ve öncüsü PKK hakkında yoğun bir karalama kampanyası başlattı.

Şartlandırılmış beyinler derhal harekete geçti. Özellikle burjuva basının faşist rejimin kulu kölesi durumundaki temsilcileri, ne kadar güdük yetenekleri varsa ortaya koyup hayali senaryolar üretmeye ve yazmaya ko-

şuldular. PKK'nin turistlere nasıl kaba ve hoyrat davrandığı, onları nasıl yerlerde sürüklediği, kaçanların ardından nasıl öldürmek kastıyla ateş açtığı, para ve değerli eşyalarını nasıl

Devamı 12. sayfada

PAK geniş yankı yaratıyor

Güney Kürdistan'da PAK (Partiya Azadiya Kurdistan) adında, bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan'dan yana ve halkımızın ulusal kurtuluşunun kendi özgücüne dayalı devrimle gerçekleşeceğini savunan yeni bir parti kuruldu.

Güney'deki işbirlikçi önderliklerin çözümsüzlüğünün gün geçtikçe daha net ortaya çıkması, PAK'ın kısa sürede geniş bir taban bularak gelişip güçlenmesine yol açmıştır. Kuruluşunun üzerinden çok kısa bir süre geçmiş olmasına rağmen PAK, Güneyli kitleler arasında olduğu gibi dışarda da geniş yankı uyandırıyor. Son günlerde Almanya, İsveç hatta Avustralya televizyonlarında PAK üzerine programlar yayınlandı.

Kısa sürede bu denli geniş yankı uyandıran bu partiyi okuyucularımızın daha yakından tanımaları için PAK - Kuruluş Bildirgesi'ni yayınlamayı uygun görüyoruz.

PAK - Kuruluş Bildirgesi
22-23. sayfalarda

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısı Avrupa'da yaygınca protesto edildi

Haberleri 18-19. sayfalarda

Adil ARSLAN (Baran) yoldaş, 1965 yılında Cizîra Botan'ın Sirsirik köyünde orta halli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Aile bireylerinin büyük çoğunluğu PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş mücadelemizi öteden beri aktif olarak desteklemektedir.

Baran yoldaş, ilk-orta ve lise öğrenimini Cizîra Botan merkezinde tamamladı. Liseyi bitirdik-

ten sonra, ailesinin maddi imkansızlıklar nedeniyle kendisini daha fazla okutamayacağı anlaşıncı, bir süre dağlık kesimlerde çobanlık yapmaya başlar. Çobanlık yaptığı dönemde, 3 HRK (Kürdistan Kurtuluş Birlikleri) gerillasının sömürgecilerle girdikleri bir çarpışmada düşmana esir düşmelerine tanık olur ve bu olaydan ileri düzeyde etkilenir. 15 Ağustos 1984 şanlı atılımı günlerinde, 12 Eylül sonrası devrimci mücadeleyle ilişki kurmak için belli bir arayış içine girmesi ardından, fedakar ve yiğit kahramanlarımızdan **Abdurrahman-MOTOR (Salih)** yoldaşın vasıtasıyla ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışır. Böylece 1984'te Botan'daki gelişmelerle birlikte Partiyle ilişkiler kurma mutluluğuna erişir. Cizîra Botan şehir faaliyetlerine katılır. Başta kur-yelik görevlerini yerine getirir-

Gabar'da kanını komutan Agit'in kızıl kanıyla birleştiren büyük vatansever ve kurtuluş mücadelemizin kahraman komutanı

Adil ARSLAN

ken, daha sonra sorumlu düzeyde faaliyetler üstlenir. Bir yandan şehir merkezinde gençlik kesimlerini örgütlemeye çalışırken, öte yandan çevre köylerden de yoğun tarzda savaşçı toplamada önemli başarılar gösterir. Örgütlenme ve mücadele anlayışımızı kitlelere taşırmada, büyük adımların atılmasında pay sahibi olur. Cizîra Botan kent merkezinde faaliyet yürüttüğü sıralarda, polisler karşı isabetli eylemler geliştirir. Aranma durumu ortaya çıkınca dağdaki HRK birliklerine katılır. Ailesi de mücadeleye büyük destekler vermeye devam eder.

Baran yoldaş, belli bir mücadele pratiğinden sonra ulusal kurtuluş davasına daha yararlı olmak amacıyla, bir grup arkadaşıyla ülke dışına çıkarak **Mahsum KORKMAZ Akademisi**'nde siyasi ve askeri eğitime katılır. Gerekli eğitimini başarıyla tamamladıktan sonra, Parti tarafından Cizîra Botan şehir faaliyetlerine birincil dereceden sorumlu olarak atanır. Daha da bir gelişmiş ve donanmış halde tekrar ülke pratiğine yönelir.

Baran yoldaş bu süreçten sonra Cizîra Botan'da faaliyet içindeyken tanıdım. Gerçekten, O'nu daha önce hiç tanımadığım halde, ilk tanımamla birlikte, O'nun güçlü ve büyük bir komutan özelliklerine sahip olduğunu anladım. Oturuşundan, konuşmasından, yürüyüşünden O'nun değerli bir "heval" olduğunu düşündüm. O ise, bu konumuna rağmen çok ağırbaşlı ve sade olmaya itina gösteriyordu. Bir gün O'nunla bir sığınakta yalnızdık. Bana sorduğu bir soru üzerine aramızda şu konuşma geçti:

- Kaç yaşındasın?
- Onüç yaşımdayım.
Bana bakarak güldü ve konuşmasını sürdürdü:
- Okulda arkadaşlarınla ilişkilerin nasıl?
- Gayet iyi.
- Ben çok okumak, ülkeme çok yararlı olmak, Kürdistan'daki sömürgeci vahşeti dünyaya anlatmak isterdim.
- Şimdi de yapmıyor musun heval?
- Yapıyoruz ama... Sizler, geleceğin kuşakları, içimizi, derdimizi daha iyi anlatma şansına ulaşacaksınız.

Bu sözlerinden, neden gençlerle sürekli toplantılar yapmak istediğini anlamıştım. O zamana kadar dikkatimi çekmemişti ama, gençliğe büyük bir önem verdiğini ve bunun için çaba harcadığını anımsadım. En fazla gençlerle toplantılar yapardı.

Baran yoldaş, çok kısa bir

süre içinde hem yoldaşlarının hem de halk kitleleri arasında, tavır ve davranışıyla, yiğitliği ve güçlü özellikleriyle seçkin bir komutan ve saygın bir kişilik olduğunu kanıtladı. Partinin O'na verdiği tüm görevlere titizlikle yaklaşarak, Partinin eylem anlayışını bir yaşam felsefesine dönüştürmede örnek oldu. Gereksesi ne olursa olsun, görevine doğru yaklaşmayanların davranışları karşısında amansız olmasını bildi.

Bu özelliklerinin tümünü planlı ve özveriyle pratiğine de sürekli yansıtıyordu. 1987 yılının yarısından sonra, Cizîra Botan kent merkezinde 4 işbirlikçinin cezalandırılması eyleminde bizzat yer alarak, hain ve ajan işbirlikçi ağının çökertilmesinde başarılar sergiledi. Ardından Botaş Petrol Boru Hattı'na yönelik sabotaj eyleminin ve yine kent merkezinde işkenceci polisler yönelik bir dizi eylemin planlayıcısı ve uygulayıcısı oldu.

1988 yazının başlarında **Baran** yoldaş bir kez daha gördüm, epeyce konuştuk. Kendisine, "*Gençlerle ilişkilerimi giderek daha fazla geliştiriyorum. Eğer şimdi Parti emir verirse, bir grup arkadaşla gerillaya katılmaya hazırım. Artık benim tek bir isteğim var, Parti hemen gerekli talimatı ve teçhizatı verirse, sizlerle birlikte eylemlere gireyim*" dedim. "*Kısa bir süre içinde sizlerle ilişkiler kurup gereken talimatı ulaştırırız. Zaten biliyorsun, bu son yıllarda Par-*

ti büyük adımlar atarak Kürdistan'ı Vietnamlaştırdı. Bu doğrultuda Partinin sizlere büyük görevler vereceğine inanıyorum" yanıtını verdi.

Aramızda geçen bu konuşmanın ardından, Cizîra Botan merkezinde Sinan adlı ajan işbirlikçi bir unsuru bizzat kendisi ölümle cezalandırdı. Eylem Cizîra Botan ve çevresindeki halkı son derece büyük bir sevince ve coşkuya götürürken, işgalci faşist Türk ordu mensuplarını ve işbirlikçilerini korku ve paniğe sürükledi. **Baran** yoldaşın komutasında peşpeşe gerçekleştirilen eylemlerde, Cizîra Botan ve çevresinde koruculuk sistemine ağır darbeler indirildi.

Bu gelişmelere bağlı olarak sömürgeci düşman, **Baran** yoldaş özel hedefi olarak görüp yönelmeye başladı. **Baran** yoldaş, şehir örgütünü düşmanın hedefi olmaktan kurtarmak amacıyla, düşmana hissettireceği tarzda dağdaki gerilla birliklerine katılmaya karar verir. Şehirdeki tüm görevlerini **Binefş AGAL (Bêrfvan)** yoldaşa devrederken birlikte şehitlere bağlılık andını içtikten sonra dağa çıkar.

Güçlü komutan özelliklerine sahip olan **Baran** yoldaş, Cizîra Botan, Cûdî Dağ Kütlesi, Girgê Amo (Silopi) ve Gabar Dağı'ndaki alanlarda yüzlerce eylemde yer alır. Sömürgeciğe ve yerli çeteciliğe amansız darbeler vurur. **Baran** yoldaş teslim almak veya eylemlerden caydırmak amacıyla düşman, hain çetelerin bir komplo-

Baran yoldaşın şehadetini televizyondan duydum. Şehit düşen 8 gerillamızın arasında **Baran** yoldaş tanıdım. Büyük komutanı halkımız kaybetmişti. Uyuyormuşcasına çimlerin üzerinde uzanmış, cesedi üzerinde M-16 silahı duruyordu.

Alçak düşman! Bir kez daha şehitlerin yüzlerini tanımaz hale getirerek korkaklığını göstermişti. Onlar'ın şehit edilmişlerine yine ihanet neden olmuştu. 9 Mart 1985'te Sason Dağları'nda şehit düşen **Ahmet İBİN** ve 8 yoldaşının olayına benziyordu bu şehadet olayı. Onlar'da ihanetin sonucu olarak şehit olmuşlardı.

Baran yoldaş da ihaneti şehadetiyle kahretmişti. O'nun bana ettiği sözler hala kulağımda çınlıyor: "*Paslanmış bir kurşunumuz bile boşa*

gütmemel, çünkü paslanmış bir kurşunumuz tüm ihanetçilere bedeldir."

Bugün yüzlerce gerillanın, **Baran**'ın takipçisi olduğunu mutlulukla izliyorum. Bu büyük kahramanımızın annesi de hala şöyle sesleniyor Kürdistan gençlerine: "*Baran sadece benim evladım değildi.*"

O Partinin ve tüm Kürdistan halkının evladındı. Ve bugün ülkemizin dağlarında yüzlerce **Baran** var. Her Kürt genci bir **Baran** olmak onuruna kavuşmalıdır..."

suyla, 1988 yılının yarısından sonra aktif milislik yapan kardeşi, amcasının oğlu ve bir yakınını daha alçakça katleder. Amaç, **Baran** yoldaş mücadelesinden yıldırma ve eylemlerinden vazgeçirtmekti. Fakat **Baran** yoldaş, sömürgeci düşmana inat daha büyük bir kararlılıkla mücadelesine ve Kürdistan halkının özgürlük davasına olan inancını, bağlılığını daha ileri düzeylerde sürdürdü. Adı faşist işgal ordularının saflarındaki askerlerin ve subayların korku kaynağı oldu. **Baran** yoldaşın komutasındaki gerilla grubuyla çarpışmalara giren bazı TC askerleri, akli dengesini yitirdi. Cizîra Botan'da hastaneye kaldırılan bir askerin "**Baran**" adını sürekli saykılarak "*imdat*" çağır-
Devamı 26. sayfa

Berxwedan

Rojnameya Kurdi û Tirki

Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 16 12
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜCEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 3.00 \$ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi Almanya dışı
6 ay 30.- DM 6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM 12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

15 Ağustos'un 7. yıldönümünde sömürgeci özel savaşın iflası gizlenemiyor

Baştarafı 1. sayfada

duran, hatta bunun halkı da katliamlara ve ölüme götüreceğini vaaz edenlerin sayısı hiç de az değildi. Aksine bu tutum oldukça revaçtaydı.

15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünü yaşamakta olduğumuz şu günlerde Kürdistan ve Türkiye'deki mevcut durum ve gerçeklik; haklı ile haksız, doğru ile yanlış, güçlü ile güçsüzü çok net biçimde ortaya koymaktadır. Gerek mücadelemiz açısından, gerek TC açısından ve gerekse solculuk, devrimcilik, ulusal kurtuluşçuluk adına ahkam kesen Kürdistan ve Türkiyeli çok çeşitli güçler açısından durum oldukça açıktır.

Kürdistan devrim sürecinde

PKK önderliğindeki Kürdistan Devrimi'nin bugün varmış olduğu düzeyi görenler ve bunun anlamını kavrayanlar, düşman bile olsalar, 1984'lerde silahlı mücadele ve gerillaya kısa ömürler biçen ve onu küçümseyenlerin en büyük "ahmaklar" olduğunu vurgulamaktadırlar. Kendileri de birkaç yıl önce benzer iddialar ve görüşler öne sürmüş olsa bile, bu nitelemeyi yapanlar vardır ve çoğunluktadır.

Çünkü Kürdistan bugün ciddi bir devrimci süreç yaşıyor. Dünyanın tek efendileri olma sevdasındaki emperyalistlerin yeryüzündeki pek çok devrim ocağını önemli oranda söndürdükleri veya sönmeye yüz tutar hale getirdikleri bir ortamda, Kürdistan Devrimi salt Kürt halkı için değil, dünya ezilen halkları için de bir umut ışığı durumuna gelmiştir. Bir yandan ülkede boydan boya yaygın gerillanın oturulması, diğer yandan yine tüm ülkeyi sarmakta olan genel ayaklanma havası, Kürdistan'da ileri devrimci durum ortaya çıkarmıştır. Kısacası 1984'ten bu yana geçen yedi yıllık silahlı mücadele ile yaşamın her alanında geniş ve önemli mevziler kazanılmış ve ulusal kurtuluş devrimimiz nihai zafere son derece yakınlaşmıştır.

Kürdistan Devrimi'nin katettiği bu mesafe ve gelmiş bulunduğu ileri düzey, salt TC sömürgecilerini ciddi biçimde tehdit eden bir olgu olmakla kalmıyor, Ortadoğu'dan başlayarak "dünyaya yeni düzen vermek" isteyen emperyalistlerin politika ve planları önünde de aşılmaz bir engel teşkil ediyor. Bu nedenle de emperyalistler, sömürgeci ve bunların her türden işbirlikçi ve uşaklarının tüm sivri oklarını üzerine çekiyor.

1991 yılı bahar ve yaz atımlarıyla birlikte, istikrarsız ve dengeleri alt-üst olmuş Ortadoğu bölgesinde güçlü ve istikrarlı bir devrimci odak durumuna gelen Kürdistan, emperyalistlerle sömürgecileri daha fazla ürküt-müştür. Bunun için de son derece geniş bir karşı-devrim cephesi örgütlendirilerek, bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'ye karşı topyekün saldırılar başlatılmıştır. Yedi yıllık sürede devrimimize önemli oranda yol aldırın ve kazandığı büyük ivme ile önümüzdeki süreçte daha kısa sürede çok daha büyük mesafeler katettireceği anlaşılan silahlı direnişin tasfiye edilmesi amacıyla, içerden ve dışardan, sağdan ve "sol"dan dayatı-

lan yoğun baskılarla öncüye boyun eğdirilmek istenmiştir.

Fakat düşman cephesi ne denli güçlü görünürse görünsün ve yöneltilen saldırılar ne denli yoğun olursa olsun, buna karşı takınılması gereken doğru devrimci tutumun hiçbir zaman tavizler vermek ve boyun eğmek olmadığını bizzat kendi zorlu pratiğinden çok iyi bilen öncümüz PKK; düşmanın bu son saldırılarına da vereceği tek yanıtının daha güçlü ve ileri bir direniş hamlesi olacağını bütün dünyaya ilan etmiştir. Sadece öncü olarak değil, bütün bir halk olarak sergilenecek böylesi bir direnişin yenilmezliğinin kesin olduğu inancı halka da benimsetilmiş ve bu temelde Amed serhildanında somutlaşan büyük kitlesel direnişle gerçeğine ulaşılmıştır.

Birçoklarının yine akıl erdirmekte zorlandığı, fazla akılcıca bulmadığı, ancak doğruluğu bizzat geçmiş mücadele pratiğimizde defalarca kanıtlanan bu devrimci direnişçi tutumun, düş-

karşı TC daha ilk günden başlayarak bir özel savaş yürütmüştür. Özellikle 15 Ağustos '84'te silahlı direnişin gündeme gelişiyle birlikte özel savaş daha da ağırlık kazanmıştır. 1987 yılında ise Olağanüstü Hal Bölge Valiliği ve Özel Kolordu'nun oluşturulmasıyla tüm den kurumlaştırılmıştır. Kürdistan'da yaşamın her alanında özel savaş egemen kılındığı gibi Özel Harp Dairesi, MGK vb. kurumlar aracılığıyla rejimin en tepesinde de yönetim ağırlıklı olarak bu kesimin eline geçiyordu.

Kurumlaştırılan özel savaşın simgesi, "süper vali" diye göklerle çıkarılan faşist Hayri Kozakçioğlu idi. ABD ve İngiltere emperyalistlerinin kontr-gerilla okullarında yetişen ve her türlü maddi ve teknik olanağın yanısıra en geniş yetki ile de donatılan Kozakçioğlu 1987 yılı ortalarında işbaşına geldiğinde bir yılda PKK'yi bitireceğini vaat etmekteydi. Sonra bu plan süresi her defasında uzadı, uzamak zorunda kaldı. Emperya-

aldığı, Kürt işbirlikçi kesimlerinin en uşakça tavırlarla emperyalistler ile sömürgecilerin hizmetine girdiği ve bunların tümünden oluşturulan -hatta içten de bir-iki savaş kaçkınının katılımının ihmal edilmediği- geniş kapsamlı bir karşı-devrim cephesinin yönelttiği topyekün saldırılar bir anlamda son bir şans oldu. Son bir atağın psikolojik boyutlarını sahneler gibi Kozakçioğlu, Mayıs-Haziran aylarında yaptığı açıklamalarda bile ulusal kurtuluş mücadelemizin tükeniş ve imhaya doğru gittiği tarzından iddialarda bulundu ve yine yüksekten atıp tutmaya devam etti.

Ama bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nin, karşı devrim cephesinin dayattığı baskı ve saldırılara karşı verdiği onurlu yanıt; ve bunun askeri açıdan 6 Temmuz gecesi Girgê Amo(Silopi) - Şirnex(Şırnak)-Cizîra Botan - Sêrt(Siirt) baskınları ve sonrasında gelişen ARGK atılımında, kitlesel açıdan da Amed Serhildanı'nda doruğa ulaşip somutlaşması, Kozakçioğlu'nun ve onun şahsında da sömürgeci özel savaşın iflasa ulaşan sonunu getirdi. Faşist Kozakçioğlu'nun görevden alınışının tam da bu döneme denk gelmesi tesadüfi değildi zaten.

Olayın salt bir valinin tayini olayı olmadığı, tümüyle sömürgeci özel savaşın başarısızlığı ve iflası olduğu açıktır. Bunun bir diğer kanıtı da Kozakçioğlu'nun yerine atanan Konya valisi Necati Çetinkaya'nın bu göreve gitmeye bile cesaret edememesi durumudur. Silahlı direniş mücadelemiz karşısında özel savaşın nasıl bir yenilgi yaşadığını gözler önüne sermenin bundan daha somut bir örneğini gösterbilmek güçtür.

Güney Kürdistan'a saldırı, özel savaşın yenilgisinden kaynaklanan bir çılgınlıktır

15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünde, TC'nin yaşadığı derin bunalımı ve silahlı direniş mücadelemiz karşısındaki yenilgisini ortaya koyan daha başka gelişmeler de yaşanıyor. Faşist rejimin ne denli çürüdüğünün ve nasıl yıkılışın eşiğine geldiğinin bir diğer göstergesi de son dönemde "ölüm mangaları" uygulamasının da yürürlüğe konması, bazı halk önderlerinin ve ileri gelen dürüst, yurtsever insanların katledilerek kitlesel kaba-rışların önüne geçilmeye çalışılmasıdır. Bu tür uygulamalar kesinlikle miadını doldurmuş faşist diktatörlüklerin yöntemidir ve hiçbirini de kötü sondan kurtarabilmiş değildir.

Faşist Türk sömürgecilerinin gerilla savaşı karşısındaki başarısızlığının daha önemli diğer bir göstergesi de, Güney Kürdistan'a yönelik saldırısıdır. Bu saldırının nasıl bir fiyaskoyla sonuçlandığına bütün dünya tanık oldu. Buna ilişkin haberleri ve rakamları bu sayımızın diğer sayfalarında izleyebilmek olanaklı. Aynı şeyleri burada da yinelemek değil amacımız. Bizzat bu saldırı hareketini büyük bir tantana ile başlatan ve yöneten sömürgeci generallerin, "zaten küçük bir harekattı", "PKK'-

ye verdirilen kayıp sayısından ziyade, ordumuzun böyle bir hareketi yapabilecek yetenekte olduğunun gösterilebilmesi önemlidir" tarzındaki açıklamaları, yaşadıkları hezimetin zaten yeterli derecede açıklamaya yetiyor.

Burada vurgulamak istenen nokta farklıdır ve şudur: Hangi yönden bakılırsa bakılsın, bu saldırı tek kelimeyle bir çılgınlıktır. TC'nin, kurulduğu günden beri Güney Kürdistan üzerinde emelleri olduğu, hatta bu yöreleri "Misak-ı Milli" sınırları içinde saydıkları bir gerçektir. Ama cumhuriyet tarihi boyunca bu tarzda bir çılgınlığa cesaret edilememiştir. Bugün böyle bir işe kalkışılması, özel savaşın yenilgisi ve iflasından kaynaklanan bir çılgınlıktan öte bir şey değildir. Adeta kaybedeceği bir şeyi kalmayan bir kumarbazın bütün varlığını son bir kez kumara yatırması durumuna benzemektedir. Ve hiçbir kumarbaz bu yöntemle uçurumun kenarından dönememiştir.

Kısacası, ne yönden bakarsak bakalım, silahlı direniş mücadelemize karşı örgütlendirilip yürütülen dört başı mamur sömürgeci özel savaş, gizlenmesi mümkün olmayan bir yenilgi ve iflası yaşamaktadır. 15 Ağustos'un ilk günlerinde -ve daha sonraki yıllarda da- gerilla mücadelesine saatlik, günlük, haftalık ömür biçen sömürgeci-faşist TC'nin geldiği durum bu iken; 15 Ağustos'ta patlayan "İlk kurşun" Kürdistan'ı, kitlesel ayaklanmalar ve yaygın gerillanın yaşandığı bir devrim diyarı haline getirmiştir.

15 Ağustos Atılımı'nın ilk dönemlerinde zaman zaman Türk sömürgecilerinden daha büyük bir gayretkeşlikle solculuk, devrimcilik ve ulusal kurtuluşçuluk adına saldırıların durumlarına ise, uzun uzadıya değinmeye bile gerek yoktur. Kimin ne kadar gelişme yarattığı ortadadır. Bir kesimi sonradan, özellikle mücadelenin kitlesel boyutlar kazandığı 1989 ve '90 yılında eski tutumlarını gözden geçirerek, yetersiz de olsa özleştirel bir yaklaşımla tavırlarını gözden geçirdiler, dostluk geliştirdiler. Elbette ki bu önemli ve değer verilmesi gereken bir tavır oluyor. En çok da Türkiyeli çeşitli gruplar bu tür yaklaşımlar sergilediler.

Kürt küçük burjuva-reformist kesim ise, çok azı dışında olumsuzluklarını halen de sürdürmekte. Bunca gelişmeler yaratan silahlı direnişe halen de inançsız yaklaşım ağırlıktadır. Sözümona 30-40 yılın peşmergeleri bile sorunun silahlı direnişle değil de başka yollardan ve daha çok da emperyalistlerin inayetiyle çözüleceği gaffetine kapılmışlardır. Hatta zaman zaman bunu "akılcı yol" diye PKK'ye de önermekten geri durmamaktadırlar. Ancak bunların iflasının da TC'ninkinden hiç de aşağı kalır yanı yoktur. Benzer bir tükeniş ve çıkmazlıklarına dek yaşamaktadırlar.

Sonuç olarak, 1984'lerde büyük laflar ve iddialarla silahlı direnişimize ömür biçenler ve onların hempaları; bir dağılma-yı, güçsüzlüğü ve çözümsüzlüğü yaşarken; 7 yıllık kesintisiz gerilla savaşını, Kürdistan'ı bir devrim ocağı haline getirerek nihai zafere alabildiğine yakınlaştırmıştır.

man cephede büyük güçlükler ve zorlanmalar ortaya çıkarcığı açıktı ve nitekim bu tür sonuçların ortaya çıkması da gecikmedi. Faşist Türk sömürgecilerinin yıllardır uygulamakta olduğu kirli özel savaşın kesin olarak başarısızlığa uğradığı, gizlenmesi olanaksız bir tarzda ortaya çıktı.

Kozakçioğlu'nun kaçışı özel savaşın yenilgi ve iflasının belgesidir

Ulusal kurtuluş mücadelemiz her gün yeni mevziler ele geçirip gelişir ve nihai zafere doğru sağlam adımlarla yol alırken, sömürgeci-faşist TC de, giderek daha derin krizlere ve adım adım çöküşe doğru kaymaktadır. Tam da 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümü sürecine denk gelen günlerde, sömürgeci özel savaşın yürütücüsü durumundaki Kozakçioğlu'nun daha fazla tutunamayıp havlu atması, faşist rejimin nasıl bir çıkmazla yüzyüze olduğunu gösteriyor.

Ulusal kurtuluş mücadelemize

listlerin yetmesi faşist Kozakçioğlu, özel savaş her alanda olduğu gibi psikolojik alanda da son derece ustaca uygulamak için çok çarpındı.

Özel savaşın kurumlaşma yıldönümlerinde ya da gerektiğinde daha sık aralıklarla açıklamalar yaptı; ustaca hazırladığı istatistiklerle gerilla mücadelesinin giderek gerilediğine halk kitlelerini inandırmak için çok uğraştı. Bunun için radyo-TV gibi propaganda araçlarını sonuna kadar kullanırken, burjuva basını da kendi emrindeki bir kol faaliyeti gibi çalıştırdı.

Bu tür girişimlerin elbetteki etkisi olmadı değil, yer yer oldukça ağır etkiler ve tahribatlar yarattığı da oldu. Ama silahlı direniş mücadelemizin görkemli gelişmesi karşısında sömürgeci özel savaş hiçbir zaman amacına ulaşamadı. Gerilla, özel savaşın büyük umutlarla uygulamaya konan her yöntemini boşa çıkarıp aşarak mücadeleyi en geniş kitlelere maletmeyi başardı.

Özel Savaş yönetiminin başı Kozakçioğlu için, 1991 yazına doğru Avrupa'sı, ABD'siyle emperyalizmin aktif biçimde yer

ARGK 15 Ağustos ruhuyla vuruyor

Şemzinan

Samanlı karakoluna ARGK baskını: 39 asker öldürüldü, 7'si de esir alındı

Şemzinan (Berxwedan): Şemzinan'ın güneyinde bulunan Samanlı karakoluna 4 Ağustos günü baskın düzenleyen ARGK birlikleri, karakolu tümünden imha ederek sömürgecilere ağır bir darbe vurdu. Baskında 39 düşman askeri öldürüldü, 7'si de esir alındı. Ölen düşman askerleri arasında subayların da bulunduğu bildirilmektedir.

Edinilen bilgilere göre olayın gelişimi şöyle oldu: 4 Ağustos sabahı erken saatlerde bölük düzeyindeki bir ARGK birliği Samanlı karakoluna yönelik baskını gerçekleştirmek üzere harekete geçti. Gerilla birliklerimiz öncelikle karakol çevresinde devriye gezen düşman birliğini etkisizleştirmek için girişimde bulundu ve düşman devriye birliği, planlanan biçimde kısa sürede etkisizleştirildi. Samanlı karakolundan devriyeye çıkmış olan gruptan bazıları öldürülerek, kalanları da esir alınarak etkisizleştirildikten sonra gerillalar karakol binasının etrafını tümünden sararak çembere aldı. Bu arada gerilla gruplarından birkaçı da dıştan gelebilecek takviye düşman birliklerinin geçebileceği muhtemel yollar üzerinde önlemler alarak saldırı grubunun güvenliğini sağladı.

Düşman karakolunu çembere alan ARGK birlikleri yoğun bir roketatar ve otomatik silah ateşiyle saldırıya geçti. Neye uğradığını şaşırarak sömürgeci güçler herhangi bir varlık gösterip karşılıklı bile bulunamadılar. Çil yavrusu gibi dağılan TC as-

kerleri, büyük bir panik içerisinde canını kurtarmanın yolunu arıyorlardı. Gerillalarımızın etkin ateşiyle kısa sürede harabeye dönen karakol binasında hiçbir karşı koyma ve canlılık emaresi kalmadı. Bunun üzerine hedefi hızla kontrol eden gerillalar köşede bucakta saklanarak sağ kalabilmiş askerleri esir aldı. Ayrıca karakol binasının enkazı arasında sağlam kalabilmiş düşman silah ve malzemelerine de el koydu.

ARGK birliğinin etkin ve başarılı hareketiyle kısa sürede imha edilen düşman karakolunda bulunan askerlerin toplam sayısının 63 kişi olduğu bildiriliyor. Bunlardan sadece 17'sinin sağ ya da yaralı kurtulabildikleri, geri kalanlardan 39'unun öldürüldüğü, 7'sinin de esir alındığı belirtilmektedir. TC yetkilileri her zaman olduğu gibi kendi kayıplarını küçük göstermeyi ihmal etmedi, sadece 9 askerin öldürüldüğü yolunda açıklamalar yapıldı. Ancak daha sonra -Güney'e saldırının bir gerekçesi yapılmak istendiği için- burjuva basınında yayınlanan karakolun enkaz halindeki resimleri dahil, bu enkazdan sağ kurtulabilmenin mucize olduğunu açıkça gösterebilecek nitelikteydi.

Esir TC askerleri, basın mensuplarına gösterildi

4 Ağustos 1991 günü Samanlı karakoluna yapılan baskında esir alınan TC askerlerinin adları şöyle: 1-Mehmet Çiçek (İzmit), 2-İbrahim Kubatoğlu (Samsun), 3-İbrahim Doğan (Tokat), 4-Hüseyin Ören (Zonguldak), 5-İdris Şahin (Çorum), 6-Vahit Çiftçi (Zonguldak), 7-Mehmet Ali Öz (Balıkesir).

Daha sonraki günlerde, geril-

laların elindeki esir TC askerleri Türk ve dünya basını mensuplarıyla görüştürüldü. ARGK'nin Güney Kürdistan'daki kamplarından birinde bulunan esir askerlerin durumlarının çok iyi olduğuna herkes tanık oldu. Kamp-taki ARGK komutanlarının basın mensuplarına yaptıkları açıklamaya göre esirler uygun zamanda Birleşmiş Milletler aracılığıyla serbest bırakılacaktır. ARGK komutanları, esir TC askerlerini BM aracılığıyla serbest bırakma yoluna gidilmesinin nedenini Türk devletinin daha önce benzer konuda aldıkları tavra bağlamaktadırlar. Komutanlar, 1988 yılında da esir aldıkları askerlerden 10'unu serbest bıraktıklarını, ancak serbest bırakılan bu askerlerin bizzat TC tarafından öldürüldüklerini belirtiyorlar. Aynı durumun ve tehlikenin bu esirler için de söz konusu olabileceği belirtilerek, bu kişilerin yaşamlarını tehlikeye atmamak için serbest bırakma işleminin BM veya başka uluslararası güçler aracılığıyla yapılması uygun görülmektedir.

Sömürgeci Türk devletinin işkenceciliği ve PKK'nin devrimci adaleti

Samanlı karakolu baskınında ARGK gerillaları tarafından esir alınan 7 TC askerinin durumu, çok önemli bir gerçeği bir kez daha gözler önüne sermesi açısından da önemlidir. Sömürgeci-faşist Türk devletinin şimdiye kadar savaş esirlerine karşı ne büyük bir barbarlık ve işkence uyguladığı çok iyi bilinmektedir. Onlarca PKK'li savaş esiri işkencelerde katledildi. Birçok ARGK savaşçısı sağ ya da yaralı

ele geçtikten sonra yine en hunharca işkencelerle ve sorgusuzsualsiz katliamdan geçirildiler. Ve halen de cezaevlerinde savaş esirleri üzerinde işkenceler en yoğun biçimde uygulanmaktadır.

Şu anda ARGK birliklerinin elinde esir bulunan TC askerlerini gören basın mensuplarının anlattıkları ve bizzat esirlerin ailelerine hitaben yazdıkları kendi mektupları, önemli bir gerçeği, PKK'nin devrimci adaleti gereği savaş esirlerine nasıl insancıl davranıldığı gerçeğini çok net biçimde ortaya koymaktadır.

Esir Türk askerlerinin mektuplarındaki şu satırlar, ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK'nin yüce adaletinin somut belgesi niteliğindedir:

"Sevgili anneciğim beni ve bizi hiç merak etmeyin. Biz çok iyiyiz. Şimdiye kadar hiçbir kötülük görmedik" (Vahit Çiftçi)

"...Bizler şu anda PKK militanlarının elindeyiz. Sağlığımız çok iyi. Bizlere iyi muamele yapıyorlar... Üzülmeyin, bizlere burada çok iyi de bakıyorlar." (Hüseyin Ören)

"Sevgili anne ve babacığım. Ben oğlunuz İbrahim. Çok iyiyim. Beni merak etmeyin. Burada esiriz, ama onlar ne yiyorlarsa biz de onu yiyoruz. Omuzumdan yaralandım. Ama sağ olsunlar, doktor elinden gelen her türlü tedaviyi yapıyor ve yaptı." (İbrahim Kubatoğlu)

"Sevgili anne ve babacığım. Beni ve bizi hiç merak etmeyin. Çok iyiyiz. Şimdiye kadar kötü davranış görmedik. En kısa zamanda ... sizlere kavuşacağımıza inanıyoruz." (Mehmet Çiçek)

Yeri geldiğinde kendisini bir hukuk devleti, bağumsızlıkçı direniş mücadelemizi de terörist-

lik olarak göstermeye çalışan TC'nin işkenceci ve katliamcı karakteri ile PKK'nin devrimci adaleti, kimin yaşamaya gücü olduğu ve yaşamaya gerektiğini ve kimin çürümüş-kokuşmuş olduğunu gözler önüne seriyor. Çünkü, yaşamaya gücü olan ancak adaletli davranabilir; işkenceci ve barbarlar ise çürümüş, yokolup gitme zamanı gelmiş TC gibi güçlerdir.

Bêdîs

Geliyê Avkuse çarpişmasında 6 özel tim elemanı öldürüldü

Bêdîs/Tûx (Berxwedan): Bêdîs'in Tûx (Tatvan) ilçesi sınırları dahilinde bulunan Geliyê Avkuse muntakasında ARGK birlikleri ile sömürgeci özel tim ve komando birlikleri arasında büyük bir çarpışma meydana geldi. 1 Ağustos günü öğleden sonra başlayan çarpışma gece boyunca da devam etti. Kendisinden sayıca çok üstün durumdaki sömürgeci güçlere karşı başarılı ataklar yaparak inisiyatifi sürekli elinde tutan gerillalarımız, Geliyê Avkuse (Kesan Deresi)'de Türk sömürgecilerine unutamayacakları bir ders daha verdi.

Seçme sömürgeci birliklerin katıldığı bu çarpışmada düşmanın darbe yemekten kurtulmadığı bildiriliyor. Gelen ilk haberlere göre düşman birliklerden 6 özel tim elemanı ve asker öldürüldü ve birçoğu da yaralandı. Çarpışmanın geçtiği yere yakın bulunan köylülerce, olayda 2 gerillanın da yaralandığı veya şehit düştüğü belirtildiyse de, bu haber gerilla kaynaklarınca doğrulanmış değil.

Şemzinan-Samanlı karakolunun ARGK baskınından sonraki hali (üstte). ARGK'nin elindeki esir TC askerleri (altta).

Tatik ve Sason'da 2 ajan cezalandırıldı

Bêdlîs'in Tatik nahiyesi ile Sason'da ayrı ayrı tarihlerde 2 çetebaşı ajan ölümle cezalandırıldı.

Gerilla kaynaklarından edinilen bilgilere göre, Bêdlîs'in Tatik bucağında 2 Ağustos günü, soyadını öğrenemediğimiz Muhsin adlı bir çetebaşı, ARGK'ye bağlı şehir timleri tarafından ölümle cezalandırıldı. Sömürgecilere hizmetten bütün uyarılara rağmen vazgeçmeyen ve vazgeçmeyeceğini de belirtecek kadar pervasızlaşan bu unsurun öldürülmesi, yurtsever bucağın halkı tarafından sevinçle karşılandı.

Öte yandan Sason'da da 4 Ağustos tarihinde "Sason'lu Nurrettin" adıyla ün yapmış bir ajan ölümle cezalandırıldı. Alman turistleri olayı nedeniyle bölgede çok yoğun operasyonların yapıldığı ve dağ-taş sömürgeci askerle doldurulduğu bir sırada yerleşim alanlarında gerçekleştirilen bu eylemler, halkın ARGK'ye daha büyük güven duymasına yol açtı.

Bêdlîs-Amed karayolunu denetleyen ARGK birlikleri müdahaleye gelen sömürgeci güçleri pişman etti: 10 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı

Bêdlîs-Amed anakarayolunu keserek yolun denetimini ele alan gerilla birliklerine müdahale etmeye yeltenen TC ordu birliklerinden, aralarında subay ve asubayların da bulunduğu 10 asker öldürüldü. Olayda askerlerin açtığı ateş sonucu bir yolcu otobüsünün şoförü de yaşamını yitirirken, 5 yolcunun da yaralandığı bildiriliyor.

Ulaşan bilgilere göre, 14 Ağustos günü akşamı Bêdlîs-Amed anakarayolu, Bêdlîs merkezine 15-20 km mesafede Deliklitaş ile Kemaliye arasındaki Buzlupınar mevkiinde ARGK birlikleri tarafından kesildi. Yolun denetimini ele geçiren gerillalar, geçen araçları durdurup kimlik kontrolü yaparken zaman zaman biriken yolculara yönelik de propaganda konuşmaları yapar. Yolun gerillalar tarafından kesildiği noktaya yakın Ava Wextê denilen turistik ziyaret yerinde bulunan sömürgeci askeri birlik olaya müdahale etmek istiyor. Gerillalar o sırada durdurdukları bir yolcu otobüsünde kimlik kontrolü yapmaktadır.

Askeri araçların geldiğini farkeden gerillalar hemen araziye çekilerek önlem alıyor. Sömürgecilere ait askeri araç, bir otobüsün durdurulduğu noktaya yaklaştığında hızını daha da artırıyor. Ve aynı hızla geçerken araçlara doğru rastgele ateş ediyor. Bu ateş sonucu otobüs şoförü ve 5 yolcu çeşitli yerlerinden yaralanıyorlar. Yarası ağır olan şoförün daha sonra kurtarılamayarak öldüğü bildiriliyor.

Alan engelli ve yol oldukça virajlıdır. Bölük düzeyindeki gerilla birliklerinden bir grup zaten önceden Ava Wextê'deki düşman birliğinin muhtemel bir saldırısına göre konumlanarak önlem almıştır. Yolda denetim yapan birliklerin de katılımıyla daha da güçlenen ARGK birliği hızla geçmek isteyen düşman aracını yayılım ateşine tutuyor. Askeri araç gerillaların etkin

ateşiyle büyük oranda tahrip oluyor. Araçta bulunan düşman askerlerinden 10'u öldürülürken, pek çoğu da yaralanıyor. Sivil otobüste bulunan görgü tanıklarının belirttiğine göre ölen askerler arasında subay ve asubaylar da bulunmaktadır. Ancak bunların sayıları ve rütbeleri öğrenilemedi.

Gerilla birliğimiz olaydan sonra hiçbir kayıp vermeden üssüne dönüyor.

Wan

Hesenê Abdal köyü korucularının silahlarına el kondu

Wan (Berxwedan): Wan'ın Erdiş(Ercêş) ilçesine bağlı Hesenê Abdal(İlca) köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları, köyün 8 korucusunun silahlarına el koydu. 2 Ağustos günü meydana gelen bu olayda, gerilla birlikleri köyden ayrıldıktan sonra köye gelen sömürgeci ordu birlikleri silahsızlandırılan korucuları gözaltına aldı.

Gerillalar tarafından silahsızlandırıldıktan sonra gözaltına alınan korucuların sorgulamaları yapıldıktan sonra tutuklanarak Diyarbakır DGM'ye sevk edildikleri bildiriliyor. Söz konusu

rülürken 2 asker de yaralandı.

Baskın sırasında kendisine karşı koymaya çalışan düşman birliğini pişman eden ARGK gerillaları hiçbir kayıp vermeden geri çekildi.

Wan ve Çolamerg'de halk coşkulu, sömürgeciler tedirgin

TC'nin büyük gürültülerle başlattığı -tabii sonra hezimete uğrayınca gürültüler de azaldı- Güney Kürdistan saldırısı sırasında Kuzey'de yoğun bir eylemlilik yaşanması, diğer alanlarda olduğu gibi Wan ve Çolamerg-(Hakkari) yörelerindeki halk kitelleri arasında da büyük bir sevinç ve coşku yarattı.

TC'nin sınırötmesine yaptığı saldırı sürecinde, bazı köylerin özellikle de sınır bölgesindekilerin boşaltılması da hedeflenmişti. Ancak gelen haberlere göre, sınır köylerinden hiçbir boşaltılmamış, köylüler TC'nin bu uygulamasına karşı büyük bir direniş sergilemişlerdir. Wan ve Çolamerg'de halkın çok coşkulu olduğu izleniyor. Kürdistan'ın genelinde aslında halkın morali son derece yüksek.

Buna karşılık TC sömürgecilerinin tedirginliği neredeyse panik düzeyine çıkmış durumda.

birakmak istiyor. Yaptıkları müracaat kabul edilmedi. Korucular ise verdikleri kararlarında direniyorlar.

Gridax

Tûtax'ta radyolink istasyonu ateşe verildi

Gridax (Berxwedan): Gridax-(Ağrı)'a bağlı Tûtax(Tutak) ilçesinde PTT'ye ait radyolink tesisleri ARGK birlikleri tarafından yakılarak imha edildi. Edinilen bilgilere göre Tûtax ilçesine bağlı Hasturna köyünde bulunan Zozan Radyolink İstasyon'u 11 Ağustos günü akşamı bir ARGK gerilla mangası tarafından basıldı. İstasyonda nöbet beklemekte olan bekçileri etkisizleştiren gerillalar tesisleri ateşe vererek imha etti. Sömürgecilere milyonlarca liralık zarar verildiği gibi, bölgedeki telefon vb. PTT faaliyetleri de uzun süre aksatıldı.

Tesislerin yanıp imha olması ardından etkisizleştirilen bekçilere de eylemin amacı anlatıldıktan sonra bekçiler serbest bırakıldı. Eylemi gerçekleştiren gerilla birliği daha sonra herhangi bir kayıp vermeden üssüne döndü.

Bir ARGK birliği içtimada

Foto: Berxwedan

su korucuların bu olaydan kısa bir süre önce silahlarını bırakmak istedikleri ve bu amaçla sömürgeci yetkililere başvurdukları ancak başvurularının geri çevrilerek silahlarının geri alınmak istenmediği belirtiliyor. Şimdi ise, silahlarını isteyerek gerillalara verdikleri iddiasıyla yargılanmak isteniyorlar. Tutuklanmalarının gerekçesi de bu oluyor.

Bu olay, hem sömürgecilerden silah alıp koruculuk yapan çetelerin hem de bizzat sömürgecilerin çıkmazını sergileyen ilginç bir örnektir.

Balaban köyü baskınında 2 asker ve 1 korucu öldürüldü

Wan'a bağlı Westan(Gevaş) ilçesinin Balaban köyüne 9 Ağustos 1991 tarihinde ARGK birlikleri tarafından bir baskın düzenlendi. Akşam saatlerinde meydana gelen baskın eylemi sırasında köyde bulunan sömürgeci güçlerle gerilla birliği arasında çatışma çıktı. Çıkan çatışmada sömürgeci ordu birliklerinden 1 assubay uzatmalı çavuş ile 1 er öldürüldü. Ayrıca aynı olayda 1 köy korucusu da öldü-

Bir yandan askeri alanda sürekli yaşanan yenilgili durum, öte yandan bir dert haline gelen koruculuk rejimi, TC'yi bunalıyor adeta. Gerçekte korucular TC'nin başını iyiden iyiye ağrıtmaya başladı. Öte yandan korucular da panik içinde. Korucu aileleri arasında önemli kargaşalar var. Bir yandan birbirlerini suçlarken, bir yandan da aileleri kendilerine, "Neden hep sizleri ileri sürüyorlar" deyip, koruculuktan vazgeçmeleri için baskı yapıyor.

Ayrıca Güney'den Kuzey'e, ta Wan alanına kadar her gün bayraklara sarılı olarak taşınan asker tabutlarını gördükçe, halk Güney'deki durumu daha iyi anlıyor ve morali daha da yükseliyor.

Şu anda bölgede bulunan tüm resmi binalar askerler tarafından korunmakta. Çevreleri askerler tarafından adeta kuşatılmış gibidir. Belirtildiğine göre, karakollarda da etrafta koruculara nöbet tutturuluyor, askerler ise sığınak gibi mevzilerde ve binaların "güvenlikli" bölümlerinde kendilerini tahkim etmiş durumdadır.

Öte yandan Çolamerg'e bağlı Kexê köyündeki 30 korucu silah

Olaydan sonra sömürgeciler Tûtax merkezi ile bağlı köylerde çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Tûtax merkezinde yurtseverleri haksız ve gerekçesiz olarak gözaltına alan sömürgeci güçlerin çocuklar tarafından taşlandığı, olayın daha sonra Tûtaxlı çocuklarla sömürgeci askerler arasında bir taşlı-sopalı çatışmaya dönüştüğü bildiriliyor.

Mûş

Hasköy'de sömürgeci birliklerin pususunda 2 ARGK savaşçısı şehit düştü

Mûş/Amed (Berxwedan): Mûş'un Hasköy ilçesi yakınlarında sömürgeci askeri birlikler tarafından kurulan pusuya düşen bir grup gerilladan ikisi şehit düştü. Bir süre önce kaçırılan Alman turistleri olayı nedeniyle Orta Eyalet'e büyük güç yağın sömürgeciler, bir yandan kitleler üzerinde baskı ve devlet terörünü yoğunlaştırırken, bir yandan da alana yığıldığı çok sayıda askeri güçle hemen hemen her yerleşim yerinin çevresinde geniş önlemler almakta, bu amaçla

pusular atmaktadır. İşte 12 Ağustos tarihinde bir ARGK birliği sömürgecilerin böyle bir pususuna düşüyor.

Hasköy'e doğru gitmekte olan gerilla birliğinin pusuya düşmesi üzerine çatışma çıkıyor. Sömürgecilerin büyük bir güçle girdiği çatışmada ARGK birliği üstün savaş gücü sayesinde büyük kayıplar vermeden pusudan kurtulmayı başarıyor. Ancak düşmanın açtığı ilk ateş sırasında vurulan savaşçılardan ikisi şehit düşüyor.

Şehit düşen ARGK savaşçıları; Selman TAŞ(Heval) ve Ferdal EREN(Kendal)'dir.

Bu olaydan sonra sömürgeciler yine çarpık bilgiler vererek ve birtakım spekülasyonlar yaratmaya çalışarak, Alman turistler olayında yitirdikleri prestijlerini yeniden kazanmayı denediler. Bu amaçla, şehit düşen iki gerillanın Alman turistleri kaçıran gruptan olduğu doğrultusunda gerçek olmayan haberler yaymaya çalıştılar. Oysa bölgedeki gerilla kaynakları tarafından verilen bilgilere göre, şehit düşen iki savaşçı ile bağlı bulundukları grubun, turistler olayıyla hiçbir ilgisinin bulunmadığı belirtildi.

Şehit gerillalar için Pasûr merkezinde büyük bir cenaze töreni yapıldı

Mûş-Hasköy'de 12 Ağustos'ta şehit düşen 2 ARGK savaşçısı için, Amed'in Pasûr(Kulp) ilçesinde 13 Ağustos günü büyük bir cenaze töreni yapıldı. Şehit Heval ve Kendal yoldaşların cenazeleri görkemli bir törenle ve ulusal kurtuluşçu sloganların eşliğinde toprağa verildi. Yapılan cenaze törenine 4 bin civarında yurtseverin katıldığı bildirildi. Sömürgecilerin ilçe merkezine çok sayıda askeri birlik ve özel timler yığıldıkları, özellikle resmi kurumların ve binaların etrafında geniş güvenlik önlemleri aldıkları gözlemlendi. Ancak yurtsever kitlelerin kararlı ve öfkeli tutumları karşısında sömürgeciler herhangi bir müdahalede bulunma cesareti gösteremediler.

Öte yandan şehit gerillalar için cenaze töreninin yapıldığı 13 Ağustos günü, Pasûr merkezinde tüm esnafın da kepenklerini kapatarak gerillalara sahip çıktıklarını kanıtladılar. Kepenk kapama eylemini daha sonraki günlerde de sürdüren Pasûr esnafı 15 Ağustos'u da böylece yaygın bir kitlesel direnişle karşılamış oldu.

14 Ağustos günü ise Amed'in Licê ilçesi halkı konvoylar halinde Pasûr'a giderek geleneksel üç gün ziyaretleri çerçevesinde şehitlerin mezarını ziyaret etti. Licê'den gelen ziyaretçilere Pasûr'dan da kitlelerin katılımıyla mezarlıktaki tören yeni bir kitlesel gösteriye dönüştü.

Çewlik

Gerillalara pusu kuran sömürgeciler kayıp vermektan kurtulamadı

Çewlik/Amed (Berxwedan): Sömürgeci ordu sürüleri ARGK gerillalarıyla girdiği her çatışmada yenilgiyle çıkıyorlar. Sayı ve teknik üstünlükleri bile bu yenilgiyi önleyemiyor. O nedenle de birtakım işbirlikçi unsurları kullanarak, bulabildiğin-

de satın aldıkları kelle avcılarını devreye sokarak ya da benzeri pek çok kirli yöntemler deneyerek gerillalar karşısında sonu almaya çalışıyorlar.

Benzer bir olay da 8 Ağustos günü Çewlik(Bingöl)'de yaşandı. Çewlik-Kaniş(Karlıova) yolu üzerindeki Germav(Hamamlar) mıntıkasında, gerillalara pusu hazırlayan sömürgeci birliklerle ARGK savaşçıları arasında çıkan çatışmada 1 subay ve 2 er öldürüldü, çok sayıda düşman askeri de yaralandı. Olayda 1 ARGK savaşçısı da şehit düştü.

Aldığımız bilgilere göre olay şu şekilde gelişiyor: Yöredeki gerilla birlikleriyle ilişkisi olan bir unsur düşman tarafından satın alınıyor ve gerillaları pusuya düşürmek için sömürgecilerle işbirliğine razı oluyor. Ancak bu durum ortaya çıktıktan sonra değişen davranışları gerillalar tarafından farkediliyor. Bu nedenle 7 Ağustos günü birliğe ekme ve malzeme götürmesi gereken yere küçük bir birim ihtiyatlı olarak gönderiliyor. Diğer birlikler de çevrede tedbir alıyorlar. Randevu yerini bu unsur gerçekten de düşmana bildirmiş ve sömürgeciler de tespit edilen noktaya pusular atmışlardır. Alana hazırlıklı giden gerillalarla düşman güçleri arasında çatışma meydana geliyor. Sözümona gerillaya pusu kurup grubu imha etme hevesine kapılan sömürgeciler 1'i subay olmak üzere 3 kayıp verirken, gerilla birliğimiz de 1 şehit veriyor.

Şehit gerilla için Hênê'de yapılan cenaze töreni serhildana dönüştü

Çewlik-Germav mıntıkasında şehit düşen ARGK savaşçısının cenazesi, doğum yeri olan Amed'in Hênê(Hani) ilçesine götürülerek törenle toprağa verildi. 20 araçlık bir konvoyla Çewlik'ten alınarak Hênê'ye götürülen cenaze, ilçenin girişinde yolu tutan sömürgeci güçler tarafından Hênê'ye sokulmak istenmedi. Kitlelerin diretmesi üzerine geri adım atmak zorunda kalan sömürgeciler, ancak konvoydaki herkesin tek tek kimlik kontrolünden geçirilmesi ve tören sırasında sloganların atılmaması ve halkın törene çağrılmaması koşuluyla konvoyun geçişine izin verileceğini açıkladılar. Ne

var ki, konvoy ilçeye girdikten sonra halk yasakları ve pazarlıkları dinlemedi ve kısa sürede 2 bini aşkın bir kitle cenazenin ardından toplanmış oldu.

Sömürgeci asker ve polis güçlerinin almış oldukları yoğun önlemlere rağmen kitle sloganlar haykırarak mezarlığa doğru yürüyüşe geçti. Ulusal marş ve sloganlar eşliğinde toprağa verilen bu şehidimiz ve diğer tüm şehitlerimiz için sonunda bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Bu arada TC güçleri de mezarlığın etrafını adeta kuşatarak her an saldırıya hazır ve tehditkar bir tavır aldılar. Ancak kitle buna aldırmayıp yine sloganlar atarak yürüyüş halinde ilçe merkezine doğru yöneldi. Halkımızın direnişçi ve korkusuz tavrı karşısında kuduran düşman birliklerinden bazı özel tim görevlileri halkın üzerine ateş etmeye başladı. Bu sırada Veysi Hazer adındaki bir yurtsever yaralandı.

Sloganlar atarak gruplar halinde sokaklara dalan kitleler bazı sömürgeci kurumları taş yağmuruna tuttular. Askerlik şubesinin tüm camılarının kırıldığı gözlemlendi.

Daha sonra yapılan operasyonlarda ilçe merkezinden 30 civarında kişinin gözaltına alındığı, ancak bunlardan çoğunun ertesi gün serbest bırakıldığı öğrenildi.

Hem şehit gerillayı anmak hem de 15 Ağustos'u karşılamak üzere Hênê merkezinde esnaf 14 Ağustos'tan başlayarak kepenkleri kapattı. İşyerleri iki gün kapalı kaldı.

Öte yandan Çewlik'in Gexi(Kiği) ilçesine bağlı Azapêrt(Adaklı) bucağında ARGK birlikleriyle sömürgeci güçler arasında büyük çatışmaların çıktığı ve bu çatışmalarda sömürgecilerin yine kimyasal silahlar kullandığı doğrultusunda haberler alınmaktadır. Ancak bu konuda ayrıntılı bilgiler elimize henüz ulaşmış değil.

DİLÜK

TC sağ ele geçirdikten sonra katlettiği kişilere çatışmada vuruldu süsü veriyor

DİLÜK (Berxwedan): Dilük (Antep) merkezinde ARGK'ye bağlı şehir gerillalarıyla sömür-

geci güçler arasında meydana gelen çatışmada 1 başçavuş öldürüldü, 1 asker yaralandı. Sömürgeciler çatışmada bir gerillanın da vurularak öldürüldüğünü açıkladılar, ancak bu doğru değildir. Muhtemelen sağ olarak ele geçirdiklerinden birini katlettikleri için bu tür açıklamalar yapmaktadırlar.

TC yetkilileri tarafından tamamen farklı biçimde yansıtılan olayın esası şöyledir: Dilük-Kilis arasındaki karayolunda bulunan bir benzinlikte silahsız üç kişi yakalanıyor. Buradan kur-

Govend gerilla yaşamının kopmaz parçası

Foto: Berxwedan

tulan dördüncü bir kişi izleniyor. Ve bu izleme sonucunda Dilük merkezindeki bir ev tespit edilerek sarılıyor. 13 Ağustos akşamı Dilük'un Cumhuriyet Mahallesi'nde bulunan eve saldıran sömürgeci güçlere, içerdekiler de yanlarında bulunan tabanca türlü küçük el silahlarıyla karşılık veriyorlar. Bu sırada düşman güçlerden bir başçavuş ve bir er vuruluyor, başçavuş olay yerinde ölüyor. Tabancalarındaki mermileri biten evdeki kişiler sağ olarak sömürgecilerin eline geçiyor. Görgü tanıkları olay yerinde kesinlikle evdekilerden ölen olmadığını, hepsinin de sağ olarak ele geçtiğini belirtmektedirler. Sömürgeciler tarafından burada vurulduğu iddia edilen kişi, mutlaka sağ ele geçirildikten sonra katledilip bu tarzda yansıtılmak istenmektedir.

Şimdiye kadar elimize ulaşan haberlere göre şehit düştüğü kesinleşen, Suruç doğumlu Meh-

met Salih CEYLAN(Renas)'dır. Diğerleri ise ağır işkenceler altında her an ölümlü yüzyüze oldukları bildiriliyor.

Öte yandan polis tarafından gözaltına alındığı bilinmesine rağmen, yakınlarına gözaltında olmadıkları söylenen 4 yaşlı yurtseverin de sömürgeciler tarafından katledilmiş olabileceği söyleniyor. Söz konusu yurtseverler 75 yaşındaki Ahmet Kahraman, 63 yaşındaki Şerife Çağır, 81 yaşındaki Ahmet Alpalan, ve 45 yaşındaki Mehmet Demir'dir.

Nisêbîn

Şehir merkezinde yoğun gerilla saldırıları

Nisêbîn (Berxwedan): Nisêbîn merkezinde 7 Ağustos günü ARGK şehir timlerinin saldırısı sonucu bir polis öldürüldü. Gündüz saat 13.00 sıralarında Kışla Mahallesi'ndeki Selmani Pak Camii yakınlarında meydana gelen olayda öldürülen polisin adının Fikret Günay olduğu bildiriliyor. Eylemi gerçekleştiren grup hızla olay yerinden uzaklaşarak izini kaybettiriyor.

Diğer yandan 15 Ağustos'a yaklaştığımız günlerde Nisêbîn ve çevresinde kabanar kitlesel gösterilere paralel olarak şehirde gerilla ve milislerin silahlı saldırılarında da bir artış olduğu gözlemlendi. Ağustos'un ikinci haftasında hemen hemen her gece şehir merkezinde silahlı çatış-

malar olmaktadır. Birkaç kez polis arabalarının tarandığı ve polislerden ölen ve yaralananların olduğu, ancak bunların halktan gizlendiği bildirilmektedir. Çoğunlukla Kışla Mahallesi'nde çatışmalar olmaktadır. Güvenilir kaynaklar şimdiye kadarki olaylarda 2 polisin öldürüldüğünün kesin olduğunu belirtmektedirler.

Ayrıca 11 Ağustos akşamı terminal civarında da bazı askerî araçların tarandığı, içindeki askerlerden ölen veya yaralananların olduğu söyleniyor. Bün-

tün bu saldırılar ve kitlesel direnişler karşısında büyük bir panik ve telaşa kapılan sömürgeciler de Nisêbîn merkezinde çok sayıda insanı gözaltına almakta ve hemen her gün suçlu-suçsuz demeden insan toplamaktadırlar.

Kerboran/Hezex

Bir günde üç karakol basıldı onlarca düşman askeri öldürüldü

Hezex/Kerboran (Berxwedan): Hezex(İdil) ve Kerboran(Dargeçit) alanında gerilla saldırıları alabildiğine yoğunlaşmış bulunmaktadır. Sömürgeciler Güney Kürdistan'a saldırıp tampon bölge oluşturarak sözümona gerillanın yolunu kesmeye çalışırken, ARGK birliklerinin bu alandaki yoğun saldırı-

15 Ağustos günü Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde yapılan konuşmadan:

15 AĞUSTOS'UN 7. ZAFER YILDÖNÜMÜ KUTLU OLSUN!

15 Ağustos 1984'de gerçekleşen Dih(Eruh) ve Şemzînan(Şemdinli) baskınlarıyla ilan ettiğimiz ulusal kurtuluş savaşımızın ve ARGK'nin 8. zafer yılına girmiş bulunuyoruz.

Savaşımızda yeni bir süreci yaşıyoruz. Geldiğimiz noktada halkımız tarihi inkar sürecini yırtmış, kimliğini kanıtlamış, askeri, siyasi ve örgütsel olarak gücünü ortaya koymuş ve izlediği mücadele çizgisiyle mutlaka zafere ulaşacağını kanıtlamıştır. Düşmanın siyasi ve askeri otoritesinin kırıldığı Kürdistan'da bugün artık bir savaş hükümetinin ilanı hazırlıklarından bahsediyoruz. PKK öncülüğünde askeri ve siyasi ordulaşmasını sağlayarak Kürdis-

tan halkı, yine bu öncülük etrafında tarihte ilk kez iktidar olma şansını yakalamıştır. Başta Botan-Behdînan alanı olmak üzere ülkemizde hazırlıklarımız şimdi bu yönlüdür.

15 Ağustos'un 7. zafer yıldö mümünde Türk sömürgecileri bir kez daha Güney Kürdistan'a saldırdılar. ABD'nin Körfez çıkartmasına öykündükleri bu saldırıları da büyük bir hezimete sonuçlandı. Zaten bu saldırıları kesin yenilgiyi görme talaşından kaynaklanmıştır. Böyle bir saldırıya girişirken, gerilla ordumuz karşısında en ufak bir başarı bile elde edemeyeceklerini onlar da biliyorlardı, ancak kendilerini buna mecbur hissediyorlardı. Orgeneral Tolon, 15

Ağustos 1991 günü yaptığı basın açıklamasında, "PKK'ye verdiğimiz kayıplar önemli değil. Önemli olan, böyle bir askeri harekati yapma yeteneğine sahip olduğumuzu gösterebilmektir" biçiminde konuştu. Bu söz bile, gerilla güçlerimize hiçbir kayıp vermediklerini, hareketin bir fiyasko olduğunu ortaya koyuyor. Bu hareketle Türk sömürgecileri tarihlerinin en büyük askeri yenilgisini almıştır diyoruz.

Savaşımızın 7. zafer yıldö mümünde belirtilmesi gereken en önemli husus şudur: Savaşımız öncünün savaşı olmaktan çıkmış, özellikle 1990 Newroz'undan itibaren gerilla va serhildan ayakları üzerine oturduğu bir seviye kazanmıştır. 7 yıllık

savaşımızın en yoğunlaşmış ifadesi budur. Türk sömürgeciliğinin ve emperyalizmin dayattığı özel savaş iflas etmiştir. Özel savaşın Kürdistan'da uygulanmasının son beş yıldır mimarı olan sömürge valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun görevden alınması ve İstanbul Valiliği'ne atanması bu iflasın resmi bir itirafıdır. 15 Ağustos'un 7. zafer yıldönümünde Kürdistan'da yaşananlar da bunu ortaya koymaktadır. Başta Amed olmak üzere bütün Kürdistan ayaklanma halindedir. Serhildanlar yeni bir doruk noktasına ulaşmıştır. Botan-Behdînan'm, Kuzey-Güney ayırımını ortadan kaldıran birleşik bir direniş alanı olduğu, 15 Ağustos günü Güney Kürdistan

halkının binlerce kişilik güçle bugünü kutlaması ve ARGK'yi yücelten sloganlarıyla da görülmüştür. Tek başına bu bile, Kürdistan'ı bölen sınırların artık hiçbir anlamının kalmadığının, PKK'nin artık bütün Kürdistan halkı için ulusal birlik ve kurtuluşun öncüsü ve umudu olarak gürldüğünün kanıtıdır.

Başkan APO'nun komutasındaki ulusal kurtuluş savaşımızın 7. zafer yıldönümünde, zafere olan inancımız öncü ve halk olarak daha da artmıştır.

Kürdistan halkı Parti Önderliği'ne, ve gerillaya inanıyor, yaşamı ve zaferi bu öncülüğe bağlılıkta görüyor. Öncü de gücünü bu inanç ve bağlılıktan alıyor.

ları, sözkonusu iddiaların ne denli gülünç olduğunu ortaya koydu. Hezex merkezine düzenlenen baskın ve ardından peşpeşe gerçekleştirilen karakol baskınları gerillanın bu nisbeten düzlük alanda bile nasıl kök saldığını göstermektedir.

11 Ağustos günü Hezex-Kerboran arasında bulunan ve Hezex'e bağlı Werzik (Bostanlı) köyü karakolu ARGK birlikleri tarafından basıldı. Büyük oranda tahrip edilen karakol binasında bulunan düşman askerlerinden ne kadar kayıp bulunduğu konusunda kesin bilgi edinilemedi. Ancak görgü tanıkları sömürgecilerin kayıplarının çok olduğu düşünülmektedir.

Yine 11 Ağustos tarihinde baskının düzenlendiği bir başka karakol da Karaşa (Damlaca) köyü karakolu oldu. Son zamanlarda karakollara yönelik gerilla baskınları yoğunlaştığından sömürgeciler yeni bir yöntem geliştirmiş bulunuyorlar. Karakollarda akşamları asker kalmıyor. Belli bir saatte, yani havalar kararmak üzereyken askerler binadan çıkıp çevredeki mevzilere yerleşiyor ve sabaha kadar orada bekliyorlar. İşte Karaşa köyü karakolundaki askerler de akşam üzeri içtimaya geçip mevzilere dağılma hazırlığı yaptıkları bir sırada ARGK birliği tarafından yaylın ateşine tutularak taranıyorlar. Karakol askerlerinin büyük çoğunluğunun öldürülmek ya da yaralanmak suretiyle saf dışı bırakıldığı bildiriliyor.

Aynı gün Kerboran'a bağlı ve Dicle nehri kıyısında bulunan Germavê (İlisu) köyü karakoluna da gerillalar tarafından roketatarlı saldırı düzenlendi. Önemli oranda tahrip olan karakol binasında bulunan sömürgeci güçlerin kayıpları konusunda bilgi edinilemedi.

Hezex'te petrol tesisleri tahrip edildi

4 Ağustos günü akşamı ARGK gerillaları tarafından Hezex merkezine düzenlenen baskın ve ardından ilçe merkezinde uzun süre devam eden çarpışmalar çevrede geniş yankılar uyandırmıştı. İlçe merkezine birkaç gün giriş çıkışlar yasaklanmış ve Hezex'in dışarıyla da tüm telefon bağlantıları kesilmişti. O nedenle ilçe merkezindeki çarpışmalardan sağlıklı haber alamıyor ve bu durum sömürgecilerin birtakım yalan haberler yaymasına olanak sağlıyordu.

Yayınlan haberlerde çok sayıda ARGK savaşıncısının Hezex merkezinde kuşatmaya alınarak imha edildiği söyleniyordu. Daha henüz ilçe merkeziyle bağlantı sağlanıp gerçek durum aydınlığa kavuşmamışken -ki bu durum aydınlanınca sömürgecilerin ne ağır kayıplar verdiği anlaşılmıştı- ARGK gerillalarının Hezex yakınlarında bir petrol tesisini tahrip etmesi, söylentilerin gerçek dışı olduğunu ve ARGK'nin alanda etkisinin sarsılmadan devam ettiğini kanıtlıyordu.

7 Ağustos günü sabaha karşı Hezex'in çok yakınında bulunan sömürgecilere ait bir petrol tesisine roketatarlarla saldıran gerillalar, tesisleri büyük oranda tahrip ederek kullanılmaz hale getirdi. Bununla hem ARGK'nin yörede otorite olmaya devam ettiği kanıtlandı ve hem de ekonomik kaynaklarımızın daha fazla sömürülmesine izin verilmeceği ortaya kondu. **Alaaddin Middle East** adlı emperyalistle-

re ait bu petrol şirketine saldırı aynı zamanda emperyalistlere de verilen bir mesaj oldu.

Girgê Amo

Hêzil vadisinde karakol baskını:

1 üsteğmen, 1 asteğmen ve 40 asker öldürüldü

Sêrt/Girgê Amo (Berxwedan): TC ordu sürülerinin Güney Kürdsitan'a saldırdığı ve bu saldırının en yoğun biçimde sürdüğü günlerde Kuzey'de ARGK gerillalarının gerçekleştirdiği her saldırı, baskın vb. eylem, Türk sömürgecilerinin Güney'e saldırı gerekçelerini çürüten ve bu çalınca saldırının sonuçsuz kalacağını ortaya koyan birer gösterge oldu. Bu tür saldırılardan biri de Girgê Amo (Silopi) ile Şirnex arasında bulunan Hêzil vadisindeki düşman karakoluna yönelik baskın eylemiydi.

10 Ağustos günü, ARGK gerillaları tarafından basılan Hêzil Jandarma Karakolu tümünden imha edildi; karakoldaki sömürgeci askerlerden kurtulan olmadı; bildiriliyor. Gerillaların roketatar, elbombası ve otomatik silahlarla ani ve etkin biçimde vurduğu düşman karakolunda bulunanlar karşılık bile vermeye fırsat bulamayarak imha oldu.

Gerilla kaynaklarından alınan bilgilere göre, bu baskında 1 üsteğmen, 1 asteğmen ve 40 düşman askeri öldürüldü. Karakol binası tümünden imha edildi. Baskını düzenleyen ARGK birliğinin hiçbir kayıp vermeden üssüne çekildiği bildirildi.

TC sömürgecilerinin Güney'de ARGK'ye darbe vurduğu doğrultusunda gerçekdışı haberler yaydığı günlerde gerillanın sömürgecilere verdirdiği bu kayıplar kitleler tarafından büyük bir sevinçle karşılandı.

Sêrt/Şirnex

Bestê'de pusu:

4 asker öldürüldü

Sêrt (Berxwedan): Şirnex ile Qilaban (Uludere) arasındaki Bestê mevkiinde 12 Ağustos günü ARGK gerillaları bir düşman askeri birliğini pusuya düşürdü. Akşam saat 17.30 sıralarında meydana gelen pusu eyleminin düşman birliği tarafından erkenden farkedilmesi üzerine çarpışma çıktı. Bunun üzerine konvoydaki araçların çoğu pusudan kurtulmaya çalıştı. Çarpışmanın oldukça şiddetli geçtiği söylenmektedir.

Gerilla pususundan kaçan düşman askeri araçlarından biri gerillaların roket atışlarından isabet alarak parçalandı. Araçta bulunan askerlerden 4'ü olay yerinde ölürken diğerlerinin de ağır yaralandığı bildiriliyor. İmha olan aracın parçalarının günlerce yol üzerinde kaldığı belirtildi.

Ayrıca bu çarpışmada ARGK savaşıncılarının birinin de şehit düştüğü bildirilmektedir.

Şirnex, Berwarf, Dih yöresinde yoğun bir eylemlilik yaşanıyor

Şirnex kömür ocaklarına yakın Avka Masiyan'da ARGK birlikleri tarafından düşman askeri araçları tarandı. Yurtsever kaynaklardan aldığımız haberlere göre,

6 Ağustos günü meydana gelen olayda bir askeri araç yanarak imha oldu. Daha sonra sömürgeci birliklerle gerillalar arasında çarpışma da oluyor. Çarpışmaya korucuların da katıldığı, sonuçta çok sayıda asker ve korucunun yaralandığı ve bunlardan bir kısmının öldüğü belirtiliyor. Ancak ölü sayısının ne kadar olduğu belirlenemedi.

Ağustos ayının ilk günlerinde Şirnex'in Biryan köyünde askerlerin birbirleriyle çatıştığı, uzun süre devam eden çatışmada çok sayıda askerin öldüğü ve yaralandığı bildiriliyor. Gerillanın korkusundan büyük bir panik içerisinde bulunan sömürgeci güçlerin bu olayda verdikleri kayıp kesin olarak tespit edilemedi. Ancak köylüler ertesi gün Aslanbaşı Karakolu'nun önünde bu olayda ölenlerden iki asker cesedini görüyorlar.

30 Temmuz günü, Dih (Eruh)'in Girdaran (Ormanardı) köyünde askerlerin kaldığı bina gerillalar tarafından roketatar ateşine tutuluyor. Ağır hasar gören binada bulunan askerlerden ölen ve yaralananlar olduğu ancak kesin durumun öğrenilemediği bildirildi. Olaydan sonra bir süre köylülere yönelik propaganda konuşmaları da yapıyor ve bu arada köyden iki kız ve bir erkek genç de gerillalara katılmak üzere köyden ayrılıyor.

İstanbul

Metropollerdeki Kürdistanlı yurtseverler de yoğun bir eylemlilik içinde

İstanbul (Berxwedan): Kürdistan'ın Kuzey'i ve Güney'inde yaşanan gelişmeler, TC sömürgecilerinin saldırganlığı ve vahşi uygulamaları ve gerillanın güçlü atakları, metropollerde yaşayan Kürdistanlı kitleleri de derinden etkilemekte ve harekete geçirmektedir.

İstanbul'da yaşayan yurtseverler de geçtiğimiz günlerde bu çerçevede yoğun bir eylemlilik sergilediler. 9 Ağustos günü, İstanbul'un Kasımpaşa semtinde bir resmi kuruma ait otobüs ateşe verilerek imha edilmiştir. Aynı semte 100 civarında yurtseverin katıldığı bir de korsa yürüyüş yapıldı. ERNK tırafları yürüyüşçülerin Başkan APO'nun posterlerini taşımaları çevreden ilgiyle izlendi.

Aynı gün İstanbul'un bir başka semti Şirinevler'de dört banka şubesine molotof kokteylleri atılmış ve sömürgeci finans kurumlarına büyük maddi zarar verilmiştir.

Yine aynı günün akşamı saat 21.30 sıralarında Aksaray semtinde bulunan Vatan caddesinde de bir korsa gösteri yapılmıştır. Ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen bu korsa yürüyüşün amacı da diğer eylemler gibi TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmektir.

İzmir

Sömürgeci uygulamalar mahkeme salonunda protesto edildi

İzmir (Berxwedan): TC sömürgecilerinin Kürdistan'daki uygulamaları ve halkımıza yönelik katliamcı tutumu her alanda ve

her zeminde yurtseverlerden karşılık buluyor. İzmir'deki yurtseverler de mahkeme salonunda bu tür bir protesto eylemi gerçekleştirdiler.

31 Temmuz tarihinde mahkemeye çıkarılan bir grup yurtsever, sömürgecilerin Kürdistan'daki uygulamalarını teşhir amacıyla mahkemeyi protesto ettiler. Ayrıca yaşı küçük olduğu gerekçesiyle gruptan ayrılıp gizli

duruşmalarda yargılanmak isteyen bir yurtsevere yönelik bu uygulamaya da karşı çıkılıyordu.

Tutuklu yurtseverlerin bu eylemine salonda bulunan çoğu kadının tutuklu yakınları da zılgıtlar ve sloganlarıyla katıldılar. Çıkan kargaşa üzerine salondaki masa, sandalye ve camlar kırılmış ve duruşma da yapılamayıp ertelenmiştir.

Xizxêr(Şirvan) ve Xizan(Hizan)'da geçtiğimiz Temmuz ayında şehit düşen ARGK savaşıncılarının kimlikleri konusunda gazetemize ulaşan bilgileri yayınlıyoruz

Xizxêr şehitleri:

- 1- Salt, takım komutanı, Şirnexli.
- 2- Mustafa, Qamişloli.
- 3- Rêzan, Güneyli.
- 4- Xebat, Güneyli.
- 5- Sîdar, Mêrdîn-Mehsert-Hacıyan köyünden.
- 6- Adife, Qilaban(Uludere)-Hêlal köyünden.
- 7- Bîşar, Dîdêran aşiretinden.
- 8- Egîd, Dîdêran aşiretinden.

Xizan şehitleri:

- 1- Fîraz, Gûyî aşiretinden.
- 2- Rahîme, Girgê Amo(Silopi)'li.
- 3- Battal, Bêdlîs-Xêlat(Ahlat)-Xûrs köyünden.
- 4- Karker, Bêdlîs-Motkîli, yeni katılım.
- 5- Zana, Motkîli, yeni katılım.
- 6- Serxwîn, Motkîli, yeni katılım.

TC, onurlu bilim adamı karşısında kahrolacak:

İsmail Beşikçi bir kez daha tutuklandı

Ankara (Berxwedan): Kürdistan halkının büyük dostu, değerli bilim adamı sosyolog ve yazar **İsmail Beşikçi**, 1 Ağustos 1991 günü "Ortadoğu'da Devlet Terörü" adlı son kitabı nedeniyle tutuklanarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne konuldu.

Kısa bir süre önce Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi-DGM Savcısı Talat Şalk'ın direktifiyle, Beşikçi Hoca'nın "Ortadoğu'da Devlet Terörü" adlı kitabına toplamla kararı çıkarılmıştı.

DGM savcısının talebi üzerine önce ifadesine başvurulmak üzere polislerce gözaltına alınan Beşikçi Hoca, daha sonra Ankara Nöbetçi Sulh-Ceza Mahkemesi önüne çıkarıldı. Adı geçen mahkeme, "Terörle Mücadele Yasası" gereğince bölücülük yaptığı savıyla Beşikçi Hoca hakkında tutuklama kararı verdi. 1 Ağustos günü saat 18.15 sularında Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne konan Beşikçi Hoca, önceleri de Kürt sorununa ilişkin yazıları ve kitapları nedeniyle defalarca gözaltına alınmış ve tutuklanmıştı.

Hatırlanacağı gibi en son olarak 20 Mart 1991 tarihinde Ankara DGM tarafından, Kasım 1990'da Almanya'nın Stuttgart kentinde yapılan "Kürdistan Kültür Haftası"na gönderdiği ve gazetemiz **Berxwedan**'da yer alan bir mesajı nedeniyle tutuklanmıştı. Ulusal ve uluslararası çapta gelişen yoğun protestolar sonucu, ancak belli bir süre sonra serbest olabilmişti.

Edindiğimiz bilgilere göre, 1 Ağustos günü Beşikçi Hoca'yı gözaltına alıp ifadesini almak üzere götürülen emniyet mensupları o gün, gün boyunca kitabını bastırıldığı Yurt Yayınevi'nde kendisini beklemişler. Beşikçi Hoca gittiği memleketi olan Çorum'un İskilip ilçesinden döner dönmez uğradığı yayınevinde ifadesi alınmak üzere gözaltına alındı. Yurt Yayınevi sahibi **Ünsal Öztürk** de beraberinde gözaltına alındı, daha sonra ifadesi alınan Öztürk serbest bırakıldı.

Beşikçi Hoca'nın başyazarı olduğu Yeni Ülke gazetesinin imtiyaz sahibi **Yusuf Serhat Bucak** da, Beşikçi Hoca'dan kısa bir süre önce gözaltına alınmış, ardından serbest bırakılmıştı.

Kürdistan'da gerilla eylemlerinin ve kitle serhildanlarının her yanı kavurduğu 15 Ağustos Şanlı Atılımı'nın bu sürecinde Beşikçi Hoca'nın "Anti Terör Yasası" gereğince tutuklanması, birçok açıdan son derece anlamlı ve dikkat çekicidir. Beşikçi Hoca'ya karşı Türk sömürgecilerinin takındığı tavır, öteden beri Kürdistan halkının geleceğine ilişkin geliştirilen bir takım sinsî oyunların bir parçasıdır. 15 Ağustos Atılımı günlerinde gerçekleşen bu tutuklama, TC'nin ikiyüzlülüğünü bir açıdan sergilerken, diğer açıdan TC'nin nasıl bir korku ve tedirginlik içinde olduğunun da açık bir kanıtıdır.

Ancak, Türk sömürgecileri şunu çok iyi bilmelidirler ki, her zaman olduğu gibi son olayda da gerçeklerin aydınlanmasına büyük katkılarda bulunmuş Beşikçi Hoca'nın tutuklanması, Kürdistan ve Türkiye halkları nezdindeki saygınlığını daha da arttırmamasından başka hiçbir sonuç veremeyecektir.

Ayrıca, gerçekleri aydınlatmaya yaşamını onurluca feda eden bir bilim adamının düşüncelerine bile tahammülü olmayan sömürgeci-faşist Türk devletinin, Kürdistan halkının hiçbir meşru hakkına saygılı olmayacağı bir kez daha, bu olayla kanıtlanmıştır. Bu aynı zamanda TC'nin büyük çıkmazının somut bir göstergesidir.

Gazetemize ulaşan haberlerden bu son tutuklama olayı karşısında da ulusal ve uluslararası çapta güçlü protestoların yükseldiği anlaşıyor. Avrupa Parlamentosu Üyesi İngiltere Parlamenterisi Stan Newens ve İngiltere İşçi Partisi Milletvekili Dave Nellist gibi şahsiyetler de protestoda bulunanlar arasındadır.

KİTLESEL EYLEMLİLİK DORUKTA

Berxwedan Haber Merkezi

1991 Ağustos'una girerken Kürdistan'da hem askeri hem de kitlesel eylemlilik ve direnişin dorukta olduğunu görmekteyiz. Kırsal alanlarda ARGK birlikleri sömürgecilere darbe üstüne darbe vurup, düşmanı askeri alanda da alabildiğine geriletirken, kent merkezlerine yönelik baskınlarıyla da faşist rejimi iyice bunalıtmaktadırlar. Gerillanın bu atakları kırlarda olduğu gibi kentlerde de ulusal kurtuluşçu otoritenin her geçen gün daha da güçlenmesine yol açmaktadır. Bunun bir sonucu olarak da, kent merkezlerinde ERNK'nin inisiyatifinde büyük bir kitlesel ayağa kalkış yaşanmaktadır. Her gün bir veya birkaç kent merkezinde çeşitli biçimlerde yaşanan kitlesel serhildanlar, Kürdistan'ı bir kesintisiz ve sürekli ayaklanmalar diyarı haline getirmiştir. Ve gerilla savaşına paralel olarak kitlesel ayağa kalkışların da bu denli yaygın ve yoğun olması, Kürdistan devriminin, zaferin eşiğinde olduğunu ortaya koymaktadır.

Özellikle 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümüne yaklaştığımız bu günlerde kitlesel direniş eylemlerinin giderek yoğunlaştığı gözlemlendi. Cizîra Botan, Şîrnex, Girgê Amo (Silopi), Midyad, Kerboran, Nisêbin ve Misric (Kurtalan) gibi alanlarda peşpeşe ve günlerce devam eden kepenk kapama eylemleri ve buna bağlı olarak gelişen çeşitli kitlesel gösteriler, gazetemizin yayına girdiği 15 Ağustos günü doruğa ulaştı. İstisnasız tüm bölgelerdeki ERNK veya ARGK komite ve komutanlıklarının çağrısıyla gerçekleşen bu kitlesel ayaklanmalarda, yüzbinlerce kişinin en çok haykırdığı sloganlar yine "Bijî PKK" ve "Bijî Serok APO" oldu.

Cizîra Botan

ARGK'ye misilleme...

Sömürgeci güçler Cizîra Botan merkezine baskın düzenledi

Kürdistan'ın birçok il ve ilçesinde insanlık dışı vahşet uygulamaları ve devlet terörü o denli yoğun uygulanmaktadır ki, neredeyse bu alandaki insanlarımızın yaşamalarının doğal bir parçası durumuna geldi. Ama bunlardan bir tanesi var ki, gerçekten de oldukça ilginç bir uygulamadır.

2 Ağustos 1991 günü akşamı sömürgeci kolluk kuvvetleri, özel tim ve komando birlikleri Cizîra Botan merkezine tıpkı gerillalar gibi baskın düzenliyorlar. Anlaşılan sömürgeciler son dönemlerde kent baskınlarını yoğunlaştıran ARGK gerillalarına bir misilleme yapıyorlar. Cizîra Botan merkezine de bizim için kurtarılmış bir kent olarak görüp kabul ettikleri için, kendileri de bizim kentimize baskın düzenliyorlar. Üstelik taktik ve yöntem de tıpkı gerillanınkinden benzetiliyor. Arada sadece bir fark kalıyor; gözetilen hedefler. Gerilla, sömürgeci askeri birlikler başta olmak üzere emniyet ve diğer resmi kurumları hedef alırken, TC güçleri de hedef olarak

Zafere kadar durmak yok diyor kitleler

Foto: Berxwedan

halkı seçiyor.

2 Ağustos akşamı saat 20.30'da başlayan saldırıda evler rokettar ve otomatik silahlarla dövülüyor. Bu saatlerde halkın büyük çoğunluğu damlarda bulunmaktadır. İlk anda fazla korku ve telaş olmuyor. Halk gerillalar tarafından düzenlenen bir baskın olduğunu düşünüyor, bu nedenle de korku ve panik duymuyor. Çünkü gerillaların her zaman hedeflediği noktalar bellidir; asker ve polislerin kaldığı yerlerdir ve halk da bunu iyi bilmekte, o nedenle de çoğu zaman böyle durumlarda damdan inmeye bile gerek görmemektedir.

Ancak çok geçmeden durumun farklı olduğu anlaşılır. Zira roket ve otomatik silah mermileri doğrudan doğruya evlerin üzerine yağmaktadır bu kez. Bunun üzerine herkes çoluk çocuğunu alıp damlardan aşağı inmek üzere harekete geçer. Bu sırada 18 yaşında Hediye DİLÇE adındaki bir genç kız özel timin kurşunlarına hedef olarak yaşamını yitirir. Olayda iki kişi de ağır yaralanır. Birçok ev ve işyeri roket mermileriyle tahrip olur.

Cizîra Botan halkı, "Bu saldırı, Cizîra Botan insanını, evlerini, sokaklarını, dükkanlarını ve en önemlisi de Cizîra Botan direngenliğini hedef almıştı" diyor. Evine roket mermisi isabet ederek büyük hasara uğrayan Yusuf Çalışkan adındaki yurtsever şunları söylüyor:

"Silah seslerini duyduğumuzda, her günkü müferrit olaylardır diye aldırmadık. Ama baktık ki, kurşunlar üzerimize geliyor, o zaman aşağıya doğru inmeye başladık. Ardından elektrikler kesildi ve atışlar yoğunlaştı. Biz de bir odaya girdik. O an evimizin içinde kulakları sağır eden bir gürültü duyduk. Sabah baktığımızda salonumuzun ortasında patlamış bir roket duruyordu."

Elindeki roket parçasını etrafındakilere gösteren Yusuf Çalışkan, üzerindeki marka ve numarasını da okumayı ihmal etmiyordu; ILUMINATİK 4.2 M SHEEL M.335 AM. LOT RD 5.30

KO 3.56 7.55.

Bir diğer yurtsever Sercan Oran ise şunları söylüyordu:

"Olaylardan habersiz damda akşam yemeği yiyorduk. Silah sesleri gelince elektrikler kesildi. Silah seslerinin geldiği yöne baktığımda, Cizîra Botan'ın yukarısında bulunan askeri birlikten ateş edildiğini gördüm. Daha sonra ilçeye girdiler. Her taraftan, her cadde-den evlere ateş ediliyordu. Ne camlarımız sağlam kaldı, ne kapılarımız."

Cenaze töreni ve kepenk kapama eylemi

Sömürgeci güçlerin doğrudan doğruya halk kitlelerine yönelik bu saldırısında vurularak şehit düşen Hediye DİLÇE için ertesi gün cenaze töreni düzenlendi. Halk, sömürgeci ordu birliklerinin gerillalar karşısında aciz kaldığı ve onlarla karşılaşmaktan korktuğu için kitlelere yönelik yüksek sesle ifade ediyordu cenaze töreninde. Ve bu tür şiddet uygulamaları ve devlet terörü karşısında sinmek yerine daha büyük direnişler sergileyeceğini haykırıyordu.

Cenaze törenini izlemek isteyen 3 yabancı gazeteci gözaltına alınırken, Ramazan Zıyanak'a ait bir özel oto da timler tarafından keyfi olarak tarandı ve olayda, araba sahibi ağır yaralanarak Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı.

Cizîra Botan merkezinde dağıtılan ERNK imzalı bildiride halk bu olayı protesto etmeye çağırıyor ve esnafın kepenk kapatması öneriliyordu. 5 Ağustos pazartesi günü ise ilçe esnafı tümüyle bu çağrıya uyarak işyerlerinin kepenklerini indirdi. Sömürgecilerin tüm dayatmalarına rağmen kimse dükkanını açmayı kabul etmedi. Çevre il ve ilçelerden Cizîra Botan merkezine çok sayıda takviye birlikler getirilmişti. Önemli noktalar denetim altına alınmaya çalışılıyordu. Kimi yerlerde çocuklar ile polisler arasında taşlama olayları görüldü. Çocukların elindeki metal parçalarını gören muhabiri-

miz, bunun ne olduğunu sorduğunda, çocuklar büyük bir güvle, "Bunu özel tim attı, ama biz onları yeneceğiz" yanıtını veriyorlardı.

Kepenk kapatma eyleminin yapıldığı pazartesi günü SP Genel Başkanı Doğu Perinçek ile ABD eski adalet bakanlarından Clark da Cizîra Botan'daydılar. Bulundukları SP binasına kimsenin

Sosyalist Parti Genel Başkanı Yardımcısı Mehmet Bedri Gültekin'in 2 Ağustos gecesi Cizîra Botan'da halka yapılan saldırı ile ilgili basın açıklaması:

"Dün gece (2.8.1991) saat 20.30 sıralarında Cizîra'da halka karşı yoğun bir saldırı yaşanmıştır. İlk önce Cizîra mahallesinde korucular tarafından açılan ilk ateş mütteakip, şehrin her tarafından silah sesleri duyulmuştur. Yoğun taramalar biçiminde süren silah ateşi yaklaşık 45 dakika sürmüştür. Saldırıda doğrudan doğruya halk hedef alınmıştır. Kurşunlar birçok evin penceresinden içeri girmiştir. Bu arada Sosyalist Parti binasına da ateş edilmiştir. Saldırı sırasında adını henüz tespit edemediğimiz bir kız çocuğu öldürülmüş ve adı Ramazan olan bir belediye işçisi ile iki kişi yaralanmıştır.

Olay son zamanlarda bölgede halka karşı yoğunlaşan saldırıların bir devamıdır. Açık zorbalıkla, öldürmelerle halk sindirilmek isteniyor. İflas etmiş bir yolda, şiddet yolunda ısrar, sadece daha büyük felaketlere, daha büyük çıkmalara yol açmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Genel Başkanımız Doğu Perinçek, 5 Ağustos günü Cizîra'ya yapacağı geziyle, olayı yerinde inceleyecektir. Saldırının nefretle kınıyoruz. 2.8.1991"

yaklaşmasına timler, izin vermedi. Binaya gitmek isteyenlere polis, "Ötmek isteyen gelsin" tarzından tehditler savuruyordu.

Şîrnex

Cizîra Botan ve Hezex uygulamalarını protesto amacıyla Şîrnex'te kepenkler iniyor

Faşist Türk sömürgecilerinin Cizîra Botan ve Hezex(İdil)'de uyguladığı devlet terörü ve şiddeti protesto etmek amacıyla Şîrnex merkezinde de 6 Ağustos günü bütün esnafın katılımı ile kepenkler kapatıldı. Ve 7 Ağustos günü de işyerleri açılmayarak protesto eylemi sürdürüldü.

Ayrıca kömür işletmelerinde çalışan bütün işçiler işe gitmeme kararı alırken, müteahhitler kömür satmama, kamyon şoförleri de kontak kapama eylemine geçiyordu. Direnişin sürdüğü iki gün boyunca 10 binden fazla işçi işi bıraktı, buna çevre köylerde bulunan kömür işçileri de katıldı.

Şîrnex merkezine çevre il ve ilçelerden getirilen çok sayıda takviye güçlerle boş sokaklar tank ve panzer gibi zırhlı araçlarla dolduruldu. Eylemin ikinci gününde Şîrnex'in Cumhuriyet mahallesinde sabah saat 04.00 sıralarında birkaç el silah sesi duyuldu ve ardından Toptepe, İkiş ve Humşatı civarında sabaha kadar top sesleri kesilmeye başladı. Öğlen saatlerinde ise, eylemdeki kent halkına 2 korucunun ölü, birinin de yaralı olduğu haberi ulaşıyordu.

Gerilla böylece, direnişteki Şîrnex halkını ve esnafını selamlamış oluyordu.

Girgê Amo

Girgê Amo da protestoya katılıyor

Cizîra Botan ve Hezex uygulamalarını protesto kampanyasına Şîrnex'ten sonra Girgê Amo merkezi de katılıyor. 8 Ağustos günü burada da tüm esnaf kepenklerini kapattı. Ayrıca bu kitlesel direnişler, gelişmelere bağlı olarak yeni bir boyut da kazanıyor ve TC'nin Güney Kürdistan'a girişini protesto etmeyi de içeriyordu. Hatta bu boyut daha da öne geçiyordu. Bunun için de eylem bir günle surlu kalmayıp daha da uzatıldı ve anlamlı kılındı.

Kitlesel direniş ve eylemliliğin yoğunlaştığı bu günlerde yörede gerilla faaliyetleri de etkin düzeyde ulaşıyordu. Bu nedenle korkusu daha da artan sömürgeciler, bu merkezlerde sabahlara kadar operasyonlar geliştirerek projektörlerle ortalığı sürekli aydınlatma yoluna gidiyorlardı. Helikopterlerle evlerin damları aydınlatılıp kontrol ediliyordu. Hatta daha da ileri gidilerek bir merkezden diğerine gitmek de engelleniyordu.

Midyad

Midyad, direniş iki gün kepenk kapatarak katıldı

Cizîra Botan, Hezex, Şîrnex ve

Girgê Amo'dan sonra Midyad da direnişe katılan bir merkezimiz oldu. 8 Ağustos günü kapanan işyerleri ertesi gün öğlene kadar kapalı kaldı, hiçbirisi açılmadı.

Kaymakam, emniyet amiri ve özel tim yetkilileri evleri tek tek dolaşarak esnafa dükkanlarını açmaları için yalvardılar. Ancak bunları dinleyen hiç çıkmadı. İlçedeki bütün fırınların da açılmaması nedeniyle ciddi biçimde ekmek ihtiyacının ortaya çıkması üzerine halk, kendi kararıyla birkaç fırının açılmasını ve ekmek ihtiyacını karşılamasını sağladı.

Kitleler ve yurtseverler, eğer zorla bir müdahale olsaydı kesin büyük olaylar çıkardı diye görüş belirtiyorlar. Midyad merkezinde bulunan Süryani azınlığa mensup esnaflar da işyerlerinin kepenklerini indirerek ve özel timin tehditlerine de aldırmayarak anlamlı bir dayanışmada bulunurken, Midyad kesiminde bulunan Araplardan da 20 kadar eyleme katıldı. Ancak Êstil tarafından Arapların eyleme katılmadıkları gözlemlendi.

Midyad merkezinde Sümerbank malı, diğer TC malları ve kaçak eşya satan 200 dükkanlık pasajın da toptan kapanmış olması ve bu işyeri sahiplerinin de eyleme katılması, TC yetkililerini oldukça kızdırdı. Özel tim yetkilileri bu işyeri sahiplerini, *"Hem mallarımızı satıyor hem de eylem yapıyorsunuz. Bundan sonra bu pasajı mühürleyecek, açılmasına bir daha izin vermeyeceğiz. O zaman APO size maaş versin"* tarzında sürekli tehdit ettiler.

Ancak her şeye rağmen hiçbir dükkanın açtırılması başarısız kaldı. Açık olan resmi devlet dairelerine de hiç kimse gidip bir işlem yaptırmadı. Halkın durumu Midyad'da son derece iyi ve kitleler alabildiğine canlı ve coşkulu. İlçe merkezinde yaklaşık 1000 kadar dükkanın tümü iki gün kapalı kaldı.

Kerboran

Kitlesele eylem ve serihildan denince akla mutlaka Kerboran gelmelidir

Kitlesele direniş ve serihildanlar denebilir ki, Kerboran'da olduğu kadar başka hiçbir yerde bu denli halkın doğal yaşamı durumuna gelmiş değildir. Kerboran halkı için artık kitlesele eylemler gerçekleştirmek ve ayaklanmak neredeyse ekmek yemek ve su içmek gibi son derece doğal bir olay olmuştur. Böyle olunca elbette ki bu halk hiçbir direnişten geri kalmayı kabul etmez, geride durmayı hiç sevmez.. Ve Kerboran halkı bu kez de direnişteki yerini almakta gecikmedi.

Kerboran'da kepenk kapama eyleminin dört gün boyunca devam ettiği bildiriliyor. İlçe merkezine büyük bir askeri güç ve özel tim birlikleri yığılmış durumda. Halka gözdağı veriliyor ve tehditlerle işyerlerinin açılmasına çalışılıyor. Kaymakamlığın tehditlerine aldırış etmeyen Kerboran esnafı eylemini kararlılıkla sürdürdü. Sömürgeciler herhangi bir müdahalenin, çok daha büyük sonuçlar doğuracak yeni bir ayaklanmaya dönüşeceğini bildiklerinden bundan kaçındılar.

Eylemin uzun sürmesi ilçede gıda sıkıntısını da yaratmasına rağmen direniştan en küçük bir

taviz verme olmadı. Kitlelerin durumunun son derece coşkulu olduğu bildirildi.

Öteki çevre ilçelerde kepenk kapatma eylemleri başladığında, Kerboran'ın durumunu çok iyi bilen sömürgeciler, daha Kerboran'da direniş başlamadan bazı yurtseverleri gözaltına alarak bu tür tehditlerle burada direnişi önleyebileceklerini sandılar. Bu amaçla daha eylemden önce ilçe merkezinde 10 kadar kişi nedensiz yere gözaltına alındı. Bunlardan adlarını öğrenebildiklerimiz şunlar: Şewqî Mele Hacı, Huseynê Mele Hesê, Mele Hacı, Miradê Erdexanê ve minibus şoförü Xelîl...

Eylem sırasında şoförlerin de kontak kapatarak direnişe katıldıkları bildiriliyor.

Nisêbîn

"Bijî PKK", "Bijî Serok APO" sloganlarıyla yürüyüşe geçen Nisêbîn köylülerine askerler ateş açtı: 1 kadın direnişçi şehit düştü, 3'ü de yaralandı

Nisêbîn'de direniş yine şehit kanı ile sulanarak çok daha büyük bir anlam kazandı. Direnişin en önünde yerini alan Kürdistan kadını, anası kölelik zincirlerini kırmak için gerektiğinde çekinmeden kanını bu kutsal toprağa dökmekte de her zaman önde olabileceğini bir kez daha kanıtladı. Ülkemizde giderek büyüyen serihildanlarda kadınların çoğunlukla en önde yer almaları ye serihildan şehitlerinden pek çoğunun kadın olması bu açıdan son derece anlamlıdır.

Çevredeki diğer merkezler gibi, Nisêbîn'de de kepenk kapama eylemi fazla gecikmeden başlatıldı. 11 Ağustos günü başlayan eylemin 1 gün sürmesi planlandı. Aynı gün Nisêbîn'e bağlı Stîlîlê (Akarsu) bucağında da esnaf kepenk kapatarak direnişe katıldı.

12 Ağustos tarihinde ise Stîlîlê'ye bağlı Cinata Heso (Büyük Kardeş), Cinata Miho (Küçük

Kardeş), Habîsê (Yandere), Kürrikê (Yavruköy) ve Xirabê Baban (Kuruköy) köylüleri, bölgedeki son sömürgeci uygulamaları ve TC'nin Güney Kürdistan'a girişini protesto amacıyla Stîlîlê merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Sabah saat 09.00 sıralarında yürüyüşe geçen köylülerin sayıları 4000 civarındaydı.

Ancak sömürgeciler yürüyüşçüleri Stîlîlê'de durdurmak üzere barikatlar kurdular. Bu amaçla Harbê (Dallıağaç) köyündeki askeri tabur ile Akarsu karakolu ve Nisêbîn ilçesindeki komando alayından çok sayıda güç sevkedildi.

Stîlîlê'ye ulaşmış Nisêbîn'e doğru yola çıkmak isteyen köylüler desteklemek amacıyla, Stîlîlê esnafı da kepenk kapatarak yürüyüşçülere katıldı. Böylece kitle sayısı 6.000'i buldu. Yürüyüşçüler "Kahrolsun devlet terö-

Vatan gerilladan sorulur

Foto: Berxwedan

rü, yaşasın halkı mücadele-miz", "Bijî PKK, ERNK û ARGK" ve "Bijî Serok APO" sloganları ve kadınların coşkulu zılgılarıyla harekete geçtiler. Kararlı kitleyi engelleyemeyen sömürgeci güçler, kudurmuşçasına halkın üzerine rastgele yayılım ateşi açtılar. Açılan ateş sonu-

cunda 4 çocuk annesi ve hamile **Yusra AKBAL** şehit düşerken, Talya Çelik (16) ve Hekim Elmas (22) da yaralandılar. Olaydan sonra Stîlîlê bucağında çok sayıda kişinin de gözaltına alındığı bildirilmektedir

Gözaltına alınan kişilerin derhal serbest bırakılmasını isteyen köylüler, görüşlerini şöyle dile getirdiler:

"Bütün dünyada haksızlıkları protesto etmek için yürüyüş yapılıyor. Bizde ise devlet güçleri hedef gözetenek üzerimize ateş açıyor. Bizim durumumuz İsrail-Filistin meselesine döndü, hatta onu da geride bıraktı. TC terörü, İsrail'-inkini de geçti. Ama artık bu terörist devletten korkumuz yok. Sonuna kadar mücadele edeceğiz. Şehitlerimizin ve son şehidimiz Yusra'mızın kanı yerde kalmayacak."

Şehit Yusra AKBAL görkemli bir cenaze töreniyle toprağa verildi

1991 Ağustos kitlesele direnişlerini kanıyla kızallaştırıp süsleyen Kürdistan'ın 24 yaşındaki gelini **Yusra AKBAL** için düzenlenen görkemli cenaze töreni, yeni bir direniş gösterisine dönüşerek sömürgecileri kahrederken, direnişlerin şehit kanıyla beslendiğinde nasıl büyüyeceğini de gözler önüne seriyordu.

Şehit Yusra AKBAL için yapılan cenaze törenine 6000'i aşkın kitle katıldı. 13 Ağustos günkü törende sömürgeci güçler yoğun önlemler almışlardı, ancak herhangi bir müdahalede bulunmaya cesaret edemediler. Şehidin naaşı toprağa verildikten sonra kitle, bir dakikalık saygı duruşu yaparak sloganlar eşliğinde dağıldı.

Misric

Misric'de sömürgeci uygulamaları protesto amacıyla 10 bin kişi yürüdü

TC sömürgecilerinin Cizra Botan ve Hezex'de estirdiği devlet terörünü ve Güney Kürdistan'a girişini protesto amacıyla Misric (Kurtalan) ve bağlı köylerde binlerce kişi harekete geçti. Sömürgeci güçler yine kitlelerin üzerine ateş açtılar ve 50 yaşlarındaki **Salih KOÇ** adlı bir yurtsever şehit düştü.

Edinilen bilgilere göre, Sêrt'in

Misric ilçesine bağlı 30 kadar köy halkı, yukarıda belirtilen amaçla 13 Ağustos tarihinde ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşçüler, önce Misric'a oradan da Elih (Batman) üzerinden Amed'e kadar yürüyeceklerini söylüyorlardı.

Çoğunluğu Misric'a ve bazıları Sêrt merkezine bağlı köylerden direnişe geçenlerin adları öğrenebildiğimiz kadınlarla şunlar: Marbakûr (Palamut), Memiran (Bin-yaka), Şemsê (Güneşli), Miwêlê (Kayıkçı), Gunêrê (Gaziler), Midewrê, Gozikê (Tatlı), Riknê, Cefanê (Tulumtaş), Ewta Jêr (Aşağı Çelikbaşı), Ewta Jor (Yukarı Çelikbaşı), Bêlek (Ergüven), Kanîmirî (Soğuksu), Qûban (Atalay), Xendûk (Kaşüstü), Aşik, Qesanan, Milikan, Şexosê, Hilêwî, Bacirîn (Doğanpazar), Bêlekmeêr (Çukurlu), Xalbî (Avcılar), Tureşê, Hilêrî (Kayatepe), Bişêriya Jêr, Bişêriya Jor, Eynederê (Ağaçlıpınar) ve Beykent...

Sabah erkenden yürüyüşe geçen köylüler Misric'in Beykent köyünde biraraya geldiler ve burada toplu olarak saat 09.00 sıralarında Misric merkezine doğru harekete geçtiler. "Her bîjî têkoşîna gelê Kurd", "Bijî Serok APO", "Kahrolsun faşizm" vb. sloganlar eşliğinde ilerleyen 10 bine yakın kitle, Beykent ile Misric arasındaki Tamxan dere-si civarına geldiklerinde burada sömürgeci güçlerin barikatıyla karşılaştı. Köylülerin kararlı tutumları karşısında zavallılaşan TC, yine vahşet sergileyerek kitleleri durdurmak istedi. Havadan helikopterlerle sis ve göz yaşırtıcı bombalar atılarak panik yaratıldı ve ardından da kitlenin üzerine yayılım ateşi açıldı. Açılan bu ateş sonucu Salih KOÇ adlı bir yurtsever olay yerinde yaşamını yitirirken, pek çok yurtsever de yaralandı. Bazı yaralılar çevre il ve ilçelerdeki hastanelere kaldırılırken, bir kısmı da hastanelere gönderilmeyerek yaralı halleriyle gözaltına alındılar. Gözaltına alınanların kaç kişi oldukları halen bilinmemektedir. Olayda yaralanan çok sayıda yurtseverden adlarını öğrenebildiklerimiz şunlar: Şemsêttin Aslan, Vahdettin Koç, İhsan Esmer, Ahmet Atalay, Hüsnü Esmer.

Misric direnişi şehidi Salih KOÇ'un cenazesi, doğum yeri olan Ewtê (Çelikbaşı) köyünün Rikniyê mezrasında törenle toprağa verildi. Törene çok kalabalık sayıda yurtsever katıldı. Cenaze töreninde sömürgeci askerlerin, ARGK gerillalarının saldırısına uğradıkları, bir askerin olay yerinde öldüğü ve birinin de yaralandığı bildiriliyor. Böylece şehidimizin intikamı sıcaklığına alınmış oldu. Daha sonraki saatlerde bir sömürgeci askeri konvoyun pusuya düşürülerek çok daha ağır kayıplar verildiği haberleri dolaşmaya başlayacaktı.

Misric merkezinde de, hem bu olaylar hem de 15 Ağustos'un giderek yaklaşması üzerine, durumun son derece gergin olduğu bildirilmektedir. Alandaki muhabirlerimiz, sömürgeciler tarafından 15 Ağustos'ta direnişe katılmamaları için kitleler üzerinde çeşitli baskıların sürdürüldüğünü, ilçede her an bir patlamanın beklendiğini belirtmektedirler.

İlçe kaymakamı faşist İsmail Fırat'ın, zaman zaman özel tim elbisesi giyerek insanlara bizzat baskı ve işkence uyguladığı söyleniyor.

Türk sömürgecilerini Ağustos korkusu sararken ARGK kentlerdeki düşman hedefleri dövmeyi sürdürüyor

Berxwedan
muhabirleri bildiriyor

15 Ağustos Atılımı'nın yeni bir yıldönümü yaklaştıkça faşist Türk sömürgecilerinin korku ve paniği doruğa çıkıyor. Her yıldönümü sürecinde ulusal kurtuluş kuvvetlerimizden yedikleri darbeler, düşmanda adeta bir "Ağustos sendromu" yaşatmaktadır. Ağustos yaklaştıkça TC'nin bu hastalığı giderek depresiye ve buna bağlı olarak sağlıksızlık ve dengesizlik iyice belirginleşiyor, hatta bu, çoğu yıldönümlerinde görüldüğü üzere onu çılgınlıklara dek sürükleyebiliyor. Bu yılın çılgınlığı da Güney Kürdistan'a saldırısı oldu.

Ne var ki, korku ecele fayda etmiyor ve çılgınca hareketler sergileyenleri daha çok sarsmak ve dengesizleştirmekten öte pek sonuç doğurmuyor. Halk kurtuluş ordumuz ARGK, bu yıl, yani 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünde, geçen yıllardan çok daha büyük saldırılarla TC'nin bünyesinde ölümcül sarsıntılara yol açmakta ve sömürgeci otoriteyi silip süpürmektedir.

ARGK'nin bu son derece başarılı saldırılarının bir parçası da, kent merkezlerine düzenlenen baskınlar ve kentlerdeki düşman hedeflere vurulan darbelerdir. Gerillanın 1991 yılının başından bu yana giderek sıklaşan kent baskınları, Ağustos'un ilk iki haftasında da hızlanarak sürdü. Bu süreçte Sêrt, Kosar(Kızıltepe), Wan, Hezex(İdil), Licê ve Qazizman(Kağızman) il ve ilçelerine düzenlenen baskınlarda düşman hedefler önemli oranda tahrip edildi. Ayrıca sömürgecilere çok sayıda da kayıp verdirildi.

Sêrt

ARGK Sêrt'te Çevik Kuvvet merkezi ve Tugay Komutanlığını vurdu

Ağustos ayında gerçekleştirilen kent baskınlarının ilki Sêrt'te yaşandı. 2 Ağustos akşamı ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin Sêrt il merkezinde bulunan sömürgeci askeri üslere yönelik saldırısında, gerilla roketlerine hedef olan Çevik Kuvvet merkezi ile Tugay Komutanlığı binalarında ağır hasar meydana gelirken, düşmana çok sayıda da ölü ve yaralı kaybı verdirildi.

Birkaç gün önce Misric(Kurtalan) ilçe merkezine yapılan baskından kısa süre sonra bu kez de Sêrt merkezine baskın düzenlenmesi, sömürgecilerin büyük bir panik yaşamalarına neden oldu.

Edinilen bilgilere göre, 2 Ağustos akşamı saat 22.00 civarında birkaç koldan Sêrt merkezine giren gerillalar, doğrudan sömürgecilerin il merkezindeki en üst askeri kurumları olan Tugay Komutanlığı ile Çevik Kuvvet merkezini hedeflediler. Ayrıca Çevik Kuvvet lojmanları da saldırılara hedef oldu. Saldırıda hem Tugay Komutanlığı binası hem de Çevik Kuvvet mer-

kezi, gerillanın roketatarlı saldırısında çok sayıda isabet alarak önemli oranda tahribata uğradı. Söz konusu iki binada çok sayıda asker ve polisin öldüğü kesin olmakla birlikte, bunların sayılarını tam olarak belirlemek mümkün olamamaktadır.

TC yetkilileri yaptıkları açıklamada sadece Tugay binasında 1 Iraklı askerin öldüğünü söylüyorlar. Oysa bu doğru değildir. ARGK gerillalarının saldırısında, Tugay binasında, Körfez savaşı öncesinde kaçıp TC'ye sığınan kişilerin kaldığı bölümün de isabet aldığı, bu bölümde kalan çoğu Türkmen asıllı kişilerden de ölen ve yaralananlar olduğu doğrudur. Ancak aynı binada TC askerlerinden de ölenler olduğu kesindir. Tugay binasından çıkarılan TC askerlerine ait cesetlerden bir tanesi yöredeki yurtseverlerce de görülmüştür. Ayrıca Çevik Kuvvet binasında da 2 polisin öldüğü kesin olarak tespit edilmiştir. Bunlar sadece kesin tespit edilebilenlerdir. Gerçek sayı bunun çok üzerindedir. Çünkü görgü tanıkları, olaydan hemen sonra, saldırıya uğrayan binalardan Sêrt devlet hastanesi ile Amed yöresine doğru çok sayıda ambulansın harekete geçtiğini bildirmektedirler.

ARGK gerillalarının saldırılarını karşısında paniğe kapılan sömürgeciler havaya çok sayıda aydınlatma fişeği atarak, bunların eşliğinde karşı koymaya çalıştılar. Ancak fazla varlık gösteremediler. Yarım saat kadar süren çarpışmadan sonra birliklerimiz hiçbir kayıp vermeden üslere çekildiler.

Zılgıt sesleri arasında çarpışma

Baskın olayını yakından gören ve heyecanını bizzat yaşayan bir görgü tanığı, "Gerillalarımızın saldırısı bir şiir gibiydi. Hele hele çatışma sırasında kadınların zılgıt çekmeye başlamaları ve çatışmanın bir süre zılgıt sesleri eşliğinde sürmesi, o kadar güzeldi ki, anlatılacak gibi değil" dedi.

Çarpışma sırasında halktan kadınların zılgıt çekmeleri, sömürgecileri çılgına çevirdi, çileden çıkardı. Gerillalar çekildikten sonra, özellikle de Kooperatif, Evren ve Çakmak mahallelerinde evlere sabaha kadar baskın düzenlendi ve hepsi didik didik arandı. Evlerden pek çoğunun kapı ve pencereleri kırıldı. Herhangi bir silah vb. bulamayan sömürgeci güçler, Yeni Ülke gazetesi ve diğer ilerici yayınlar bulunduranlara tehditler savurdular. Daha sonra aralarında SHP Genel Meclis Üyesi Hacı Oğuz'un da bulunduğu 4 kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

Sêrt merkezine düzenlenen bu baskın olayı, özellikle de isabetli seçilen hedeflerde ağır tahribatın yaratılması, yurtseverler arasında büyük bir sevinç ve coşku ile karşılanırken, sömürgecilere de büyük bir korku yaşattı. Olaydan bu yana vurucu timlerin halka ait binaların damlarına çıkarak sabaha kadar gözetleme nöbeti tuttukları bildirilmektedir.

Gerilla roketleri artık kentlerde patlıyor

Foto: Berxwedan

Kosar

Kosar baskınında çok sayıda polis öldürüldü

Mêrdîn'e bağlı Kosar(Kızıltepe) ilçesi merkezine 3 Ağustos günü akşam saatlerinde ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Emniyet Müdürlüğü ve polis lojmanlarının roketatarlarla tahrip edilmesi sonucu, bu binalarda bulunan polis görevlilerinden çok sayıda ölen ya da yaralanan olduğu bildirilmektedir.

Görgü tanıklarının belirttiğine göre, çeşitli kollardan ilçe merkezine girip denetimi ele alan gerillalar, otomatik silah ve roketatarlarla Emniyet Müdürlüğü binası ve polis lojmanlarını yoğun bir ateşe tuttular. Onca eğitilmiş ve övündükleri timleriyle gerillalara kasırlık bile veremeyen sömürgeciler, ağır kayıp vermeden kurtulamadılar. TC yetkilileri yaptıkları açıklamada 1'i ağır 5 polisin yaralandığını söylemektedirler. Oysa ilçe halkı çok sayıda ölen polis bulunduğunu ve bunların gizli tutulmaya çalışıldığını çok iyi bilmektedir.

Baskın eylemini başarıyla gerçekleştiren ARGK birliklerinin kayıp vermeden geri çekilmesi, halk arasında sevinçle karşılandı.

Kosar, halkı alabildiğine yurtsever olan bir ilçemizdir. Ve bu ilçede, daha 12 Eylül 1980 öncesinde Ferhat'lara kadar uzanan bir devrimci çalışma sözkonusudur. '80 öncesine değin uzanan ve son bir-iki yılda önemli gelişmeler ortaya çıkaran ulusal kurtuluşçu çalışmalar sonucunda, birçok il ve ilçelerimiz gibi Kosar'da da sömürgeci otorite alabildiğine hızla geriledi ve yerini adım adım ulusal kurtuluşçu otorite almaya başladı.

Kitlesel hareketler ve zaman zaman gerçekleştirilen kepenk kapama eylemleri, ulusal kurtuluşçu otoritenin belirgin üstünlüğünü gösteren somut olay ve gelişmelerdir. Bu nedenle TC, Kosar'da bu tür eylemlerin üzerine büyük bir şiddet ve terörle giderek, yitirmekte olduğu denetimi terör ve baskı ile bir süre daha elde tutmaya çalıştı.

Ancak ilçe merkezine düzenlenen son gerilla baskını, ARGK'nin

nin artık dağ-ova demeden her kente girebileceğini kanıtlayan somut ve öğretici bir örnek oldu. Bu baskın iyice zayıflamış sömürgeci siyasi otoriteyi, askeri alanda da sarsmış ve halka büyük bir güven vermiştir.

Hezex

Hezex baskınında sömürgeciler hezimete uğratıldı: 3 subay ve 28 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı

ARGK'nin son dönemlerde gerçekleştirdiği kent baskınlarının en etkililerinden biri Hezex(İdil) ilçe merkezine düzenlenen baskın oldu. 4 Ağustos akşamı saat 21.30 sıralarında gerçekleştirilen baskında Jandarma Tabur Komutanlığı ve emniyet binaları ile diğer birçok resmi kurum tahrip edildi. Sömürgeci güçlerden, ilk belirlemelere göre 3 subay ve 25 askerin öldüğü, daha sonra çevre il ve ilçelerdeki hastaneye kaldırılan yaralılarından 3'ünün de Cizra Botan'da öldüğü bildirildi.

Olaydan sonra Hezex merkezine giriş-çıkışlar durduruldu. İlçenin tüm telefon bağlantıları kesildi, ayrıca iki gün elektrik de verilmedi. Kenti tam bir abluka alan sömürgeci güçler, ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz kenti terk ettikten sonra, ertesi gün akşama dek aşağı-yukarı 20 saat süreyle kitleler üzerinde terör estirdiler.

ARGK'den fırtına gibi baskın

4 Ağustos akşamı saat 21.30 sıralarında bölük düzeyindeki bir ARGK birliği kentin giriş-çıkışlarını kontrole aldıktan sonra, ilçe merkezindeki belirlenmiş hedeflere yönelik dört koldan saldırıya geçti. Hedeflerin başında Jandarma Tabur Komutanlığı ve Emniyet Müdürlüğü gelmektedir. Gerillanın etkin ve yoğun roketatar ve otomatik silahlı saldırısı sonucunda özellikle tabur binasında ağır hasar meydana gelirken düşmana çok sayıda kayıp da burada verdirilir.

Sömürgeci birlikler gerillalarımızın bu ilk saldırılarına kar-

şılık bile veremezken, gruplarımız diğer hedefleri de vurmayı sürdürürler. Bu arada emniyet binası, bir asimilasyon yuvası ve devşirme ocağı durumuna getirilmiş bulunan yatılı okul, diğer okullar, polis lojmanları ve YSE binası saldırıya uğrayan ve tahrip edilen diğer hedefler oluyor. Aynı anda YSE binası önünde bulunan 3 araç da ateşe verilmek suretiyle imha ediliyor. Ayrıca askeri haberleşme santrali da tahrip edilerek devre dışı bırakılıyor.

İlçe merkezi üç saat kadar gerillanın denetiminde kalıyor ve bu sürede sömürgeci güçler ciddi bir karşılık verme girişiminde bulunamıyorlar. 3 subay ve 25 asker olay sırasında öldürülürken yaralanan çok sayıda asker ve polis de çevre il ve ilçelerdeki hastanelere taşınıyor. Bunlardan ağır yaralı olan 3'ü de Cizre Devlet Hastanesinde ölüyor. Böylece sömürgecilerin toplam kayıpları 31'i buluyor.

Takviye birliklerle kuşatılan ilçede sokağa çıkma yasağı ilanı ediliyor

5 Ağustos günü Hezex merkezine giriş-çıkışlar tümünden durdurulmuş, ilçe ile olan tüm telefon bağlantıları da kesilmişti. Şehir içinde yoğun silah sesleri gelmekte ve helikopterlerle de havadan ateş açıldığı çevre köylerden farkedilebilmekteydi.

Olay çevreden büyük bir kaygı ile izlenmekteydi. Yurtseverler baskın yapan gerilla birliğinin ilçe merkezinde kuşatmaya başlamış olabileceğinden ve imha edilmek istendiğinden kuşulanmaktaydılar. Saatler ilerleyip de hiçbir ilişki ve haber sağlanamadıkça meraklar artıyor ve bu arada çeşitli söylentiler de ortalıkta dolaşmaya başlıyordu. Ancak olayın gelişimi hakkında gerçek haberler öğrenildikten sonra merak ve kuşku yerini sevinç ve coşkuya bıraktı.

Edinilen bilgilere göre olayın gelişimi şöyle olmuştur: Gerilla birliği planladığı hedefleri başarıyla vurarak ilçe merkezinin denetimini ele geçirdikten yaklaşık 3 saat sonra kenti terk ediyor. Büyük kayıplar vererek telaşa kapılan sömürgeciler, Cizra Botan, Şirnex ve Mêrdîn'den takviye birlikler isterler. Gelen özel timler ile Hezex'teki askeri birliklerin de birbirlerini gerilla sanarak çatışmaya girdikleri, Hezex girişindeki bu çatışmada ölü ve yaralıların da bulunduğu, ancak durumun sonradan anlaşılması üzerine ölü ve yaralıların ortadan kaldırılarak olayın gizli tutulduğu bildirilmektedir.

O gece sabaha kadar evlere rastgele ateş eden sömürgeci birlikler, sabahleyin de sokağa çıkma yasağı ilan eder ve işyerlerini açmaya gelen bir kısım esnafı geri çevirirken bazılarını tutukladılar. Daha sonra otomatik silahlar ve roketatarlarla evleri taramaya başladılar. Aynı anda havadan da helikopterlerle ateş ederek tam bir terör havası estirirler. Akşam gerillalar orada mevzilenip taburu he-

deflediği için Hoca Mahmut Camii ile diğer bir cami roketlenerek tahrip edilir. İlçe merkezinde TC güvenlik güçlerinin ateşiyle tahrip olan ev sayısı 150'yi bulurken, özel timler tarafından özellikle HEP ve SHP binaları da gözaltı edilmez.

İlçede sokağa çıkma yasağı ve abluka ancak olayın üçüncü günü olan 6 Ağustos'ta kaldırıldı. Böylece durum daha iyi anlaşılabildi. Gerillalar hiçbir kayıp vermeden ilçeden ayrılmış ve evlerine kapanarak kendilerini koruyan halktan da ölen olmamıştı. Ama pek çok yurtseverin gözaltına alındığı bildiriliyor.

Wan

Wan merkezinde sömürgecilere iki darbe

Geçen ayda Wan merkezinde gerçekleştirilen ve haberi elimi-

ze ancak yeni ulaşan bir eylemde sömürgecilere önemli bir darbe vurulduğu anlaşıyor. 23 Temmuz gecesi Wan merkezinde ARGK gerillaları tarafından gerçekleştirilen bir saldırıda, şehir merkezindeki yurtsever kaynakların bildirdiğine göre, rütbeleri belirlenemeyen 3 subay öldürüldü, 1'i de yaralandı. Akşam saat 22.30 sıralarında gerçekleştirilen saldırıda gerillaların kayıp vermeden çekildiği bildiriliyor.

Öte yandan 10 Ağustos tarihinde Wan il merkezinde gerçekleştirilen bir başka gerilla saldırısında ise, PTT'ye ait radyolink tesisleri tahrip edilerek devre dışı bırakıldı.

Wan ili bazı ilçeleriyle ve bucaklarıyla birlikte ulusal kurtuluş mücadelemizin bu yıl büyük atılım yaptığı bir alan oldu. Wan merkezine son birkaç ayda çok sayıda gerilla saldırısı düzenlendi. Alay ve orduvehi de dahil en üst sömürgeci askeri kurumlar bile gerilla roketlerine hedef ol-

maktan kurtulamadılar. Sömürgeci düşmanın aczini bundan daha açık ortaya koyabilecek bir örnek bulmak güç.

Licê

Serhildanlar merkezi Licê'ye bir gerilla baskını daha

Licê 1991'de sanki 1925'lerdeki isyanı yaşıyor. Ama bu kez çok daha nitelikli bir isyan, bir serhildan yaşanıyor. Yıl başından beri kepenk kapamalar, cenaze törenleri, serhildanlar Licê'den hiç eksik olmadı. Tabii ki, bu kitlesel ayaklanmaların yaratıcısı gerillanın sesi de, Licê ve çevresinden hiç eksik olmadı. Aksine gün geçtikçe daha da gürleşerek yayıldı.

10 Ağustos günü akşam saatlerinde Licê merkezi bir kez daha gerillalar tarafından basıldı. Bas-

kın sırasında bazı resmi kurumlarla bir şantiye ateşe verildi. Edinilen bilgilere göre şantiye binasında bulunan araçların tümü yakılarak imha edildi.

Takım düzeyinde olan ARGK birliği daha sonra tüm akaryakıt depo ve tanklarını da ateşe vererek, sömürgecilere büyük miktarda maddi zarar verirdi.

Halka yönelik çeşitli propaganda konuşmalarıyla kitlelere büyük moral veren gerillalar, ciddi bir karşı saldırı ile karşılaşmadan ve herhangi bir kayıp vermeden üssüne çekildiler.

Qazizman

Qazizman baskınında da çok sayıda resmi kurum ateşe verildi

Serhedan Eyaletimiz de gerilla mücadelesinin istikrarlı biçimde gelişme gösterdiği bir e-

15 AĞUSTOS ATILIM RUHU ZAFERLE TAÇLANACAKTIR

15 Ağustos 1984 askeri ve siyasi devrimci atılımının 7. yıldönümüne ulaştık. Eruh ve Şemdinli'de yakılan ulusal kurtuluş ateşi 8. yılına tüm Kürdistan sahına yayılmış olarak giriyor. Kürdistan ulusal kurtuluş tarihinde bir dönüm noktası olan modern ulusal kurtuluş savaşımızın silahlı gücü ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan- Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu)'nin çekirdeği HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistan-Kürdistan Kurtuluş Birliği)'nin kuruluşunu tüm dünyaya ilan eden ve halk savaşımızın zafer yürüyüşünü başlatan 15 Ağustos Şanlı Atılımımızın 7. yıldönümü ve ARGK'nin 8. savaş yılına girişi, tüm Kürdistan, Türkiye halkları ile dünya ilerici insanlığına kutlu olsun diyor, bu atılımın yaratılması ve yaşatılmasında kanlarını döken şehitlerimizin arısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz.

15 Ağustos Atılımının anlamı ve yolaçtığı gelişmeler, salt yaşadığı günle sınırlı kalmıyor. Kürdistan halkının geçmiş tarihi, bugünü ve geleceği açısından canalcı önemi olan bir atılımdır. Kürdistan halkının yaşama kararlılığı ve kudretinin dile gelisidir. Kürdistan'ın geçmiş kararlılık, kölelik tarihine inen bir balyoz; o tarihin utanç sayfalarının bir daha açılmamak üzere kapatılmasıdır. Yeni ve onurlu bir tarihin açılışıdır. Kürdistan halkının çağda ve insanlığa ulaşmasında ileri bir hamle, yeniden doğuşun manifestosudur. Kürdistan Halk Cumhuriyeti'ne giden yolda kurulan sağlam bir köprüdür. Kürt ve Kürdistan gerçekliğini dünyaya haykıran; bu gerçekliğe gözünü kapatan insanlığın aybırı parçalayarak onu bu gerçekliği görmeye çağıran ısyandır. Kürdistan ve Kürtlük gerçeğinin bir daha sönümek üzere hayat bulması, sürekli ileriyeye akan bir sele dönüşmesidir.

15 Ağustos Atılımı, yeni ve onurlu tarihin şanlı bir sayfasıdır. Bu atılımla birlikte, bu onurlu tarihin altın sayfalarına her gün bir yenisi eklenmeye başlanmıştır. Kürdistan artık dev-

rimin soylu bir kalesi haline gelmiş, çağdaş insanlık değerlerinin korunup beslendiği bir odaya dönüşmüştür. Bu şanlı atılımın yolaçtığı gelişmeler, muazzam olmuş, yalnızca Kürdistan'da değil, başta Ortadoğu olmak üzere, dünya çapında etkileri olan gelişmeler yaratmıştır.

15 Ağustos Atılımı ile birlikte açılan yeni dönem, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki varlığının sürekli darbelendiği, ölüm-kalım sürecine sokulduğu bir dönem olmuştur. Kemalist sömürgeciliğin en büyük dayanak gücü olan Türk ordusu, Kürdistan'da geliştirilen ve giderek boyutlanan gerilla savaşı karşısında tutunamaz hale gelmiş, darbe üstüne darbe yiterek bu-yük bir çıkmaz içine sürüklenmiştir.

Böylece, TC devletinin gurur kaynağı olan ordusunun kof yapısı, tüm dünyanın gözleri önüne serilmiştir. Ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımızın 7. yılını doldurduğu bugün, TC ordusunun ARGK karşısındaki başarısızlığı ve yenilgisi kesinleşmiş bulunmaktadır. Her türlü imkanlarına, teknik ve sayısal üstünlüğüne, ABD ve Almanya gibi Emperyalist ve gerici devletlerin sınırsız desteğine ve başvurduğu insanlık dışı saldırı yöntemlerine -son olarak Vedat AYDIN'ın işkenceyle katledilmesi gibi- rağmen, sömürgeci ordu Kürdistan'daki ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşını durduramamış; aksine kendisi burada tutunmakta son derece zorlanır hale gelmiştir. Başlangıçta hemen hiç kimsenin uzun ömürlü olacağına ihtimal vermediği kurtuluş savaşımız, yalnızca yaşama gücünde olduğunu kantulamakla kalmamış, kısa bir sürede Kürdistan Halk Cumhuriyeti sloganını gündemleştirmiştir. Avrupa metropollerinde emperyalizmin kucağında oturan işbirlikçi reformist Kürt küçük-burjuva örgütçülerin boş gevezeliklerinin ve ulusal kurtuluş hareketimize karşı açtıkları kirli kampanyaların cevabını ise, halkımız canları ve kanları pahasına gerçekleştirdikleri şanlı serhildanlarıyla vermiştir. Bu kokmuş mültecilerin saflarında eskiden yer alan dürüst, namuslu yurtseverler

ise, onurlu yerleri olan ERNK (Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) saflarına katılmaya başladılar. Son zamanlarda bunların durumu, soyları tükenme tehlikesiyle yüzyüze olan kelaynaklarınkine benzemiştir.

15 Ağustos atılımıyla, faşist sömürgeciliğin halk kitlelerinin üzerine ördüğü korku çemberlerine ilk etkili darbe vurulmuştur. 12 Eylül faşizmin baskı, tehdit, tutuklama ve işkenceyle halk kitlelerini nefes alamaz hale getirdiği bir dönemde gerçekleştirilen 15 Ağustos Atılımı, bu korku ortamını parçalamış; halkın cesaret ve direnme duygularına hitap etmiştir. Bu ilk kurşun ile gözlerini gerçeklere açan kitleler, sürekli yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizin yarattığı gelişmelerle giderek daha fazla uyanmış, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi sayfalarında yerlerini almaya başlamış, 1990 Mart'ında gerçekleştirdikleri serhildan ile korku duvarını yerle bir ederek düşmanın yüreğine korku salmışlardır. 1991 Newroz'undaki serhildanlar, Türkiye metropollerini sararak düşmanı büyük bir paniğe sokmuştur. Son olarak Kürt halkının yiğit evladı Vedat AYDIN'ın cenaze törenini büyük bir serhildana dönüştüren 80 bin kadar kitle, Amed'de düşmana korkulu anlar yaşattı. "Bijî PKK-ERNK-ARGK" ve "Bijî Serok APO" sloganları ile ayağa kalkan Amed halkımız, Kürdistan'ın her köşesinden serhildan ve kepenk kapatma eylemleriyle destek sunulmuştur. Kürdistan halkının serhildanının ateşleyicisi ARGK olmuştur. Kitleler ARGK'nin namulardan çıkan intikam kurşunlarının çağrısına uyarak, PKK önderliğinde ve ERNK saflarında, Kürdistan Halk Cumhuriyeti'ne doğru ısyana kalkmışlardır. Kürdistan sorunu üzerindeki tecrit çemberinin kırılarak, bu sorunun uluslararası kamuoyunun gündemine girmesine yine 15 Ağustos Atılımı ve sonrası gelişmelerin belirleyici rolü vardır. 15 Ağustos Atılımı ile dünyanın gözleri, tarihte silindiğine inanılan Kürdistan ve Kürt halkına çevrilmiş; daha sonraki gelişmelerle

bu gerçekler uluslararası gündeme her gün daha fazla girmeye başlamıştır. Bu, tecrit politikasını parçalanması, inkar ve imha politikasının yaşam şansının bırakılmaması ve Kürdistan gerçekliğinin tarihte hak ettiği yeri almaya başlaması demektir.

Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin sömürgecilik, emperyalizm ve her türlü işbirlikçilik eliyle imha çabalarının boşa çıkarılması ardından bugün, sahte çözüm planları ortaya atılmaktadır. Gerici güçler ve işbirlikçileri, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü hedefinin karşısına "Kültürel özerklik" planı ile çıkmaktadırlar. Daha önce kadar Kürdistan ve Kürtlük gerçeğini inkar eden bu çevreler bugün, Kürt halkının varlığından, dil ve kültür serbestisinin tanınması gereğinden söz etmektedirler. Bu, şüphesiz ki, Kürdistan'ı kaybetme telaşından kaynaklanmaktadır.

Dağlarda ARGK, şehirlerde ERNK'nin askeri ve siyasi şiddeti ile ayağa kalkan Kürdistan halkı, "2000'li yıllarda mutlaka Kürdistan Halk Cumhuriyeti kurulmalı" şiarıyla ısyana kalkmıştır. TC'nin kendini güçlü sandığı şehir merkezlerinde bile, sık sık ARGK tarafından büyük baskınlar yapılmaktadır. Son olarak Muş, Batman, Cizre, Uludere, Nusaybin vb. şehir merkezlerindeki sömürgeci devletin askeri üstlerine yapılan saldırılar bile, önümüzdeki dönemin zaferlerini müdelemektir.

Yurtsever Kürdistan Halkı

ARGK, 8. savaş yılına sayısal ve nitelik olarak daha da büyümüş, yetkinleşmiş, halklaşmış savaş güçleri; serhildan ve ulusal kurtuluş mücadelesinde kararlı yeralışını ve düşmanı dize getirisini göstermiş bir halkın desteği; II. Ulusal Konferans ve IV. Ulusal Kongresi'yle saflarını daha da pekiştirip güçlendirmiş PKK gibi yetkin bir öncünün önderliğiyle girmektedir. PKK IV. Ulusal Kongre'mizce Kürdistan halk savaşının resmen başlama tarihi olan 15 Ağustos gününü, ulusal bayram olarak ilan edilmiştir. Biz, ERNK Ege Bölge Komitesi olarak, sizin de

yalet durumunda. Haber iletişimi konusundaki güçlüklerimiz nedeniyle bu eyaletteki savaş haberlerini çok sınırlı yansıtabilmekteyiz. Oysa savaş bu alanda da oldukça yoğunlaşmış ve sömürgecilere bu alanda da sık sık büyük darbeler vurulmaktadır.

ARGK gerillaları bu alanda da kent merkezlerine yönelik eylemleri yoğunlaştırmaktadırlar. 8 Ağustos günü Qazizman ilçe merkezine baskın düzenlendi. Kitlelere yönelik çeşitli propaganda konuşmaları yapıldı. Ardından bazı resmi kurum binaları ateşe verildi. Ateşe verilerek tahrip edilen yerler arasında PTT'ye ait radyolink istasyonu da bulunmaktadır. İstasyonun büyük oranda yanarak devre dışı kalması sonucu Qazizman'ın çevre ile haberleşmesinin tümünden kesildiği bildirilmektedir.

Gerillalar herhangi bir kayıp vermeden, eylemi başarıyla gerçekleştirip üslerine döndüler.

Emekçi Türkiye Halkı

15 Ağustos Atılımı ve yol açtığı gelişmeler, Türkiye ilerici kamuoyunun da çıkarmadır. Kürdistan ve Türkiye halklarının kaderlerinin birbirine sıkı sıkıya bağlı olması gerçeği, bu gelişmede bir kez daha görülmüştür. Kürdistan'daki ulusal kurtuluşcu gelişmeler, Türkiye halkının devrimci-demokratik mücadelesinin gelişmesine önemli katkılar sunmuştur. Bunun sonucunda halklarımız arasındaki kardeşçe dayanışma duyguları tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar gelişme imkanlarına kavuşmuştur. Yine, Türkiye devrimci-demokratik hareketi saflarındaki sosyal-şöven anlayışlar yaşam şansını daha fazla bulamayarak ağılmaya başlamış, bu da Kürdistan ve Türkiye devrimci güçlerinin doğru temellerde dayanışma içine girmesinin koşullarını yaratmıştır. 15 Ağustos atılımı ile açılan sürecin doğrudan bir sonucu olan bu gelişmeler halklarımızın kurtuluşunu daha da yakınlaştırmıştır. Bu bilinçle hareket ederek Türkiye metropollerindeki Kürdistanlılar'ın mücadelesine destek sunma, senin enter-nasyonalist görevindir!

– Yaşasın 15 Ağustos ve onun direniş ruhu!
– Bijî PKK-ERNK-ARGK!
– Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının kardeşliği!
– Kahrolsun sömürgecilik, emperyalizm ve her türden gericiçilik!
– Bijî Serok APO!

10 Ağustos 1991
ERNK Ege Komitesi

NEMRUT DAĞI'NDAKİ TURİSTLER OLAYI KÜRDİSTAN'DA KİMİN OTORİTE OLDUĞUNU KANITLADI

Baştarafı 1. sayfada

gaspettiği vb. vb. ballandırma ballandırma sayfalar dolusu yazılıp çizildi.

Rejimin kuklaları durumundaki senaristler, sözümona Alman turistleri kaçıran PKK'nin amaçları konusunda da yaratıcılıklarını(!) sergilemekten geri kalmadılar. PKK'nin Almanya'yı tehdit ettiğini yazdılar. Almanya'da yürütülmekte olan "104 sanıklı" PKK davası için misilleme ve intikam eylemi olduğu "kehanet"inde bulundular. Benzer daha pek çok iddialar ortaya atıldı.

Bêdlis'in Tûx(Tatvan) ilçesine 28 km mesafedeki Nemrut Dağı, bir anda dünyanın ilgi alanı oldu ve 5 Ağustos tarihine kadar Alman turistleri kimlerin ne amaçla kaçırdıkları halen bilinmemekteydi.

TC, bu olayı bağımsızlıkçı direniş mücadelemizi karalamanın bir fırsatı olarak değerlendirme hesapları yaptığı gibi, bununla da yetinmeyip büyük bir güç ve gövde gösterisi de yaparak prestij kazanmaya çalıştı. Havadan ve karadan büyük operasyonlar başlattığını ve Alman turistleri en kısa sürede bulacağını belirtti.

ARGK olaya el koyuyor

5 Ağustos 1991 tarihinde "PKK Avrupa Temsilciliği" imzasıyla yapılan açıklamada, *"Nemrut Dağı, yani olayın geçtiği yer, Garzan Eyaleti ve Orta Eyalet ARGK Komutanlıklarının faaliyeti ve otorite alanına girmektedir. Olayın duyulmasıyla birlikte adı geçen her iki eyalet komutanlıklarıyla da bağlantı kurmak üzere harekete geçtik"* deniyor ve oradaki ARGK komutanlıklarının olaya el koyduğu şu sözlerle belirtiliyordu:

"Olayın kimler tarafından yapıldığını henüz kesin olarak bilmiyoruz. Ancak eğer bizim etkinliğimiz altındaki güçler tarafından bir hata sonucu yapılan bir eylem ise, kaçırılan bu insanlara en küçük bir zararın gelmemesi için komutanlıklarımız nezdinde harekete geçilmiştir."

Böylece TC'den sonra ARGK de olaya el koyduğunu resmen açıklamış oluyordu. TC, basın ve televizyonda kalabalık birlikler, helikopterler ve Avrupa'dan getirtilen ekspertlerle operasyonlar yaptığı yaygarasını geliştiredursun, ilkinden sadece bir gün sonra yine "PKK Avrupa Temsilciliği" imzasıyla yapılan açıklamada, *"Bölgedeki ARGK komutanlıklarının yaptığı araştırmalarda eylemi gerilla milis gruplarımızdan birinin, merkezin bilgisi dışında kendi inisiyatifi ile gerçekleştirdiği anlaşılmıştır. Amaç TC yetkilileri ve sözcülerinin iddia ettikleri gibi herhangi bir misilleme ya da benzer bir talep değil, faşist Türk sömürgecilerinin Diyarbakır'da sivil halk killeleri üzerinde uyguladığı katliamlara Avrupa kamuoyunun ve ilerici-demokrat kesimlerin dikkatlerini ve ilgilerini çekmek ve Türkiye'ye yönelik başlatılan turizm boy-*

kotu kampanyasını güçlendirmek" olduğu belirtiliyor ve bütün dünyaya şu durum açıklanıyordu:

"...Şu andan itibaren bu insanların (Alman turistler) emniyeti merkezimiz tarafından güvence altına alınmıştır ve kendileri için herhangi bir tehlike söz konusu değildir. Bu konuda Alman halkı ve ilerici kamuoyu rahat olsun; 10 Alman turiste herhangi bir zarar gelmeyecek ve kendileri sağ-salim ülkelerine ve yakınlarına kavuşacaklardır."

"İlk fırsatta tekrar Kürdistan'a gideceğiz"

"Şu noktayı önemle vurguluyoruz ki, TC ordusu boşuna gövde gösterilerinde bulunup arama operasyon gibi girişimlerde bulunmamalı ve yerinde durmalıdır. Zira olayın cereyan ettiği alan ARGK'nin güç ve otoritesinin egemen olduğu bir alandır."

Daha sonra 8 Ağustos günü Almanya'nın başkenti Bonn'da "ERNK Avrupa Temsilciliği" adına yapılan basın toplantısında, konuya ilişkin şu net açıklama yapıldı:

"2 Ağustos'ta yerel bir gerilla biriminin kaçırmış olduğu 10 Alman vatandaşının (...) sağlık durumları çok iyi olup ARGK Orta Eyalet Komutanlığı'nın vermiş olduğu bilgiye göre kendileri bu akşam serbest bırakılacaklardır. Serbest bırakma işlemi Orta Eyalet, yani Muş-Diyarbakır-Bingöl sınırları dahilinde olacaktır."

Turistler belirtilen alanda bırakılıyor ve TC'nin sözlerinin beş paralık değeri olmadığı bir kez daha ortaya çıkıyor

ARGK'nin duruma bu şekilde müdahale edip olaya el koyması ve dünya kamuoyunu böylesine açık ve net biçimde bilgilendirmesi, Kürdistan'da kendi otoritesinin egemen olduğunun en somut kanıtı olduğu gibi Türk sömürgeciliğinin de alanda hiçbir ciddi güç ve etkinliğinin kalmadığını gözler önüne serdi. Ve bu durum doğallıkla TC'nin çok zoruna gitti. Halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin bu prestij ve etkinliğini kırabilmek için umutsuz çırpınışlara girdi.

Bir yandan en üst düzey yetkililerinin ağzıyla açıklama-

lar yaptılar, bir yandan da yine el altından yalan haberler yaymaya başladılar. Sömürgeciler o tantanalı operasyonlarından hiçbir sonuç alamayıp daha çok kepaze olurken ve PKK-ERNK-ARGK adına yapılan otorite, ciddiyet ve kendine güven misali açıklamaların etkisi altında adeta ezilirken, Türk başbakanı Mesut Yılmaz durumu kurtarmak için çırpınıyordu. TC Başbakanı, "PKK turistlerin bırakılmasına ilişkin açıklama yapmış da olsa, inanmamalı, gerçek olmayabilir" tarzından söz-

TC temsilcilerinin sözlerinin bir değeri olmadığını ve beyhude bir çırpınıştan ibaret olduğunu bütün dünyaya kanıtlamış oldu.

Kürdistan'da tek geçerli otoritenin ARGK'nin devrimci otoritesi olduğu gerçeğinin bu denli çarpıcı bir açıklıkla ortaya çıkmış olması, diğer bir deyimle faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'da can çekişmekte olduğunun bu olay nedeniyle bir kez daha anlaşılmış olması, sömürgeci çevrelerin bunun verdiği telaşla daha büyük saçmalıklar sergilemelerine neden oldu.

kurtaran bu kişilerin pasaportlarına Türk polisince el kondu ve günlerce bir otel odasında gözaltında ve sorgulardan geçirildiler; ülkelerine dönmelerine günlerce izin verilmedi.

Sömürgecilerin çirkin yalanları ve kaçırılan turistlerin anlattıkları

TC yetkilileri Alman turistleri kaçıranların kendilerine ne kadar kötü davrandıklarını günlerce yazıp durdular. Hem de korku filmlerine taş çıkartarcasına tablolar çizerek yaptılar bunu...

Oysa Alman turistlerin anlattıkları bütün bunların ne kocaman yalanlar olduğunu bütün açıklığıyla ortaya koymaktaydı. Çünkü turistler gördüklerini ve yaşadıklarını anlattıklarında dünya tanık oldu ki, hiç de TC'nin propaganda ettiği gibi kötü davranışlarla değil, aksine çok insancıl bir tutumla karşılaşmışlardı. Turistlerin istisnasız hepsi serbest bırakıldıktan sonra yaptıkları açıklamalarda, gerillaların kendilerine son derece insancıl davrandıklarını, hiçbir zaman elleri veya gözlerinin bağlanmadığını, bütün yiyeceklerin ortak paylaşıldığını, yer değiştirme durumlarında çocukların kendileri tarafından kucaklanarak taşındığını, akşamları hava soğuduğundan üzerlerindeki parkaları kendilerine verdiklerini anlattılar.

Hatta Armbruster adındaki turist daha da ileri giderek şunları anlatıyordu:

"Zamanla aramızda güven ortamı doğdu. Bu o kadar ileri gitti ki, kaçırılardan ziyade bizi arayan askeri helikopterlerden korkuyorduk." (Express, 12 Ağustos 1991)

İçlerinden bazıları Kürtlerle içiçe kalarak kendilerini daha yakından tanıma fırsatı bulduklarını ve bu nedenle de davalarını ve savaşlarını anlayışla karşıladıklarını anlattılar. Kürdistan sorununu biraz daha yakından tanıyanlardan biri, yine Express gazetesine şunları söylüyor:

"Çok fakirler. Bir Kürt doğduğu zaman beşiğine iki şey konuluyor; fakirlik ve kalasnikof..."

Kaçırılan turistlerden diğer bazılarının sözleri:

Klaus-Peter Henkelmann: *"Hükümet konağındaki ifade de Kürtler lehine görüşlerimin tümü tutanağa geçirilmedi."*

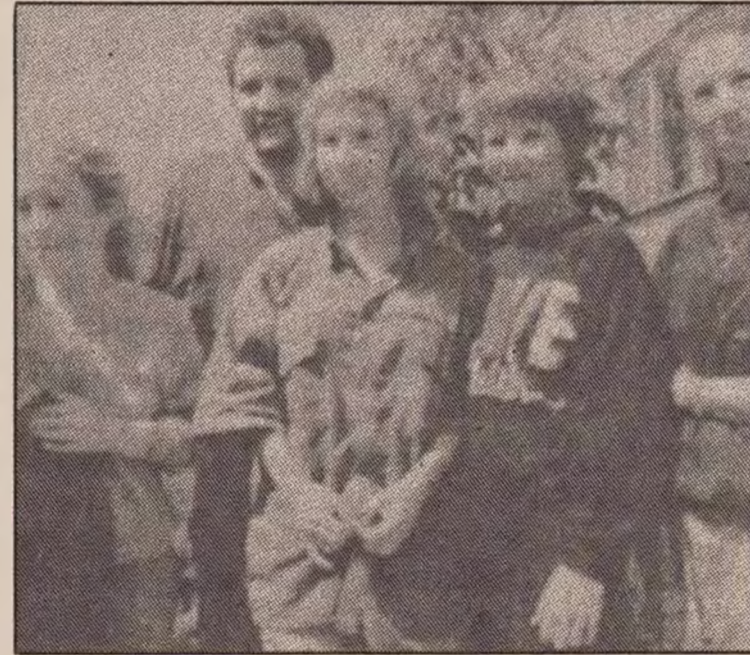
Doreen Linne: *"Kürtleri anlayışla karşılıyorum."*

Nicole Armbruster (13 yaşında): *"18 yaşına girersem arkadaşım ile yeniden oraya gideceğim."*

Jochen ...: *"Bunlar eşkiya olsaydı sonuç kötü olabilirdi."*

Irmgard Armbruster: *"Fiziki olarak bize bir şey yapmayacaklarını hemen gösterdiler. Kaçıranlar hiçbir ayırım yapmadan oldukça insancıl ve yardımseverdiler."*

Mark Schmidt (Tatvan'da iken yaptığımız telefon görüşmesinden): *"Oldukça gergin bir hava var. Her tarafta askerler dolaşıyor, sürekli denetim altındayız. Dönüşte anlatacağımız çok şey vardır. Sempatimiz Kürtlerden yanadır."*

söylentiler de yeniden dolaşmaya başladı. Ancak 9 Ağustos sabahı saat 05.00 sıralarında, daha önce açıklanan alanda, Muş-Bêdlis karayolunun Has-köy-Norşin(Güroymak) arasındaki bir noktada turistlerin bırakılması, Mesut Yılmaz ve diğer

lerini arabadan attıklarını ve arkalarından ateş edildiğini günlerce işleyen Türk sömürgecileri, bu kez aynı kişileri sorgulara alıp neredeyse PKK üyesi olmakla suçlayacak kadar ileri gittiler. Sözümona ölüm pahasına PKK'den kaçarak canlarını

Sömürgeci-faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'a saldırısı

TAM BİR FİYASKO

TC ordu birliklerinin saldırganlığı neyin ürünü?

Sömürgeci-faşist Türk devletinin hava birliklerine bağlı uçaklar, Türk devletinin Güney Kürdistan'da bulunan ARGK birliklerinin kamplarına yönelik hazırladığı saldırıya ön koşulları oluşturmak amacıyla 4 Ağustos günü Güney Kürdistan semalarında uçarak keşif işleminde bulundular. 5 Ağustos günü ise sömürgeci Türk ordusunun çapul sürüleri hava ve karadan "sınırötesi" harekate sabah erkenden başlayarak, yeni bir vahşet örneğini yaratmaya başladılar. Êlih(Batman), Amed(Diyarbakır) ve Meledî-Erhaç'tan havalanan F-4 ve F-104 fantom savaş uçakları ile zırhlı helikopterler, "sınır"ın 45 km içlerine kadar girerek, bazen de emperyalist güçler tarafından oluşturulan "güvenlik hattı" diye belirlenen 36. paralel çizgisini de aşarak sivil Kürt yerleşim birimlerini yoğunca bombalamaya başladılar. Karadan da, "sınır" şeridinde hazır tutulan 40 bin kişiden oluşan özel askeri birlikler, çok sayıda özel tim ve 5 bin civarında korucu çete, tank ve diğer zırhlı araçlar eşliğinde ağır silahlarla donanmış halde ülkemizin güneyde kalan toprakları üzerinde saldırıya geçtiler.

Sömürgeci Türk devletinin yetkilileri yaptıkları ilk açıklamalarda, ARGK gerillalarının 4 Ağustos günü Şemzînan'da TC'nin Samanlı Karakolu'na baskın eylemini, askeri hareketlerine bahane gösterdiler. 4 Ağustos sabahı ARGK birlikleri bu karakola yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirerek karakolda bulunan toplam 63 TC askerinden 39'unu öldürmüş, 7'sini de esir almıştı. Sadece 17 askerin sağ ya da yaralı olarak kurtulduğu bu eylemde karakol binası da tamamen tahrip edilmişti. Her ne kadar TC yetkilileri bu eylemden hareketle "eşkiyayı sınırötesinden temizleme operasyonu" başlattıklarını ve Şemzînan(Şemdinli), Çel(Çukurca) ve Qilaban(Uludere)'dan askeri birliklerini sürdüklerini açıklamışlarsa da, bunun gerçekle hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır. Kaldı ki, TC'nin öteden beri "sınır" boylarında yığınaklar yaptığı ve bazı emelleri güttüğü bilinmekteydi. Çeşitli dönemlerde bu konuya ilişkin verdiğimiz haberlerde ve yaptığımız yorumlarda, bu hareketin arkasında yatan hesaplara dikkat çekmiş, TC'nin neyin peşinde olduğuna işaret etmiştik. Burada bunları bir daha kısaca gözden geçirmenin yararlı olacağını düşünüyoruz.

Her şeyden önce şunu belirtelim; TC'nin bu saldırganlığı bir vahşet örneğidir. Nitekim Türk egemen sınıflarının tarihi barbarlık tarihidir. Bu saldırganlık Türk sömürgecilerinin Güney Kürdistan'a yönelik ilk saldırısı değildir. PKK önderliğinde gelişen silahlı direniş mücadelesinin daha ilk adımlarının atılmaya başlandığı 1983 yılından bu yana Türk ordusu birçok kez hava-

- Saldırgan Türk ordusu Xaxûrkê'de hezimete uğratıldı
- 200'ün üzerinde asker öldürüldü, yüzlercesi yaralandı
- ARGK savaşçıları, Türk ordusunun 2 fantom savaş uçağını ve 3 helikopterini düşürdü

dan ve karadan "sınırötesi" saldırılarda bulunmuştur. Fakat hemen her defasında hiçbir sonuca ulaşmadan, ağır kayıplar vererek gerisin geriye kaçmak zorunda bırakılmıştır.

Türk ordusunun 5 Ağustos'da giriştiği saldırının bu kez farklı boyut ve özellikler içerdiğini hemen hatırlatmak istiyoruz. Uzun zamandan beri gözlemlenen yoğunlaşma, sömürgeci düzen sözcülerinin açıklamaları ve daha birçok gelişme, TC'nin Irak

nelen TC'nin farklı amaç ve emelleri olduğu, bu tarihi gerçeğin tek başına iyi anlaşılmasıyla, hemen göz önüne getirilebilir. Gerek Körfez krizinden önce, gerekse de savaşın çıkması sürecinde Türk sömürgecileri ibret verici bir tavırla ABD emperyalistlerinin tarafında yer almış ve elde edilecek "kazanım"lardan pay alma hayaliyle savaş kışkırtıcılığı yapmıştır. Bunu niye yapmışlardır? Güney Kürdistan üzerindeki tarihi emel-

larında yaptığımız değerlendirmelerin ne kadar haklı ve isabetli olduğu, böylece kendileri tarafından kamuoyu önünde ortaya konulmuş oluyor. TC'nin bu son saldırısında ortaya çıkan gerçek, dikkatle ele alınması gereken gerçeklerdendir. TC örneğinin, Xaxûrkê bölgesine yaptığı saldırıda ARGK güçlerini bölgeden çıkararak yerlerine bu çevrelerin silahlı güçlerini yerleştirmeyi de pratikte hedeflemiştir. Ve bu güçlere mücadelemizi karalamayı amaçlayan açıklamalar yaptırmıştır. Bu tavırlar ve işbirlikçi güçlerin bu somut durumu, Kürdistan'daki varlıklarının neye hizmet ettiğinin

luyordu. TC kara birliklerinin özellikle Geliyê Reğê vadisinden güneye geçişinin bu günde hızlandırıldığı izlendi. Bu tarihten daha bir hafta önce de

PKK Avrupa Temsilciliği'nin 14 Ağustos 1991 günü, TC ordu birliklerinin Güney Kürdistan'a yönelik saldırısına ilişkin yaptığı açıklamadan:

(...) TC'nin Güney Kürdistan'daki ARGK birliklerine yönelik saldırısı tam bir fiyaskoyla yüzyüze gelmiştir. TC hiçbir başarı elde edememiş, aksine kendisine büyük kayıplar verdirilmiştir. ARGK gerillalarının sabit mevzileri, savunma tarzında bir savaş taktikleri bulunmamasına rağmen, gerçekleştirdikleri direnişle TC ordu birliklerinin ilerleyişini durdurmayı başarmış ve hatta onları geri çekilmek zorunda bırakmışlardır. Bu da ARGK birliklerinin nasıl bir üstün savaş ve mücadele yeteneğine sahip olduklarını netçe kanıtlamaktadır.

Şu kesinlikle bilinmelidir ki, ne I-KDP ne YNK ve ne de ABD ya da bir başka gücün ARGK gerillalarını bölgeden çıkarmaya gücü yetmeyecektir. Bu güçlerin topyekün saldırısı bile ulusal kurtuluşçu güçlerimizin alandaki faaliyetlerini durdurmaya yetmeyecektir. Çünkü orası Kürdistan'dır ve PKK tüm Kürdistan halkının partisidir. PKK özgür ve bağımsız Kürdistan amacını gerçekleştirene kadar, Kürdistan'ın her yerinde tüm sömürgeci güçlere ve işbirlikçilerine karşı amansız bir mücadele içinde olacaktır. Kim bu amacın önünde engel olmaya kalkarsa, Kürdistan halkının lanetinden kendisini kurtaramayacaktır. Bu gerçek, aşiretçi çıkarlarının beçliliğini yapan ve hiçbir dönemde ulusal güç olma özelliğini taşımayan I-KDP ve YNK gibi güçler için, en başta geçerlidir. Eğer Kürdistan topraklarını emperyalistlere ve sömürgecilere peşkeş çekmekte ısrar ederlerse, bu topraklar üzerinde I-KDP ve YNK gibi güçlere de yer olmaya-acağını açıkça ifade ediyoruz.

Hiçbir güç alandaki varlığını engelleyemeyecektir. TC ordu birliklerinin son saldırıda almış oldukları ağır yenilgi bunun en somut kanıtıdır. TC'nin oluşturmak istediği tampon bölge uygulamasından da en başta kendisinin zararlı çıkacağı bilinmelidir. Tampon bölge uygulaması Kuzey ve Güney Kürdistan'daki halkımızın daha sıkı kenetlenmesi ve iki yandan TC güçlerini sıkıştırarak Kürdistan'ı onlara mezar etmesi sonucunu da birlikte getirecektir. Kısacası, TC attığı her adımda batağa daha çok saplanmaktadır ve hiçbir güç onu bu batağa boğulmaktan kurtaramayacaktır.

10 Ağustos '91. Dihok: TC'yi protesto ve ARGK ile dayanışma yürüyüşü

Foto: 2000'e Doğru

sömürgeci egemenliği altında olan ülkemizin güney topraklarının bir parçasını işgali ardından oluşturacağı "güvenlik kemeri"yle bu bölgede kalıcılığı tesis ederek, bir oldu bittiyile bunu dünyaya ilan edeceğini göstermektedir. Saldırının yapıldığı ilk günlerden itibaren "sınır"ın güneye düşen topraklarında bir şeridin "PKK'nin eylemlerini engellemek amacıyla tampon bölge" ilan edildiği ve insanlardan tamamıyla arındırılacağı TC tarafından ilan edildi. PKK'yi tanıyan, onun mücadelesini izleyen her güç çok iyi bilmektedir ki, halk kurtuluş ordumuz ARGK tüm gücüyle Kuzey-Batı Kürdistan'da savaşmakta ve orada konumlanmış durumdadır. Kürdistan'da yaşanan günlük çarpışmalar, gelişmeler çok açık bir tarzda bu gerçeği kanıtlamaktadır. Kürdistan halkından aldığı muazzam güç ve destekle ARGK, sömürgeci otoriteyi karsalda bozguna uğratarak otoritesini burada tesis etmesi ardından, şimdi de saldırılarını kent merkezlerine yöneltmiş ve Türk devletinin kentlerdeki egemenliğini de sarsmıştır. Gerçek bu iken, TC'nin bunu bilmezden gelerek bahane göstermesi, amaçlarını gizleme çabasından kaynaklanmaktadır. TC bu saldırısıyla ARGK güçlerini hedeflerken, kısa vadede ARGK'ye karşı başarılar elde etmeyi umuyor ama uzun vadede ise önüne koyduğu farklı amaçları için de bir ön hazırlık içindedir. TC'nin Kerkük ve Musul petrollerine sahip olmak için her türlü gelişmeden yarar sağlama gibi bir hedefinin olduğunu bütün dünya biliyor.

İşte, "güvenlik bölgesi" oluşturma kandırmasıyla Güney Kürdistan'ı kalıcı bir işgale yö-

lerine bir adım daha yaklaşmanın olgunlaşmış zamanının geldiğini sandıklarından ötürüdür! Aslında TC'nin bu alçakça saldırganlığı uluslararası hukuk, yasa ve prensiplerini açıkça ayaklar altında çiğnemekten başka bir şey değildir. Kuşkusuz bu gerçek tüm güçler tarafından yeterince bilinmektedir. Fakat TC'nin bu adımları veya pervasızlığı, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin "Yeni dünya düzeni" politikasıyla uyumaktadır. Kaldı ki, böyle bir yönelim aslında emperyalistlerin planlarının bir parçasıdır veya buna yakından bağlıdır. Zamanlama açısından da bu böyledir. Bush'un Ankara ziyareti esnasında TC ülkemizin güneyine girmiştir. Bu kesinlikle bir tesadüf değildir.

Gelişmenin diğer bir boyutu da; ABD emperyalistlerinin var olan planları kapeamında güneydeki ilkel-milliyetçi işbirlikçi önderliklerin de TC'nin bu saldırısından bilgi sahibi oldukları ve hatta girişimlerine açıkça onay verdikleri doğrultusundadır. Türk savaş uçakları tonlarca bombayı köylerimiz ve sivil halkımız üzerine yağıyor, sivil insanlarımız alçakça katlediliyor. Sadece bu değil, ilkel-milliyetçiliğin güçleri bile bu saldırıya hedef oluyor ve kendileri de ciddi kayıplarla karşılaşılıyorlar. Ama bu güçlerin en ileri temsilcileri herhangi bir kınamada bulunmadıkları gibi, Türk sömürgecilerinin başkentinde TC'ye yaranmanın ve dolayısıyla TC'yi aklamının çabası içinde oluyorlar. Bu kendileri adına çok "garip" bir tavır veya usaklığın alması bir durumdur. İşbirlikçiliğin böylesine rezil biçimine şahit olmak ilginçtir. Bugüne kadar hak-

son derece açık belgeleridir. Onların varlığı, sömürgeciliğin dayanağı durumundaki bir varlık biçimini almıştır.

İşte, TC askeri birliklerinin Güney Kürdistan'a yönelik saldırısı, kısaca özetlediğimiz bu gerçeklerin bir ürünü olarak gündeme gelmiştir.

TC ordu birlikleri saldırısı esnasında cereyan eden çarpışmaların pratik gelişimi

5 Ağustos'tan önce hava saldırısıyla başlayan saldırı sürecinde, başta Xaxûrkê alanında bulunan Bakır Pazarı ile Firan, Nize, Serman, Zimekan gibi köyler ve Diyana kenti yakınlarındaki Deşta Berazgîr ovasındaki güneyli halkımızın mülteci kampları bombalandı. Daha sonraki günlerde Şerêzokê, Çewlê, Ver-siyan köyleri ile Bradost aşireti yerleşim bölgeleri bombalandı.

Gelişen kara saldırılarında ise, ARGK gerillaları hemen hemen tüm önemli stratejik noktalarda, başta da Sinah bölgesinde TC ordu birliklerini geri püskürttüler. Saldırının daha ilk günlerinde TC ordu sürülerinin bu ağır yenilgisinin acısıyla, sömürgeciler hava saldırılarını hızlandırdılar. 10 dakikada bir havalanan 4 savaş uçağı ve helikopterlerden oluşan saldırı filo-ları tonlarca bombayı topraklarımız üzerine bıraktılar.

7 Ağustos günü bir taraftan gündüz bombardımanlar devam ettirilirken, geceleri de aralıksız top atışlarıyla "hedefler" vuru-

TC birlikleri Şemzînan toprakları dahilindeki Herkî muntıkasından güneye girmiş, ve "sınır"ın güneyinde kalan Erdewal köyünü rastgele taramışlardı.

8 Ağustos'da Amed muhabirimiz, TC savaş uçaklarının 36. paralel diye bilinen çizgiyi de aşarak bombalama yaptıklarını bildirdi. Aynı gün Gölamer (Hakkari) ve Şemzînan taraflarına TC bayraklarına sarılı asker cesetlerinin getirildiği muhabirlerimizce tespit edildi. Bölge halkı da, bu durumu kendi gözleriyle gördü. Öte yandan güneyi bombalayan TC uçaklarından biri Gercews (Gercüş)'e bağlı Girkatê köyü yakınlarına bomba attı. Bombayı atan uçağın isabet alan uçaklardan biri olduğu, uçağın yalpaladığı ve dumanlar tıttığı görgü tanıklarınca belirtildi. Çarpışmaların şiddetli sürdüğü bu günden itibaren, karadan giden askerlerin durdurulduğu ve bazı uçakların isabet alması sonucunda da artık çok yüksekte uçmak zorunda kaldıkları ve bazı alanlara paraşüt birliklerinin indirilmeye başlandığı öğrenildi.

9 Ağustos günü Qilaban istikametinden çok daha büyük birlikler güneye sevk edildi. "Sınır"ın her yakasındaki köylerde bulunan halk içerilere doğru çekilmeye başladı. Öte yandan Türkiye-İran-Irak "sınırları"nın birleştiği stratejik üçgende saldırıların ilk gününden beri TC birliklerine karşı şiddetli çarpışmalar sürdüren 30 kişilik ARGK Gümrük Birliği, özellikle son iki günde başarılı savaş yeteneği ile Qebra Jehrê muntikasında düşmana ağır darbeler indirmiş ve daha sonra da hiçbir kayıp vermeksizin Xaxûrkê'deki ARGK birliklerine katılmıştır. 9 Ağustos'ta TC birlikleri saldırıdıkları 2 İran karakolunu ele geçirdiler, ancak ARGK birlikleri düzenledikleri baskınlarla karakolları TC ordu birliklerinin elinden kurtardılar. Bu karakollara TC birliklerinin saldırısı sırasında İran uyruklu 3 kişinin yaralandığı bildirildi. Şiddetli çarpışmaların kaydedildiği bugün, ARGK birlikleri güçlü dire-

nişleriyle TC savaş uçaklarını bile stratejik noktalara yaklaştırmadılar.

10 Ağustos günü TC ordu sürüleri dağlık ve sarp arazide hareket bile edemeyeceklerini iyice anladılar. Ardından hava saldırılarını da azaltmaya gittiler. TC savaş uçaklarının sivil hedefleri bombalamalarının dışında bir şey yapamadıkları tamamıyla anlaşıldı. Bombalanan köyler, katledilen sivil insanlar, hatta patlamamış bombaların fotoğrafları basına dağıtıldı. Daha sonra BM yetkilileri de sivil insanların katledildiğini dünyaya duyurdular. Türk devletinin saldırısını protesto amacıyla Kerkük'te yaşayan Kürtler miting düzenleyerek, bağımsız Kürdistan'ı talep eden sloganlar haykardılar. TC'yi protesto eylemi Şeqlawâ kentinde gerçekleşti. Ayrıca 10 Ağustos 1991 günü 5.000 kişinin katılımıyla Dihok'ta da PKK ile dayanışma amaçlı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe Zaxo, Derkar, Ecem ve İmadiye kentleri ve Şiladizê ilçesinden de çok sayıda yurtsever

katıldı.

11 Ağustos günü TC güçlerinin Xaxûrkê'de hezimeye uğradıkları ve küçük bir tepeden başka hiçbir yeri ele geçiremedikleri bildirildi. Köy korucusu çetelerin de kendilerine verilen, subayları koruma ve rehberlik yapma görevlerinden, aldıkları ağır darbeler nedeniyle vazgeçtikleri ve panik içinde silahlarını atarak kaçtıkları ve aynı zamanda ön saflara sürüldükleri için buna itirazları nedeniyle onlarla ordu birlikleri arasında ciddi kargaşaların meydana geldiği öğrenildi. Bugünkü çarpışmalarda en az 10 korucunun öldürüldüğü anlaşıldı.

11 Ağustos'ta TC'nin işgalini protesto amacıyla kitlelerin Zaxo'da büyük bir gösteri düzenledikleri bildirildi. Meydana gelen çarpışmalarda ise TC'nin çok ağır darbeler yediği, her tarafta püskürtüldüğü ve büyük bir çıkmazla karşı karşıya geldiği kaydedildi. Bu nedenledir ki, alelacele alınan kararlar TC, ertesi gün saldırının durdurulduğunu duyurdu. Gerçekte ise,

Türkiye sınırından 45 kilometre uzaklıkta bulunan Güney Kürdistan'daki Kürt köyü Şerozok. Türk ordusunun hedeflerinden biri oldu. Türkiye'nin gerçekleştirdiği hava bombardımanında bu köyde 12 sivil Kürt katledildi.

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısına uluslararası tepkiler

Almanya'da yoğun tepkiler

Almanya Dışişleri Bakanı **Hans Dietrich Genscher** Almanya hükümeti adına bir açıklama yaparak, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını Helsinki Sözleşmesi'ne ve NATO prensiplerine aykırı olduğunu belirtti. TC'nin savaşı derhal durdurmasını talep ederek, TC'nin Bonn Büyükelçiliği Maslahatgüzarı Raşit Gürün'ü 9 Ağustos günü Dışişleri Bakanlığı'na çağırarak protestosunu bizzat iletti. Dışişleri Bakanı Genscher'in bu protestosunu partisi FDP (Hür Demokrat Parti) Başkanı **Otto Graf Lamendorf** ile CDU/CSU adlı partilerin meclis fraksiyonları da desteklediklerini açıkladılar.

Almanya Sosyal Demokrat Partisi (SPD) Fraksiyonu Başkan Yardımcısı **Norbert Gansel**, 9 Ağustos günü yaptığı yazılı açıklamada, TC'nin askeri saldırılarını kinadı. Baskı sorununun militarist ve kötü yöntemleriyle çözümlenemeyeceğini belirterek, siyasal çözüm arayışlarının temel alınmasını istedi. Gansel, Avrupa Konseyi'ne çağrıda bu-

lunarak, Türkiye'nin insan haklarına karşı saygılı olmaya zorlanmasını talep etti. Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Konseyi'nin duruma müdahale etmemesi halinde, Türkiye'nin azınlıklar ve insan haklarını ihlal politikasının ele alınması için, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konseyi (AGİK)'ne çağrıda bulundu. SPD'nin güvenlik uzmanı **Egon Bahr**'ın aynı gün verdiği demeçte ise, TC'nin hareketini "Saldırganlığın çıplak biçimi" diye niteleyerek, hiçbir şekilde savunulamayacağını belirtti. Sonra, NATO'nun derhal toplanıp durumu görüşmesini istedi. Egon Bahr, WDR radyosundan duyurduğu bu demecini doğrudan NATO güçlerine yönelik bir çağrı biçiminde gündeme getirdi.

Milletvekili **Andreas Lederer**, partisi PDS adına 9 Ağustos günü yaptığı yazılı açıklamada TC'nin saldırısını sert bir dille kinadı. "TC gerilla eylemlerini bahane ederek Kürt hareketine saldırmaktadır. Halkların haklarına karşı açık bir saldırganlık içindedir" dedi.

Yeşiller Partisi (Die Grünen) Yönetim Kurulu Üyesi **Angelika Beer**'in 8 Ağustos günü yaptığı

yazılı açıklamada, TC ordusunun Almanya yapımı silahları Kürt halkına karşı kullandığını ve bu nedenle Almanya'nın da bu saldırıdan sorumlu olduğunu belirtti. Almanya hükümetine TC'nin saldırısını derhal protesto etmesi için çağrıda bulundu. TC'den de birliklerini derhal geri çekmesini, Kürt halkına karşı sürdürdüğü devlet terörüne son vererek bağımsızlık dahil Kürt halkının her türlü meşru haklarını kabul etmesini, Türkiye'nin Irak sınırını açık tutarak bu alana yapılacak yardımların engellenmeden geçişinin sağlanmasını istedi. Ayrıca, Türkiye'nin 1990 Ağustos'unda Avrupa Konseyi'ne de bildirdiği "Güneydoğu'da insan haklarını askıya aldığı" belirten çekinceyi ve Kürt halkına yönelik işkence ve katliamları legalize eden "Anti-Terör Yasası"nı derhal yürürlükten kaldırmasını talep ederek, Avrupa Topluluğu ve BM'nin Türkiye'ye ekonomik ambargo girişimlerinde bulunmalarının gerekli olduğunu vurguladı.

İttifak-90 ve Yeşiller Partisi, Dışişleri Politika Sözcüsü Milletvekili **Gerd Poppe** ise, 13 Ağustos günü yaptığı bir yazılı açık-

artık bir şey yapamayacağını ve bu nedenle en azından elindeki mevzileri savunmanın kendisi açısından daha büyük yararlar taşıyacağını anlamış bulunmaktaydı.

Ancak TC yetkilileri her ne kadar bu açıklamayı, yani saldırıyı durdurduklarını duyurmuşlarsa da, bu doğru değildir. 15 Ağustos gününe kadar da saldırılara devam etmekteydiler. Böyle bir açıklama yapma ihtiyacını, hem Kuzey hem Güney ve hem de uluslararası çapta gelişen tepkileri yumuşatma amacıyla duymuşlardır. Bilindiği gibi Kuzey Kürdistan'ın birçok kent, ilçe ve köyünde TC'nin saldırısını protesto etmek için yürüyüş, kepenk kapatma vb. eylemler; Avrupa'da ise işgaller, gösteriler vb. protestolar en üst düzeye çıkmış ve bunlar, diğer gelişmeleri de güçlendirerek, TC'nin sinmesini sağlamışlardır.

En son olarak, 15 Ağustos günü çarpışmalarda bizzat bulunmuş savaş muhabirimiz, Türk ordusunun Xaxûrkê'ye giremediğini; ve ARGK birliklerinin TC'nin elinde bulundurduğu kü-

çük tepeden kovulup atılması için, 15 Ağustos günü 5 koldan saldırı düzenlediklerini, vur-kaç yöntemiyle düşmanı dövdüklerini, büyük kayıplar verdirdiklerini söyleyerek TC'nin panik içinde olduğunu bildirdi. Ayrıca çarpışmaların ilk gününden bu tarihe kadar ARGK güçleri dışında hiçbir gücün çarpışmalarda yer almadığı, aksine özellikle güneydeki işbirlikçi güçlerin TC'ye destek sunduklarını açıkladı. Yine, daha önce kamuoyuna yansıyan İran-KDP peşmergelerinden 10 kişinin öldürülmesi olayının ise süren çarpışmalarla ilişkisinin olmadığını, bunların Herkî değil Gerdî aşiretine mensup çetelerce başka nedenlerden dolayı katledildiklerinin ortaya çıktığını iletti.

Gerilla kaynaklarımızın bildirdiğine göre, 5-15 Ağustos günleri arasında meydana gelen çarpışmalardaki sonuçların özeti ise kısaca şöyledir:

- Düşmanın kayıpları:
- 200'ün üzerinde Türk askeri öldürüldü,
- Türk ordusunun yüzlerce askeri yaralandı,
- 2 fantom savaş uçağı ve 3 helikopter ARGK savaşçıları tarafından düşürüldü,
- ARGK'nin kayıpları:
- Xaxûrkê çarpışmalarında 8 gerilla şehit düştü,
- Xaxûrkê çarpışmalarında 5 gerilla çeşitli yerlerinden yaralandı,
- İç bölgelerde 1 ARGK gerillası şehit düştü.

TC'nin bambardımanları sonucunda sivil halktan katledilenlerin toplam sayısı 25 kişidir. Bunlardan elimize ulaşan 12'sinin adları şöyledir:

Şerêzokê köyünde Elî Kasım Tahîr, Dewran Qasım Tahîr, Newzat Salih Elî,

Çewlê köyünde Salih Zerdo (Mele Salih), Cemal Salih, Eyşê Salih, Rêber Xurşîd Salih, Akifê Qadir Abdalla, Cihan Mehemed Emîn Cewher,

Bersiyân köyünde Lalê Şêr Axa Xelîl,

Bradost aşireti muntikasında Mihemed Salim Seîd, Melek Salih adlı köylüler.

meti adına yaptığı açıklamada, sömürgeci Türk devletinin saldırganlığını protesto etti.

SSCB, Bulgaristan ve Yunanistan hükümetleri adına yapılan açıklamalarda TC'nin saldırısı kinandı.

11 Ağustos günü Yunanistan hükümetince konuya ilişkin yapılan açıklamada, "Türkiye'nin Kuzey Irak'a yaptığı hareket BM ilkelerine, yasalarına ve hukuka aykırıdır. Burada Kürtler katlediliyor ve insan hakları ihlal ediliyor. Türkiye, derhal Irak'tan geri çekilmelidir" denildi. Öte yandan aynı gün Yunanistan Birleşik Solu tarafından da TC'yi kinayan bir açıklama yapıldı.

Ayrıca Suriye, İran, Irak ve diğer Müslüman ülkeler de çeşitli biçimlerde hareketi onaylamadıklarını ve kinadıklarını belirttiler. Müslüman ülkelerden en başta Mısır'ın tavrı aldığı dikkat çekti. Suriye'nin ise, daha kararlı bir tutumu takındığı gözlemlendi ve Türkiye'den hareketi derhal durdurmasını istedi.

İspanya Halkları Komünist Partisi Merkez Komitesi de, bir açıklama yaparak, ARGK güçlerinin yanında olduğunu duyurdu.

Protestosunu yükselten diğer ülkeler

TC'nin Güney Kürdistan'da harekate giriştiğini açıkladığının ertesi günü, İsviçre hükümeti, anayasaya dayanarak yaptığını belirttiği bir açıklamayla, TC'nin saldırısını kinadı. Açıklamada, TC'ye yaptığı silah satışlarını da bütünüyle durdurduğunu duyurdu.

İsveç Dışişleri Bakanı hükü-

Serhedan'da devlet terörü

Grîdax (*Berxwedan*): Serhedan (Qers, Agirî) eyaletinde gerilla ile devlet güçleri arasında meydana gelen şiddetli çarpışmalarda en son olarak sömürgecilerden 2 asker ile 1 korucu çetenin öldürülmesi, Tûtax ilçesi Gomê Zazan (Öndül) köyü yakınlarındaki PTT Radyolink İstasyonu'nun gerillalarca yakılması ile son günlerde bölgede başlayan devlet terörü, halkı bezdirmeye başladı.

Grîdax (Agirî)'in Sînok yaylasında konaklanan binlerce yaylacı, gerillayı desteklediği bahanesiyle eskeri birliklerin saldırılarına uğradı. Askerler köylülerin çadırlarını yakıp-yıktı, ürünlerine zarar verdi. Köylülerden, bölgeyi terkedit köylerine dönmeleri isteniyor.

Ağrı Valiliği'ne şikayet için merkeze gelen bir grup yaylacı, *"Her birimiz ayrı ayrı köyler-*

den gelmişiz. Çoğumuz İdir (İğdir) ovasından gelmişiz. Köylerimizde artı 45 derece sıcaklık vardır. Şimdi tam ürün zamanıdır. Hayvanlarımızın tümü kırılır. Bu bir zulümdür. Devlet buna bir çözüm bulmalıdır" demektedir.

En son aldığımız haberlere göre, yaylaları boşaltma işlemi henüz devam etmekte ve yaylalar yoğun baskılar altındadır.

Tendürek Dağı yaylalarında bulunan köylüler de, yaylalarından zorla indirildi. Köylülere yayla yasağı konuldu.

Böylece Botan'da başlayan, giderek diğer alanları kapsayan yayla yasağı, Serhedan'ı da içine almış oldu. Sömürgeci Türk devleti, tüm Kürdistan yaylalarını köylülere yasaklayarak gerillayla başedememenin hıncını yoksul köylülerimizden çıkarmaya çalışıyor.

Kürt halkına karşı vahşet politikası devam ediyor

Hukukun bittiği yerde vahşet başlar. İşte Kürt halkı böyle bir vahşetin boyutlarını yaşıyor. Hiçbir hukuk ve kural tanımayan bir savaşa karşı direnmeye çalışıyor. Öyle bir savaş ki, sivil-silahlı hiç kimseyi ayırdetmıyor, sınır tanımıyor. Sınırı aşır, sınırötesi bölgelerde sivil halkı bombalıyor.

Kendi sınırları içerisindeki yerleşim birimlerini abluka altına alıp, sivil savunmasız tüm ilçe halkına saldırıyor. Bilindiği gibi Mardin ili, İdil ilçesinde 6.8.1991 günü gerillanın baskını sonucu çatışma çıkmış. Ancak gerillalar ilçeyi terk ettikten sonra, ilçe halkı askeri birlikler ve özel timlerce abluka altına alınmış ve günlerce giriş-çıkışlar yasaklamıştı. 200'ü aşkın insan gözaltına alındı. (...)

Bu tavır, hiçbir hukuk kuralıyla bağdaşmamaktadır; bu, ne hiçbir uluslararası hukuka ne savaş hukukuna ne de uluslararası sözleşmelere sığmamaktadır. Bu tavır, tam anlamıyla hukuk tanımamazlıktır. Dünya devletlerinin ve Birleşmiş Milletler'in bu vahşet boyutundaki saldırganlığa duyarsız kalmasını kuruyor ve duyarlı olmaya çağırıyor.

Son 2 ay içerisinde, sadece bölgemizde, sivil halktan 83 insanımız hayatını kaybetmiştir. Asker ve gerillaların sayısını ise, tahmin etmek bile mümkün olamamaktadır. Artık ölüm olaylarını dahi izleyemez duruma düşmüş bulunmaktayız. Sınır ötesinden gelen sınırlı haberlere göre, bombardımanlarda ölenlerin hepsi sivil halktandır.

İnsan hakları savunucuları olarak, bu vahşet politikasını kuruyor ve tüm dünya devletlerini, insanum diyen herkesi, tüm kurum ve kuruluşları, bu vahşet politikasına dur demek için, en azından bölgede savaş hukukunun uygulanmasını sağlamak için, yarın çok geç olmadan, savaş suçlarına ortak olmadan, çaba göstermeye çağırıyorum.

Yavuz Binbay
İHD-GYK Üyesi Van Şube Başkanı

Gözaltı dalgasına köylülerin direnişi

Mûş/Tûtax (*Berxwedan*): Grîdax'ın Tûtax ilçesindeki Radyolink İstasyonu'nun gerillalar tarafından yakılmasından sonra Tûtax'da 10, Mûş'un Milazgir ilçesinde 30'un üzerinde yurtsever köylü sömürgeci askerler tarafından gözaltına alındı.

Milazgir köylerinde çocuklarını vermek istemeyen köylü kadınlar ile özel tim ve askerler arasında çatışma çıktı. Çatışmada sömürgeci güçler ateşli silahlar kullandı. Köylü kadınlar ise taş ve sopalarla direnişe geçti. Kararlı köy koyuşları ve direnişleri karşısında, özel timler ve askerler bozguna uğradı. Kadınların onları köylerden kovdukları, sömürgecilerin kaçmak zorunda kaldıkları bildirildi. Ancak sömürgecilerin yöredeki operasyonları devam ediyor ve köylüler rastgele gözaltına alınıyor.

Tûtax'ın Entab bölgesinde ise 10 kişinin gözaltına alındığı ve birçok köylünün de arandığı belirtiliyor. Tûtax HEP İlçe Başkanı Kamil Öztürk, *"Devlet bazı aileleri özellikle hedef alıyor.*

Daha iki ay önce, bu civarda gerilla dolaşıyor gerekçesiyle onlarca genç ve yaşlı insan gözaltına alınıp tutuklandı. Erzincan DGM'ye sevkedilen bu insanların tutuklama gerekçeleri komik bulunarak serbest bırakıldılar. Yine aynı gerekçeyle ailemizden 10 kişiyi gözaltına aldılar ve bu gözaltına alınanların çoğunluğu iki ay önce serbest bırakılmışlardı. Devlet, açıkçe dolaşan ve meydana olan gerillaşla uğraşmayı göze alamıyor. Bu nedenle halktan insanları gözaltına alıp işkencelerden geçiriyor, tutukluyor. İnsanlar artık evinde bile kendini güvencede hissedemiyor" açıklamasını yaptı.

Entab bölgesindeki köylerden gözaltına alınanlar şunlardır: Ezman Öztürk, Tacettin Öztürk, Abdülmecit Öztürk, Ekrem Öztürk, Ali Öztürk, Seyithan Öztürk, Tacettin Öztürk (başka şahıs), Kerem Kaya, Mustafa Kahraman, Dağıstan Çiftçi.

Gözaltına alınanlar Ağrı Siyasi Şube'ye götürüldüler.

Muhabirlerimiz bildiriyor

Herkese işkence

Sêrt-Berwarî merkezinde oturan M. Şirin Baytekin, 22 Mayıs günü Tahsin Biler adlı bir şahısla Mahfuz Kahraman adlı bir esnafın iş yerinde birlikte oturuyorlar. Ellerindeki silahla oynarken M. Ş. Baytekin bir kaza sonucunda arkadaşı Tahsin Biler'i vuruyor.

Aynı gün merkez karakol polisleri M. Ş. Baytekin'i alıp götürüyorlar. Kendisini işkenceye alıyorlar. Her çeşit işkence yöntemini uygulamaya çalışıyorlar. 14 saat ara vermeksizin vücuduna elektrik şoku veriyorlar. Vücudunun her yerini rastgele copluyorlar. Vücudu tümünden morartılar içinde kalıyor.

23 Mayıs günü mahkemeye çıkarılıyor. Tutuklanıyor. Ardından işkence gördüğüne dair rapor alıyor. Şikayetçi oluyor. Ve raporunu da savcılığa veriyor.

Vücuduna verilen elektrik şokundan dolayı bir hafta boyunca bağırsakları işlev göremiyor ve tualete çıkamıyor. Ailesinin parayla tuttuğu iki doktor 20 gün kendisini hapishanede tedavi ediyorlar.

Fakat 18 Temmuz günü tekrar çıkarıldığı mahkeme tarafından serbest bırakılıyor. İş yerinin sahibi Mahfuz Kahraman da aynı şekilde işkencelere tabi tutuldu. O da bir ay cezaevinde kaldıktan sonra serbest bırakıldı.

Taruk olarak dinlenen Zahit Yücel adlı şahıs da işkenceden nasibini alıyor. Bu üç şahsa işkenceyi Orhan adlı polis ile arkadaşları yaptılar. Suç duyurusunda bulunulduğu halde, haklarında hiçbir işlem yapılmadı ve görevlerine devam etmektedirler.

Siper yaptırmaya direnme

11 Nisan 1991 gününden beri jandarmalar, Dih (Eruh) ilçesine bağlı Derawûd (Payamlı) köyünde, köylülere zorla karakol etrafında siperler yaptırmaktaydılar. Hergün evlerinden zorla alınan köylüler, gönülden çalışmıyorlar bahanesiyle bir de hakaretlere maruz bırakılıyorlardı. Bunun üzerine köylülerde bir hoşnutsuzluk gelişmeye başladı ve bir başkaldırı havası kendini gösterdi. Tehlikeli bir gelişme sezen TC yetkilileri, 19 Temmuz'dan itibaren köylülere siper kazdırma uygulamasına son vermek zorunda kaldılar.

Askerler köy yaktı

Sêrt-Dih (Eruh)'e bağlı Dêrik köyü, 29 Haziran günü Şikeftiyan (Taşkonak) karakoluna bağlı askerler tarafından tamamıyla ateşe verilerek yakıldı. Köylülerin koruculuğu kabul etmemesi sonucu meydana gelen bu olayla sömürgeciler, köylüleri göçe zorlamak istiyorlar.

Rekora doğru

Berwarî ilçesi Erkend köyünden Hacı Işık adlı bir köylü, 12 Eylül'den bu yana tam 23 kez gözaltına alındı. Cereyan eden her olayda hemen gözaltına alınıyor. Gözaltına alınmada, bölgedeki rekoru elinde tutan Hacı Işık köylülerine, *"Bu gidişle Türkiye'de, belki de dünya rekoru kıracağım"* diyerek derdini anlatmaya çalışmaktadır.

Korucu olmanın faydasını göremedi

Berwarî'ye bağlı Tîrî (Okcular) köyünde 70'in üzerinde korucu var. Cîhangir Şaşi köyün ağasıdır. Gurî isminde biri de korucubaşı. Temmuz başlarında sömürgecilerin verdiği bir televizyon nedeniyle korucubaşı ve köyün işbirlikçi muhtarı arasında kapışma başlar. Araya giren Xerxor köyündeki binbaşı, televizyonun korucubasına verileceğini belirtir.

Ağanın kardeşi olan muhtar ise, televizyonu kaymakam bana verdi, kimseye vermem diyor. Ardından çıkan çatışmada korucubaşının kafası kırılır. İki gün sonra da, korucubaşını tabancayla yaraladılar. Korucubaşı tedavi gördü. Köyün ağası, korucu Cîhangir ve 3 kardeşi gözaltına alındı. Bir süre sonra Berwarî'de serbest bırakıldılar.

Fakat daha sonra alay komutanının emri üzerine ağa tekrar gözaltına alındı. Ardından tutuklandı. Şimdi Sêrt'de cezaevindedir.

Zavallı... Koruculuğunun hayrını göremedi!

Koruculann kadın ve çocukları da silahlandırıldılar

Silah alacak yetişkin erkek kalmayınca korucular, kadın ve çocuklarına da silah almayı kabul ederek korucu sayısını 30 kişiye çıkarabildiler.

Zoxbirin, Hezro ilçesine bağlı ve dağlık alanda bulunan 200 haneli bir köy. Korucuların köylülere baskısı sonucu, köylüler, çeşitli kentlere göç etti. Köyde sadece korucular kaldı. Göç ettirilen aileler, ne köydeki tarla ve bağlarını işletebiliyorlar ne de satabiliyorlar. Korucular tarla ve bağlarına el koymuşlardır. Zoxbirin'de 1985 yazında 13 kişi silah alarak koruculuğa başlamıştı. İlk korucular arasında, şimdi korucubaşı olan Hakkı Pıdıkçı da vardı. Pıdıkçı, köyü bir yıl içinde talan etti. Daha sonra kimi köylülerin de silah almasıyla bu sayı, 1986 başlarında 23'e yükseldi. Koruculuk karşısı aileler köyden kovulur. Kalanların da köyü terketmesi için her türlü baskı yapılır. 1987 yılına gelindiğinde köyde kalan hane sayısı 30'a düşer. Çeşitli il ve ilçelere göçen ailelerin tarla ve bahçelerine el konuldu.

Zoxbirin'den Amed'e göç erttirilen bir köylü, başından geçenleri şöyle anlatıyor:

"Ben de, diğer köylüler gibi korucu baskısından bıkmıştım. Amed'e göç ettik. Köyde kalan tarlamı, Hezro'lu biriyle anlaşarak satmaya karar verdim. Tapu işlemleri için beraber Hezro'ya gittik. Tarlamı kendisine satacağım arkadaş tapu işlemleriyle uğraşırken, ben de adliye koridorundaki banklardan birine oturdum. Adliyede beni gören korucubaşı Hakkı Pıdıkçı, karakola gidip, 'Hükümet konağında bir terörist var' diyor. Yanına aldığı 40 jandarmayla beni hükümet konağında yakalatarak götürttü. Birkaç gün sonra serbest bırakıldım. Yani, tarlamı satayım derken terörist oldum. Tarlayı satacağım arkadaş da, bu durum karşısında satın almaktan vazgeçti. Köyde tarlası olan ve göç eden tüm ailelerin tarlalarına, başta korucubaşı Pıdıkçı olmak üzere korucular el koymuşlardır."

Köy halkının göçü ardından, kendilerini sayıca az görüp yeterli güvencede hissetmeyen korucular, korucubaşının evinde biraraya gelerek içinde bulundukları durumu değerlendirirler. Yaptıkları toplantıda, *"Köyde 23 silah var. Eğer devlet bize 7 silah daha verirse her evin bir silahı olur. O zaman kendimizi teröristlere karşı koruyabiliriz"* diyor Hakkı Pıdıkçı. Korucular onun bu görüşüne katılır. Ertesi günü Hezro'ya, 7 yeni silah almaya giderler. TC yetkilileri korucuların bu isteğini memnuniyetle karşılarlar. Oysa köyde korucular dışında 18 yaşını doldurmuş hiç kimse yoktur. Halbuki koruculuğun şartlarından biri, erkek olmak ve askerliğini yapmış olmaktır. Bundan böyle kadın ve çocuklar da mı korucu olacak?

Özel timlerin bıraktığı bombanın patlamasıyla 30 hayvan telef oldu

Êlih(Batman)'de ilerici-yurtsever birine ait bir çiftliğe özel timler bir bomba bıraktı. Bir süre sonra konulan bomba çevrede oynayan çocuklar tarafından bulunuyor ve atılıyor. Ancak bomba patlamıyor. Bombayı çiftliğe koyanlar, bombayı yeniden koyuyor. 8 Ağustos günü bombanın patlaması sonucu yurtsevère ait 30 kadar küçük ve büyükbaş hayvan telef oluyor. Büyük maddi hasar meydana gelirken, tesadüf eseri ölen ya da yaralanan olmuyor.

Evinin önünde askerlerce kurşunlandı

Qilaban(Uludere) ilçesi eski belediye başkanının kardeşi olan yurtsever Agit Altürk, 31 Temmuz günü evinin önünde askerler tarafından kurşunlanarak katledildi. Böylece sömürgeci güçlerin keyfi infazlarına yeni bir halka daha eklenmiş oldu. Bildirildiğine göre Altürk, uzun bir zamandan beri TC askerlerinin yoğun tehditleri altındaydı. Çevresine tehdit edildiğini ve yaşam tehlikesi içinde olduğunu belirtmekteydi.

YURTSEVER AMED HALKI!

PKK önderliği adına sizlere seslenirken, Kürdistan tarihinde ulusal kurtuluş mücadelesinde başarıya gidebilecek bir dönemin içinden geçtiğimizi, Güney Kürdistan'da görüldüğü gibi daha kötü bir imhanın kendisini dayatması sözkonusu iken, PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi ve hepimizin de içinde yaşadığı günün gelişmelerine dayanarak zaferin de mümkün olduğunu belirtiriz.

İçinden geçtiğimiz koşullar, yaşadığımız geçmişe hiçbir zaman benzemiyor. Hele hele ne 1925'lerin isyanına ve ne de 1970'lerin devrimciliğine benziyor. Bu, 12 Eylül faşizminin dayattığı bir dönem de değildir. 1990'lardan beri tarih apayrı bir gelişme kaydediyor bizim için. '90 artık bizim için bir yandan halkın ayağa kalkmaya cesaret ettiği ve diğer yandan silahlı öncü birliklerinin de kökü sökülmemecesine ülkeye yerleştiği bir yıldır, dolayısıyla tarihi bir yıldır.

Sizlerin yıllardan beri gerçekten bir korkuyla, düşmanın sindirmesiyle nefes alamaz duruma getirildiğinizi biliyoruz. Bu, bir kader olmadığı gibi, gerçekçi bir durum da değildir; düşmanın özel savaşının bir sonucudur. Biz, bu özel savaş, son birkaç yıldır yürüttüğümüz savaşla açığa çıkardık, sınırlandırdık ve böylece başarıya gidemeyeceğini gösterdik. Bunun yanı sıra halkımızın devrime nasıl kaldırılması gerektiğini, doğru yol ve yöntemin ne olduğunu da gösterdik. Şimdi tekrar Güney Kürdistan'daki duruma bakarak, belki sizi korkutmak isteyebilirler. Güney Kürdistan'da her şey daha yeni yeni başlıyor. Eğer bir olumsuzluk varsa, bu, 1975'te, '88'de görüldüğü gibi işbirlikçi önderlikten kaynaklanmaktadır. Güney halkı yiğit bir direniş gösterdi. Fakat önderlik o kadar kötü, o kadar yeteneksizdi ki, çok kötü bir yenilgi ve imha tehlikesine yol açmaktan öteye bir rol oynayamadı. Sorumluluk ne içinde bulunduğumuz koşullarda, ne dış güçlerde ve ne de halktadır. Sorumluluk, halka layık olduğu önderliği bir türlü yapmayan, veremeyen ve önderlikle oyunu birbirine karıştıranlardadır. Onun için, her gün düşman basınında vurgulanan "ayağa kalkarsanız, direnirseniz imha olursunuz" biçimindeki propagandaya aldanmamak gerekir. Tam tersi doğrudur ve yüzbinler dağlara yerleşmiştir. Partimiz halkımızın içindedir. Onları daha şimdiden gerillaya hazırlamaktayız. Güney halkımız içinde de kesinlikle güçlü bir gerilla ve serihildan gelişecektir. Partimizin doğru ideolojik-siyasi çalışması, burayı da Kuzey Kürdistan kadar gelişmelerin içine çekecektir. Dolayısıyla buradan daha şimdiden güç alıyoruz, araç-gereç yönüyle oldukça güçlendik. Yarın sağlam bir direniş, gerilla mevzisi olur, kuzeyi de güçlendirir. Bu böyledir.

Botan'da savaşın geliştiğini biliyorsunuz. Bütün özel savaşa rağmen, silahlı birlikler varlıklarını geliştirerek devam ettirdiler. Serihildanlar, Cizre, Nusaybin, Şırnak'ta başlayıp, buradan yola çıkarak

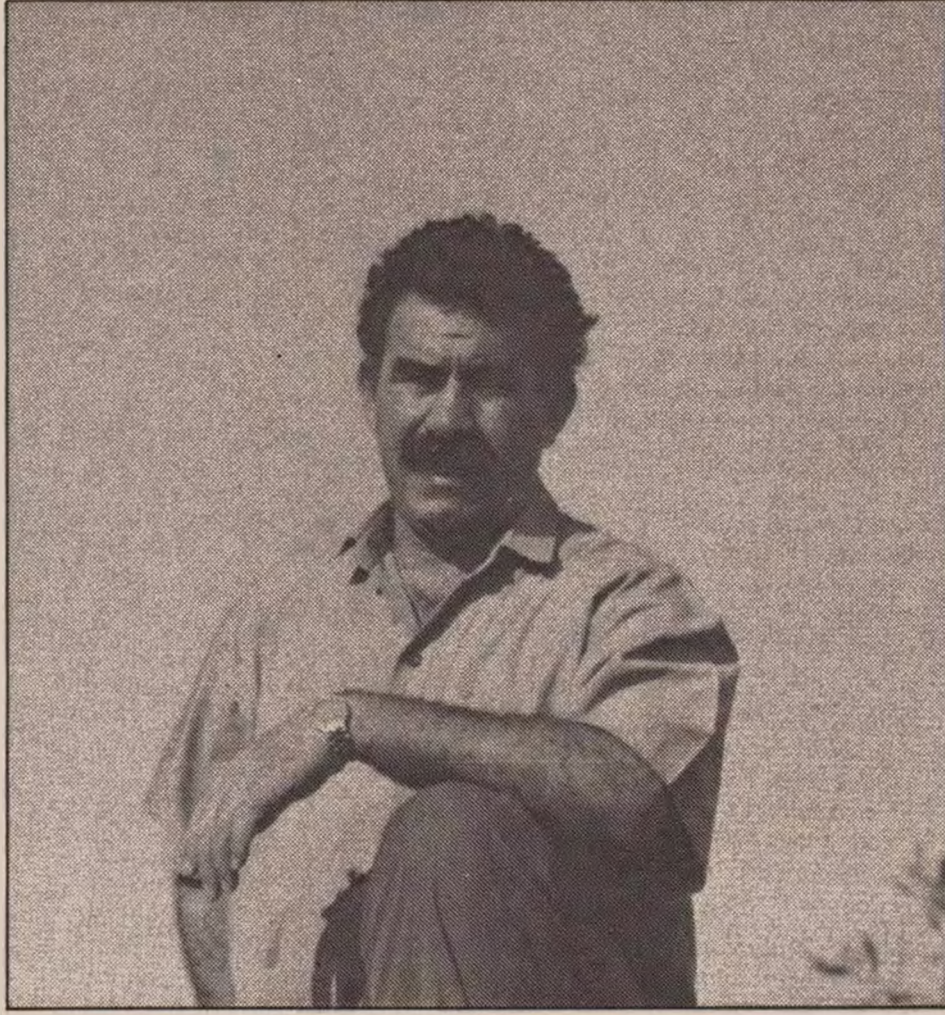

Foto: Barzwedan

"...Diyarbakır'ın bütün ilçeleri ile Bingöl ve Bitlis, Kürdistan'ın bütünlüğü içinde en merkezi rol oynayabilecek bir alandır. Buradaki halkımız da, günümüze doğru geldiğimizde Kürdistan'a en açık sahiplik edebilecek durumdadır. Biz, bir Botan'da zor gelişebildik. Çünkü Botan bir çobanlar alanıdır. Dersim'de asimilasyon güçlüydü ve ayrıca nüfus boşaltılmıştı. Güneybatı öyledir, Kars-Ağrı öyledir. Mardin biraz gelişme gösterdi, o da ovada olduğu, dağlık alanı fazla olmadığı için. Ancak bugün serihildanlarla çok gelişiyor. Fakat Amed bölgesi, yani Diyarbakır, Bingöl ve Bitlis üçgeni dağları, köyleri ve şehirleriyle her türlü gelişmeyi yaşayabilir..."

Mardin'e, Siirt'e yayıldı ve sizlere kadar da yansıdı. Kuzey Kürdistan'ın kuzeyinde Kars, Ağrı'dan tutalım Muş, Bingöl, Dersim'e kadar ve yine Güneybatı Kürdistan'da Maraş, Antep, Adıyaman ve Malatya'ya kadar hemen hemen bütün alanlar devrimci faaliyetlerimize açıldı. Bununla şunu söylemek istiyorum: Kürdistan, tarihinde ilk defa kuzeyi, güneyi, doğusu, batısı ve yine alevi, sünni ve yezidiyle partimizin çizgisinde birleşti. Köylerle kentler birleşti. Dağdaki gerilla, köyde yürüyen ile kentte ayaklanan halkımız aynı siyaset altında bir araya gelerek birleşti.

Amed bölgemiz, 1925 İsyanı'nda aslında cesurca direndi, ama ezildi. Nedeni şudur: Bugün Güney Kürdistan'daki yetmez önderlik yenilgiyi nasıl önleyemediyse, o dönemin koşulları da buna benzerdi. Aşiret önderliği, şeyh önderliği, bütün direnişe rağmen isyanı başarıya götürmedi. Hele yükselen kemalizm ve Türk burjuvazisi karşısında bu mümkün değildi; yani o dönemin şartlarına göre başarı mümkün değildi. Önderlik, herşeyden önce bu konumu aşamazdı ve yenilgiden kurtulabilecek bir önderlik değildi. Ama buna rağmen, daha başından beri buranın kemalizme başkaldırması,

halkın direnmesi çok önemlidir. Onun ağrısını canlı yaşıyorsunuz. Şunu söylemek istiyorum: Amed halkı, tarihin hiçbir döneminde ulaşamadığı fırsatlara şimdi ulaşmıştır.

Bu bölgemiz, aslında Kürdistan'ın kalbi gibidir. Sizler, yurtseverliğe

öyledir, Kars-Ağrı öyledir. Mardin biraz gelişme gösterdi, o da ovada olduğu, dağlık alanı fazla olmadığı için. Ancak bugün serihildanlarla çok gelişiyor. Fakat Amed bölgesi, yani Diyarbakır, Bingöl ve Bitlis üçgeni dağları, köyleri ve şehirleriyle her türlü gelişmeyi yaşayabilir. Bunun için diyoruz ki, günümüzde Kürdistan'ın devrimci savaşımında Botan'ın da ilerisinde bir yer almanız en doğrusu olacaktır.

Ben sizlere seslenirken şunu da belirtmek istiyorum: Biz gerillayı, sizi koruyabilecek, serihildan içine çekebilecek bir biçimde yetkin kıldık. Bütün gerilla birlikleri yanbaşındadır. Sizin için örgütlenme yaparlar, sizi korumaya alırlar. Doğru yolu göstererek sizin önünüzü açarlar. Özellikle şehirlerimiz, burada giderek önemli rol oynarlar. Başta Diyarbakır olmak üzere Silvan, Ergani, Lice ve diğer irili ufaklı kentlerin hepsi daha şimdiden sürekli serihildan merkezi olmalıydılar. Hedef budur. Serihildan da, daha çok siz halkımızın içine gireceği bir mücadele biçimidir. Filistinliler serihildanı hergün yaşar, biz ise yeni yeni giriyoruz. Sadece Newroz'dan Newroz'a değil, gerekirse haftadan haftaya serihildanı yaşayarak düşmana karşı sürekli taşla, tükürükle, öfkeyle karşılık vermeliyiz. Onların otorite ve düzenini her zaman bozmalıyız. Onların düzeninin hiçbir biçimde kabul görmemesi gerektiğini ve kabul etmediğinizi hal ve hareketlerinizle, gece-gündüz elinize ne geçerse onunla ortaya koymalısınız. Devletin temsilcilerine ve otoritesine karşı çıkın. Bunu fiilen yapamıyorsanız, yüreğinizle yapın. Her cuma namazı artık bir serihildan çağrısı olmalıdır. Camilerin mimberleri, düşmanın birlik-bütünlük edebiyatının değil, namus ve onur için ayağa kalkmanın mimberleri haline gelmelidir. Din de bunu emrediyor. Unutmayalım ki, İslamiyet tamamen bu temelde ortaya çıktı ve halen bu biçimde görevini yerine getiriyor. Okullar da aynen böyle kullanılmalıdır. Okulları kendi eğitim yuvalarımız haline getir-

"...Düşman bazı tavizler vermeye hazırlanıyor. Özal, bizzat "Ben de Kürdüm" diyecek kadar yanasmaya çalışıyor. Sözümona 'Kürtçe'ye serbestlik ve bunun dışında bazı haklar tanıyabilirim' diyor. Bütün bunlar mücadelemizin sonuçlarıdır ve biz bu adımları da kullanmasını biliriz. Ama unutmayalım ki bunlar, kendi başına kalırsa birer oyundur. Yani mücadeleyle kazanılacak şeyler kazanılır, devrim esastır ve buna hizmet eden ne varsa o yapılır. Lakin düşmanın oyununa gelinmez..."

en açık olan halkımızın bir bölümüsünüz. Diyarbakır'ın bütün ilçeleri ile Bingöl ve Bitlis, Kürdistan'ın bütünlüğü içinde en merkezi rol oynayabilecek bir alandır. Buradaki halkımız da, günümüze doğru geldiğimizde Kürdistan'a en açık sahiplik edebilecek durumdadır. Biz, bir Botan'da zor gelişebildik. Çünkü Botan bir çobanlar alanıdır. Dersim'de asimilasyon güçlüydü ve ayrıca nüfus boşaltılmıştı. Güneybatı

melimiz. Nerede bir fabrika, nerede bir köy vb. varsa, bunların hepsine küçük bir serihildanı oturtmalıyız. Tarih, her zaman "yürü ya kulum" demez, her zaman özgürlük fırsatı doğmaz. Çok iyi biliyorsunuz ki, eskiden söyleyemediğiniz herşeyi şimdi çok açık söyleyebiliyorsunuz. İşte bu, partinin büyük direnişiyle mümkün oldu.

Düşman bazı tavizler vermeye

hazırlanıyor. Özal, bizzat "Ben de Kürdüm" diyecek kadar yanaşmaya çalışıyor. Sözümona "Kürtçe'ye serbestlik ve bunun dışında bazı haklar tanıyabilirim" diyor. Bütün bunlar mücadelemizin sonuçlarıdır ve biz bu adımları da kullanmasını biliriz. Ama unutmayalım ki bunlar, kendi başına kalırsa birer oyundur. Yani mücadeleyle kazanılacak şeyler kazanılır, devrim esastır ve buna hizmet eden ne varsa o yapılır. Lakin düşmanın oyununa gelinmez. Size şunu söyleyelim: Düşman özel savaşı, kontr-gerillayı yürütüyor. Bu reform denilen şeyler sahtedir. Son günlerde işte "Kürt müziği serbesttir. Barışçıl biçimlerde herşey yapılabilir. Fakat yeter ki şiddet, devrimci silahlı mücadele olmasın" deniliyor. Demek ki, bunlar birer tuzaktır. Devrimci silahlı mücadelemiz, savaşımımız zayıfladığı an, Kürtlüğün bir daha dirilmemesine ne mezara gömüleceğini unutamayız. Atatürk de bir dönemler bunu söyledi, "Kardeşiz, müslümanız, savaşı kazanırsak herşeyi eşit bölüşür, hallederiz" dedi. Sonuçta buraya ilk darbeyi nasıl vurduğunu iyi biliyoruz.

Bugün de Türklük biraz dağılmıştır, özellikle partimiz karşısında dağılmıştır. Onun için, sözümona işte "Kürtler de vardır, birşeyler veririz" deniyor. Ama unutmayalım ki, partinin mücadelesi zayıfladı mı, bu sefer imha da dahil gerçekten bir daha kendine gelemeyecek bir biçimde ezerler. Bunun için bu tarihi fırsatın kıymetini bilelim diyoruz, çünkü her zaman çıkmaz.

Biz yıllardır amansız bir biçimde yurtdışında faaliyette bulunuyoruz. Burası sizin mücadelenizi yükseltti,

değildi. Ama biraz namuslu olalım dedik, onun için bugüne kadar amansız bir mücadeleye içine girmekten çekinmedik. İnsanlık davası kolay değildir. Bugün size dayatılanın ne kadar insanlıkdışı olduğunu biliyorsunuz. Ve bu bir kader de değildir. Şimdiye kadar, "Bu bir kaderdir, başımıza gelen budur, çekeceğiz" denildi. Hayır! Artık günümüzdeki gelişmeler durumun böyle olmadığını, direnebileceğinizi, direnişte kazanabileceğinizi açıkça gösteriyor.

Çok iyi bildiğiniz gibi partimiz 1970-80 arasında doğdu ve doğru yolu gösterdi. 1980-90 arasında başta büyük zindan direnişi -Diyarbakır direnişi- olmak üzere direndi, daha sonra 1984'lerde gerilla biçiminde çıkmaya cesaret etti. Yine bu yılları yurtdışında çok iyi bir biçimde kullandı. 12 Eylül faşizmine karşı gelişme gösterdi. Bütün partiler düzene karşı yenilirken, yalnız başına güçlenen PKK oldu. Şunu söylemek istiyorum: Biz bu geçen yıllarda nasıl yaşanılacağını, nasıl kazanılacağını ispatladık. Şimdi ise zaferin üzerine yürümek istiyoruz.

1990-2000 yılları kesinlikle bağımsız ve özgür Kürdistan yılları olmalıdır diyoruz. Bu güçlü ve gerçekleştirebilir bir umuttur. Daha şimdiden içine girdiğimiz direnişimizle, savaşımızla da mümkün olduğu ortaya çıkmıştır. Onun için sizler bu dönemi yaşar ve bu dönemin görevleri üzerine yürürken, bir yandan direniş tarihimize layık olmanın ve diğer yandan da yenilgilerin derslerini çıkarmanın da ne kadar gerekli olduğunu bileceksiniz. En önemlisi de, partimizin önderliğinin Kürdistan çapında yenilmez bir siyaset

değildir, ama bu da gerçekten bir oyundu. İşbirlikçilik yoluyla belki bazıları da zengin kılındı. Şimdi bütün bunları daha iyi düşünelim.

Biz IV. Kongremizde işbirlikçiler, korucular için bir af çıkardık. Buna layık olmasını bilirlerse affederiz, aksi halde bunların bu ülkede yeri yoktur. Düşmanın silahını yurtseverlere karşı kullanan ve işbirlikçilik temelinde zenginleşenlere ne mal vardır, ne can vardır. Hepsine el koyacağız. Eğer affa layık olurlarsa kurtulabilirler. Bu da halkın yürüyüşünün önündeki en önemli heftir. Geriye düşman kalır ki, biz de ülkemizde düşmanımızla nasıl savaşacağımızı iyi biliyoruz. Halkımızın devrimi bütün bunları yerle bir edebilir, buna gücümüz vardır.

"...2000 yılına doğru yürürken, yaşamımızın artık tamamen bir özgürlük yürüyüşü biçiminde geçmesi, bunun için de savaşa katılabilecek olanların tüm güçlerini ortaya koymaları gerekir. Ancak yüreğiyle duacı olabilecekler duayla, taşla, sopayla katılabilecekler, böyle yapsınlar. Hiçbir şey yapamıyorsa yüreklerinde düşmanı kahretsinler, sözlertyle lanetlesinler..."

Ağalık, şeyhlik gibi yapılar, özellikle düşmanla işbirliği halinde en büyük zararları vermeye çalışıyor. ANAP'a bağlı Nakşicilik, Refah Partisi'ne dayalı Nakşicilik ve yine sahte solculuk, SHP'si, DSP'si, DYP'si de, yani Demirel'i de, İnönü'sü de, Ecevit'i de varlığını inkar edecek kadar gözükara olmalarına rağmen, günümüzde halkımızın dostu geçiyorlar. Bu, tamamen partiden duydukları korkudan dolayıdır, inanamamak gerekir. Bunların artık Kürdistan'da yeri yoktur. Kürdistan'da yeri olanlar, Kürdistan adına bütün hayatını ortaya koyanlardır. Bu vatan için en büyük fedakarlığı göze alanlar, ancak bu vatana ve sizlere sahip çıkabilir. Dolayısıyla bugünkü vatanseverlik, demokratlık bu devletin temsilcileri ve işbirlikçilerinin sahte partililiği değil, bunlara karşı herşeyini ortaya koyan ve en değerli evlatlarını şehit veren halkımızın savaşıdır. Demokrasi de buna bağlıdır. Özgürlüğün de tamamen böyle bir savaşla kazanılacağını, bunların sahte demokratlığının aslında oyun olduğunu ve özel savaşa hizmet ettiğini bilmek durumundayız.

Reformizm adına, sahte Kürtçülük adına faaliyetlerde bulunanlar da vardır. Bunlar kendilerine Tever, Özgürlük Yolu, DDKD gibi isimler de takmışlardır. Bunların geçen yıllarda hiçbir şey yapmadıkları gibi, düşmanla uzlaşarak partimize karşı savaştıklarını da biliyorsunuz. Bunların da aranızda yeri yoktur. Yani ne Türk partilerinin ne Kürt işbirlikçilerinin ve ne de sahte solcu, sahte Kürtçülerin artık Kürdistan'da yeri yoktur. Bunlar, zor günlerde halka layık olmadıklarını gösterdiler. Bunun yanında hepsinin partimize karşı birleşerek, bilecek veya bilmeyerek düşmanın yanında yer aldığını da biliyoruz.

Sizlere en çok sahip çıkan, bunu amansız bir biçimde zindanda, dağlarda ve serhildanda yapan partimizdir. Dolayısıyla diyoruz ki, bundan sonraki tarihiniz artık özgürlük tarihidir. Güvensizliğin, korkunun

zamanı geçmiştir. Türk faşizminin yıkılmaz gibi görünen baskı düzeni dağlarda da, kentlerde de parçalanmıştır. Korku duvarları yıkılmıştır. Geçmiş yaşam artık bizim için de utanılacak bir yaşamdır. Bu, bir kader değildir. Belki çaresizdik, ama bunun lanetli bir geçmiş olduğunu da hiçbir zaman unutamayız. Şimdi bu lanetli geçmişimizle de hesaplaşıyoruz. Kader denilen, gelenek denilen herşeyi yırtıp yerine özgürlüğü fişkırtıyoruz. Bu gün kadınlar ve çocuklar bile, bu işe ne kadar önderlik edebildiklerini gözlerini kırpmadan şehit olarak gösteriyorlar. Önümüzdeki dönemin özgürlüğüne nasıl yol alacağımızı, kimlerle yürüyeceğimizi ve neye gücümüzün yeteceğini göstermeye bu bile yetiyor.

"...Özgür yaşam dışında, hiçbirimizin yaşama hakkı olmadığını ispatladık. Daha önceleri yaşam dediğimiz şey, en büyük namussuzluktur. Bunu, hem din gerçeğine ve hem de bütün çağdaş ideolojilere, ulusları ulus yapan politikalara dayanarak söylüyoruz. Yani, kendimize artık insan dememizin yolunun, bu özgürlük hamlesine katılmaktan geçtiğini bir an için bile olsa unutamazsınız..."

ulusal kimliğinizi, varlığınızı düşmana kabul ettirdi. Oraya kadar silah, gerilla, savaşçı gönderdi. Tüm dünyaya meseleyi kabul ettirdi. Elbette bütün bunlar kendiliğinden olmadı. Bizim burada bütün Kürdistan adına, bütün parçalar adına yürüttüğümüz çalışmalar bu sonucu getirdi. Ve şimdi sizler de bu çalışmalardan nasibinizi alıyorsunuz. Şunu da belirtelim ki, partimizin şimdi yürüttüğü bağımsızlık ve özgürlük savaşımı dışındaki yaşam gerçekten alçakcadır, kabul edilemez. Özgür yaşam dışında, hiçbirimizin yaşama hakkı olmadığını ispatladık. Daha önceleri yaşam dediğimiz şey, en büyük namussuzluktur. Bunu, hem din gerçeğine ve hem de bütün çağdaş ideolojilere, ulusları ulus yapan politikalara dayanarak söylüyoruz. Yani, kendimize artık insan dememizin yolunun, bu özgürlük hamlesine katılmaktan geçtiğini bir an için bile olsa unutamazsınız.

Biz herşeyi biraz namuslu olalım diye yaptık. Yoksa, çok gücümüz, çok imkanımız olduğu için bu mücadeleye atılmadık. Bu mümkün de

olarak iş yaptığını bileceksiniz.

Bir halkı, ancak sağlam bir öncü başarıya götürebilir. Bugün bu öncü dünya çapında dikkat çekecek ve tarihte de eşine az rastlanacak türden hem kendini ispatlamış ve hem de nasıl başaracağını, bundan sonra da bunu zaferle taçlandıracağını göstermiştir. Size sunabileceğimiz en büyük armağan budur. Biz, aç, susuz kalınabileceğini, ama direnmesiz kalmanın mümkün olamayacağını, bunun ölümlerin en beteri olduğunu söyleyebiliriz. Sizlere, zengin-fakir ayırmadan, köylüsü, kentlisi, işçisi, genci, kadını, çocuğu, ihtiyarı demeden bütün halkımıza şunu söylüyorum: Şimdi gerçekten namusu kurtarabilecek bir durumu elde ettik. Biz geçmişte bundan yoksun olduğumuz için, aslında şerefli biçimde insanlığın içine giremiyorduk.

Biliyorsunuz, Türkiye metropollerine, Avrupa'ya göç ettirdiniz. Bu bir oyundu. Diğer bölgeler kadar olmasa da, sizler de bu oyunu az yaşamadınız. Yine özel savaş, "Köy Koruculuğu Yasası"yla bazılarınızı ihanete çekmeye çalıştı. Bazı yöreler belki henüz bu oyunun farkında

O halde 2000 yılına doğru yürürken, yaşamımızın artık tamamen bir özgürlük yürüyüşü biçiminde geçmesi, bunun için de savaşa katılabilecek olanların tüm güçlerini ortaya koymaları gerekir. Ancak yüreğiyle duacı olabilecekler duayla, taşla, sopayla katılabilecekler, böyle yapsınlar. Hiçbir şey yapamıyorsa yüreklerinde düşmanı kahretsinler, sözlertyle lanetlesinler. Eğer içinizde, en başta devrimci gençliğimiz olmak üzere işçi ve köylülüğümüzün en yiğitleri savaşı daha da geliştirmek istiyorlarsa, gerilaya katılsınlar, serhildanlara katılsınlar. Camilerdeki imamlarımız, artık Kürdistan'ı, onun bağımsızlığını, özgürlüğünü, namusunu hutbe olarak okusunlar. Öğretmenler, artık okullarda yurtseverlik derslerini versinler. Yani herkese yapabilecek iş vardır. Hiçbir şey yapamayanlar, yerlerinde otursunlar ve düşmana hizmet etmesinler. Bu temelde herkes, kadını-erkeği, çocuğu-ihtiyarıyla, bütün bölgeler, mntikalar ve köyler partimizin tarihi özgürlük hamlesine katılarak bu fırsatı değerlendirmek için yepyeni bir ruhla ayağa kalkmalı ve bütün güçleriyle direnişe katılmalıdırlar.

Bizler de şimdiye kadar tek kaldığımızda bile size önderlik etmek için her şeyimizi ortaya koyduk. Davanızı bütün Kürdistan'a, dünyaya yaydık. Ve bugün yenilmez bir noktaya getirdik. Bundan sonra da ben, kendim büyük bir tecrübeye dayanarak zafere kadar bu işi götüreceğime dair bir kez daha söz veriyorum.

Değerli Halkımız!

Kaderinizi özgür temelde bizzat kendi ellerinizle çizmeye, savaşınızla tayin etmeye çalışırken, yaşamınızın zafer temelinde başarılarla dolu geçmesini diler, sonsuz selam ve sevgilerimi sunarım.

**12 Nisan 1991
Abdullah ÖCALAN
PKK Genel Sekreteri**

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısı Avrupa'da yaygınca protesto edildi

Özellikle 1991 yılının son aylarında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında açıktan bir başarısızlığa uğrayan Türk devleti, havadan ve karadan ARGK gerillalarının kamplarını bombalamak amacıyla Güney Kürdistan'a yönelik geniş çaplı bir askeri harekate girişti. Daha önceleri de çeşitli kapsamlarda operasyon gerçekleştiren TC, bu son operasyonunda da uluslararası hukuk kuralları ve sözleşmelerini hiçe saydı. Son dönemlerde Kürt "hamisi" kesilen TC'nin yine Kürtler'e karşı büyük bir operasyona girişmesi ulusal va uluslararası çapta ciddi tepki topladı. Kimi devletlerin de resmi düzeyde konduğu bu operasyona karşı, Kürdistanlı yurtseverler de yurtdışı alanlarında çeşitli protesto eylemlerine başvurdular.

Yurtseverler yaşadıkları kentlerde işgal, gösteri vb. eylemler gerçekleştirmektedirken, Almanya'nın bazı şehirlerinde kundaklama ve yakma gibi eylemler de yapıldı. Bu eylemler Kürdistanlı yurtseverlere mal edilmek istendi. Konuyla ilgili ERNK Avrupa Temsilciliği yaptığı bir basın açıklamasında, kimler tarafından gerçekleştirildiği bilinmeyen bu eylemlerin Kürdistanlı yurtseverlere ait olmadığını duyurdu. Aynı açıklamada, Kürdistanlı yurtseverlerin başvurduğu eylemlerin kamuoyuna açık oldukları ve bu eylemlerin temel amacının da dünya kamuoyunun dikkatinin Kürdistan'daki anti-demokratik uygulamalara çekilmesi olduğu belirtildi.

Öte yandan Kürdistanlı yurtseverlerin şimdiye kadar gerçekleştirdiği eylemlerin çerçevesi ve amacı biliniyor. Ve bu eylemler gazetemizin de sayfalarından her zaman kamuoyuna duyuruluyor.

TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik operasyonunu protesto eden yurtseverlerin eylemlerini yayınıyoruz.

TV ekipleri geldiler. Basın mensuplarının huzurunda sloganlar eşliğinde TC'nin bayrağı yakıldı. Alana gelen radyo ve TV mensupları yurtseverlerle çeşitli röportajlar yaptılar. Eylem, atılan gür sloganlar eşliğinde sonuçlandırıldı.

Öte yandan 10 Ağustos günü de 500 kadar yurtsever TC Hamburg Konsoloslugu önünde miting yaptı. Konsolosluk önünde biriken yurtseverler, oradan Hamburg'un merkezine yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş izni olduğundan herhangi bir olay da çıkmadı.

Yürüyüş esnasında çok sayıda bildiri dağıtıldı. Türkiye devrimci-demokratik hareketinden çok sayıda demokrat kişisel düzeyde eyleme destek verdi.

Eylemden sonra yurtseverler toplu halde HEVKOM'un düzenlediği bir toplantıya katıldılar.

Ingolstadt: 9 Ağustos günü 44 ERNK taraftarı korsan eylem gerçekleştirdi.

Sloganlar eşliğinde başlayan eylem bir saat kadar devam etti.

Yerel radyo ve basın eylem alanına geldi. Çok sayıda basın bildirileri dağıtıldı. Basın mensuplarına TC'nin uygulamaları hakkında bilgi verildi. Yerel radyo ve basın eyleme yer verdi.

Nürnberg: 9 Ağustos günü bir grup ERNK taraftarı SPD binasını işgal etti. Eylem, yerel radyo ve basının büyük ilgisiyle karşılaştı. SET radyosu, ERNK taraftarlarıyla yaptığı yarım saatlik röportajı aynı gün yayınladı.

10 Ağustos günü de işgal ve protesto eylemleri devam etti. Eylem amacıyla harekete geçen yurtseverlerin yolu polis tarafından kesildi. Bunun üzerine yurtseverler, zincirleme birbirlerine kenetlenerek oturma eylemine başladılar. Eylem sonucu bir süre trafik durdu. Yurtseverlerin kararlı tutumları karşısında polis de sert önlemlere yöneldi, buna rağmen eylem devam etti.

Oturma eylemi devam ederken, bir grup yurtsever de TC'nin bu alandaki bankalarından Garanti Bankası'nı işgal etti.

Öte yandan, ERNK taraftarları bir protesto yürüyüşü de yaptılar. 13 Ağustos'ta gerçekleşen yürüyüşe 350 civarında yurtsever katıldı.

Dayanışma amacıyla DİDF, TKP-ML Hareketi, Dev-İşçi ve Alman solundan örgütler de yürüyüşe katıldı.

Frankfurt: 9 Ağustos günü 50 ERNK taraftarı THY Bürosu'nu işgal etti.

Eylem alanına birçok basın mensubunun yanı sıra TC basını da geldi. Kamuoyuna bildiriler dağıtıldı. "TC'nin Kürt halkına yönelik katliamlarına son!" sloganları eşliğinde eylem sonuçlandırıldı.

Karlsruhe: 10 Ağustos günü Karlsruhe TC Konsoloslugu'na yönelik bir protesto eylemi gerçekleştirildi. Yurtseverler, eylem amacına ulaştıktan sonra dağıldılar.

Bonn: 9 Ağustos günü kadın ve çocukların da aralarında bulunduğu 150 kadar ERNK taraftarı korsan işgal eylemi gerçekleştirdi.

TC'nin katliam ve vahşeti

karşısında harekete geçen yurtseverler, taş ve sopalarla konsolosluga saldırdılar. Konsolosluk binasına kadar yaklaşan yurtseverler, "Kürdistan'da her katliamın hesabını soracağız!" vb. sloganlarla, sömürgeciliğe kinlerini kustular. Polis eylemi engellemeye çalıştı. Eylem, tüm engellemelere rağmen, kararlı bir biçimde sürdü; amacına ulaştıktan sonra, yurtseverler sloganlar atarak eylem alanından ayrıldılar. Basın eylem haberine geniş yer verdi.

Stuttgart: 100 kadar ERNK taraftarı Türk bankalarına yönelik eylem gerçekleştirdi.

İş Bankası, Akbank ve Yapı ve Kredi Bankası şubelerine sabahın erken saatlerinde giren yurtseverler kapıları kapatarak eylemlerini başlattılar. Polis engellemeye çalışmak istediysede, kapılar kapalı olduğundan içeri giremedi. Daha sonra polis camları kırarak yurtseverlerden eyleme son vermelerini istedi. Yurtseverlerin kararlı tutumu karşısında polis saldırınca, olaylar çıktı ve olaylar sonucunda 12 yurtsever gözaltına alındı, daha sonra aynı gün serbest bırakıldılar.

Eylemler büyük yankı uyandırdı. Radyo ve basın ekipleri eylem alanlarına geldiler. Başta BBC olmak üzere birçok radyo ve TC basını eyleme yer verdi. Basın mensupları yurtseverlerle röportajlar yaptılar.

YJWK üyesi kadınlar da 13 Ağustos'ta Ziraat Bankası'nı işgal ettiler. İçeri giren yurtseverler, Atatürk'ün resmini ve TC bayrağını indirerek yırttılar. Basın eylem haberine yer verdi.

Yine, 60 kadar ERNK taraftarı ve Türkiye solundan örgütlerin de katıldığı bir gösteri eylemi gerçekleştirildi. Parlamento binası önünde yapılan eylem büyük yankı uyandırdı. Eyalet parlamentosuna taleplerini bildiren yurtseverler, atılan sloganlar eşliğinde eylemlerini sonuçlandırdılar.

Münih: 10 Ağustos günü 60 civarında yurtsever SPD binasını işgal etti.

Sömürgeci-faşist TC'nin katliamlarını protesto amacıyla gerçekleşen bu eylemi birçok basın mensubu ilgiyle izledi. Ayrıca basına, çeşitli kurum ve kuruluşlara basın bildirileri gönderildi.

Mannheim: 13 Ağustos günü Mannheim Emlak Bankası Şubesi'ni işgal eylemi gerçekleştirildi.

Kadın ve çocukların da aralarında olduğu 50 civarında ERNK taraftarı yurtsever eyleme katıldı. İşgal eylemi basın mensuplarının gelmesine kadar sürdü.

Ayrıca, Almanya'nın Köln, Bielefeld, Dortmund ve diğer birçok kentinde de çeşitli eylem ve gösteriler oldu.

BELÇİKA

Brüksel: 9 Ağustos günü 15 ERNK taraftarı THY Bürosu'nu işgal etti.

Başarılı biçimde gerçekleşen eylem, sloganlar atılarak sonuçlandırıldı.

İNGİLTERE

Londra: 9 Ağustos günü 200 civarında ERNK taraftarı ve

Foto: Berxwedan

Kürt halkının dostları tarafından İngiltere Savunma Bakanlığı binası önünde gösteri yapıldı.

Yurtseverler, savunma ve dışişleri bakanlıklarına katliamları protesto eden mektuplar verdiler. Bakanlıklar durumun ciddiyetini dikkate alarak, üzerindeki duracaklarını belirttiler.

Eylem alanına basın ve radyo ekipleri geldi. Ayrıca eylem alanı turistlerin yoğun olduğu bir alan olduğundan geniş bir kesime hitap edilebildi. Alanda bulunan turistler bol miktarda fotoğraf ve kamera çekimleri yaptılar. Büyük ilgi gören eylem başarıyla sonuçlandı.

HOLLANDA

Den Haag: 15 civarında ERNK taraftarı 9 Ağustos günü Den Haag İş Bankası Şubesi'ni işgal eylemi gerçekleştirdi.

Eylemde çok sayıda bildiri dağıtıldı. Yurtseverler kamuoyuna seslenerek, Kürdistan'daki katliamlara sessiz kalınmamasını talep ettiler.

Başarılı şekilde devam eden eylemi radyo, TV, diğer basın mensupları izledi. Hollanda TV 1. Kanalı eyleme haber olarak yer verdi.

Aynı gün Den Haag'taki yurtsever esnaflar da, Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla kepenkleri indirdiler.

Rotterdam: 10 Ağustos günü 2.800 civarında ERNK taraftarı yürüyüş eylemi gerçekleştirdi.

Rotterdam'ın en işlek meydanında başlayan yürüyüş, TC konsolosluk binası önünde bir mitingle tamamlandı. Yürüyüş boyunca atılan sloganlar ve yapılan Flamanca konuşmalar, çok sayıda Hollandalı dostun da eyleme katılmasına yol açtı.

Binlerce bildiri dağıtıldı. Yurtseverler, "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur!", "Kürdistan TC'ye mezar olacak!", "Biji Serok APO!" sloganlarını haykırdılar. Radyolar eylem haberine yer verirken, bir televizyon da görüntüler verdi. Dayanışma amacıyla Türk solundan örgüt taraftarları da eyleme katıldılar.

İSPANYA

Madrid: Kürdistan Komite, sömürgeci-faşist Türk devleti saldırganlığının protesto edilmesi için, Sol Cephe vasıtasıyla

Berxwedan
muhabirleri bildiriyor

ALMANYA

Berlin: 10 Ağustos günü 25 kadar ERNK taraftarı, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmek amacıyla Türkiye İş Bankası Berlin Şubesi'ni işgal etti.

Türkiye İş Bankası'na giren yurtseverler, içeri girdikten hemen sonra kapıları kapatarak eylemlerini başlattılar. Vitrinlere, "Güney Kürdistan'daki katliamlara son" yazılı pankartlar asıldı. Diğer taraftan TC bayrağının asılı olduğu kata çıkılarak, eylem alanında biriken halkın göreceği biçimde TC bayrağı yırtıldı. Yerine ERNK bayrağı pencereden sarılarak, "Yaşasın bağımsız Kürdistan" vb. sloganlar atıldı. Eylem esnasında çeşitli basın mensupları telefonla arandı. Alana gelen basın mensuplarına basın bildirileri verildi. Kamuoyuna seslenen yurtseverler, Alman hükümetinin TC'ye yaptığı askeri yardımları derhal kesmesini talep ettiler.

Polis eylemi engellemeye çalıştı. Direnişle karşılaşan polis 20 kadar yurtsever gözaltına aldı. Gözaltına alınan yurtseverler aynı gün serbest bırakıldılar. Eylem başarıyla sonuçlandı.

Essen: 8 Ağustos günü kadın ve çocukların da aralarında olduğu 140 civarında ERNK taraftarı, TC Essen Konsoloslugu önünde korsan gösteri yaptı.

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmek amacıyla konsolosluk önünde pankartlar açıldı, yoğun sloganlar atıldı. Eylem alanına çok sayıda basın mensubu geldi. Polisin sıkı önlemlerine rağmen eylem başarıyla ve olaysız sonuçlandı.

Hannover: Sömürgeci-faşist TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik saldırılarını protesto etmek amacıyla 100 civarında ERNK taraftarı bir işgal eylemi gerçekleştirdi.

9 Ağustos'ta gerçekleşen eyleme çok sayıda kadın, çocuk ve Alman demokrati de katıldı. TC Hannover Konsoloslugu binası-

nun kapısına kadar gelen yurtseverlere polis saldırdı. Kadın ve çocuk farkı gözetmeksizin dövme başlayan polis, yurtseverlerin direnişiyle karşılaştı. Daha sonra çok sayıda polis, beraberce getirdiği kurt köpekleriyle yeni bir saldırıya geçti. Bu saldırı sonucu 22 yurtsever gözaltına alındı. Polis saldırısını devam ederken, yurtseverler TC'nin bayrağını sloganlar eşliğinde yaktılar. Polis saldırılarını devam ettirerek, yurtseverleri konsolosluk binasından uzaklaştırmaya çalıştı. Bunun üzerine yurtseverler oturma eylemi gerçekleştirdiler. Gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasına kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler. Talep yerine getirildikten sonra eyleme son verildi.

Eylem yerine RTL televizyonu, Niedersachsen radyosu, Neue Presse, Hannoverische Allgemeine Zeitung ve yerel Bild gazetesi gelerek, hem kamera ve fotoğraf çekimleri, hem de röportajlar yaptılar.

Kiel: 9 Ağustos günü 30 civarında ERNK taraftarı Almanya Sosyal Demokrat Partisi-SPD binasını işgal etti. Eylemciler amaçlarını şöyle açıkladılar:

1- TC'nin Güney Kürdistan saldırısını protesto eden mektupların TC'nin resmi kurum ve kuruluşlarına gönderilmesi,

2- Basın-yayın kuruluşlarının eylem alanına çağrılarak radyo ve TV'de TC'nin teşhir edilmesi, saldırı ve katliamlarını protesto amacıyla faxların gönderilmesi.

Yurtseverlerin isteklerini kabul eden SPD yetkilileri, faxlar göndererek TC'yi protesto ettiler. Eylem amacına ulaştığında sonuçlandırıldı.

Hamburg: 9 Ağustos günü 100 kadar ERNK taraftarı TC'nin barbarlık ve saldırganlığını protesto etmek amacıyla konsolosluk binası önünde korsan eylem gerçekleştirdi.

Konsolosluk binasının kapısına kadar gelen yurtseverler taş ve sopalarla kapı ve camları kırarak, büyük maddi hasar verdirdiler.

Eylem yerine basın, radyo ve

parlamentoya soru önergesi verilmesini sağladı. Verilen önergede İspanya'nın TC'nin katliamlarını kınaması, yapılan askeri yardımları kesmesi talep edildi.

İspanya genelinde birçok kurum ve kuruluşa basın bildirileri gönderildi.

NORVEÇ

Oslo: 9 Ağustos günü 25 ERNK taraftarı konsolosluk binası önünde korsan eylem gerçekleştirdi. Konsolosluk binasına girmek isteyen yurtseverleri polis engellemeye çalıştı. Polisin engellemeye çalışmasıyla, bazı yurtseverler bahçe duvarlarını atlayarak binaya ulaştılar. Eylem esnasında binanın camları kırılarak hasar meydana geldi.

Ayrıca, çok sayıda basın bildirisi dağıtıldı. Basın ve televizyon ekipleri gelerek çekimler yaptılar. Basın eyleme geniş yer verdi.

Polisin saldırısı sonucu 2 bayan yurtsever yaralandı. Yaralanan yurtseverler hastaneye kaldırıldı. 17 yurtsever de gözaltına alındı, daha sonra serbest bırakıldılar.

Öte yandan, 100 kadar ERNK taraftarı ile Kürdistan Komite bir protesto yürüyüşü yaptı.

TC Konsoloslugu önünde başlayan yürüyüş, "Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yardım et!", "Norveç, TC'yi boykot et" pankartları taşındı.

Norveç hükümetinden talepler, "Norveç'in TC'ye yaptığı silah satışını durdurması, verilen silahların iadesinin yapılması" biçiminde somutlaştı.

Dayanışma amacıyla Norveçli sol güçler, parlamentoda temsil edilen bazı partiler ve Türkiye solundan da kişiler gösteriye katıldı. Katılan parti ve örgütler şunlardır: AKP, PV, SV, NKP, AMG ve Retungen Hareketi. Ayrıca bazı parlamenterler de yürüyüş komitesine mesajlar ilettiler.

Basın eyleme geniş yer verdi. Televizyon kanalları eylemi görüntülerken, 3 gün boyunca radyo da eylem haberini verdi.

Parlamentoda milletvekille-

rinden oluşan "Kürt Grubu" da, TC'nin durumunun parlamento-da görüşülmesi için sorunu gündemleştireceğini belirtti.

İSVEÇ

Stockholm: TC Konsoloslugu'nu bir grup ERNK taraftarı 9 Ağustos günü işgal etti.

Bir gün sonra da bir grup yurtsever, TC'nin bir turizm bürosunu işgal etti. Çıkan olaylarda turizm bürosunun camları kırıldı, maddi hasar meydana geldi.

Eylem alanına basın mensupları da geldiler. Televizyonda haber olarak verilen eylem, İsveç basınına da yansdı ve büyük yankı uyandırdı.

Aynı gün 5 yurtsever THY Stockholm Bürosu'na yönelik bir eylem gerçekleştirdi. Eylem amacına ulaştıktan sonra sonuçlandırıldı.

DANİMARKA

Kopenhag: 9 Ağustos günü bir grup yurtsever tarafından TC Kopenhag Konsoloslugu işgal edildi.

Konsolosluk binasına giren yurtseverler sloganlar haykırarak, sömürgeci katliamları protesto ettiler.

AVUSTURYA

Viyana: 10 Ağustos günü 150 ERNK taraftarı ve Türkiye solundan güçlerin de katıldığı işgal eylemi gerçekleştirildi.

Eylem, Avusturya'nın en tanınmış tarihi eseri olan Stephandom Kilisesi'nin işgaliydi. 72 m. yüksekliğindeki kuleye 60 civarında Kürdistanlı yurtsever çıkarak, "Faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'daki işgalini protesto ediyoruz!" yazılı pankartı astılar. 80 civarında yurtsever de dayanışma amacıyla oturma eylemi yaptı.

Alanda bulunan çok sayıda turist, sürekli fotoğraf çekti. Büyük ilgi gören eylem, geniş bir kesime hitap edebildi. Almanca,

İngilizce, Türkçe yazılı bildiriler de yaygınca dağıtıldı.

Dayanışmacı olarak katılan örgütler şunlardır: TKP-ML, TKP-ML Hareketi, Dev-Sol, TDKP, Devrimci Partizan, Bolşevik Partizan.

Aynı gün 600 kadar yurtseverin katıldığı bir yürüyüş de yapıldı. Stephandom Kilisesi önünden başlayan yürüyüş, Opera meydanında yapılan mitingle tamamlandı. Yürüyüş boyunca, "Türk devleti Kürdistan'dan defol!" vb. gibi sloganlar atıldı. Avusturya basını, radyo ve televizyonu eyleme geniş yer verdi.

Bregenz: Aynı gün TC konsoloslugu önünde 10 ERNK taraftarı korsan bir miting gerçekleştirdi. Eylem başarılı şekilde sonuçlandı.

İSVİÇRE

Cenevre: 160 ERNK taraftarı Birleşmiş Milletler-BM binası önünde gösteri yaptı. 9 Ağustos günü gerçekleşen eylem 2 saat kadar devam etti. ERNK taraftarları Kızılhaç'tan bir heyetle görüşme talebinde bulundular. Kızılhaç yetkilileri görüşme talebini kabul ettiler. 1 saat kadar süren görüşmeler ardından istekler kabul edildi. BM binasına bir siyah çelenk bırakıldıktan sonra, eylem sonuçlandırıldı.

Zürih: 30 kadar ERNK taraftarı 12 Ağustos günü Garanti ve Yapı ve Kredi bankalarını işgal etti. 1 saat kadar süren eylemlerde sloganlar atıldı, vitrinlere pankartlar asıldı. Basın eylemlere geniş yer verdi. Amacına ulaşan eylemler aynı zamanda büyük yankı da uyandırdı.

FRANSA

Paris: 1000 civarında ERNK taraftarı TC Konsoloslugu önünde korsan miting yaptı.

Eylem 10 Ağustos günü gerçekleşti. TC'nin katliamlarını lanetleyen pankartlar açılarak, gür sloganlar eşliğinde mitinge başlandı. Polis, yurtseverleri denetim altına almaya çalıştıysa da, güçlü bir direnişle karşılık verildi.

di. Gösterilen direniş karşısında polis, daha da hırçınlaşarak saldırıya geçti. 4 yurtsever kafasından yaralandı. 4 yurtsever de gözaltına alındı. Buna rağmen eylemin kararlı şekilde sürdüğünü gören polisler, gözaltına aldıkları yurtseverleri serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Daha sonra konsolosluk binası önünden harekete geçen yurtseverler, mitingi bir yürüyüş eylemine dönüştürdüler.

Basın, radyo ve TV ekipleri de eylem alanına geldiler. Fransa TV'si 6. Kanalı eyleme yer verdi.

Marsilya: Aynı gün 200 yurtsever Marsilya TC Konsoloslugu önünde korsan eylem gerçekleştirdi. TC'nin insanlık dışı uygulama ve katliamlarını protesto eden yurtseverler, başarılı bir şekilde eylemlerini sonuçlandırıdılar.

Yurtseverlerin protesto eylemi

Ottawa (Berxwedan): ERNK taraftarları, Kanada kamuoyunu katliamlar karşısında duyarlı hale getirmek için işgal eylemi gerçekleştirdiler.

Onurlu insan Vedat AYDIN'ın katledilmesi ve ardından Amed'de gerçekleştirilen katliamı protesto etmek amacıyla, Kanada İnsan Hakları Komisyonu Bürosu 3 saatliğine işgal edildi.

İlk etapta tepki gösteren yetkililer yurtseverlerin haklı talepleri ve kararlı direnişleri kar-

AMERİKA

New York: ERNK taraftarları New York'ta işgal eylemi gerçekleştirdiler. BM binası önündeki alana toplanan yurtseverler, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını ve Kürt halkına karşı giriştiği katliamları kınadılar. ERNK bayrağı dalgalandırılarak devam eden eylemde, "Yaşasın Bağımsız Kürdistan!" vb. gibi sloganlar atıldı.

Eylem, izimli gerçekleştirildiğinden, polisin herhangi bir müdahalesi olmadı. Ancak, TC Konsoloslugu binası çevresinde sıkı güvenlik tedbirleri alındı. Pankarta kapılan çapulcuların konsolosluktaki yetkilileri, eylemin önlenmesini istediler. Tüm çabalarına rağmen, eylem başarıyla sürdürüldü. Eyleme basın da yer verdi.

şısında geri adım atmak zorunda kaldılar.

İnsan Hakları Komisyonu Başkanı, Kanada Dışişleri Bakanlığını telefonla arayarak, Ortadoğu masası şefiyle yurtseverlerin görüşme talebini ilettiler. İstekler kabul edildikten sonra, Kürdistan Enformasyon Merkezi'nin hazırlanmış olduğu dokümanlar, Anti-Terör Yasası'nın metni ve diğer açıklamalar ilgili makamlara faxla gönderildi.

ARGK ile dayanışma gecesi

Rotterdam (Berxwedan): 10 Ağustos günü, Hollanda'nın Rotterdam kentinde yapılan ARGK ile dayanışma gecesine 2500 civarında Kürdistanlı yurtsever katıldı.

Gece, devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından çocuk folklor ekibi Gulên Serihildanê ilgiyle izlendi. HUNERKOM üyesi ozanlar direnişçi türkülerıyla halk kitlelerini coşturdular. Ayrıca misafir Ozan Aramê Tigran ve Ozan Sirup gecede halk türkülerini sundular. Koma Zilan folklor

ve müzik grubu kitlelerin beğenisini kazanırken HUNERKOM'un hazırladığı skeç ve tiyatro geceye katılanlar üzerinde büyük etki bıraktı.

Farklı dillerde yapılan siyasi konuşma, kitlelerin yoğun sloganları ve coşkusuyla karşılandı. Gece "APO hate Hilwanê" halayı ile sonuçlandı.

Geceye mesaj sunan örgütler şunlardır:

SP ve EKİM Hollanda taraftarları, TKP-ML Hollanda, ERNK İngiltere, YCK ve YJWK Benelux örgütleri.

YKWK Avrupa Örgütü III. Olağan Kongresini gerçekleştirdi

YKWK örgütleri Avrupa'nın birçok alanında bölge ve eyaletler düzeyinde konferans ve dernek kongrelerini gerçekleştirdikten sonra kongre hazırlıklarını tamamladılar. Yoğun hazırlıklardan sonra 3-4 Ağustos tarihleri arasında YKWK III. Olağan Kongresi de başarıyla gerçekleştirildi.

Avrupa'nın 22 örgütüne alanını temsilen 70'i aşkın işçi delegenin katılımıyla kongre başladı.

Özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra divanın seçimine, ardından karar tasarıları için komisyonların oluşumuna gidildi.

İlk oturumda dünya, Ortadoğu ve Kürdistan'daki gelişmeler değerlendirilerek Türk sömürgeciliğinin ekonomik, siyasi ve askeri alanda yaşadığı iflas ve gelişmeye çalıştığı özel savaş yöntemlerinin işlemezliliği nedeniyle, "Çekiç Güç" adı altında emperyalist savaş güçlerinin il-kemize çağrılması üzerinde duruldu. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine dayatılan tüm sahte çözümler karşısında işçi sınıfının rolü, görevleri ve sorumlulukları konusunda çok yönlü perspektifler sunuldu.

YKWK Avrupa Örgütü, yaşanan tarihi sürecin bilincinden hareket ederek, Av-

rupa'da bulunan geniş emekçi kesimlerin örgütlenilerek ve ayağa kaldırılmasının önemini özellikle vurguladı. Ülke zeminindeki mücadelenin yaşamın her alanına damgasını vurduğu bu süreçte, silahlı savaşın kazanımlarının temel alınarak tüm olanakların seferber edilmesi gerektiği tüm delegelerin varılan ortak düşüncesi oldu.

Daha sonra YKWK-MK'sinin platforma sunduğu iki yıllık geçmiş çalışma raporu okunarak değerlendirilmesine geçildi. Merkezleşmenin önemi özellikle vurgulanırken, geliştirilen eleştirilerle, geçen süreçte yaşanan yetersizlikler ortaya konuldu. Oluşturulacak yeni merkezin çalışma tarzına, örgütsel ve pratik çalışmalarına öneri ve perspektifler sunuldu. Yoğun tartışmalar ardından merkezin raporu oy birliği ile kabul edildikten sonra bölge ve eyalet raporlarının okunmasına geçildi.

Eyalet ve bölgelerin sunduğu raporlarda şu gerçeğe işaret edildi: İki kongre arası süreçte bazı önemli gelişmeler yaşanmıştır. Ancak yaşanan gelişmelerin kısmi gelişmeler ve istenilen düzeyde olmadığı, en başta da ülkedeki mücadeleyle paralellik arz etmediği, ERNK'nin öngördüğü düzeyde yürütülemediği ve dolayısıyla bir taktik dışılığı yaşandı-

ğı vurgulanarak, yaşanan yetersizliklere dikkat çekildi.

Kitlesel açılımın yeterince yapılmadığı, mevcut halk kitlelerinin ERNK'nin etkisinde kalarak kendiliğinden harekete geçtiği dile getirildi. Çalışmalardaki eksik ve yanlış yaklaşımlar mahkum edildi. Yapılan eleştiri ve öneriler dikkate alınarak, raporlar oybirliği ile onaylandı.

YKWK III. Kongresi, komisyonların hazırladığı karar tasarılarını tek tek ele alarak tartışmalara sundu. İki yıllık hedef ve çalışma programı belirlendi. Avrupa'da bulunan derneklerin işlevlerine kavuşması için federasyona gidilmesi ve giderek konfederasyona geçilmesi varılan ortak düşünce oldu. YKWK'nin örgütlülüğünü güçlendirerek, Avrupa'daki emekçi kesimleri örgütlü yapı kapsamına alması dernekler bünyesinde eğitim, sosyal, hukuksal vb. sorunlarını çözmesi gerektiğine önemle dikkat çekildi.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yürütülen anti propagandalar karşısında, TC'nin kirliliği özel savaşına boşa çıkarmak için hayati önem arz eden görevlerin birliğin önünde olduğu vurgulandı. Ayrıca Avrupa alanının mütecileştiren, özenlikten uzaklaştıran her türlü etkisine karşı durmanın, yurtseverler-

lik temelinde vatana bağlılığı geliştirme ve ülke ile bağların sürekli canlı tutulmasına bağlı olduğu kararına ulaşıldı.

Basın-yayın ve eylemsel alanda da güçlü kararlara ulaşıldı. Diğer taraftan sömürgeci-faşist Türk devletinin halkımıza karşı girişebileceği katliam ve barbarlıklara sessiz kalmamak, teşhir ve tecritini gerçekleştirmek ve en geniş halk kesimlerini harekete geçirmek kararı da alındı.

YKWK-MK'sine seçilen yeni yönetim kararlılık sözü verdikten sonra platform, cephe andırı okuyarak kongreyi sonuçlandırdı.

Kongreye sunulan mesajlar ise şunlardır: YCK Avrupa Örgütü, Kürdistan Yurtsever Sanatçılar Birliği Avrupa Örgütü.

Güçlü çözümleneler temelinde gerçekleşen YKWK Avrupa Örgütü III. Olağan Kongresi, Kürdistan içişlerine örgütlenme ve mücadele çağrısı oldu. Kürdistan içişlerinin bu çağrıya cevap vereceğine inanıyor ve YKWK çatısı altında bağımsız bir Kürdistan için örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyor.

- Yaşasın YKWK III. Kongresi!

- Yaşasın özgürlük ve bağımsızlık!

- Yaşasın başkan APO!

3-4 Ağustos 1991

YKWK Avrupa Örgütü

Halkımızın özgürleşen gür sesi, bağımsızlık ve özgürlüğün garantisidir

Amed(Diyarbakır), Amed ola-lı böyle bir gün yaşamadı. Yüzbinlerin sesi taşkın seller gibi Amed'i dört bir yandan inletti. Yüzyılların kölelik zincirleri paramparça edildi. Tutsak zihinler, özgürlüğe susamışlığın özlemiyle, prangalarından kurtuluşun sevincini yaşadı. Başkan APO'ya bağlılığı andı içildi. Yer yerinden oynadı. **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** haykırışlarıyla, Temmuz sıcaklığında çok sıcak bir gün yaşandı. Amed'i-mizde Vedatlar 14 Temmuz'ların en anlamlı izleyicisi olurken, halkımızın özgürleşen gür sesi, bağımsız ve özgür geleceğin garantisi, gerillanın yüreği, koruyanı olduğunun en anlamlı ifadesi oldu. Halkımızın kabaran öfkesi çağdaş Kawa'nın balyozu olurken, düşman küçüldükçe iğrençleşti. Halka saldırdıkça kudurgunlaştı. En alçakça plan ve yöntemlerle katliam provalarını gerçekleştirdi. Kurşun yaralarından oluk oluk kanlar akarken bile, yine korkan düşman oldu. Düşman, halkın coşkun seli karşısında umutsuzluğu, korkaklığı, bitişini yaşadı. **"İşlerini bitirdik", "onları tarihe gömdük"** denilen sömürge Kürdistan'da, ilk defa bir ilde yüzbinler ayaktaydı. İlk defa her türlü ayrılık bir tarafa bırakılıp düşmana karşı böylesi kapsamlı bir ayağa kalkışın korkusu ve sevinci, umudu ve umutsuzluğu yaşandı. Düşman korkuyu, umutsuzluğu ve çirkefliliği temsil ederken, halk ise, cesaretin, yüzyılların intikam duygusuyla özgürlük ve demokrasinin en anlamlı sesi oldu. Yürekte, düşüncede, duyguda ve yaşamda birleşmiş onbinlerin, yüzbinlerin devrim aşkıyla ayağa kalkışı, elbette düşman açısından acıdır, korku vericidir. Teslimiyet geleneğinin son halkası da kırıldı Amed'de. Hem de öyle bir kırıldı ki, bir daha asla tesis edilemeyecek şekilde. Onun yerine yeniyi yaratan, korku engelini yerle bir eden direnişin, birlik ve ayağa kalkışın geleneği yerleştirildi.

Böyle bir girişten sonra, son gelişmelerle birlikte Amed serihildanının nasıl geliştiğine geçelim:

Serihildanı yaratan tarihsel koşullar ve uzun süreli halk savaşı stratejisinde halkın ayaklanma biçimindeki siyasal eylemliliğinin yeri ve önemi hakkında kısa bir belirleme yaptıktan sonra, olası gelişmeler üzerine görüş belirtmenin yararı olacaktır.

Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, artık hiçbir gücün engelleyemeyeceği tarzda yeni hamlelerle daha da güçlenerek TC'yi sosyal, siyasal, askeri vb. çok yönlü bir çıkmazın içine sokmuştur. Bu çıkmaz, her gün biraz daha daralmakta; darlıkça da faşist Türk devleti tarihsel ve geleneksel yapısını en iğrenç yöntemlerle halkımıza karşı uygulamaya yönelmektedir. Çıkarıldığı "Anti-Terör Yasası" ile devlet terörünün meşrulaştırılmak istedi. Tarihten günümüze dek yapılan da bundan farklı bir şey değildir. Ancak, yasal bazı kılıflar geçirilerek terör, bu kez daha da aleni yapılmak istendi. İnfaz mangaları oluşturuldu. Bu temelde halk arasında sivrilmiş devrimci, demokrat, yurtsever ve kendisine sahip çıkan, sahip çıkmayı öğreten insanlarımızı devrimden soğutmak, korkutmak, panik ve endişe içinde tutmak

14 Temmuz '91, Cizra Botan: Köylülerin yürüyüşü

Foto: Berxwedan

için, kimilerini fiziki imha ile ortadan kaldırmak, kimilerini de pasifize ederek ortama tüm-den sahip olmak istedi. TC'ye göre Kürdistan'da onbinler "terörist", yüzbinler ise "halk kışkırtıcılarıdır." TC'ye göre devrim destek veren yüzbinler, hatta milyonlar, "vatan"ı satanlardır.

Ama gerçek şu ki, bugün onbinler artık Kürdistan halkına önderlik yapmaktadır. Legal ve illegal alanlarda büyük fedakarlıklar gösterilmektedir. Kürdistan adına mücadele etmeye anlayışı yerle bir edilmiştir. TC'nin ordusu, polisi, istihbaratı artık gelişmeler karşısında aciz bir durumdadır. Bu nedenle, Milli Güvenlik Kurulu tarafından doğrudan yönlendirilen kontrgerillaya her türlü imkan tanınarak devreye sokuldu. "Anti-Terör Yasası" ile başlayan devletin terör faaliyetlerinin bazı sonuçları, şimdiye kadar açığa çıkarılıp tespit edildiği kadarıyla, sadece cinayetler olarak 50'nin üzerindedir. Ayrıca, bazı dergi büroları, Amed'de Mustafa Özer ile Êlih(Batman)'de Siddık Tan adlı yurtseverin arabaları, bombalandı. Hezex(İdil)'de, İstanbul'da, Ankara'da onlarca devrimci, demokrat, yurtsever katledildi. Amaç; kitleleşen ve Kürdistan halkına mal olan ulusal kurtuluş mücadelesi ile Türkiye devrimci-demokratik hareketini kitlelerden kopararak, halklarımızın bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi mücadelesini kanla boğmaktır.

Bu ve benzeri uygulamalar, devrim mücadelesi veren tüm ülkelerde uygulanan yöntemlerdendir. Faşist-sömürgeci tüm devletler, diğer savaş yöntemlerinde olduğu gibi bu tür yöntemlerinde de hiçbir zaman başarılı olamamışlardır. Sömürgeci-faşist Türk devletini bekleyen son da, bunlarınkinden pek farklı değildir. Bunun en açık örneği Vedat AYDIN'ın cenaze töreninde yüzbinlerin ayağa kalkışı ve çok yoğun bir şekilde süren gerilla eylemliliğidir. TC'nin son durumu gerçekten de hiç iyi değildir. Gittikçe küçülüyor, küçüldükçe daha da kudurgan bir hale bürünüyor. İçine girdiği büyük korku, son çırpınışlarının önemli belirtisidir. Eğer bir devlet, artık çocuklardan bile korkuyor ve onları bile vahşice kat-

lediyorsa, bu onun geleceği açısından son derece düşündürücüdür. Yine, eğer bir halk; çocuk, yaşlı, kadın dahil, her kesimden ve devrimden çıkarı olan her sınıf ve tabakadan insanlarla düşmana karşı yekvücut oluyor, ayağa kalkıyorsa, bu demektir ki, devrim de kaçınılmazdır.

Kürdistan'da olup bitenleri dikkatle izlemek gerekir. Yaşananlar öyle sıradan gelişmeler değil, örgütlü bir halk savaşının kapsamlı bir güce dönüşmesidir. Düşman karşısında siyasal anlamda dengenin sağlandığı sonuç verici bir dönemden geçiyoruz. Amed'de yaşanan nedir? Halk nasıl bu duruma geldi? Bu gücü yaratan nedir? Bu sorular, önemli sorulardır. Gerçek şu ki; Amed, Vedat AYDIN arkadaşın şahadetiyle siyasal bir ayaklanmayı yaşadı. Şimdiye kadar çok sayıda yoldaşımız, değerli yurtsever insanımız düşman tarafından katledilmiştir. Her şeyde olduğu gibi, şehitlere sahip çıkma konusunda da böylesine kapsamlı bir güce kendiliğinden ulaşılmadı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim seyri-ne göre kitleler siyasallaştı, giderek bağımsızlık ve özgürlük talebiyle siyasal birliğe ve kitle eylemlerine ulaştı. Halkımızın bu birlik ve dayanışma ruhu, şehitlere sahip çıkma ve düşmana karşı bağımsızlık ve özgürlük talebiyle ayağa kalkma inanç ve kararlılığı, şehitlerimizin kanlarıyla yaratılan değerlerdir. Hiçbir güç kendiliğinden yücelemez. Oldukça düşürülmüş köle bir yaşamdan hele, öylesine rahat kendisini kurtarması mümkün değildir. Her şey çaba ve fedakarlıklarla yaratılmıştır. Amed halkının, Vedat AYDIN şahsında ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkma gerçeği vardır. Böyle bir olay on yıl önce yaşanabilir miydi? Ya da Vedat AYDIN, devrim fedakar bir çalışanı değil sıradan bir kişi olsaydı, yüzbinlerce insan sokaklara dökülür müydü? Kürdistan'ın dört bir yanından, hatta Türkiye metropollerinden insanlar, Amed'e cenaze törenine akın akın gelirler miydi? Elbette ki hayır! Bugün, sömürge Kürdistan halkı bağımsızlık, özgürlük, demokrasi diyor. Ayağa kalkış, şehitlere sahip çıkma, siyasaldır. Bu gerçeği hiç kimse, inkar edemeyeceği gi-

bi, değiştiremez de. Amed serihildanında yaşanan tam da bu gerçekliktir. **"Bijî Serok APO", "Yaşasın PKK", "Vedatlar ölmez", "Şehitler ölümsüzdür"** sloganları, çok anlamlıdır. Hele mezara gömülmek istenen bir halk için, bu çok daha anlamlı ve kutsaldır. **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** haykırışı, özgür geleceğe duyulan özlemi, bunun için savaşılan gerillaya olan bağlılığı, saygı ve birlikteliği yaşamadır.

Kürdistan devriminde yüzbinlerin bu şekilde ayağa kalkışı önemlidir. Hele söz konusu olan Amed ise, bu çok daha farklı bir öneme sahiptir. Çünkü Amed, gerek devrim ve gerekse karşıdevrim açısından önemli bir konuma sahiptir. Amed, gerek nüfus yoğunluğu, gerekse de içinde barındırdığı proletarya ile aydın kesimin toplumdaki önemi ve sürükleyici rolü gibi stratejik özellikleri bakımından, bir yerde Kürdistan devriminin en önemli son halkalarından biri durumundadır. Başka bir deyişle, denilebilir ki, Amed'de güçlü olmak üstün olmakla eş anlamlıdır. Bu nedenle şimdiye kadar düşman, Amed'e özel bir önem verdi. Düşman, özellikle 12 Eylül'den sonra halkı sindirmek, tarihi direnişçi yapısını bireysel yaşam kaygılarına kanallize etmek ve Kürtlük ruhunu bir daha diriltememesine katletmek için, bireyci eğilimleri alabildiğine geliştirip toplumun çıkarına ne varsa hepsini yerle bir etmek istedi. Hırsızlık ve fuhuş gibi ahlak dışı eğilimler, bizzat devlet eliyle geliştirildi. Onur, namus adına olumlu ne varsa, tümüne saldırarak ayaklar altına aldı. Halkın birliğini bozmak için, tüm olanaklarını seferber ederek alçakça bir yaşam tarzını dayattı. Toplumu bu anlamda belki tüm hücrelerine kadar bitiremedi ama, büyük başarılar elde ettiği bir gerçektir. Bunun sonucudur ki, sokaklar serseri ve hırsızlarla dolup taşıdı, fuhuş alabildiğine gelişti. Bir lokma ekmek bulamayanlar, insanlık ve Kürtlük onuru ayaklar altına alınanlar, çaresizlik ve umutsuzluktan ya intihar etmeye ya da kendi kaderine razı olmaya zorlandılar. Bu duruma düşenler kendini düşmana sattı ve düşmanın istediği bir "yaşama" yöneldiler.

Kısacası toplum, giderek olumsuz yönde bir çözülüşü yaşadı ve düşman, zor sökülecek tarzda kendini yerleştirmeyi sağladı. Öyle ki, Orta ve Kuzey-Batı Kürdistan'ın dört bir yanında amansız bir savaş yaşanırken bile, Amed bir türlü üzerinde dolaşan kara bulutlardan silkelene miyordu. Düşman güçlerin kurumlaştığı, bir anlamda yaşamın tüm alanlarına girdiği bir yerde, devrimi örgütlemek, halkı ulusal kurtuluşçu mücadeleye kanallize etmek ve halkın cesaretini, karşısındaki düşmana karşı bilemek elbette oldukça güçtür. Çok kan, çok şehit, olağanüstü bir çaba gerekir. İşte böylesi bir ortamda düşmanla, onun yerleştiği yaşam tarzıyla bin bir çaba, özveri ve fedakarlıkla savaşım verilerek devrim adına bazı şeyler ancak yaratılabilir. Bunun ürünüdür ki, çorak topraklar kutsal kanlarla sulandı. Toprak yeşerdi, çiçekler açtı. Ve bugün de meyveler toplanabilmekte. Bir şehit yüzbinleri ayağa kaldırıyor artık. Yani, küçük-burjuva reformist çevrelerin iddia ettiği gibi, Kürdistan halkı bitmemiştir. Susturulan bir halkın yeniden dirilircesine, bin yılların kölece yaşamından duyulan öfkeyle ayağa kalkışının gerçeği yaşandı. Yüzyıllardır düşmanın tüm dayatmalarını karşısında sus-pus olan halkımız olanca gücüyle yürüdü. Sokaklar, caddeler insan seliyle doldu ve taşıdı. Evet, bu son olay da gösteriyor ki, Kürdistan'da tarih artık düşmanın dayatmalarının tersine gelişmeye başlamıştır. Yok olma sürecine çekilmek istenen halkımız, ulusal kurtuluş sürecine girmiştir.

Her şeye rağmen, Amed serihildanını değerlendirdiğimizde, kendi içerisinde birçok eksikliği de yaşadığını göreceğiz. Ancak genel sonuçlara baktığımızda, devrim açısından öylesine muazzam bir gelişme yaşandı ki, bir anlamda "Amed'de bir devrim yaşandı" denilebilir.

Halk tarihimizde ilk defa böylesine yüzbinlerin birlikteliği ile şahlanan bir ayağa kalkış sergilene miş oldu. PKK tarihiyle başlayan dirilişimiz, gün geçtikçe halkın sömürgecilliğe karşı kabaran öfkesini daha da büyütüştürdü. Böylece, zaman zaman güçlü direnişler sergilendi. Özellikle 1990 Mart'ıyla başlayan serihildan geleneği, halkın siyasal birliğini büyük oranda pekiştirdi. Halk, bu oranda da tecrübeler edindi. Ancak nicel ve nitel bakımlardan böylesi yoğun bir gelişme, Amed'de ilk kez yaşandı.

Öte yandan, serihildan geleneğimizin çok kısa bir zaman öncesine dayanması, bazı eksikliklerin çıkması için yeterli bir nedendir. Düşmanın halkın üzerine kurşunlar yağdıracağı gerçeği yeterince düşünülemediği olacak ki, bu olunca bir panik yaşanmıştır. Panik ise, düşmanın katliam planlarına en uygun zeminler yaratır. Yine, yeterli bir organize ve denetim olmadığı da gözlemlendi. Elbette bunlar serihildanın zaaf taşıyan yanlarıdır. Belirtilen yanların, düşmanın biraz da cesaretlenerek halkın üzerine gitmesinde payı vardır.

Ancak, bir bütün olarak ele alındığında, Amed direnişinin muazzam bir zenginliğe sahip olduğu açıktır. Yüzbinlerin serihildanı sıradan bir olay değildir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin

Devamı 26. sayfada

Kürtlük bilincini, kimliğini edinme, çağdaş insanlar topluluğunda yerini alma, Kürt çocuğunun da varlık sorunudur

Selam Kürdistan Yurtsever Çocuklar Birliği'ne!

Göndermiş olduğunuz mektubunuzu aldım. Sizden mektup almak bizleri hem sevindirdi, hem bizler için bir sürpriz oldu. Sürpriz oldu, çünkü böyle bir birliğin oluşturulduğunu ilk kez göndermiş olduğunuz mektubunuzdan öğrenmiş olduk. Sevindirici oldu, çünkü ülkemizin savaştan çocukları kendi örgütleriyle, halkımızla omuz omuza savaşa birlikte ve kararlılık içinde giriyorlar.

Özellikle de ülkemiz çocuklarının örgütlenip bir çatı altında toplanma çabaları, tarihimize atılmış en önemli çağdaş adımlardan birini oluşturmaktadır. Bundan dolayı ülkemizde hangi alanda olursa olsun devrimin çıkarları yönünde örgütlenmek, isyan etmek, sömürüye, baskıya ve zulme karşı başkaldırmak, ölümle yaşam arasında bir çatışma olma özelliğini taşımaktadır. Halkımızın üzerine bu kadar acımasızca gidilmesi de bu yüzden. Çünkü toplumumuz bir örgütsüzlük ortamından çıkıp tepeden tırnağa kadar bir örgütlülük yapısı içine girmektedir. Eğer bir toplum çocuğuna kadar örgütlenmişse, onun önünde hangi bir güç dayanabilir? Bunun önemi gerçekten de iyi kavranmalıdır.

Halk tarihimizde örgütlenme alanında yaşanan olumsuzluklar, bizleri halk olarak ulusal yok olma aşamasına kadar getirmiştir. Bunlar iyi kavranmazsa ileriye doğru adımlar atmak bir yana, kişi olarak kendimizi bile koruyamayız. Parti önderliğimizin örgütlenme üzerinde ciddiyletme durması da buradan ileri gelmektedir.

Yekîtiya Zarokên Welatpazên Kurdistan-YZWK'nin kuru-

luşu ileriye doğru atılmış bir adım olduğu gibi, örgütlenme alanında halkımızın ne kadar derinlemesine kendisini erkeği, kadını, genci, ihtiyarı ve çocuğuyla bir araya getirerek düşmana karşı savaştığını ve özgür bir yaşamı inşa etmede olan kararlılığını ortaya koyar. Bizde çocukların örgütlenmesi diğer bir anlamıyla toplumun geleceğinin garantisi altına alınması anlamına da gelmektedir. Çünkü bugünün çocuğu geleceğin sahibi olmasından ötürü, sağlam temeller üzerinde güçlü bir yurtseverlik duygusuyla donanmalıdır ki, özgürlüğünü ipotek altına alabilin.

Bunlar bilinen şeylerdir. Burada şunu belirtmeden geçemeyeceğim: Bugüne kadar YZWK'nin kuruluşunu duymamış olmamız üzücü bir olay. Yani birlik ses çıkarıcı faaliyette bulunmamış diye bir sonuca gidiyorum doğal olarak. Tutsaklık koşullarımızda dışarıyla iletişim olanaklarımız oldukça sınırlı. Ama kadınlar birliği, gençler birliği, aydınlar birliği vb. örgütlenmelerin kurulduğunu kısa sürede duyduk. Çünkü bunlar kamuoyuna yansıyan etkin eylemleriyle kendilerini hissettirdiler. Fakat çocuklar birliği bunu yapamadı. Ne ülkede, ne de başka alanlarda Newroz serhildanlarında bile birliğin adı geçmedi. Bundan dolayı üzgünlüğümü tekrar ifade etmek istiyorum. Tutsaklık koşullarımız sağlıklı bilgi almamızı engelliyor. Sizin de kamuoyuna, basına yansıyan faaliyetleriniz olmadığından, birlik hakkındaki bilgisizliğimizi anlayışla karşılamamızı istiyorum.

Birtakım isteklerde bulunmuşsunuz. Size bir program sunmada yardımcı olmak istiyoruz. Bu yönlü düşünceler de vardır.

Önceden haberimiz olmadıktan hazırlıklı değildik. O yüzden programa sunacağımız katkıları oluşturmak için bize biraz zaman tanımanız gerekiyor. Daha şimdiden nasıl bir program yapılmalı diye tartışmalara başladık bile. Burada bulunan tüm arkadaşların katılımını sağlayarak ortaya daha sağlıklı, daha çok yönlü bir program taslağı çıkarmayı amaçlıyoruz. Belli sonuçlara varmak üzereyiz. Hemen ardından sizin ihtiyaçlarınıza yanıt vermeye çalışacağız.

Toplumumuzun bazı zaafı vardır, bunlar iyi tespit edilirse, onları sömürgeci bağlardan koparmak daha kolay olur. Mesela bizim insanımız ilgiye, sevgiye, sahip çıkılmaya oldukça susamıştır. İnsanlarımızın en ufak bir sorununa el atmak bile büyük ilgilerin doğmasına yol açmaktadır. Bu durum Kürt çocuğu için daha çok geçerlidir. Kürt çocuğu ilgi ve sevgiyi görürse sonuna kadar bağlanır, hayatını bile ortaya koyar. Yukarıda da belirttim, birlik bunu yaparken yardım elini uzatma gibi bir an-

layışla değil, Kürt çocuğunu bilinçlendirme, bağımsız düşünce geliştirme, yurdunu ve halkını sevmeye temelde yaklaşım göstermelidir. Hangi çocuğa bir ayaakkabı veya bir eşya alsan sevinir, alanı da sever, ama sorun

gerekiyor. Bütün ilgi ve enerjiler ülke kaynağına yönelmelidir. Serhildanlara baktığımızda çocuklar ve kadınların başı çektiğini görürüz. Çocukların attığı taş çoğu zaman kurşundan daha etkili oluyor. Asıl sorun, bu taşı

Kürdistan çocuklarına!

Sevgili küçük arkadaşlar, Dağlarda gerillalarımız, şehirlerde ve köylerde halkımız serhildanlarda büyük-küçük, erkek kadın-çocuk, sömürgeci Türk devletine karşı kahramanca savaşıyor. Bu mücadeleyi sizler de tüm gücünüzle desteklemeli, mücadele saflarında yer alarak küçücük ellerinizden fırlattığınız keskin taşlarınızı düşmanın altında patlatmalısınız.

Tabii, yalnız bu değil, her türlü katkıyı sunmada en önde olabilirsiniz. Başlatılan "Kürdistan'ı inşa ve özgürleştirme kampanyası"na sizler de güçlü bir şekilde katılın. Kürdistan'ımızı kurtarmak için hepimiz çok çalışmalıyız. Küçücük harçlıklarınızı kumbaralarda biriktirerek büyük desteklerde bulunabilirsiniz.

Candan sevgilerimizle...

Berxwedan

bu değildir. Asıl olan Kürt çocuğunun kendi gerçekliğini kavrayarak, ülke ve dünya içindeki konumunu tam olarak belirlemesidir.

Elbette bunun kolay olacağını söylemiyorum. Ama ortada birtakım olanaklar varsa bunlar mutlaka kullanılmalıdır. Kürdistan Yurtsever Çocuklar Birliği'nin gerçek anlamda bir birlik olabilmesi için, Kürt çocuğuna bu yönden ulaşmanın yollarını da bulmalı ve bizzat kendisi yaratmalıdır.

Günümüzün çeşitli iletişim araçları bu yönden devreye etkin bir şekilde sokulmalıdır. Birliğin yön ve perspektif verici seminer, form, konuşma ve değerlendirme çalışmaları varsa, bunlar teyp bantlarına çekilip çoğaltılmalı, broşür, kitap haline getirilmelidir. Postayla bu çalışmalar elde bulunan adreslere ulaştırılırsa olumlu sonuçlar elde edileceğine inanıyorum. Birlik bu tür faaliyetler içinde olduğu sürece kendi kendisini finanse eder duruma da kısa sürede ulaşır.

Demek istediğim, hangi alanda faaliyet yürütülürse yürütülsün, bunların hepsi ülke kaynağını güçlendirmeyi amaçlamalıdır. Bulduğunuz alanda Kürt çocuklarına ulaşmanız ülkeden daha kolaydır. Onun da kendine özgü zorluklarının olduğunu yadsıyorum. Örneğin basın-yayın işleri için Avrupa daha rahat olanaklara sahiptir. Şimdi bu araçlarla ülkedeki mücadeleye omuz vermek de inatçı bir çalışmayla olur. Yani salt bulunan alanlarla sınırlı kalmamak

atan çocuğun bilincini bir silah durumuna getirmektir.

Birlik, temel sorunlarını sürekli gündemde tutmanın yollarını aramalıdır. Bu sorunların çözümü yolunda kadın, gençlik, aydınlar birliği ve cezaevlerine eleştiri ve öneriler yapılmalı, ilişkiler geliştirilmelidir. Özellikle de cezaevlerinden Kürt çocuğunun ulusal bilincini geliştirmesine yardımcı olacak yazılı çalışmalar istenmeli, gerekirse konular tespit edilip o doğrultuda isteklerde bulunmalıdır. Güncel ve uzun vadeli sorunlar konusunda birliğin Berxwedan, Serxwebûn vb. gibi yayın organlarında yazı ve makaleleri çıkmalıdır. Aydınlar birliğine çocuk edebiyatının geliştirilmesi ve ortaya ürünlerin çıkarılması için dayatmalarda bulunmak gerekmektedir. Bunlar kendiliğinden bir sürece bırakırsa istenilen gelişme asla olmaz. Çocuklar başkalarından emir ve talimatlar beklemeden bunların çözümünü yolunda çabasını ortaya koymalıdır. Gerekirse bunları yapmak için özel komisyonlar biçiminde örgütlenmeler de geliştirilebilir. Şuna inanıyorum; eğer olanak tanınrsa Kürt çocuklarının dile getirecekleri yığınla sorunları vardır.

Toplumda çocuğa karşı oluşan bir bakış açısı vardır. Bu bakış açısı egemen güçlerin yaklaşımını yansıtmaktadır. Çocuk bu gerçeklik içinde binbir türlü zorluklar içinde büyümektedir. Onun hiçbir ihtiyacı ve duygusu dikkate alınmamaktadır. Mevcut yaşam koşulları çocukta ne

Devamı 25. sayfa

BANGA MIN

Nizar

Kî em hiştine nêzan
Kî em hiştine xîzan

Kî em hiştine feqîr
Bî gazî, hewar û qîr

Kî em hiştine bê dê û bav
Bîrçî û bê pêlav

Kî em hiştine tazî
Tîştêk nabe bi xwezî

Kî em hiştine kerr û gîj
Xwedîyê rojên bi mij

Kî em hiştine bê zîman
Kî em hiştine bê xwedan

Ew dewleta Tirk e
Zarokê paşayên Osman

Va kuştin û berxwedan
Pafî û geliyê Zîlan

Wan û Cûdî agir in
Gazî dîkin Hêzîlî

Bersiv dide Massîro
Dibêje dema me ye îro

Herêkolê xwe dihejîne
Berfê jî xwe diweşîne

Korqandîl û Pîran
Hêrsî dibin bi dil û can

Ey zarokên Kurdistan
Ey hevalên Bêrvanî

Partiya Azadiya Kurdistan-PAK Kuruluş Bildirgesi

Kürdistan halkının ulusal kurtuluşu devrimledir

GİRİŞ

Kürdistan, tarihinin en ciddi gelişmelerini yaşıyor. Yabancı egemenliğe karşı mücadele ileri boyutlarda seyrederken, sömürgeciliğin sürdürülmesi son derece güçleşiyor. Kürdistan halkı kaderini belirleme yeteneğini kazanmış bulunuyor. Ulaştığı bilinç, örgütlülük ve mücadele düzeyi, giderek iradesini daha güçlü olarak konuşturmasına imkan tanıyor. Emperyalizmin, sömürgeciliğin ve her türden Kürt gericiiliğinin Kürdistan'da sürdürdükleri politikalarının yaşama ortamı zayıflıyor. Buna karşılık ulusal kurtuluş siyasetinin maddi güce dönüşme ve egemen olmasının koşulları olgunlaşmakta, etkin olmaya başlamaktadır. Bugüne kadar, yürürlükte bulunan ve yaşama damgasını vuran sömürgeciliğin hizmetindeki politikalar aşılrken, ulusal kurtuluşçuluk hızla gelişmektedir. Bununla birlikte emperyalizm, sömürgecilik ve Kürt gericiliği ayakta kalmanın savaşımını bazı kısmi değişikliklere giderek inatla sürdürüyorlar. Diğer taraftan ulusal kurtuluş savaşımız düşmanın özel savaş kapsamındaki bu çabalarının başarısını önüyor. Önderliği, siyasal ve askeri ordulaşmasıyla ulusal kurtuluş çizgisinde savaşma gücüne kavuşan Kürt halkı, düşmanlarına karşı savaş halindedir. Bu gelişme sömürgecilerin tek başına yaşamı belirleme durumuna son vermiştir.

Bütün Kürdistan'a egemen olmaya başlayan bu süreç; Kuzey-Batı ve Güney Kürdistan parçalarında sıcak savaşım boyutunda seyreliyor. PKK önderliğinde Türk sömürgeciliğine karşı verilen ulusal kurtuluş savaşımı, güçlenen gerilla ve serhildanlar biçiminde gelişmekte, Kürdistan'ın diğer parçalarını etkisi altına almaktadır. Sömürgeciliğin gerisindeki emperyalizmi, iç ve dış gericiliği zorlamaktadır. Bunun etkisi ile, Körfez savaşında yenilen faşist Saddam rejiminin zayıflamasının yarattığı boşluğu fırsat bilen Güney Kürdistan'da yaşayan halkımız, silahlı ayaklanmaya girişmiştir. Sömürgeci ordu güçleri sökülüp atılarak, ülke topraklarının büyük bir bölümü halkın denetimine girmiştir. Esas olarak, halkımızın inisiyatifini koymasıyla başlayıp yayılan ayaklanma, Kürdistan'da yeni bir durumu yaratmış bulunuyor.

Ortaya çıkan halk ayaklanması Kürdistan sorununu bütün ağırlığıyla dünyanın gündemine dayatmıştır. İlgili güçler ayaklanma üzerinde etkili olmaya çalışıyorlar. Gelişmeleri çıkarları doğrultusunda değerlendirmenin yoğun çabası içindeler.

Körfez savaşında Irak'a karşı yaratılan ittifakın başını çeken ABD, ayaklanmayı sınırlandırmaya ve kontrol altına almaya çalışıyor. Halkın inisiyatifine dayanan ayaklanmayı tehlikeli görmektedir. Bu nedenle faşist Irak rejiminin bastırma çabalarına seyirci kalmaktadır. Diğer yandan, işbirlikçi önderlikler de TC'nin ayaklanmaya müdahalelerini desteklemektedirler. ABD, dünya ve bölgedeki müttefiklerinin de desteğini alarak ayaklanmanın halk iktidarına dö-

nüşmesini önlemenin çabalarını geniş bir kapsamda yürütmektedir. Bununla birlikte İran'ın hem Kürdistan'daki ayaklanma, hem de Güney Irak'taki Şii ayaklanması üzerinde etkili olmasını engellemek istiyor. Saddam rejiminin Şii ayaklanmasını vahşice bastırmasına ses çıkarmıyor. Irak ordusunun hareketine bilinçli olarak müdahale etmiyor.

ABD'nin TC ve müttefikleriyle birlikte halkımızın ayaklanmasını kontrol etme çalışmaları, geçmişteki bütün direnmelerin ezilmesine neden olan işbirlikçi önderlik tarafından onay görüyor. ABD'nin geliştirdiği planı esas alarak ayaklanmada önderliği ele geçirme çabasına girişmişlerdir. Diğer yandan Irak saldırıyor, tekrar Kürdistan'a egemen olmak için tüm gücüyle yükleniyor. Böylesi bir durumda halkımız kahramanca direnıyor, zorlukları göğüsleyerek ayaklanmayı sürdürüyor.

İşbirlikçi önderlerin ABD'nin planına yatması, ayaklanmada önderlik sorununu acil çözüm bekleyen bir sorun durumuna getiriyor. Güncel açıdan ayaklanmayı yaşatmak, geliştirmek ve zafere götürmek; esas olarak da, ülkemizin bu parçasında halkımızın savaşımını doğru bir çizgide geliştirmek için, önderlik sorununun mutlak çözüme kavuşturulması gerekiyor. Bu önderlik ihtiyacına halkımızın özgücünü esas alarak ulusal kurtuluşçu bir çizgide; özgürlük, demokrasi ve birlik içinde savaşan, proleter devrimcilerden oluşan bir örgüt ancak cevap verebilir.

Bunun için; uzun süredir devrimci bir önderlik yaratmanın hazırlıkları içinde bulunan Kürdistanlı devrimciler olarak yürüttüğümüz çalışmaları, Partiya Azadiya Kurdistan'un kuruluşuyla yeni bir aşamada sürdürüceğiz. Partiya Azadiya Kurdistan bundan böyle halkımızın direnişine önderlik etme görevini ve kuruluş çalışmalarını birarada yürütecektir.

Partiya Azadiya Kurdistan; mevcut dünya, bölge ve Kürdistan koşullarında bağımsızlık hedefine bağlı olarak halkımızın özgürlük, demokrasi ve birlik için kurtuluş mücadelesini geliştirmeyi esas alır.

MEVCUT DÜNYA DURUMU

Dünya insanlığı sorunlarını çözmenin yol arayışı ve çabası içindedir. Ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, askeri, kısacası yaşamın her alanında karşı karşıya gelinen sorunlarına gelişmelerin boyutu içinde çözüme kavuşturma çabasıdadır. Yetmeyen kalıpları aşarak ihtiyaca cevap verecek olanı ortaya çıkarma çalışmalarını her düzeyde sürdürüyor. Gerek reel sosyalizm, gerekse de emperyalizm açısından olsun, tüm insanlık için bu gerçeklik hükmünü icra ediyor.

Kapitalizm tarafından körüklenen insanlık sorunlarının boyutları genişlemiş ve çözümünü ağırlaştırmıştır. Teknolojinin alabilmesine gelişmesi ve bunun denetimi adına yaşanan denetimsizliği büyük tahribatlar yaratmaktadır. Yaratılan insan tipi;

üretici olmaktan çok, tüketici bir tip olmakta, giderek kendisine yabancılaşmaktadır. Gelişmiş kapitalist ülkelerde sosyal yaşam ciddi bir tehdit altında zorlanmaktadır. Bunlara tüm dünyayı tehdit eden çevre sorunları da eklenmektedir. Tüm bu sorunlar, kapitalizmden kaynaklanan sorunlardır. Geçmişte sosyalizm dünyanın önemli bir bölümünü, en çok sorun teşkil eden bölümünü kapitalizmden kopardı. Bu, kapitalizm için büyük bir rahatlama yarattı. Her ne kadar bu, belli ölçülerde hammadde ve pazar sorunu yarattıysa da, kapitalizmin önemli oranda rahatlama sözkonusuydu. Yaratılan rahatlama, ABD ve NATO'yu güçlendirdi. Sistemler arası kopuşma, kapitalist ülkelerin bütünleşerek iç çelişkilerini dışa yoneltmelerini getirdi.

Sovyetler'in sosyalizm modeli; kendini kurtarmayı, insanlığın kurtuluşu temeline oturtmadı. Gerçekleşen sosyalizm, her şeyi kendi hizmetine koydu. Bu da insanlığın sorunlarını gözardı etmesini getirdi. İçine girilen tutum, kapitalizmi rahatlatırken, içeride bürokratizmi geliştirdi. Sonuçta kapitalizm bundan yararlandı ve rahatladı.

Kapitalizmin bu rahatlama onun öz yeteneğinden kaynaklanmıyor. Bu esas olarak sosyalizmin kendi içindeki saplantıyı uzun süre yaşamasındandır.

Sosyalist sistemin çözülüşü ve bunun sonucunda iki sistemin içiçe geçmesi durumu, yeni bir sürecin başlaması durumudur. Reel sosyalizmin ağır sorunları kapitalizme taşınmış oluyor. Kapitalizmin üstüne oturduğu sistemler arası kutuplaşmaya dayanan siyasal, askeri ve ekonomik politikaları şu anda tam bir açmazın içine girmiş bulunuyor.

Bundan sonra gelişmeler, sistemler arası bloklaşmalara mahkum olmayacaktır. Artık halklar geniş bir siyasal sahada hareket edebileceklerdir. İnsanlığı tehdit eden kapitalizm kaynaklı sorunlara karşı, mücadele kızışacaktır. Demokrasi, insan hakları, çevre sorunları gibi görünüm kazanacak, ulusal ve sınıfsal mücadelelerin güçlenmesi kaçınılmaz olacaktır. Bu mücadelede bilimsel sosyalizm yaratıcı tarzındaki uygulamalarla daha çok rolünü oynayacaktır.

İnsanlığın genel kurtuluş mücadelesinin bir yanını oluşturan ulusal kurtuluş hareketleri, yaygınlaşarak gelişecektir. İki sisteme dayalı durum aşılrken, halkların inisiyatif koyma ve iradelerini konuşturmaları ulusal kurtuluş savaşlarını alevlendirecektir. Bu durum bloksuz ülkeler diye biraraya gelen oluşumu da işlevsiz kılacaktır. Süreç, halkların ve sınıfların büyük çaplı oluşumlara pek gereksinim duymadan mücadelelerini geliştirme özelliklerinde kendini gösterecektir.

ORTADOĞU'DA DURUM

Dünyanın karmaşık ve ağır sorunlarına sahip alanlarından biri de bölgemiz Ortadoğu'dur. Yaşanan sorunlara bugüne kadar, gerek emperyalist, gerekse de sosyalist sistemce dayatılan

politikalar çözüm getirmemiştir. Bölge halklarının iradesini yadsıyan bu politikaların getirdiği şey sorunların ağırlaşmasıdır.

İki sisteme dayanan politik arayış ve yapılanmalar, dıştan ihraç edilen ekonomi ve siyasetler, bölge halklarının özgüçlerini konuşturmalarının önündeki en büyük engel olmuştur. Sovyet yaklaşımının ulusal hareketlerin gelişmesinde katkısı olmuşsa da, bunun millî burjuva temelde oturtulması, halkların üzerinde katı diktatörlüklerin ortaya çıkmasına da katkı sunmuştur.

ABD'nin önderlik ettiği emperyalist sistem ise, politikasını geçmişte bölgenin hakimi olan İngiliz ve Fransızlar'ın politikalarını değişikliğe uğratmadan sürdürdü. Halkların iradelerini hiçe sayarak faşist ve gerici diktatörlüklerin eliyle egemenliğini bugüne kadar getirdi. Halkların direnişini askeri, siyasi ve ekonomik tedbir ve saldırılarla ezme yolunu seçti. En ufak bir gelişmeye olanak tanımadı.

Emperyalizme karşı belli bir direniş içinde bulunan Suriye, Libya, Yemen gibi ülkeler, zaman zaman askeri boyutlara sıçrayan çok yönlü saldırılara hedef oldular. Anti-emperyalist karakterde gelişen İran İslam Devrimi, daha kapsamlı saldırılara uğradı. Bu saldırılar sonucu bazı gerilemelere rağmen, başta İran olmak üzere, adı geçen ülkeler anti-emperyalist konumlarını koruyorlar. Bölgenin bütün ülkelerinde, çeşitli özellikler gösteren devrimci ve ilerici anti-emperyalist mücadele sürüyor. Bu durum karşısında işbirlikçi rejimler ve emperyalizmin oluşturduğu statüko zorlanıyor.

Dünyada yaşanan değişikliklerin çalkantılı ortamında emperyalizm bölgedeki statükoyu yeniden düzenlemeye yönelmiştir. Irak rejiminin sekiz yıl süren Irak-İran savaşında elde ettiği silahlar ve büyük ordu gücü, tehlike olarak görülmüştür. Bunun için denetime gelmeyen Irak rejimini devirme çabasına girmişlerdir. Emperyalizmin yönetimi karşısında iktidarını tehlikeye gören Saddam, onunla sorunlu olduğu Kuveyt'e saldırdı. ABD, müttefikleriyle birlikte bu durumu değerlendirdi. Irak'a karşı düzenlenen saldırı, Irak rejimini oldukça zayıflatmış ve iç karışıklıkları getirmiştir.

Emperyalizm mevcut Irak rejiminin yerine kendi çıkarlarına uygun bir iktidar ortaya çıkarmadığından, Kürdistan'ın ve Irak'ın güneyinde başlayan halk ayaklanmalarının rejim tarafından ezilmesine tavırsız kalmayı yeğliyor. TC'nin aktif katılımıyla duruma müdahale ediliyor.

ABD, başta TC ve İsrail olmak üzere, işbirlikçi güçlere dayalı "Yeni Güvenlik Sistemi" adı altında bölgeyi yeniden düzenlemektedir. Muhalefetle karşılaşan işbirlikçi rejimleri "demokratikleşme", "insan haklarına bağlılık" gibi köklü olmayan sözde bazı kısmi değişikliklerle güçlendirme yoluna gidiyor. Tüm girişimler, emperyalist egemenliği güçlendirme doğrultusundadır.

Ortadoğu'ya dayatılan bu plan, diğer emperyalistlerin ona-

yı dahilindedir. Ciddi iç sorunlarla karşılaşan Sovyetler Birliği, gelişmeler üzerinde pek etkili değildir. Etkili olmak, için de pek ciddi çabalarda bulunmuyor. Ve ABD'nin onaylayıcısı konumunda kalıyor. Gelişmelere damgasını vuran ABD ve müttefikleridir.

Körfez savaşı, Arap ve diğer bölge halklarının anti-emperyalist duygularını güçlendirmiştir. İran daha temkinli bir yaklaşımla anti-emperyalist tutumunu devam ettirmektedir. Bölge ülkeleri de kendi çizgisindeki İslami hareketleri geliştirme çabasıdadır. Suriye, Libya, Yemen gibi güçler, bağımsız tutumlarını Batı'yla daha yakın ilişkiler temelinde sürdürmektedirler. Filistin direnişi, gündemi işgal eden bir gelişme olarak varlığını hissettiriyor.

Bu çerçevede seyreden durum, Körfez savaşı ile sarsılırken, yeni durum henüz belirginlik kazanmamıştır. Her güç kendi politikalarını dayatırken gelişmeler, bölgedeki çalkantı, çelişki ve çatışmaların çeşitli biçimlerde süreceği yönündedir.

Bölgedeki gelişmelerin odağında bulunan Kürdistan, ilgili her gücün politikalarıyla karşı karşıya kalacaktır. Kuzey-Batı ve Güney Kürdistan, yaşanan gelişmelerden dolayı yoğun mücadelelere tanık olacaktır. Bununla birlikte, bütün Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi sömürgeciliğin, emperyalizmin ve diğer birçok gerici gücün saldırısı ve çeşitli biçimler kazanacak yönelimleriyle karşı karşıya kalacaktır. Bu nedenle Kürdistan sorununun baş bir sorun haline gelmesi güçlenecektir.

KÜRDİSTAN'DAKİ DURUM VE TARİHİ DEVRİMCİ GÖREVLERİMİZ

Kürdistan tarihi, dış gelişmelerin etkisi altında şekillenmiştir. Bağımsız ve özgür gelişme imkanlarına kavuşamayan, kendi dinamiklerini pek konuşturamayan Kürt halkı, dıştan dayatılan gelişme ve değişmeler altında yol almıştır. Tarihi süreç içerisinde geçerliliğini koruyan bu gerçeklik, geriliğe ve düşürülmüşlüğü neden olmuştur. Yakın döneme kadar devam eden bu süreç, yeni yeni aşılmaktadır. Halkımız kendi iradesini ortaya koyarak bu temelde kendi geleceğini belirlemeye çalışmaktadır.

Kürdistan'da dış güçlerin belirlediği gelişme yıkılmaya yüz tutmakta, devrimci mücadeleler sonucunda yeni bir durum oluşmaktadır. Kürdistan'ın eski durumu önemli oranda aşılmış bulunmaktadır. Kürt sorunu artık dünyanın belli başlı güçlerini ilgilendirmekte, bütün görüşmelerin önemli bir konusu olmakta, bu konuda çeşitli politikalar üretilmeye çalışılmaktadır.

Önümüzdeki dönemde, Kürdistan hakkında çeşitli çözümlerin kendini dayatacağı tartışmasızdır. Geleneksel otonomici güçlerin çözümde emperyalizmin yanında yer alacakları açıktır. Bunların emperyalizmin iradesine tabi olarak, onların "çöz-

mü" içerisinde yer alacakları çok belirgindir. Daha şimdiden tarihlerine yaraşırca ortaya çıkan fırsattan yararlanmak için ABD ve TC ile sıkı ilişkiler içerisinde girmişlerdir. I-KDP ve YNK'nin sergiledikleri tutum, işbirlikçi-reformist güçlerin emperyalizm ve TC'nin Kürdistan üzerindeki politikalarının yedek gücü olacaklarını göstermektedir. Diğer yandan, etkili olan bağımsızlık ve özgürlük çizgisi vardır. PKK'nin temsil ettiği bu çizgi, emperyalist çözüme karşı halkın özgücüne dayanma, harekete geçirme ve bu temelde halkın iradesini egemen hale getirmenin mücadelesini vermektedir. Kürdistan devriminin genel çıkarlarını ve de komşu halkların emperyalizme karşı ulusal ve demokratik mücadelelerini güçlendirmeyi esas alan çözüm için çabalamaktadır.

Körfez savaşı gelişmeleri hızlandırmış ve yeni boyutlara çıkarmıştır. ABD'nin önderliğinde emperyalizmin Ortadoğu'da zayıflayan egemenliğini sağlamlaştırma amacından kaynaklanan savaş, tüm dengeleri alt-üst etmiştir. Irak sonucu kestirilemeyen bir karmaşaya sürüklenirken, bölgedeki işbirlikçi güçler ise, yükselen muhalefet sonucu ciddi sarsıntılar geçirmişlerdir. Ortaya çıkan bu durum, savaşın etkileri, yeni patlamaların zeminini döşemiştir. Gelişmeler üzerinde kontrolü sağlamaya çalışan ilgili güçler, çıkarlarına uygun politikalar belirlemeye ve bunları uygulamaya yönelmişlerdir.

Gelişmeler, savaştan yakından etkilenen Kürdistan'ı gündemin başına oturtmuştur. Başta emperyalistler olmak üzere, ilgili bütün güçler, Güney Kürdistan'da başlayan halkımızın ayaklanmasını çıkarlarına göre değerlendirmeye çalışındılar. Emperyalizmin Kürdistan genelini için dayattığı özerklik planının bir gereği olarak, Güney Kürdistan'daki ayaklanma bu çerçevede içinde tutulmak isteniyor. Bu doğrultuda halkın ayaklanmadaki inisiyatifinin yıkılmasına çalışılıyor. Bir taraftan Saddam rejiminin saldırılarına sessiz kalınarak ayaklanmanın zayıflaması amaçlanırken, diğer taraftan TC'nin müdahalesi gündemde tutuluyor. Ayrıca işbirlikçi-reformist önderliklerin ayaklanmanın önderliğini ele geçirme çabalarına destek veriliyor.

Kuzey-Batı Kürdistan'da gerilla ve serihildanlar biçiminde yükselen halkımızın ulusal kurtuluş savaşı karşısında zorlanan ve acze düşen TC; I-KDP, YNK ve diğer güçlerle ilişkilerinde, halkımızın ayaklanmasına müdahalede bulunuyor. Ayaklanmamız amacından sapılmak, geriletirmek ve kontrol altına alınmak yoluyla boşa çıkarılmak isteniyor. TC ve işbirlikçi önderliklerin bu çabaları emperyalizm tarafından yönlendiriliyor.

Emperyalizm halkımızın dostu değildir ve olamaz da. Kürdistan'ın dörde bölünerek sömürgeci egemenlik altında tutulmasının sorumlusu emperyalistlerdir. Şêx Mahmut Berzinci önderliğindeki ayaklanma bizzat İngiliz emperyalistleri tarafından bastırıldı. İngilizler hava ve kara kuvvetleriyle Kürdistan'daki ayaklanmayı bastırırken, Arap egemenlerini iktidara getirdiler. Mele Mustafa Barzani önderliğinde 1975'e kadar süren hareketi bastırılanlar da emperyalistler ve işbirlikçileridir. ABD, İran

Şahlığı ve TC'nin ortak çabaları sonucu bu hareketin bastırıldığı herkes tarafından biliniyor. Irak'a başarı şansı veren onlardır. Ne zaman ki, Kürt hareketi güçlenmiş, o zaman emperyalistler çıkarları için verdikleri desteği çekmiş, sömürgecilerin hareketi her türden baskılarla ezmelerine yardımcı olmuşlardır. Aynı durum Kürdistan'ın diğer parçaları için de geçerlidir.

Emperyalistlerin bugünkü ayaklanmaya yaklaşımları da daha öncekilere gösterdikleri yaklaşımların bir benzeridir. Irak rejiminin saldırılarına sessiz kalarak ayaklanmanın gücünden düşürülmesini bekliyorlar. Bugün, "İnsanlık adına yardım" ediyoruz diyen emperyalistlerin dostluğu, "Kuzu postuna girmiş kurt" gibidir. Onlar halkımızın dostu değil, düşmanındırlar.

Emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarması TC, halkımızın başta gelen düşmanıdır. Eğer bugün Kürdistan sömürge, halkımız köle ise, bu Türk egemenlerinin eseridir. TC, daha düne kadar Kürt ve Kürdistan ismini inkar ediyordu. Yüzbinlerce insanımızı vahşice katleden ve sürgüne tabi tutan odur.

Koçgiri, Şêx Seid, Zilan, Dêrsim ayaklanmalarında yüzbinlerce insanımızı kadın-erkek, genç-yaşlı ayırımı yapmadan katledenin TC olduğunu herkes bilir. TC, Kürt halkına katliam, sürgün, işkence, talan ve baskıdan başka bir şey vermemiştir. Faşist Irak rejiminin özerklik vermesini engellediği açıktır. 1975'te hareketin yenilgiye uğratılmasına destek vermiştir. Aynı şekilde 1988'deki yenilgi emperyalistlerin, TC'nin ve Irak'ın ortak planı sonucudur. Diğer taraftan, mülteciler üzerinde her türlü baskıyı uygulamış, insanlarımızı savaş esiri muamelesi yapmıştır.

TC tarihte olduğu gibi, bugün de egemenliğindeki Kuzey-Batı Kürdistan'da halkımıza ve öncü güçlerine karşı katliam, işkence, sürgün ve her baskıya baş vurmaktadır. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını bastırmak için, özel savaş yürütüyor. Her gün insanlarımızı katletmekte, köyleri yakmakta, işkence ve baskı yapmaktadır.

Kürdistan'ın büyük parçasında, sömürgeci egemenliğini vahşi uygulamalarıyla sürdürmeye çalışan ve diğer Kürdistan parçalarındaki hareketleri bastırmak için sömürgeci düşmanlarımızla ortak hareket eden TC'yi dost görmek için uşak olmak gerekir. TC, tüm Kürdistan halkının düşmanıdır. Kurtuluş için savaşanlar, onu hedeflemek zorundalar. Bu bir yurtseverlik görevidir.

Emperyalizm, TC ve diğer sömürgeci güçlerle işbirliğini meslek edinen işbirlikçi önderlikler, halkımıza yenilgiden başka bir şey veremezler. Onlar ki, ne zaman sıkışmışlardır, o zaman halkı yüzüstü bırakmışlardır. 1975 ve 1988'de görüldüğü gibi, halkımızı yenilgiye götürdüler. Tarihi fırsatları değerlendirmemiş, halkımızın direnişlerini emperyalizm ve sömürgecilerin yedek gücü durumuna sokmuşlardır.

I-KDP, YNK ve diğer güçler, halkımızın özgücünü değil, emperyalizme ve sömürgecilere dayanmayı esas almışlardır. Onların halka güvenleri yoktur. Halkımızın özgürlüğü için değil, feodallerin ve burjuvaların çıkarları için savaşmışlardır. Özerklik programı bunun ifadesidir. Yüz-

binlerce insanımızın kanının dökülmesine ve sürgün edilmesine rağmen, tek bir kazanımın yaratılamaması onların yanlış önderliğinden dolayıdır.

Bu işbirlikçi önderlikler geçmişte halkımıza çok pahalıya mal olan ve Kürdistan'ı viraneye çeviren politikalarında ısrar ediyorlar. Halkımızın düşmanlarından medet ummakta, emperyalizmin dayattığı çözümü esas almaktalar. Faşist TC'yle işbirliğine giderlerken, halkımızın kurtuluş mücadelesine ve onun öncüsüne düşmanlık yapmaktadırlar.

Irak sömürgecileri Kürdistan'daki egemenliklerini katliam, sürgün, işkence ve diğer bütün baskı biçimlerini uygulayarak sürdürmüşlerdir. Halkımızın her direnişini acımasızca bastırmayı, temel aldıkları bir politikadır. Sömürgeciler, işbirlikçi önderliklerin zayıflıklarından yararlanarak Kürdistan'ı harabeye çevirmişlerdir. Binlerce köy yakılıp-yıkılmış, yüzbinler sürgün edilmiş, halkımız soykırımdan geçirilmiştir. Halkımıza yönelik saldırılarda sınır tanınmamış, her yola başvurulacak sonuç alınmak istenmiştir. En küçük istemler bile kanla bastırılmıştır. Halepçe katliamı Irak sömürgeciliğinin Kürdistan'da izlediği politikanın bariz bir örneğidir.

Sömürgecilerin Kürdistan'daki varlığı katliam, işkence, sürgün, talan ve baskı demektir. İnsanlık onurumuzun ve namusumuzun ayaklar altına alınmasıdır, köleliktir. Onlar halkımızın insanca ve özgürce yaşamasına olanak tanımazlar. Bugün çok zayıf düşükleri halde ulusal imha politikalarını inatla sürdürüyorlar. Bütün yıkım araçlarını harekete geçirerek haklı ayaklanmamızı bastırmaya çalışıyorlar. Sömürgeci-faşist Saddam rejimi, Kürdistan'da tekrar egemen olmak için, vahşice saldırılarını sürdürürken, emperyalizm ve TC'den yardım istemektedir. Tarihte çokça görüldüğü gibi, Kürt halkına karşı ortak hareket etmenin çabasındalar.

Bütün bunlara karşı halkımız kahramanca direnmektedir. Düşmanın saldırılarına boyun eğmiyor. Mücadele etmeyi yaşamının temel yasası haline getirmiştir. Geçmişte olduğu gibi büyük kahramanlıklar sergiliyor. Partiya Azadiya Kurdistan'ın kuruluş çabalarını yürüten Kürdistan devrimcileri, tarihi görevlerinin bilinciyle ayaklanmanın ön saflarında savaşmaktadırlar.

Düşmanın başarıya ulaşmasını engellemek ve halkımızın direnişini zafere götürmek için, gereken tek şey, doğru devrimci önderliktir. Halkımız, doğru devrimci bir önderliğe kavuşturulduğunda, zafer kesindir. Halk ayaklanmasını yaşatmak, geliştirmek, sürdürmek ve muzaffer kılmak da buna bağlıdır. Yenilgilerin önünü ve zaferi güvenceye almak bu tarihi görevin yerine getirilmesiyle mümkündür. İşte, Partiya Azadiya Kurdistan, bu tarihi önderlik ihtiyacına ve görevine verilmiş cevaptır.

PARTIYA AZADIYA KURDISTAN-PAK

PAK, Kürdistan'da emperyalist ve sömürgeci egemenlik sistemini yıkmak, bağımsız-birleşik bir Kürdistan yaratmak esasına bağlı kalarak, halkımızı özgür bir yaşama kavuşturma ama-

cındadır. Nihai olarak da sınıfsız bir toplum gerçekleştirmeyi amaç edinir.

PAK, önderliğinde geliştireceği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini, ulusal kurtuluş hareketlerinin, insanlığın, demokrasinin, özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin bir parçası olarak görür. Bu temelde karşılıklı destek sağlamak için, dostluklar geliştirmeyi esas alır.

PAK, emperyalizmin ve gericiiliğin Ortadoğu'daki varlığıyla mücadelenin hayati önemde olduğuna inanır. Bölge halkları, devrimci ve ilerici güçleriyle dayanışma içinde mücadelenin geliştirilmesi için yoğun çaba sarfetmeyi gerekli görür.

PAK, Kürdistan'ı parçalayan ve sömürgeleştiren bütün antlaşmaları geçersiz sayar. Kürdistan'ın bugünkü statüsü halkımızın iradesi dışındadır. Yapılan antlaşmalar, halkımız dıştalanarak yapılmıştır. PAK, bu antlaşmaları meşru gören ve bu antlaşmaların yarattığı statü içinde çözüm arayan -ister Kürt, isterse başka ulustan olsun- güç ve çevreleri teşhir eder, onlarla mücadele etmeyi görev bilir.

PAK, sömürgecilerin, emperyalistlerin ve işbirlikçi güçlerin bütün uygulamalarına karşıdır. Bunlarla mücadelede her türlü yöntemi meşru görürken, silahlı şiddeti esas alır. Sömürgecilere ve dayanaklarına karşı mücadelede, uzun süreli halk savaşı yöntemini alternatifsiz bir yöntem olarak kabul eder ve uygulamayı zorunlu sayar.

PAK, işbirlikçi önderleri mahkum eder, ilkel milliyetçi ve işbirlikçi-reformist küçük-burjuva önderliklerin sömürgeciliği ve gericiiliği hedeflemeyen özerklik gibi emperyalizm kaynaklı "çözümler"e karşı durur. Bu çözümleri sonuçsuz bırakmak için çaba sarfetmenin gereğine inanır. İşbirlikçi önderliklerin bu yönlü çabalarının teşhirini yoğun biçimde yapacaktır. İşbirlikçiliğin her türlüşüne karşı mücadeleyi varlık nedeni sayarken, bu mücadelenin halkın birliğine zarar vermemesine özen gösterir.

PAK, egemen ulusun devrimci güçleriyle ilişkilere, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hakkına saygılı olmaları temelinde yaklaşır. Tersî tutum içinde olan, sömürgeciliği meşrulaştıran ve başka biçimlerde devamını amaçlayan güçlerle -ister devrimcilik, ister komünistlik sıfatları taksınlar- mücadele etmeyi ilke edinir. Bununla birlikte, halkların ortak mücadelesine ve dayanışmasına hizmet eden yaklaşımlar içinde bulunan güçlerle ilişkilere büyük değer verir. Eşitlik ve özgürlüğe dayanan ilişkilerden ve bu temelde halkların birliğini geliştiren çabalardan yanadır. Kürdistan'da yaşayan azınlıkların özgürce gelişmelerini amaç edinir.

PAK, Kürdistan'ın her parçasında ve parçalar arasında devrimci ve yurtsever güçler arasında çeşitli düzeylerde birliklerin yaratılmasını, halkımızın kurtuluşu ve ulusal birlik için temel bir ilke edinir. Güney Kürdistan'da sömürgeciliği ve yerli gericiiliği tasfiye ederek bağımsızlığı gerçekleştirmeyi hedefleyen ve mücadelede bilimsel sosyalizmi amaçlayan grup ve kişileri kendi saflarında birleşmeye çağırırken, diğer tüm anti-sömürgeci güçlerle bir ulusal cepheye ortak mücadelenin geliştirilmesini gerekli görür.

Kürdistan genelinde, Kürdistan ulusal kurtuluş çizgisinin temsilini yapan PKK başta olmak üzere, aynı çizgiyi esas alan grup ve örgütlerle Kürdistan'da demokrasi, özgürlük, ulusal birlik ve sosyalizmin kuruluşu doğrultusunda ideolojik, siyasal, örgütsel ve askeri alanlarda sıkı bir ilişkiyi amaçlar. Bunun dışında kalan güçlerle ittifak içinde olmayı, halkımızın çıkarlarının bir gereği olarak kabul eder.

Bu çerçevede, tüm Kürdistan'ı temsil edecek, sömürgeciliğe karşı mücadeleyi güçlendirecek ve halkımızın çıkarlarını uluslararası alanda temsil edecek, ulusal kongrenin en geniş bir katılımı gecikmeden gerçekleştirilmesini gerekli görür.

PAK, sömürgeciliğe, yerli-gericiiliğe ve onların müttefiklerine karşı ulusal kurtuluş savaşı yürütürken, temelini emekçilerin oluşturduğu halk kurtuluş ordusunu kurmayı acil bir görev olarak önüne koyar.

PAK, sömürgecilerin saldırılarından dolayı Kürdistan'ı terk edip mülteci durumuna düşen yüzbinlerce insanımızı vatan topraklarına dönerek mücadele etmeye çağırır. Mültecilik tükeniştir, gücünden düşmedir, ulusal imha ve köleleşmedir. Onurlu ve namuslu yaşamının yeri vatan topraklarıdır.

PAK, emperyalizmin, sömürgeciliğin ve yerli gericiiliğin Kürdistan üzerinde yeni planlarını gerçekleştirmeye çalıştıkları ve halkımızın ayaklandığı koşullarda, ülkemizin güney parçasında sömürgeciliğe karşı işçi sınıfı önderliğinde kurtuluş savaşının başladığını ilan eder. Zaferin vazgeçilmez şartı olan halkımızın özgücüne dayanmayı esas alır ve bunun için halkı, kendi önderliğinde ulusal kurtuluş savaşına çağırır.

Kahraman Kürdistan halkı!

Ülkemiz Kürdistan sömürge kaldıkça, özgür bir yaşama kavuşmak mümkün değildir. Sömürgecilik tüm kötülüklerin, köleliğin, onursuzluğun ve şerefsizliğin kaynağıdır. Özgür olmak, onurlu ve şerefli yaşamak bağımsız ve özgür Kürdistan'dan geçer. Bunun için tek çıkar yol ulusal kurtuluş savaşını geliştirmektir.

Bügüne kadar kahramanca direnildi. Başka halklar gibi kurtuluş için çok kan döküldü. Halk olarak büyük acılar çekildi, ancak zafer elde edilemedi. Son ayaklanmamız da kahramanca, görkemlidir. Buna rağmen zafer kazanılmıyorsa, bu durum düşmanın güçlü oluşundan kaynaklanmıyor. Esas neden direnişlerimizin doğru bir önderliğe sahip olmamasıdır. İşbirlikçi önderliklerin yanlış politikalarıdır.

Bir daha yenilmemek, direnişimizi zaferle taçlandırmak için PAK'ın önderliğinde birleşerek kurtuluş savaşımızı güçlendirelim. Sömürgeciliğin saldırılarına, doğru devrimci önderlik altında tüm gücümüzü seferber ederek karşı koyalım. Yerli gericiiliği mahkum edelim ve onların varlığına son verelim!

Kürdistanlı İşçiler!

Sizi insanca yaşam olanaklarından mahrum bırakan sömürgeciler ve işbirlikçileridirler. Bu düzen sürdükçe mutlu ve özgür

Devamı 26. sayfa

Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Der Standard,
14-15.8.1991, Avusturya

Kürt çadırları bombalardan korunma olanağına sahip değil

Irak toprakları dahilindeki özgür Kürdistan'da halk içinde bulunduğu durumu düzeltmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışırken, Türk ordusu saldırıya geçti. Bu saldırı nedeniyle Kürt köylerinden geride fazla bir şey kalmadı.

(...) Zaxo yakınlarında bulunan mültecilerin sorunları hiçbir yönden çözümlenmiş değil. Zaxo yakınlarında çok büyük bir mülteci kampı bulunuyor. Saddam'ın askeri birliklerinden kaçan insanlar burada barınıyor. Hemen hemen tüm köylerin halkı burada bir araya gelmiş. Bu kampın hemen doğusunda, Kürt köyleri bir kez daha bombalandı, ama bu kez Türk ordusu tarafından.

Ani saldırı

İlk saldırı çok şaşırttı. Türk jet uçakları birkaç saat önce burada keşif uçuşları yapmış ve geri gitmişlerdi. Saat 15.00 sularında tekrar döndüler: Önce otomatik silah atışı, sonra bombalar. Bir köy var, adı Şerezok. Türkiye sınırından 45 kilometre uzaklıktaki bu köy Irak'ın ilçesi Şerwanê Mezin'e bağlı. Saldırı anında bombalanan köyden birkaç kilometre uzakta olan bir Norveçli gazeteci, hemen köye giderek fotoğraf çekiyor. Fotoğraf çektikten sonra acele bir şekilde Diyarbakır'a yöneliyor. Filmlerin banyosunu yapmak için rejime muhalif olan Kürt gazetesi Yeni Ülke'den yardım istiyor. Saatlerce sonra fotoğraflar geri getiriliyor. Görenlerde büyük bir sessizlik... Kadın ve çocuk cesetleri... Düzinelerle

bomba parçalarına hedef olmuşlar... Parçalanmış cesetleri arazide açık havada.

Diyana'daki hastanede listeler oluşturuldu. Örnek olarak Milyasurî köyü: 6 kadın, 5 çocuk, 2 erkek yaralandı. 6 kadın, 1 çocuk, 5 erkek öldürüldü. 6 çocuk kayıp. Toplam olarak kaç insan katledildi? Hiç kimse bilmiyor. Birakalım bunu, kaç köyün bombardımana hedef olduğu bile bilinmiyor. Hafta sonundan itibaren Türk ordusu tank ve kara birliklerini harekate geçirerek ilerlemeye başladı.

Daniel Püz, yaralıların tedavisi konusunda, "Biz sadece hafif yaralıları görüyoruz. Diğerleri hastanelere ulaşamıyor" diyor. Daniel Püz Almanya'nın Köln kentinden. 6 hafta kadar İran-Irak sınırında bulunan Şoman adlı yerleşim biriminde bir hastanede çalıştı, şimdi Diyana'ya gelmiş bulunuyor. Gelirken, mülteci kabileleri ve bombalanmış köylerin yarından geçmiş.

Kürtler'in barındığı çadırlar bombalardan korunma imkanına kesinlikle sahip değildir. Ailelerin köyleri oturacak hale getirmek için işe koyulduğu bir anda, bir kez daha bu insanlar insafsızların hedefi oldu. Püz, "TC'nin bu saldırısının sonucu, insanların kış aylarında yeniden soğuktan donması olacaktır" diyor.

Çok sayıda küçük kamp

Türkiye'nin Irak toprakları üzerinde imha etmek istediği "teröristler" -Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin gerilla savaşçıları-, çoktan kendilerini güvenlik altına almışlardı. Irak kökenli peşmergelerle birlikte çok sayıda küçük kamplara dağılmış bulunmaktadırlar. (...)

Türk saldırısına pratikte geniş bir direnişle karşı koyulmadı. Irak Kürtleri kendilerini kuzeyden güvence altında hissediyorlar ve savunma sistemlerini güneyden gelebilecek saldırılara göre oluşturmuşlardır.

Michael Völker

Le Monde,
8.8.1991, Fransa

Türkiye'nin Kuzey Irak'ta yürüttüğü operasyon

Türkiye'de de bir Kürt probleminin olduğu ortadadır. Ankara'nın tüm gizleme çabalarına rağmen, PKK'nin bağımsız bir Kürdistan için silahlı mücadele verdiği ve üstelik çok aktif olduğu görülmektedir. PKK, 4 Ağustos günü bir Türk karakoluna roketatarlı saldırıda bulunarak 4 askeri öldürdü.

Ankara, yöneldiği reformlarla Kürt dilinin serbestleştirileceğini açıklamıştı. Bununla isyancı Kürtler'i biraz yatıştıracağını düşünüyordu. (...)

Vedat AYDIN'ın katledilmesiyle tansiyon iyice yükseldi.

Türkiye, Irak sınırının hemen hemen tamamıyla ortadan kalktığını iddia ediyor. Fakat Türkiye, 1984 yılında Saddam'la imzaladığı anlaşmadan bu yana Irak'a ilk defa girmiyor. Yapılan anlaşma 1989'da ortadan kalkmıştı. Bir daha yenilenmedi. Fakat Bağdat'ın Türkiye'nin bu eylemini onayladığı kesindir.

Körfez savaşı sürecinde birbirine düşman düşen Ankara ile Bağdat, Kürt sorunu hususunda hemen birleşiyorlar. Bu birliğe Tahran da katılıyor. (...)

Libération,
8.8.1991, Fransa

(...) Türk ordusu havadan ve karadan Kürdistan dağlarını bombalıyor...

Kürtler'in eylemlerinin artması Türk devletini korkutuyor. Her yıl 15 Ağustos yaklaştıkça Kürtler'in eylemleri de hızlanıyor. 15 Ağustos Kürtler'in silahlı mücadelesinin başlangıç tarihidir. PKK, Türkiye'de de Kürdistan sorunu olduğunu bütün dünyaya duyurma çabası için-

dedir.

PKK, zamanla güçlü bir hareket haline geldi. Kürt kimliğinin tekrardan elde edilmesinde silahlı mücadeleden başka bir seçeneğin olmadığını belirtiyor.

Dagens Nyheter,
8.8.1991, İsveç

Irak içlerine hava saldırısı: Kürtler'e karşı Türk operasyonu

(...) Bu beklenmeyen saldırı, TC'nin Kürt ayrılıkçılarına karşı sürdürdüğü 7 yıllık savaşın en dramatik adımıdır. Irak devleti ile TC'nin karşı karşıya gelme riski de doğmuştur. Müttefik güçlerin de aynı alanda olması, durumu daha da karmaşık hale getiriyor.

Basında çıkan haberlere göre, Türk ordusu salı günü savaş uçağı ve tank desteğinde Kürt mevzilerine karşı saldırıya geçmiştir. Aniden gerçekleşen saldırının hedefi PKK örgütüdür. (...)

PKK, silahlı mücadele veren örgütlerin en büyüğüdür. Bağımsız Kürdistan için Türkiye'ye karşı savaşıyor.

Irak'taki Kürt kaynaklarının verdiği haberlere göre, PKK'nin üsleri küçük ve çok dağınıktır. Bunları vurabilmek oldukça zordur.

PKK'nin son dönemlerdeki yoğun saldırıları, silahlı mücadele- nin 7. yıldönümüne bağlanıyor.

Tagesanzeiger,
10.8.1991, İsviçre

Neden hep Kürtler hedef?

Türk ordusu Genelkurmay Başkanı General Doğan Güreş, birliklerinin Kuzey Irak'a yaptığı harekate ilişkin çelişkisiz olduğunu iddia ettiği sayılar verdi. Savaş uçakları bilmem şu kadar

sorti yapmış, sarp ve dağlık alanlarda süren çarpışmalarda bilmem şu kadar Kürt isyancı öldürülmüş, Türkler'den ise 1 ölü ve 1 yaralı varmış. İnsan bu sözlerden müttefik komutanların Körfez savaşındaki sahneye çıkış biçimlerini hatırlamak zorunda kalıyor.

Yine, generalin sivil halktan hiç kimsenin yaşamını yitirmediğine ilişkin ileri sürüldüğü ispatlama çabalarının mantığı, insana Körfez'deki "Brifing odaları"nda sahnelere çıkışları hatırlatıyor. "Savaş alanında Irak Kürtleri olsaydı, bunlar bizi beyaz bayraklarla karşılamış olurlardı" buyuruyorlar bay general!

Fakat kimse bunu yapmamıştır. Türk bombardımanı sonucunda katledilen çobanlara, hayvan besicilerine, yine Irak'a dönmekte olan binlerce mülteciye, şu bilinmelidir ki, hiç kimse artık siz niye zamanında beyaz bayrak kaldırmadınız diye sorma imkanını bulamayacaktır. (Katledilenlerin sayısı 30 ile 250 kişi arasındadır.) Ankara'nın iddiasına göre, katledilen Kürtler'in önderleri ordunun operasyonundan önce bilgilendirilmişlerdir. Bu belki doğru olabilir. Kürt lideri Celal Talabani, kısa bir süre önceye kadar İstanbul'daydı ya! O, Ankara ile Irak Kürtleri arasındaki ilişkilerden memnun olduğunu belirtiyordu. (...)

Ve şimdi bu hareket... Yılın başlarında Amerikalılar'ın isyanlarına destek vereceklerine inandıkları gibi Kürtler, yine bir ihanetle karşı karşıyalar mı yoksa? Veya 1984 yılında olduğu gibi, yine Talabani'nin en iyi bilen kişi olarak Saddam Hüseyin'le gerçek bir antlaşma imzalayacaklarına inandığı; yine 1975 yılında ABD ve İran Şahı'nın Kürt lideri Mustafa Barzani'yi bir günden diğer güne sırt üstü düşürdükleri gibi mi olacak bunun sonucu?

Bu bölgede cereyan eden her olayda, okun sivri ucunun her zaman ilk planda Kürtler'i sürekli hedef almasının bir mecburiyeti mi vardır? Meydana gelen son gelişmeler, insanı bu soruyu

Suriye ve Irak sınırları boyunca Türk tank birlikleri hareket halinde. Geçen hafta gerçekleştirilen yoğun hava saldırılarından sonra Türk ordusu, hafta sonundan itibaren kara hareketine başladı ve ordu birliklerini Güney Kürdistan'ın içlerine doğru sürdü...

"evet"le yanıtlamaya zorluyor. Irak Kürtleri'nin "Türkiyeli Kürt savaşçıları Kuzey-Irak'tan uzak tutacaklarını" belirtmeleri doğrultusunda verdikleri garanti-nin, Ankara için hiçbir değeri ve anlamı olmadı.

Evet, yine kurban edilenler Kürtler'dir. Fakat onlar aynı zamanda, liderleri arasında sağlanan ilkesiz ittifaklara inanmanın, dünyanın vereceği tavizlere ve acıma duygusuna umutlanmanın sonucu içine düştükleri anlamsız iyi niyetlerinin kurbanıdır.

Mesut Barzani'nin, Türkiye'de konuşlandırılan müttetiklerin çevik kuvvetlerine yönelik yaptığı, lütfen Türkiye'nin hareketına karşı bize yardıma gelin çağrısının düşüncesizce yapılan bir çağrı olduğu gözükmektedir.

Werner van Gent

Elefterotipia,
12.8. 1991, Yunanistan

Peşinat: Kürdistan!

Kuzey Irak'ta bulunan müttetik güçlerin buradan ayrılmasından bir-iki hafta sonra, ki bu güçler Kuzey-Irak'ta bulunan Kürtler'i korumak içindi; Kürtler tarihlerinde ikinci yeni bir saldırıya uğradılar. Hem de "hamileri"nin saldırısına.

Kürtler'i korumak için "Çekiç Güç"ü misafir ettiği bir sırada Türkiye, Irak'ın kuzeyine giderek Kürtler'e yönelik saldırılar gerçekleştiriyor. Bunu Irak Kürtlerine değil de, Türkiye Kürtleri'ne yönelik olarak yaptıklarını söylüyorlar.

Türk Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in açıklaması, düşünülemez kadar komik, ölüm kadar trajiktir: "Bombalandığınız bölgelerde Irak Kürtleri yoktur, sadece PKK kampları vardır. Eğer Iraklı Kürtler olsalardı, beyaz bayrak çeklerdi, ama bunlar direnişle karşılık veriyorlar." Evet, bu sözler saldırının boyutlarını göstermeye iyice yetmektedir.

Bir kez daha, Türkiye ve Irak'taki Kürtler havadan ve karadan bombardımanlara maruz kalıyorlar ve bu kez, bombardımanın durdurulması için direnişin gösterilmemesi isteniyor.

Uluslararası protestolar çok yumuşak. O kadar yumuşak ki, hayret! Almanya'nın insan haklarının ihlal edildiği ve İsviçre'nin ise Türkiye'ye silah satışını durdurduğu açıklamalarından başka, hemen hemen hiçbir ses veya seda yok. Irak'tan dahi ses yok. Çok garip!

Görülen odur ki, Bağdat yönetimi oraları isteyenin rahatça askeri giriş-çıkış yapabileceği bir tarla haline getirmiş olduğudur. Niye olmasın? Kendisinin yarıda bıraktığı temizleme işini, Türkiye niye üstlenmesin? Hedef Kürtler'i öldürmek değil midir? İşgalin başladığı sıralarda Ankara'da bulunan Irak Dışişleri Bakanı, "Türkiye ile yaptığımız sıcak takip antlaşmasının sonucu" açıklamasıyla yetindi.

Kürtler'e yönelik saldırıların diğer "hamileri"ni de fazla rahatsız ettiği gözüküyor. Suriye ve İran Türk ordusunun hareketini izlemekle yetinmiyorlar.

Türkiye Başbakanı Mesut Yılmaz'ın 5 kilometrelik "Güvenlik Şeridi"ni oluşturmaya yönelik açıklaması, aslında Kerkük ve

Musul petrollerine yönelik hedefin işaretidir. Bu da şu demektir: 5 km daha Musul ve Kerkük petrol kuyularına yaklaşıyor. Türkiye hükümeti çevrelerinin yaptıkları açıklamalarda, operasyonların uzun sürebileceği ve Erbil ile Musul'a kadar (75 km) genişletilebileceği doğrultusundadır. Aslında sadece bu, komşuların korku içine girmesine neden oluyor.

Bağdat, Türkiye'nin Kerkük ve Musul'a yönelmesi ihtimali olan bu hareketına aslında sessiz kalamazdı, fakat Türkiye'nin ittifak güçlerini de arkasına almış olması olayı vardır. Yine, Ankara kaynaklarının belirttiğine göre, "Türkiye'nin güvenliği söz konusu olduğunda, 1926 yılında yapılan 75 km'ye kadar Irak'ın içlerine girmeye ilişkin antlaşma" gündeme gelebilir.

Evet, durum bu. 1974 yılında da Kıbrıs, Türkiye tarafından işgal edildiğinde, Türkiye'nin güvenliği bahane gösterildi ve işgal bu gerekçeyle gerçekleştirildi. Eğer bugün Türkiye, Kıbrıs sorusunda bazı geri adımlar atmaya hazır olduğunu göstermeye çalışıyorsa, bu onun iç güvenliğinin tehlikede olması ve Ortadoğu petrollerini daha fazla çıkarlarına uygun görmesindenidir. Ortadoğu'ya daha rahat yönelmek ve planlarını yaşama geçirebilmek için, uzun bir süredir Türk askeri çevreleri Kıbrıs sorununu kapatmaya çalışıyorlar.

Zamanlamadaki tesadüfe bakın! Georg Bush'un Yunanistan ve Türkiye'yi ziyaretinin hemen birkaç gün ardından Kıbrıs sorununun "çözüm"e doğru gittiği bir sırada, Ortadoğu'daki gelişmelerin gölgesinde Türkiye'nin Irak'ın kuzeyini işgal etmesi yaşanıyor. Elbette ki, Kıbrıs'ı Musul petrolleriyle karşılaştırdığımızda, Türkiye için Kıbrıs'ta işgal edilen bir kısım toprakları geri vermek çok zor olmayacaktır.

Belki de Amerikalı binbaşı şunu söylerken, doğru söylüyor: "Acil müdahale güçleri bu operasyonda yer almadılar." Bu doğru olabilir. Ancak kesinlikle onay ve destekleri olmuştur. Bunların harekate katılmadıkları doğrudur. Ama buradaki müttetik güçler, Türkiye Kürtleri'ni değil, Irak Kürtleri'ni korumak için bulunuyorlar. Hepimiz biliyoruz ki, Washington'un doğrudan direktifleriyle alanda bulunuyorlar.

Körfez krizinden Türkiye'nin sözünü aldığı vaadler yavaş yavaş belirleniyor. Gerçekte Kıbrıs konusunda en ufak bir tavizi vermeye dayanacak bir antlaşmaya kesinlikle tahammülü olmayan Türkiye eğer, bugün bazı tavizleri vermeye aday gözüküyorsa, bu demektir ki bazı peşinatlar almıştır. Ve ilk peşinat, Kürdistan'dır.

Kostas Capoga

Der Standard,
10-11.8. 1991, Avusturya

(...) PKK, Irak Kürtleri arasında birleştirici bir figür olan Celal Talabani'nin durumunu zorlaştırıyor. Saddam Hüseyin'e karşı kurulan birleşik Irak Kürt Cephesi, sonuçsuz kalan otonomi görüşmelerinden dolayı dağılmak-

la yüz yüze geldi. Hayal kırıklığına uğrayan peşmergeler, 7 yıldan bu yana Türkiye'de en azından Türk rejimine karşı tutarlı bir tavır takınan PKK'ye katılıyorlar. Bundan bir ay önce PKK gölgesinde Irak'ta PAK'ın kurulduğu ilan edildi. PKK, birincil dereceden amacının Türkiye Kürdistanı'nı kurtarmak olduğunu belirterek, Irak'taki kardeşlerine de askeri ve ideolojik yardım yapacağını, ama kendi kurtuluşlarını kendilerinin sağlaması gerektiğini söylüyor.

Michel Völker

Der Standard,
10-11.8. 1991, Avusturya

Çifte standart

(...) Türkiye'nin müttetikleri bu saldırıyı kabul etmemeli. Müttetikler, Batıya bağlılığını belirten Türkiye'ye, Batı'nın değer yargılarını ve hukuk prensiplerini kabul ettirip uygulaması için zorlamalıdır. (...)

Ankara'nın yaptığı devlet terörüdür. Bunu kınamayan kim olursa olsun, çifte standartlıkla suçlanmalıdır.

Gerog Possanner

Westfälische Zeitung,
9.8.1991, Almanya

Ankara'nın kirli savaşı

Türkiye'nin batısındaki bir havaalanından aynı anda iki askeri uçak kalkıyor. Bunlar, taşıdıkları bayraklarla birbirinden ancak farkediliyor. Biri ABD, diğeri ise Türk bayrağını taşıyan iki uçak Irak'a doğru uçuyorlar. ABD uçağı Kürtler'i Saddam Hüseyin'in olası saldırılarına karşı koruyacakken, Türk uçağı da Irak'a kaçan Kürtler'i avlamak için uçuyor. Birincisini biz bir insanlık eylemi olarak kutlarken, yıllardır Kürtler'i yok etmek isteyen Türk ordusunun saldırıları karşısında ise susuyoruz.

Bu gizlenemez şizofrenik olayı, reel-politika diye adlandırıyoruz!

Ankara tarafından yıllardır kimlikleri tanınmayan ve "Dağ Türkleri" olarak adlandırılan Kürtler'e karşı Türkiye, Almanya silahlarıyla kirli bir savaş yürütüyor.

Doğu Anadolu'daki gündem konusunu "iç işler" olarak görmeye devam edersek, son Irak saldırısı gibi bir durum ortaya çıkacaktır. Bu açık bir saldırı-ganlık örneğidir. Uluslararası hukuku çiğneyen bu tavır, ABD'nin politik çıkarlarını hukukun üstünde tutması sonucunda geliştiriyor. Ankara'nın saldırganlığına ABD'nin tahammül etmesini, Körfez'deki tavrına karşılık ödüllendirilmesi olarak değerlendiriyor.

Eberhard Fehre

Der Standard,
12.8. 1991, Avusturya

(...) Alman turistlerin kaçırılmasıyla Kürt sorunu tekrar gündemi zorladı. İsviçre silah satışını durdurdu. Almanya Dışişleri Bakanlığı uluslararası hukuku çiğneyen saldırıyı kınadı. Bu beliren iki tavır, uluslararası toplumların Kürtler için tavır belirlemedeki ilk adımı olsun. Sonbaharda yapılacak Ortadoğu Barış

Konferansı'nda da bu sorun tartışılmalıdır. AGİK Antlaşması imzalayan ülke olarak Türkiye, Yugoslavya gibi AGİK kurumlarıncı sorgulanmalıdır.

Norbert Mayer

Frankfurter Rundschau
10.8.1991, Almanya

(...) Uluslararası politikaları sık sık zorlayan ve belirleyen yeni bir örnek daha. Saddam Hüseyin, birkaç ay önce kalan askerleriyle Kürtler'e karşı bir

Kürtlük bilincini, kimliğini...

Baştarafı 21. sayfa

olduğu belli olmayan bir biçimlenme yaratmıştır. Bu anlamda Kürt çocuğunun toplumla olan bağlantısı çok iyi kurulmak zorundadır. Olumsuz yaklaşımlara karşı sistemli mücadele etmede bu bağlantı önemli bir rol oynar. Daha açık söylemek gerekirse, çocuğun kendisi toplum içindeki mevcut durumuyla, ileride olması gereken durumunu ortaya koyması ve bilince çıkarması gerekiyor.

Çocuk kimdir? Büyüklerin birtakım işlerini gören hizmetçi mi? Sempatik konumundan dolayı sürekli büyüklerin başını okşadığı biri mi? Yoksa toplum içinde belli bir konumu olan kesim midir? En doğru yaklaşım, çocuğun toplumda belli bir kesimi oluşturduğudur. Yani toplumda gençlik, kadın, aydın kesimine ne kadar önem veriliyorsa, çocuklara bunların da ötesinde bir önem vermek, toplumun geleceği açısından önem arz ediyor.

Bunun topluma kabul ettirilmesi için ne gerekiyor? Bunun için ilk başta çocukların çeşitli biçimlerde örgütlenmeleri gerekiyor. Çünkü bugüne kadar örgütsüz olmaları, onları, varlığı yokluğu belli olmayan bir konuma düşürmüştür. Toplumda örgütlü olmayan kesim veya güçler her zaman için silik bir yapıdan öteye geçemezler. YZWK'nin kurulmasıyla Kürt çocuğunun sorunları da bitmiş olmuyor. Aksine sorunlar daha yeni yeni başlıyor. Örgütlenme insan yaşamı için vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. Kürt çocuğu açısından örgütlenme, ihtiyaçtan öte, Kürtlük bilincini, kimliğini edinmede, çağdaş insanlar topluluğu içinde yerini almada, verdiği savaşımında varlık-yokluk sorunuyla doğrudan ilintilidir. Birliğin bu yönünün saptırılmasına asla izin verilmemelidir. Örgütlü mücadele yükseldikçe ve sömürgecileri rahatsız eder duruma geldikçe, bazı unsurlar ortaya çıkıp çeşitli arı yetilerini konuşturmak isteyeceklerdir. Bunlar çeşitli biçimlerde ortaya çıkabilirler. Nitekim parti tarihimizde bunun yığınla örnekleri yaşanmıştır. Bazı kendini bilmezler ortaya çıkıp folklor ekiplerini, gece düzenlemelerini kendi kişisel mali kazancı yolunda kullanmak isteyebilir. Kürt çocuğunu meta olarak kullanarak, onu meta durumuna getirerek bireysel yaşamına feda etmek isteyebilir. Bunlar sömürgecilerin yaklaşımlarıdır. Ama eğitimden böyleleri çıkmaz diye bir kural da yoktur. Kürt çocuğu bu tür iğrençliklere tahammülünün olmadığını her zaman net bir şekilde ortaya koymaktan asla çekinmemeli, özgürlük kavgası-nın bu yönünü ihmal etmemelidir. Bu neyle olur? Bu bilinçlen-

temizleme hareketına giriştiğinde, bütün dünya ayağa kalktı. Saddam'ın korkunçluğu imajlarıyla Kürtler'i koruma bölgeleri kuruldu ve yardım kampanyaları başlatıldı.

Ama şimdi, Türkiye fırsatı değerlendirip Kürtler'i tekrar bastırmak isterken, hiçbir ciddi ses duyulmuyor.

Yoksa NATO müttetifi Türkiye kayırıyor mu? Körfez savaşındaki tavrı nedeniyle bu ülkeye yeni ve modern silahların verilmesi nasıl izah edilir?

Werner Holzer

meyle olur. Bizde bilinçlenmek örgütlenmenin temel koşuludur. İnsan bilinçlendikçe özgürleşir, özgürleştikçe de kendine olan güveni ve savaşma gücü artar. Bu tür olumsuzluklara karşı savaşım verilirken, birlik kendisini çocuklar veya büyükler üstü bir konuma da getirmemelidir. Yani yerini ve rolünü iyi tespit etmelidir.

Bulunduğunuz alanda yozlaşmanın yoğun olduğunu söylüyorsunuz. Doğrudur. Avrupa alanında çocukların tek başlarına bunlardan korunması mümkün değildir. Bundan dolayı ailelerle, kadın, gençlik ve aydınlar birliğiyle yoğun bir iletişim ve dayanışma içinde olmak gerekir. Çeşitli etkinliklerle bunlar büyük oranda engellenebilir. Ama tümünden ortadan kaldırılamaz. Geceler, seminerler, formlar, video, teyp bantları, tiyatro gösterileri, dernek çalışmaları vb. araçlar bu yönde etkince kullanılırsa çeşitli sonuçların alınacağına inanıyorum. Avrupa'da yaşayan çocuğun ülkeden maddi bağları zaten kopuktur. Ama duygu bağı vardır. İşte bu duygu alabildiğine güçlendirilmelidir. Çocuğun dikkatleri özgürlük kavgasına çekilmelidir.

Ülkedeki çocuğun konumu ve koşulları ise çok farklıdır. Ülke-mizde işkence gören, kurşunlanan, taş atan, mitinglere, yürüyüşlere, açlık grevlerine katılan, silah kullanan, hapse atılıp idamla yargılanan çocuk gerçekliği vardır. Gerçekliğimizin kendisi de budur. Ülke çocuğunun bu kavgası tüm yönleriyle incelenip, anlamı ve önemi, orada bulunan çocuklara öğretilmelidir.

Avrupa'da bulunan çocuğun en temel görevi de ülkedeki bu kaynağı besleme ve güçlendirme olmalıdır. Avrupa bizim temel yaşam alanlarımız değildir. Sadece geçici olarak sömürgeci uygulamalardan dolayı oralara savrulmuşuz ve yok edilmek istenmişizdir. Var gücümüzle kaynağa dönüş yönünde çabalar, mevcut örgütlenmelerimizin en başta gelen hedeflerinden olmalıdır.

Sevgili birlik üyeleri, şu anda ön bir öneri paketi sundum. Ama ilişkilerimizin sürmesi durumunda daha çözüm getirci öneri ve düşünceler sunacağıma yürekten inanıyorum.

Sizleri tüm içtenliğimle selamlıyor, sevgi, özlem ve hasretle gözlerinizden öpüyor ve kucaklıyorum. Ve tüm arkadaşların sevgi ve selamlarını yolluyorum.

Mücadelenizde üstün başarılar dilerim.

En içten sevgilerimle...

14.5.1991
Ali Kastalımış
Aydın E-Tipi Cezaevi

Halkımızın özgürleşen gür sesi...

Baştarafı 20. sayfada

zafere doğru ilerleyişinde büyük bir öneme sahiptir. Bu, ulusal kurtuluşu besleyen, olmazsa olmaz kabilinden bir savaşım tarzıdır. Bu savaş tarzı, halkımızın muazzam katılımı ve desteğiyle çok anlamlı bir şekilde dile gelmiştir. Yüzbinlerin katıldığı böylesi görkemli bir yürüyüşte, her şeyi istenilen biçimde örgütlemek, kontrol etmek ve denetimi sağlamak kolay değildir. Bu anlamda bazı eksikliklerin çıkması, doğal görülmelidir.

Halkın böylesi eylemlerinin Kürdistan devrimindeki işlevi konusuna da kısaca değinmekte yarar vardır. Silahlı mücadele içinde halkın ayaklanma tarzındaki eylemi neden zorludur? Nasıl olursa başarılı olur? Bu soruların yanıtlarını konuya ilişkin son Amed serhildanının gerçeğinde bulmaya çalışalım.

Sömürgeci-emperyalist zora karşı, devrimci zorun geliştirilmesi şarttır. Hele Kürdistan gibi sömürge bir ülkede bu çok daha yakıcı ve zorunludur. Devrimci zor; uzun süreli silahlı halk savaşıdır. Halkın siyasal eylemliliği ve ayaklanma taktiği de şiddeti içerir. Temel alınması gereken silahlı mücadeledir. Silahlı mücadelenin önderliği mutlak anlamda sağlanmalıdır. Ancak silahlı zor, salt kendi başına çözüm gücü olamaz. Bunun en önemli bir yanı da örgütlenmiş halkın zorudur. Yani halkın siyasal zorudur. Bu uzun süreli halk savaşı stratejisinin önemli bir taktik parçasıdır. Oldukça gelişen bir gerilla savaşımı bile halkın siyasal zoruyla desteklenmese anlamsızlaşır. Gerilla bir yandan ülkenin derinliklerine inerken diğer yandan da halk gösteri, yürüyüş ve benzeri eylemler türleriyle düzeni zorlar, çıkmaza sokar. Devrim için; silahlı zor kadar siyasal şiddet de zorunludur. Birinin gücünü küçük, kurtuluşu salt bir tarafta görmek ya da silahlı ve siyasal şiddeti birbirinden ayırmak ve ayrı ayrı değerlendirmek yanlıgıdır. Silahlı ve siyasal eylemlilik birbirini tamamlayan, devrimi zafere taşıyan ve güveneye alan bir bütünün ayrı birer parçalarıdır. Soruna bu temelde yaklaşmak gerekir. Yani, silahlı mücadele ve halk ayaklanmasına kadar varan gösteri, yürüyüş,

protesto vb. biçimlerdeki halkın siyasal şiddetine, silahlı mücadele önderliğinin egemen kınması gerekiyor. Partinin kurmaylığı olmadan sadece silahlı mücadele ile kurtuluşa ulaşmak mümkün değildir. Açık ki, Kürdistan devriminde silahlı mücadele motor güç durumundadır. Ancak şu da bir gerçektir ki, kitlenin, halkın siyasal eylemliliği tarzındaki halkın zor ve bu zorun Kürdistan ulusal kurtuluş savaşındaki rolü ve önemi inkar edilemez. En basit güncel, sıradan taleplerden tutalım tüm siyasal taleplere ve oradan halkın kısmi ve neticede topyekün silahlı ayaklanmasına kadar, en basitten en karmaşığına kitlesel mücadele ve savaşım tarzını örgütlemek, yaşamın her alanına yaymak, zengin bir çeşitliliğe kavuşturmak, ulusal kurtuluş savaşımının zafere ulaşmasında büyük bir öneme sahiptir. Yapılması gereken, kitlesel mücadeleyle silahlı mücadeleyi en üst biçim ve yöntemlerle birbirine kaynaştırmak, bunu ülkenin somut koşullarına uygun ve yaratıcı bir şekilde geliştirip en usta komple savaşım tarzıyla harekete geçirmektir. Bu gerçeklikten hareket edildiğinde ve istenilen tutturulduğunda, değil TC sömürgeciliği bütün dünya bile başımıza yığılsa başarılı olamaz. Başarı, PKK önderliğindeki Kürdistan halkının olacaktır. Son Amed serhildanından da anlaşılacağı üzere, sözü edilen gerçeklik yakalanmıştır. Halk, parti-cephe-ordu esprisi ile çağdaşlaşmaya doğru ilerliyor.

İçinde bulunulan aşama askeri anlamda olmazsa bile, stratejik denge aşamasıdır. Silahlı mücadele ile halkın siyasal zorunun bu derece kaynaştırıldığı, birbirini tamamladığı, dengeli bir şekilde geliştiği Kürdistan'da, ikili otorite, dolayısıyla ikili iktidar yaşanmaktadır.

Amed halk serhildanına yukarıdaki açıklamalar temelinde yaklaşmak doğru olacaktır. Bir yandan gerilla yoğun bir eylemlilikle düşmanı çıkmaza sokarken, diğer yandan halkın büyük gösteri, yürüyüş ve serhildanları silahlı mücadeleye anlamlı destek ve tamamlayıcı güç olmaktadır. Amed serhildanına kaç kişi katıldı? Kimine göre 80 bin,

kimine göre 150 bin... Ancak anlatılardan çıkardığımız kadarıyla, düşmanın engelleyici zoru olmasaydı, serhildan kitlesi 500 bine dayanacaktı. Bu küçümse- necek bir olay değildir. Kimi ülkelerde bu kadar kitle sayısı ile devrimler gerçekleştirilmiştir. Zaten düşmanın korkusu da salt gerilla değildir. Halktan soyut, onun desteğini alamayan bir gerilla varlığını düşman, ciddi bir sorun olarak görmez. Düşmanın korkusu silahlı mücadele ile gerillaya, halkın kendi zoru ve gücüyle destek vermesidir. Bu gerçek düşmanın gücünü parçaladığı gibi, onu çok yönlü -askeri, sosyal, siyasal vb. yönlerden- tecrit eder ve bir çıkmazın içine sokar. Yaşamın her alanında düşmanla uğraşan bir siyasallık ve yaşam tarzı, düşmanı çok kısa bir dönemde bitirir. Eğer Amed'deki son hareketliliğin devamı gelir, daha kapsamlı gelişmeler yaratılırsa, ki buna şüphemiz yoktur, halk olarak kurtuluşumuzun çok yakın olacağını söyleyebiliriz. Bu nedenle daha sürekli ve kapsamlı serhildanların örgütlenmesi ve toplumun bir bütün olarak düşmana karşı çıkması sağlanmalıdır. Elbette bu, basit bir olay değildir. Ama kurtuluş için gerekli ve zorunludur. Düşmanın hiçbir dayatmasından çekinmemek, şehit vermekten korkmamak gerekir. Açık ki, serhildanlarda daha çok Vedatlar şehit vereceğiz. Şehitler kayıp olarak görülmemeli, devrimin en anlamlı kazanımları şehitler ve kanlarıyla yaratılan değerlerdir. Vedatlar hiçbir zaman ölmez. Her zaman Kürdistan ve dünya devrim tarihlerinde birer halk kahramanı ve önderi olarak yaşayacaklardır. Eğer Vedatlar yüzbinleri ayağa kaldırıyorlarsa, ölüm hoş geldi sefa geldi. Eğer ölümden yaşam yaratılacaksa, bin kez ölüme hazır olmalıyız. Özeld e Amed, genelde Kürdistan'daki serhildanları yaratanları ve katılanları saygıyla selamlıyoruz. Şehit düşen halk kahramanlarını müca- delemizde yaşatacağz.

– Devrim şehitleri
ölümsüzdür!
– Vedatlar ölmez!
– Bîjî Serok APO!
– Bîjî'n PKK, ERNK û ARGK!

Cevdet İnak / M. Ferit Aydın
Diyarbakır Cezaevi

Adil ARSLAN...

Baştarafı 2. sayfada

larında bulunduğunu, tüm Cizra Botan halkı bilmektedir.

Baran yoldaş, büyük bir vatanseverlik duygusuyla bilinciyle dolu cesur, fedakar ve son derece eylemci bir militandı; halkımız tarafından sevilen, sayılan uygun bir komutandı. Örnek militan kişiliği şahsında somutlaştırmasıyla, hızlı bir gelişme grafiğini de çizdi. Baran yoldaş önce takım komutanlığına atandı, daha sonra Cûdî Dağı ve Şirnex alanlarında yerel yönetim komitesinde görev üstlenir. Cizra Botan ve Girgê Amo faaliyetlerindeki sorumluluğunu da sürdürür. 1988'in sonlarında Şirnex bölgesi askeri komutanlığına getirilir ve Botan Eyaleti Komitesi'nde yer alır. Kısa bir süre sonra üstün başarıları nedeniyle bölük siyasi komiserliğine getirilir. Şehit düşmeden

önce de, ülke içi Parti I. Konferansı'nda İç Merkez üyeliğine seçilir.

Baran yoldaş, bu görevlerinden sonra da düşmana karşı gerçekleştiren eylemlerde düşmana daha güçlü darbeler vurur. Yaptığı eylem planlarıyla bir eylem ustası, bir gerilla sanatı uygulayıcısı olduğunu kanıtlar. Bu nedenle düşman O'nun faaliyet alanına sürekli daha büyük askeri birlikler takviye eder. Çıkan çarpışmalardan Cûdî Dağı muharebesinde, ARGK'nin güçlü komutanı Baran yoldaşın komutasındaki gerilla birliği, düşmanın iki helikopterini düşürür. Helikopter içinde bulunan özel tim elemanları tümünden imha edilir. Hemen ardından Serê Dehlê (Bağlarbaşı) köyü başta olmak üzere birçok çevre köyde onlarca çete silahsızlandırılır,

yöre çeteleri büyük bir korku ve telaşa kapılır. Basikan (Dirsekli) köyünde çıkan muharebelerde iki tank, iki askeri cemse imha edilirken çok sayıda özel tim elemanı ve sömürgeci ordu askeri imha edilir. Hoser (Düzova) köyünde bir üsteğmen ve üç asker öldürülür.

En son olarak, 13 Ekim 1989 günü Cizra Botan'ın Qesrik Boğazı'nda ARGK gerillalarının düşman birliklerine kurdukları bir pusu eylemi gerçekleşti. Düşman güçlerine büyük kayıpların verildiği pusu eyleminden sonra çıkan çarpışma aralıksız üç gün sürerek Dih (Eruh)'e bağlı köylere doğru kaydı. Düşman binlerce askerle çarpışmayı sürdürüyordu. Çarpışmada düşmanın askeri gücünden onlarca yeni ölü ve yaralı meydana gelirken, ulusal kurtuluş güçlerimizden de 15 Ekim günü sekiz gerilla, bazı hain-işbirlikçilerin gerillaların yerini düşmana ihbar etmesi sonucu Gabar Dağı'nda şehit oldu. Kuşatılan Baran yol-

PAK Kuruluş Bildirgesi...

Baştarafı 23. sayfada

bir yaşam elde edemezsiniz. Sömürgeci ve feodal-komprador düzenden kurtulmak, özgür bir Kürdistan'da yaşamak ve sömürsüz bir dünya yaratmak için, PAK önderliğinde birleşelim ve savaşalım!

Kürdistan köylüsü!

Ülken Kürdistan'ı yakıp yıkan, köylerimizi yıkarak harabeye çeviren sömürgeciler ve işbirlikçileri olan Kürt egemen sınıflarıdır. Açlık, yoksulluk ve sefalet onların eseridir. Yine, sizi katledenler, sürgüne gönderenler ve ülkemizi talan edenler onlardır.

Yapılanların hesabını sormak, şirin Kürdistan'ımızı kurtararak özgürce bir yaşama kavuşmak için, PAK önderliğindeki mücadelede yerimizi alalım!

Cefakar Kürdistan kadını!

Siz daha sınıflı topluma girerken köleleştirilerek, feodal baskı altında insanca yaşamdan kopartılarak, kendi geleceği üzerinde söz hakkı olmadığından alınıp-satılarak ve geleceği karartılarak kölece bir yaşama mahkum edilmişsiniz. Bu yaşamdan kurtulmak, özgür ve aydın bir kişiliğe kavuşmak, kendinizin ve toplumun geleceği üzerinde söz hakkına sahip olmak Kürdistan'ı özgürleştirmekle mümkündür. Bunun için PAK önderliğinde gelişen kurtuluş mücadelesine katılın!

Yiğit Kürdistan gençliği!

Sizi mutlu bir yaşamdan alıkoyan, katliam, tutuklama ve baskılara tabi tutan sömürgecilğe ve Kürt gericiliğine karşı zafer için savaşmanın zamanı gelmiştir. Mutlu ve özgür bir yaşama kavuşmak için, PAK önderliğinde birleşelim ve savaşalım!

Devrimciler!

Bugüne kadar sömürgeciliğin ve işbirlikçi önderliklerin baskıları nedeniyle halkımızın direnişlerinde gereken rolü oynamak mümkün olmadı. Örgütsüz olduğundan önderlik görevimizi yerine getiremedik. Bunun

için şimdi PAK saflarında birleşerek ulusal kurtuluş savaşında üzerimize düşen tarihi önderlik görevimizi yerine getirelim!

Yurtseverler ve demokratlar!

Özgür bir Kürdistan'da yaşamak, insanlık onurunun ve yurtseverliğin gereğidir. Bunun için yardım desteğinizi PAK'tan esirgemeyiniz!

Kürdistan'da bulunan ulusal azınlıklar!

Yüzyıllardır Kürdistan üzerinde sürdürülen her türlü sömürü, baskı, katliam, sürgün, işkence vb. gibi uygulamalara siz de maruz kaldınız. Kürt halkına reva görülen kölece yaşama sizler de ortak edildiniz. Son ayaklanmalarda gücünü tükettiğimiz sömürgeci-faşist Irak rejiminin amaçlarını daha açıkça gördüğümüz emperyalizmin ve ilkel-milliyetçi önderliklerin karanlık planları çerçevesinde yeni oyunlar tezgahlamaya çalıştıkları açıktır.

PAK, bütün bu oyunlara karşı halkların en geniş birliğini esas alarak, Kürdistan'da yaşayan tüm ulusal azınlıkları, ulusal ve demokratik hakları temelinde emperyalizme, sömürgecilğe ve yerli gericiliğe karşı mücadeleye çağırır!

İlerici insanlık!

Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesi sizin demokrasi, özgürlük ve sosyalizm uğruna yürüttüğünüz kavganın bir parçasıdır. İnsanlık ailesinin özgür bir üyesi olmak için yürüttüğümüz mücadelede halkımıza, ihtiyaç duyduğu desteği vereceğinize eminiz.

- Yaşasın bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan!
- Yaşasın ulusal kurtuluş savaşımız!
- Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
- Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve işbirlikçilik!
- Yaşasın Partiya Azadiya Kurdistan-PAK!

20.6.1991
PAK Geçici Merkez Komitesi

daşın kumutasındaki gerilla birliği, sayı ve silah üstünlüğüne rağmen düşmana ağır darbeler indirdi. Gabar Dağı'ndaki bu çarpışmada Baran yoldaş, yoldaşları Mihemed... (Mervan), Ayno Suphi Miho Atu (Dicle), Haki, Xalîde Hesen (Rûken), Kasım Bildik (Eşref), Nazîf... (Nîzar) ve Karker'le birlikte şehitler kervanına katıldı.

Baran yoldaş, şehitlere bağlılık andını içmiş ve yoldaşlarının silahlarını yerde bırakmayacağını, kanının son damlasına kadar ulusal kurtuluş davasının savunucusu ve koruyucusu olduğunu yaşamının gerekçesine dönüştürmüştü. Gabar'ın yüce şehitlerinin kırmızı kanına kendi kanını da katarak, özgürlüğe susamış toprakları daha da devindirdi. Göğsünü düşman kurşunlarına siper ederek görkemli direnişte ölümsüzleşti.

Baran yoldaşın şahadet haberini annesine götüren bir faşist binbaşı, "Baran'ın öldü, şimdi ne yapacaksın bakalım"

dediğinde onurlu anne, "Baranlar ölmez. Dağların hepsi Baranlarla doludur" cevabını verir.

Baran yoldaşın şehit düştüğü çarpışmalara tanık olan Dih köylüleri, 100'ün üzerinde özel tim elemanı ile askerin öldürüldüğü ve bir helikopterin de düşürüldüğünü halen de coşkuyla anlatmaktadır. Dolayısıyla böyle güçlü bir komutanın aramızdan erken ayrılışı, mücadelemiz açısından büyük bir kayıptır.

Halkımız ve yoldaşı olarak bizler, Baran yoldaşın arkasından gözyaşları dökmedik, yas tutmadık. O'nun onurlu mücadelesini sürdürme yemini, geriye kalan en kutsal miras oldu bizler için.

Baran yoldaş! Sana ve tüm şehitlerimize esas bağlılığımız, bize devrettiğiniz bağımsızlık ve özgürlük bayrağını, Kürdistan'ın her dağında, her köyünde, her kentinde onurla dalgalandırmakla mümkün olur ve "Gabar direniş şehitlerimiz ölümsüzdür" diyoruz!

Siyamend

Destpêk di rûpela dawî de

kişandine ser hisabên êrişbaziya dewleta Tirk.

Berî her tiştekê divê em vê bibêjin: Êrişbaziya dewleta Tirk nîmûneyeke hovîtiyê ye. Ji xwe dîroka çînên serdestên Tirk bi xwe jî dîroka hovîtiyê ye. Weke tê zanîn, ev êrişbaziya niha, ne êrişbaziya yekemîn e, ku berê xwe dayê başûrê Kurdistanê. Gava hîna gavên pêşemîn ên têkoşîna berxwedanê bi rêberiya PKK hatin avêtinê, dagîrkerên Tirk dest bi êrişên vê nolê kirine. Ji sala 1983'an û vir ve, gelek car e, ku êrişên weha pêkhatine. Artêşa Tirk êriş biriyê ser başûrê Kurdistanê û xwestiye xwe bigihîne hinde armancan. Lê hema her carê nekariye xwe bigihîne çî encamekê, rastî lêdanên mezin biyê û neçare maye ku bêrûpaş ve bireve.

Lê di êrişa 5'ê Tebaxê de hinde cûdahiyên mezin hene, gava em wan êrişên berê deynin ber êrişa niha. Hem ji aliyê koçberî, hem jî ji aliyê teybetîyan cûdahî hene. Ji demeke dirêj e, ku dewleta Tirk serî dida hinde amadekariyan. Berpirsiyarên desgeha dagîrkeran hinde daxweyanîyên di vê barê de danezane dikirin. Dîsa, gelek pêşveçûnên din jî hebûn, ku dibûn nîşaneyên vê rastiye. Dewleta Tirk xwediyê wê armancê ye, ku xaka başûrê welatê me jî dagîr bike. Piştî vê, dîsa ji wir dernekeve. Lewma weke destpêkekê dixwazin pêşî, "xeteke parastinê ya tamponî" avabikin. Belê, dewleta Tirk xwediyê wê armancê ye, ku biyereka "bû û qediya" danezanê cihanê bike. Di vê êrişa dawiyê de hate dîtin, ku hîna di destpêka êrişê de dewleta Tirk birek ji axa başûrê Kurdistanê vegirt û bi armanca "girtina pêşiya kiryarên PKK" weke êrdimeke tamponî da nasîn. Her weha dewleta Tirk da bihistin, ku wê vê êridmê bi tevayî ji mirovan paqij bike û gundan vala bike. Lê hinceta ku ev êriş li dijî PKK bi re ve ketiye, hinceteka gelekî mezin e, ji ber ku dewleta Tirk armancên xwe yên din jî çî caran ji bir nekiriye. Kesên ku PKK dinasin, têkoşîna PKK dişopînin, gelekî baş dizanin, ku artêşa me ya rizgariya netewî ARGK bi teviya hîma xwe li bakurê-rojavayê Kurdistanê ditêkoşê û li wir xwe bi cih kiriyê. Şerên rojane yên li bakur û hemû pêşveçûnên din, vê rastiye gelekî bi zelalî îspat dikin. ARGK, bi hîm û piştigiriya gelê Kurdistanê otorîteya dagîrkeriyê li gund û çîyan lerizandiye û li şûna serdestiya dagîrkeran otorîteya xwe ava kiriyê. Piştî vê jî, niha ARGK berê êrişên xwe daye navenda bajaran û doliwgeriya dewleta Tirk a li bajaran jî bi dijarî dihejîne. Dema ev rastî li ber çavan be, dewleta Tirk rabe weke ku vê nezaniye vê mîna hincetekê şanî bike, ev tenê ji daxwaza niha veşartî hiştina daxwazên xwe ye. Dewleta Tirk di vê êrişê de berî her tiştî, rast û rast berê xwe daye hêzên ARGK. Di planên wê yên kin de hedefgirtina ARGK heye. Hêvî dike ku li beramberê ARGK bliserkeve, lê di planên xwe yên demûdirêj de, amadekariyan ji daxwazên xwe yên cûrbecûr re birêvedibe. Teviya cihanê dizane ku dewleta Tirk, da bibe xwediyê petrolên Mosûl û U kerkûkê, xwediyê wê hedefê ye, ku ji her pêşveçûneke li êrdimê ji xwe re sûd û feydeyan bistîne.

Her çendî dagîrkerên Tirk niha dibêjin, dixwazin tenê "êrdimeke parastinê" ava bikin jî, di

rastîniyê de piştî vegirtinê, çî caran naxwazin ji başûrê Kurdistanê derkevin. Ji vê mirov, bi hesanî haydarê armancên wan ên babetî dibe. Gava tenê ev rastiya dîrokî baş were têgihîştin, mirov dikare edî gelek tiştan bi zelalî bîne ber çavên xwe. Ger berî aloziya Kendava Farisî, ger jî di dema derketina û berdevwama cengê de, dagîrkerên Tirk bi hewleke tijî keferat aligiriya împeryalistên Emerîkî kirine û bi xewna pay girtina ji qezencan agirê gurtir kirina cengê vedane. Çima vê dikirin? Ji bo ku gaveke din xwe nêzikê armancên xwe yên dîrokî yên li ser başûrê Kurdistanê bikin! Dagîrkerên Tirk bawer dikin, ku dema vî tiştî edî baş gihaye û li gora vê baweriya xwe, xwe dilvînin. Bi rastî ev êrişbaziya xîz a dagîrkeriya Tirkan li dijî dadwerî,

zagon û prensîbên navnetewan e û van tevan di binê lîngê xwe de diperçiqîne. Bê guman ev rastî, ji aliyê hemû hêzan bi zêdeyî tê zanîn. Lê ev gav û hovîtiya dewleta Tirk, li ramyariyên împeryalizmê tî, ku bi navê "Nizama cihanê ya nuh" birêve dikevin. Nexasim, gaveke weha rast û rast birek e, ji planên împeryalistan, an jî ji nêzik ve girêdayê van planan e. Ji aliyê dem û domanê jî ev weha ye. Ji ber ku di dema gera Bush li Ankara de, dewleta Tirk ketiye axa başûrê Kurdistanê. Bi rastî ev çî caran ne tiştekî tesadufî ye.

Koçbereke din a van pêşveçûnan heye: Di planên împeryalistên Emerîkî de livandina hêzên kevneperstên netewî û hevxe-batkar ên li başûrê Kurdistanê. Serokên van hêzan ji êrişa dagîrkerên Tirk haydar bûn. Ne dîr e, ku ev hêz, piştigiriya vê êrişê jî kiribin. Ji ber ku dilê wan vê êrişê eşkere dixwest. Firokên cengê yên dewleta Tirk bi tonan bombeyan diavêjin ser gund û gundiyan me, mirovên me bi xî-nizî tî kuştin. Ne tenê ev, hêzên kevneperstên netewî bi xwe jî dibin hedefên vê êrişê û ew jî rastî lêdanên mezin dibin. Lê ev hêz û serekên wan ên pêştirin, dewleta Tirk protesto nakin. Di bajarên dagîrkeran de xwe dixin hûmbêza wan de û dikevin nava keftûlûfta pak û paqij şanîkirina dewleta dagîrkeran. Ev liv bi navê wan, livekî herî ecêb û xerîbe. Hevxe-batkarîyeke weha mirov nikare li asmanan jî peyda bike! Gava niha em rûberê hevxe-batkarîyeke vê nolê dibin, bi rastî em vê ecêb dibînin. Heya niha me gelek tişt li ser van hêzan nivîsîne û gotine. Diyar dibe, ku tiştên me gotine û nivîsîne ji sedî sed rast in, hemû mafdar û di cih de ne. Ji xwe ew bi xwe, vê rastiye li ber çavê

teviya gelê me bi destê xwe îspat dikin. Rastiyan di vê êrişa dawleta Tirk a dawiyê de, divê bi baldarî ji ber çavan werin derbas kirin. Nîmûne: dewleta Tirk gava êriş birî ser Geliya Xaxûrkê, xwest hêzên ARGK ji wir derêxîne û li şûna wan hêzên çekdar ên rêkxistinê hevxe-batkar bi cih bike. Ev tişt di karvaniyê de biyê hedefa dagîrkerên Tirk. Dewleta Tirk, kiriyê ku ev hêz daxweyanîyên têkoşîna me reş dikin, bidin bihîstandin. Ev liv û rewşa hêzên hevxe-batkar, baş şanî me dikin, hebûna van hêzan li Kurdistanê xizmeta çî dike. Hebûna wan, tenê bingeha hebûna dagîrkeriya li ser Kurdistanê ye.

Belê, êrişa dewleta Tirk a çûyî ser başûrê Kurdistanê, weke ber-hemeke van rastiyan birêve ketiye û pêk hatiye.

Rewşa cengê di domana êrişa dagîrkerên Tirk de

Êrişa dewleta Tirk roja 5'ê Tebaxê bi êrişa firokan destpêkir. Hîna di destpêkê de bazara baxîrê û gundên Fîran, Nîzê, Serman, Zimekan ên li derdorên Xaxûrkê û Deşt Berazgîr a li nêzikê Diwana hatin bombekirin. Qempên penahan jî bûn hedef. Piştî demekê gundên Şerêzokê, Çewlê û Bersiyan, axa eşîra Bradost hatin bombe kirin.

Piştî êrişa firokan, êrişa ji erdê destpêkir. Di rojên pêşîn de gerrîlayên ARGK li hemû xalên stratejîkî, di serî de jî li Sinnehê, yekeniyan artêşa Tirkan şikan-din û paş ve revandin. Hîna di rojên pêşîn de garanên artêşa dagîrkerên Tirk rûberê lêdaneke dijar bûn. Ji berêşa vê lêdana xwarin, lez dan êrişên firokan. Di 10 keliyan de carekê 4 firokên cengê û helikopter bala bûn û bi hezaran narîncok berdan ser axa welatê me.

Roja 7'ê Tebaxê ji aliyekê bi roj bombebarandin didoma, bi şev jî gulleyên topan dihatin avêtin. Yekeniyan bejî yên artêşa Tirkan pêşemîn ji aliyê Geliyê Reşê, derbasbûna xwe ber bi aliyê başûr ve lezandin. Berî vê rojê bi hefteyekê jî, yekeniyan artêşa Tirkan ji aliyê Şemzînanê ji erdê eşîra Herkî, derbasî başûr bûbûn û gundê Erdewalê dabûn ber agirê xwe.

Roja 8'ê Tebaxê firokên cengê qada bombekirinê berfîreht kirin. Ji aliyê din jî bajarên Şemzînan û Çolamergê cendekên leşkerên dagîrkeran hatin derbas kirin. Diyar dibû ku lêdaneke mezin xwaribûn. Gelê êrdimê vê rewwê bi çavê xwe dît. Di vê rojê de firokek jî bombe avêt nêzikê gundê Girkatê navçeya Gercew-

sê. Firok birin girtibû û dû jê hildibû. Roja 8'ê Tebaxê şer gelekî dijar derbas bûn. Yekeniyan dijimini edî nedikarîn ji erdê ve pêşvetir herin, pêşiya wan hatibû girtin. Hinek firok jî birin girtibûn û edî ji mecbûrî gelek bala difirîn. Lê ji aliyê din dagîrker ji firokan yekeniyan paraşûtan daxistin erdê.

Roja 9'ê Tebaxê ji aliyê Qilabanê bi hezaran leşkerên nuh derbasî başûr bûn. Gundiyan li ser tixûbî ber bi aliyên hundurî ve xwe dan paş. Yekeniyan dijimin li sêçiva "tixûbê" Tirkîye, Îran û Irakê de, li xala stratejîkî ya bi navê Qebra Jehrê xwe tîkûz dikirin. Ji ber ku li wir şerekî dijar didoma. 30 gerrîlayên ARGK ku yekeniyeke tixûbî bû, lêdanan mezin li artêşa dijimin dixist. Paşê ev yekeniya ARGK, ku bi jîrî tîkoşî xwe paş ve kişand û xwe gihande yekeniyan ARGK ên li Xaxûrkê. Di vê rojê de yekeniyan dagîrkeran êrişî du qereqolên Îranê kirin û sê kesên birindar kirin. Paşê yekeniyan ARGK avêtin ser wan û qereqolan ji destê wan derêxistin. Vê rojê jî şerên dijar doman û gerrîlayên ARGK nehiştin ku firok xwe nêzikî xalên stratejîkî bikin.

Roja 10'ê Tebaxê artêşa dagîrkeran di çîyan de kete nava tengazariyê. Lewma êrişên firokan jî kêr kirin. Firok ji bilî lîxistina li hedefên sivîl, nekariyên tiştekê bikin. Kurdên Kerkûkê jî, ji bo protesto kirina dewleta Tirk li Şeqlawaya meşekê çêkirin. Di vê rojê de 5.000 kes jî li Dihokê meşiyar û piştigiriya xwe ji PKK re danîn holê. Ji Zaxo, Derkar, Ecem û Îmadiye, gelek welatparêz tevî mewê bûn.

Roja 11'ê Tebaxê yekeniyan dagîrkeran li Xaxûrkê şikestin. Bilî timikekî piçûk nekarin derêkê jî vegirin. Çekşên cerdevan jî dest bi revê kirin. Çekên xwe diavêtin û direvîn, ji ber ku bi kêmasî 10 kes ji wan di vê rojê de hatibûn kuştin û perçiqibûn. Li Zaxo jî meşek mezin çêbû û dagîrkerên Tirk hatin protesto kirin. Li hemû deran hêzên dagîrkeran dişikest. Dewleta Tirk ji neçaretiyê êrişên xwe rawestand. Dixwest kozên xwe biparêze. Lê di rastîniyê de êriş hîna bi tevayî nehatibûn sekinandin.

Dewleta Tirk mecbûr ma, ku êrişan kêr bike. Ji ber ku li beramberê gerrîla yekeniyan wan dişikest, gelê me yê başûr rabûbû ser xwe, li navnetewan dengên protestoyê bilind dibûn û Kurdên li Ewropa rabûbûn liv-baziyar. Li bakurê Kurdistanê jî bajar û navçe serî hildabûn, bi hezaran mirov meş çêdikirin, destkar dikanên xwe digirtin, gerrîla lêdan li ser lêdanê li wan didan.

Roja 15'ê Tebaxê em agahdarê nûçeyên berfîreht bûn. Yekeniyan dagîrkeran nekaribûn bikevin Geliya Xaxûrkê. Di vê rojê de gerrîla ji 5 aliyên êriş birin ser hêzên dijimini û lêdanên mezin li wan xistin. Artêşa dagîrkeran kete nava tîrs û bizdanê.

Encamên cenga di navbera ARGK û artêşa dagîrkerên Tirk de

Weke ku gerrîla em agahdar kirine, encamên şerên di navbera 5 û 15'ê Tebaxê de bi kinahî ev in: Lêdanên li dijimini ketine:

– Bêhtirî 200 serbazên Tirkan hatin kuştin,
– Bi sedan serbazên Tirkan ha-

tin birindar kirin,

– 2 firokên cengê yên fantom û 3 helikopterên dijimini li erdê hatin xistin.

Hundabûnên ARGK:

– Di şerên li Geliya Xaxûrkê de 8 gerrîlayên ARGK şehîd bûn,
– Di Geliya Xaxûrkê de 5 gerrîlayên ARGK birindar bûn,
– Li gundekî gerrîlayekî ARGK şehîd bû.

Di domana bombebarandina dagîrkerên Tirk de ji gelê me yê sivîl jî 25 kes şehîd bûn. Navên 12 şehîdan ev in:

– Li gundê Şerêzokê: Elî Qasim Tahir, Dewran Qasim Tahir, Newzat Salih Elî,

– Li gundê Çewlê: Salih Zerdo (Mele Salih), Cemal Salih, Eyşê Salih, Rêber Xûşîd Salih, Akîfe Qadir Abdulla, Cihan Mihemed Emîn Cewher,

– Li gundê Bersiyan: Lalê Şêr Axa Xelîl,

– Ji eşîra Bradost: Mihemed Salim Seîd, Melek Salih.

Berpirsiyariya PKK li Ewropa, roja 14'ê Tebaxê 1991'ê li derbarê êrişa dewleta Tirk a çûyî ser başûrê Kurdistanê daxweyanîyek ji awîra gelemperî re pêşkêş kir. Em birê dawiyê yê vê daxweyanîyê belav dikin:

(...) Êrişa dewleta Tirk a li dijî yekeniyan ARGK ên li başûrê Kurdistanê, rûberê fiyaskoyeke ji sedî sed biyê. Dewleta Tirk çî serkevtinekê bi destê xwe ve nekariye bîne, lêdanên mezin li wê ketine. Ji dijimini gelek leşker hatine kuştin. Taktîkeke gerrîlayên ARGK bi rengê parastina kozên bi cih, nîne. Lê gerrîlayên ARGK bi berxwedana xwe pêşveçûna yekeniyan artêşa dagîrkeran rawestandine û heya hiştine ku paş ve birevin. Ev jî baş şanî dike, ku yekeniyan ARGK xwediyê serdestiya şer û cengekî çawan in.

Ev divê baş were zanîn; ne PDK-Irak, ne YNK, ne Emerîka û ne jî çî hêzekî din, ne xwediyê wê hîm û quwetê ne, ku bikaribin gerrîlayên ARGK ji başûrê Kurdistanê derêxînin. Ger ev hêz tev bi hev re êriş bikin jî, ji wan re nabe çare. Ji ber ku ew der Kurdistan e û PKK partiya teviya Kurdistanê û gelê Kurd e. Heya roja pêkanîna armanca ser-xwebûn û azadiyê, PKK wê li hemû deran li dijî dagîrkeran û hevxe-batkarên wan şer û cengê bike. Çî kesek nikare vê rabiwestîne. Kî li pêşiya vê armancê bibe diwar û kelem, wê di agirê gelê Kurdistanê de bişewite. Ev rastî ji ber hêzekî re weha ye. Hêzên mîna PDK-Irak û YNK jî, ku nobedarên berjewendiyên eşîrên xwe ne û çî caran nebûne xwediyê teybetîyên netewî, di serî de bila xwe bizanibin. Heke ew dev jê bernedin, ku xaka Kurdistanê pêşkêşî împeryalistan û dagîrkeran bikin û di vî karê xwe de her serhişkiyê bikin, li ser axa Kurdistanê cih ji wan re jî wê nemîne.

Çî hêzek nikare hebûna me ji başûr bîmale. Lêdanên mezin ku di vê êrişa dawiyê de li dagîrkerên Tirk ketine, îspata vê rastiye ne. Dewleta Tirk dixwaze êrdimeke temponî avabike, lê di serî ew wê xêrê jê nebîne. Ji ber ku tiştekî weha wê bakur û başûrê welêt bi hev ve girêbide. Kî were gotin, dewleta Tirk di avêtina her gaveke xwe de wê bêhtir noqî heriyê bibe û çî hêzek wê nikaribe vê dewletê ji fetisîna di nava vê heriyê de xilas bike...

Hevpeyvînek bi serleşkerekî ARGK yê êrdima Hezexê re

"... Niha jina Kurd zincîra koletiyê qetandiye û mîna bazekî azad bi me re dimeşe. Ne tenê di malbatê de aza bûye. Lê belê di nava şer de jî jina Kurd bi qehremanî li ber xwe dide..."

Berxwedan: Ji kerema xwe tu dikarî bi me bidî nasdan em niha li kîjan êrdimê ne.

Yûsuf: Em niha li êrdima Hezexê ne.

Berxwedan: Bê guman e, di van her du salên dawiyê de gelek pêşveçûn li van êrdiman çêbûn. Gelo hûn dikarin ji me re van pêşveçûnan şîrovekin.

Bersiv: Belê, di vê dawiyê de pêşveçûn ber çav e. Niha em dikarin bibêjin pêşveçûn çêbûye. Berê gelekî otorîta dewletê li ser van êrdiman hebû. Bo nimûne, parêzkarên gundan gelek bûn, tevgera cerdevanan xurt bû. Bi rastî cerdevanan jî bêtirî hêzên leşkerî yên dijminên dagîrker zîyan û zirar digihandin me. Her demê şerên giran di navbera me û wan de derdiketin, gelek hevalên me jî bi destên wan şehîd ketin.

Lê hema di vê sala 1991'ê de, hema-hema em dikarin bibêjin ew li holê nemane û bi taybetî li vê êrdimê. Çend kesên ku mane jî, bi saxî mirî ne, têkiliya wan bi gel re qut e. Wekî em dizanin şênî lanetê li wan tîne, silavê li wan nade, tiştan nafroşe wan û ji wan nakirre jî... Êdî nema dikarin li ser axa Kurdistanê bijîn. Ji hêla millet ve teşhîr bûne. Ev pêşveçûn li ber çavan in. Li aliyekî din, gelek kes ji wan cerdevanan bûne dost, alîkariya me dikin, çekan didin me, şoreşger ji gundên ku ew lê derketine... xwe xistine xizmeta şoreşê.

Di sala 1990'î de ev pêşveçûn tune bûn. Lê niha, heya bi zarokan be jî bûne şoreşger. Dema ku leşkerên dijmin dikevine gundan, zarok mîna şêran disekinin û weha sloganên davêjin: "Bijî serok APO! Bijî PKK!.."

Ji aliyê gerrîla ve jî, şer xurt û fireh bûye. Êdî ne weke berê livbaziyan me tene çekirin. Livbaziyan ku em niha pêktînin, gelekî giran in. Dijmin bi xwe jî vî rastiyê dibîne û dibêje. Her weha yê tevî gerrîla dibin bê hejmar in. Ciwanên Kurd, bi dil û can tene cem me, gelek ji wan dîmînin, gelek jî vedigerin, heya ku em bi xwe bang li wna dikin. Ango artêşa me êdî xwe ji her helê ve fireh û xurt dike.

Pêşveçûna din jî, ji hêla ERNK ve baş li ber çavan e. Êdî gel rabûye ser piyan. Livbaziyan gel û gerrîla di gel hevûdin roj bi roj bilind dibin.

Berxwedan: Dema ku ez li vir bûm, şerek di navbera gerrîllayên ARGK û hêzên dijmin de, li Werzikê derket. Gelo çawa derket û encam çibû?

Bersiv: Di şerê li gundê Werzikê de, êrişek çûbû ser qereqola Werzikê, lêdan li "Tîmên Gerok" hatin xistin, ku dijmin ew anîbûn qereqolê. Van her du tîman du hevalên me şehîd xistibûn. Bi rengekî ecayîb li ser serê gel zilm û zor dimeşandin, bi şev û rojan êriş dibirine ser gundan, namusa gundiyan riswa dikirin. Ji tîrsa wan re jin ji malan dernediketin.

Mîna hirçan bûn, nedizanîn mirovahî çîye, dewletê ew ji rengê insanan dîr xistibûn. Hevalan sê şevan kemîn li pêşiya wan danîn. Di şeva sêwemîn de, ew tîm dikevin dafa hevalan, heval li wan didin û wan bi yek car hiltînin.

Berxwedan: Ev şer di çi mêtîyê de çêbû?

Bersiv: Di 11.6.1991'an de ev şer çêbû.

Belê, rêjîma faşîst dest bi operasyonê kir. Li cendekên tîmên xwe geriyan. Lê cinazeyên kuştîyên xwe nedît. Şivanên gund laşên wan dîtin. Dijmin ev bûyer nehanî zîman... Bi kurt ez dikarim vê bibêjim.

Berxwedan: Di van çend rojên dawiyê de, li Cizîra Botan sê livbazî ji hêla gerrîla ve hatine çekirin. Yek êrişê li ser "Kerem Otêlî" bû, ji kerema xwe vî livbaziye jî xwendevanên me re bîrî zîman.

Bersiv: Hevalên me bi roketan êrişeke giran birin ser vî otêlê, ji ber ku ew otêlê cihê tîman bû. Ziyaneke gelekî mezin giha wan kesên xwefiroş.

Livbaziyeke din jî çêbû. Bi kurtî ez ê li ser wê jî deng bikim. Girûpek heval di maleke dost de bû. Haya dijmin jê çêbû, bi hêzeke leşkerî mezin dora malê çember kir. Mirovekî dost vî tevgera dijmin dibîne. Bi lez xwe digihîne hevalan. Heval bi rengekî livbaz ji malê derdikevin, şerek derdikeve. Ev kesê welatparêz, ê ku canê xwe ji bo parastina gerrîla pêşkêş kir, şehîd dikeve.

Berxwedan: Di vî şerê de wendabûnên dijmin çiqas bû?

Bersiv: Ziyaneke mezin giha dijmin. Li gora ku xeber giha me, 7 tîm hatibûn kuştin û 6 kes ji wan birîndar bûbûn.

Berxwedan: Em îro dibînin ku, hejmara keçên Kurd di nava şoreşê de gelek in. Hejmara gerrîllayên keç bilind bûye, ev jî di dîroka gelê Kurdan de, gaveke ne bi çûk e. Hûn vî yekê çawa dibînin?

Bersiv: Divê dema dawiyê de û di encama bilindbûna qonaxa tevgera rizgariya netewa Kurdistan de hevalên keç bi hejmareke bilind xwe amade dikin û tevî rêveçûna me dibin. Êdî nema keç mîna berê tenê li ber malê dimîne û bi kar û barên malbatê ve tê girêdan. Na, niha jina Kurd zincîra koletiyê qetandiye û mîna bazekî azad bi me re dimeşe. Ne tenê di malbatê de aza bûye. Lê belê di nava şer de jî jina Kurd bi qehremanî li ber xwe dide. Ez dikarim bibêjim berxwedana wê li hember dijmin ne kêmîrî ya mîrê Kurd e. Di şer de, dema ku erd lê teng dibe, xwe teslîmî dijmin nake, şehîd dikeve û xwe navê nava xiyaneke. Min ev bi çavên xwe di nava gerrîla de dîtîye.

Jina Kurd, bêtirî xort an jî mîrê Kurd xwe parastîye. Li cem wê teslîmbûn xiyaneke herî mezin e. Ji ber vî yekê rûmeta xwe diparêze û heya dîlopa xwîna xwe ya dawiyê li ber xwe dide. Kin were gotin di nava PKK de, di şer de, di jiyana gerrîla de tu cudabûn di nav-

bera mîr û jina Kurd e nîne. Wekî dibêjin: "Şer şer e, çi jin e çi mîr e".

Berxwedan: Wekî em dizanin Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) kongreya xwe ya çaremîn li ser axa welat bi serkevtinî derbas bû. Gelo, çiqas hikariya biryar û bûyerên kongreyê li gel bû?

Bersiv: Piştî kongreyê têkiliyeke gelekî baş di navbera gel û gerrîla de hate çekirin. Ew kêmasiyên berê ku di tîkiliyan de derdiketin, tev di ber çavan re hatine derbas kirin, sîd û fêdeyên mezin ji wan tecrûbeyan

hatine girtin.

Ji xwe di kongreyê de pir li ser livbaziyan gel hate rawestandî, her weha li ser pêwendiyên gel û gerrîla jî bi dorfirehî hate sekinandin.

Ew kesbûna ku gelek caran berê derdiket, ew tîkiliya durî exlaqê partiyê, ku bi gelek şervanan re derdiket, zirareke mezin gihande partiyê. Wan şaşîtiyan pir zîyan gihandine şoreşê. Bi navê PKK û seroketiya PKK lêdanên mezin li me dixistin, angî bi navê hevaltiyê, zor li millet dikirin. Gel jî ji aliyê siyasî ve ne hewqas tîgîhiştî bû, exlaqê partiyê baş nasnekiribû. Ji ber vî yekê dema ku di kesbûna kesekî de kêmasî derdiket, li ser partiyê dihatine hesibandî. Lê hema piştî kongreyê me gelekî hewl daye xwe ku em van kêmasiyan hilînin û heya dawiyê kesbûna partiyê bimeşînin (di tîkiliyan û di şer de bimeşînin).

Berxwedan: Piştî ku kongreya çaran biryara efûkirinê derxist gelekî ji parêzkarên gundan çekên ku hîlgirtibûn ber-

dan Tu vî yekê çawa dibîrî?

Bersiv: Kongreya çaran tesîreke mezin li tevayî girsên gel kir. Vî yekê hîşt ku gelek kes ji parêzkarên gundan çekan bavêjine ser rûyê dijmin. Bi rastî pir kes ji wan parêzkarên dostên me bûn, kêmasiyên me gelek ji wan xistine saziya parêzkarên gundan, me ew kêmasiyên xwe piştî demekê nas kirin.

Piştî ku biryara efûkirina wan derket, bi sedan hatin xwe teslîmî partiyê kirin. Me jî ew li gora biryarê pejirandin û gelek ji ewên ku efû xwestin, me ew efû kirin.

Berxwedan: Vaye ez dibî-

nîm, ku li ser milê hinde hevalan "stêrka sor" heye. Gelo, kîjan heval vî stêrkê hildigire?

Bersiv: Hevalên ku bêtirî çalak û serkevtî ne, di livbaziyan de bi serdikevin, yan jî ew ku temenê wan bi çûk e û zêdetir jêhatî ne. Stêrk li ser milê wan tê danîn. Angî ew stêrk, "Stêrka Mîxwaziyêye".

Berxwedan: Niha li van derdoran hinde girûp bi navê "dîn" derketine. Gelek li wan kesan çekdar in jî. Ew çi kes in?

Bersiv: Belê, girûpne hene bi navê "Mûcahîdan". Wekî tî zanîn jî, ji berê ve dijmin bi navê dîn gelê me xapandiye. Ev tişt heya îroj berdewam dike. Niha dewleta Tirk ev grûpa bi navê parastîna dîn ava kiriye, lê hema tu tîkiliya wan bi dîn re nîne. Ew kes temamen tîmên dewletê ne. Me li êrdima Hezexê gelek caran bang li wan kesan kir, me got werin em çekan, xwarin vexwarin û her tiştê bi we gerek e bidin we, tenê nekevîne xizmeta dijmin, lê wan guh neda me. Alîkariya dijmin kirin, êriş anîne ser me, nav û dengê partiyê li gora armanca dijmin belav kirin, di serî de hevalên me teşhîr kirin, rê li pêşiya heval digirtin û ew tehdîd dikirin... Dîsa jî em çûne mala wan û me her tişt bi wan dan naskirin. Guh nedane me û xiyaneke berdewam kirin. Ji ber vî yekê li vê dawiyê du kes ji wan hatine kuştin (mîr û jina xwe). Heval diçîne mala wî ji bo ku pirsîyar bikin, lê ew dest davêje telefonê û silavê li hevalan dikşîne. Heval mejbûr dibin ku wî û jina wî bikujin. Jina wî jî alîkariya wî di kar de dikir. Her du jî sedî sed di xizmeta dijmin de bûn.

Lê bi rastî ew gelekî ji hêla welatparêzan ve hatine teşhîr kirin. Kes li wan silavê nade, bi tenê mane, baş eşkere bûne ku dijmin ew rêxistîne. Tu hêza wan nîne, dewlet jî nikare wan ji me biparêze, ne tenê ji me, nikare ji millet jî biparêze. Ez dikarim bibêjim pîlan û politîka dijmin bi serneket. Kin were gotin, ew kes mirî ne û nikarin tu zîyanê bigihînine me.

Berxwedan: Li dawiyê çî bang û daxwaza we ji Kurdên li Europa dimînin re heye?

Bersiv: Hêvî û daxwaza me ji wan ew e ku ji me re bibîne pişteke xurt. Kêlî bi kêlî bîr û bala wan li ser welat be. Europa tiştêkî nade mirov, dema em bi xwe nedine hev, ji ber vî yekê, girîng e em bi maddî û manewî alîkariya şoreşê bikin, ji ber ku jiyana me, bilindbûna me, şeref û namûsa me bi şoreşê ve girêdayîye. Dîsa ez bang li wan dikim û dibêjim, hêza xwe bikin yek û li pişt me bisekinin. Em heya dawiyê amade ne, heya serxwebûn û azadiyê em bi can û xwîn ji bo Kurdistanê serbixwe û azad, li meydana şer amade bin. Êdî ji Kurdên me yê li derve tê xwestin ku ji bo vî welatî bixebitin.

Lehengê serxwebûn û azadiyê, têkoşerê ciwan

Hayrettin AK (Cesûr)

"Ez ê bi xwe heyani dilopa xwîna xwe ya dawiyê şer bikim û girêdayî şehîdan bimînim"

yarê Têmleng û Diyarê Kolazman û Çiyayê Bagokê berde. Her dem hêviya wî ew bû, ku bi şev û rojan li wan derên mîna buhustê bimîne.

Rojekê, Cesûr hate cem min û bi dilekî şikestî got: *"Ez ê bi malbata xwe re biçim Europa"*. Zîmanê min kete hev, min hew dizanibû ez çi bibêjim. Ez şet û mat mam. Çare çiyê! Mîna her malbateke Kurdistanê, malbata Cesûr jî, ji belengaziye dixwaze berê xwe bide Europa. Ji ber zilm û zora dagirker û mêtîngeran, bi hezaran malbatên Kurdistanê xak û erdê bav û bapîran berdane û jiyana penanberiyê li derve derbas dikin.

Sala 1985'an bû, dema ku rêheval Cesûr di gel malbata xwe bi fîzîkî ji welat diqete û berê xwe dide biyaniyê. Li Almaniya bajarê Bielefeldê koça xwe datînin.

Lê tu caran nemir Cesûr welatê biyaniyê ji xwe re niştîman û cih nabîne. Hedara (sebra) wî li xurbetê nayê. Roj bi roj li vê dûrbûnê hezkirina welat di dilê wî de mezin dibe. Gelekî bîra Xanika Şêxê û çiya û baniyên Nisêbînê dike. Ji ber van egeran (sebeban), bi her awahî Cesûrê nemir dixwaze xwe nêzikî tevgera rizgariya netewa Kurdistan bike. Tevî gelek listokan jî, ku hînekan li pêşîya wî çêdikirin, rêhevalê me mîna welatparêzekî diilgerm û fedekar di nava Yekîtiya Ciwanên Walatparêzên Şoreşgerên Kurdistan (YCK) de cih digre û bi tevayî grev û delametên jê tene xwestin radi-be. Xwebirçîhiştin, belavkirina weşanan, şevan, rêveçûnan, grevên protestokirinê... û hwk, tev dibin xebata rêheval Cesûr. Tu

caran negot ev bar giran e, ez nikarim hilgirim. Di bin van baran de mîna şêran dimeşîya. Lê hema daxwaza Cesûr a pêşemîn ew bû, ku di nava Partiya Karkerên Kurdistan de bibe ka-droyekî profesyonel. Heya şehîd û binfermanên Partiyê de keli bi keli amade be.

Tevî gelek astengî û tengasiyan, di sala 1988'an de rêheval Cesûr bi dil û can tevî partiyê dibe û cihê xwe di nava partizanên de digre. Xwe heya dawiyê bi şehîd û seroketiya PKK ve girêdide. Di derbarê (derheqê) vê girêdanê de dibêje: *"Wê her dem şehîdên me di dilê me de bê mirin bin. Ew riya ku wan bi xwîna xwe vekirine, ew ala ku dane dest me, em ê li ser wê riyê bimeşin û wê alê heya ezmana bilind bikin... Ji bo vê*

yekê jî, ez ê bi xwe heya dilopa xwîna xwe ya dawiyê şer bikim û girêdayî wan şehîdan bim..." Belê, ev soza ku Cesûr dabû şehîdan, di demeke kurt de pêkanî.

Bê guman, çendî ku dijmin xwestiye gelê me ji hev qut bike, Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) gelê me gihandiye hev û yekîtiya wî xurt kiriye. Ne tenê li hundirê welat, li derveyî welêt jî li gelê me xwedî derketiye. Vê yekê ez û hevalê Cesûr jî, piştî qutbûnê em gihandin hevûdin. Di sala 1989'an de, li Almaniya bajarê Frankfurtê, min rêhevalê xwe di Kongreya Yekîtiya Ciwanan (YCK) a duwemîn de dît. Wê rojê ez gelekî dilgêş û kêfxweş bûm. Piştî civînê rêheval Cesûr berrî min hat û got: *"Tê dît, Partiyê em gihandine hev..."* Keniya, şa bû û weha got.

Tu caran nemir Cesûr berjewendiyên kesani (mesleha şexsî) nedabû ber çavên xwe. Tu caran jî, ew ji xwe re nekiribû armanc û ji bo wê nexebitî bû. Europa nikaribû wî tixe bin bandorî û hikariya xwe. Nikaribû wî bixapîne û ji welatparêziyê bi dûrxe. Li cem heval Cesûr fedekariya ji bo welêt ji her tiştî bi rûmettir û qimettir bû. Tu pêwîstî nedida berjewendiyên kesani. Baş dizanibû ku rizgariya şexsî bi serxwebûn û azadiya Kurdistanê ve girêdayiye. Ji ber vê yekê xwe bi can û bîrê ji bo şoreşê pêşkêş kir. Û di nava malbata şoreşgeran de cihê xwe girt û bû lawê tevayî gelê Kurd ê ku tu caran nayê qirkirin û hilanîn. Tevî ku împeryalizm dixwaze ji holê rakê, lê ranabe.

Bi wê bîr û baweriya xwe ya

Di sala 1989'an de partiyê biryara derbasbûna wî, ji bo welat derxist, şabûna ku xwe da ser dilê Cesûr, gelekî giran û bilind bû. Belê, çûyîn û vegera welat li cem Cesûr hesretek bû. Lê dîsa jî dema derkete derveyî welat baweriya wî ya vegere qutnebûbû. Ji ber ku heya dawiyê kesekî welatparêz bû.

Rêhevalê nemir xwe bi lez û bez amadekir. Çûyîna wî hêdî-hêdî nêzik dibû, dilê wî jî, bi xurtî ji kêfxweşbûnê re lêdida. Belê, êdî dem hatiye ku piştî perwerdekirina ramyarî û leşkerî derbasî qada germ bibe. Û tol û heyfa salên bindestiyê ku dijmin heya niha li ser me meşandiye û dimeşîne jî, hilîne.

Di 29'ê Mijdara 1989'an de, di gel 12 şervanan berê xwe didin qada rûmet û şerefê. Bi hêviyeke bilind, bi dilgêşî û şahiyê ku mirov nikare bîne zîman, diçin şerê serxwebûn û zadiyê. Lê berî derbas bibin, li ser sînor şerekî dijiwar û giran di navbera grûpa şoreşgeran û hêzên dagirkerên Tirk de derdikeve. Dijmin dixwaze şoreşvanan teslim bigre û wan bide rawestandî. Lê berxwedan heya dawiyê bilind di be. Gelek ji hêzên dagirker tene kuştin, gelek jî birindar dibin. Lê di encamê de rêheval Cesûr di gel hevalên xwe ên bê mirin şehîd dikeve û tevî karwanê şehîdan dibe. Û bi xwîna xwe ya sor rîya rizgariya netewî hîn bêhtir ronî kir û rûmeta gelê me, welatê me û partiya me parast.

Rêhevalê Cesûr

Dema em têde dijîn, dema serî-hildan û rabûnêye. Gelê me roj bi roj "zincîra koledariyê perçe-perçe dike. Êdî nema dagirkerên Tirk cih ji xwe re li çiyayên Kurdistanê dibînin. Îro çol û çiyayên niştimana me ji dijmin re bûne dogeh û goristan. Ev xebata ku ditê meşandin jî, bê guman di bin ronahiya we de ye. We bi qehremanî û lehengiya xwe em gihandin vê bilindiyê.

Heval, tîye bîra dema te bi hêzên reformîst re digot: *"Kurdistan li Europa xelas nabe. Rabin, em herin ser axa bav û kalan, rabin... em ê li wir hev bibînin..."* Hevalo, tu çûyî û li pey te jî gelek hevalên mîna te çûn. Lê ew kesên ku te ji wan re digot *"Li Europa Kurdistan xelas nabe"* hîna jî rûreş in, rûçikê wan ê reş eşkere bûye.

Rêhevalê Cesûr! Rihet raze, vehese, tu her û her bimirin î. Em jî soz û peyman didin te, ku em ê heya dawiyê li ser rîya ku tu tede şehîd ketî bimeşin, bibezin. Em ê wê ala ku te dayî dest me, bilin bikin. Em ê bi qehremanî û bê tirs û perwa bihejinin.

Em soz didin te, ku em ê her demê bibin parêzkarên doza ku te di ber wê de xwîna xwe rijandî. Em keli bi keli amade ne, xwîna xwe li ser wê riyê birîjînin.

– Rêheval Cesûr wê her demê di dilê me de bişî!
– Şêhîdên me nemir in!
– Bîjî PKK, ERNK û ARGK!
– Bîjî Serok APO!

Tîrmeh 1990
Hogir

Bi rastî ez nizanim bi çi awahî bîranîna rêheval Cesûr binim ser zîman. Baş tediğihem ku tu caran nikarim bi çend rûpelan qehremanî û cesûriya te verêsim.

Rêhevalê Cesûr! Daxwaz û hêviya min ji te ew e ku tu li min biborî. Belê, heya ku ez welatparêzî, cegermendî û lehengiya Cesûr bi xwendevanan bidim nas-kirin, giring e ez bi salan rûnim û li ser wî binivîsim. Lê hema dem tîra min nake. Dîsa ez ê hema çend gotin bin jî, li ser Cesûrê Kurd bibêjim.

Di dirêjiya dîrokê de, baweriya gelê Kurd bi serxwebûn û azadiyê gelekî qels û jar bûye. Xwe her dem bindest, perîşan, belengaz û gerdensikestî ditiye. Loma bîra wî bi serfiraziye nayê. Wekî ku me gotî sedema vê yekê jî, xwe pepûk nişandan e, ev bi xwe jî ji tîkçûna raperîn û serîhildanan tî. Rastî jî ev e, çendî gelê me serî hildaye, di encamê de şikiye û serî lê hatiye çemandin. Bona vê yekê em dibêjin, gelê Kurd ji dijminan gelekî tirsîyaye, newêre doza serxwebûn û azadiya xwe bike.

Vê tirs û newêrinê demeke dirêj derbas kir, bi çerx û sedsalan ajot. Lê piştî damezirandina Partiya Karkerên Kurdistan (PKK), rûpeleke nuh di dîroka gelê Kurd de vebû. Berî her tiştî ew tirs, ku heya niha dijminan li ser me dabû meşandin şikand, baweriya gelê Kurd bi welatekî aza xurt kir û xuya kir, ku qehremanî çawa hovitiya dijmin di temisîne. Kin were gotin, PKK ji gelê Kurd re bû ronahî û rewşena jiyane.

Ji her çar perçeyên Kurdistanê xort û keçên Kurd, xwe li dora vê ronahiye dane civandin. Bi hemû hêz û xurtbûna xwe di nava refên şoreşê de cih girtin. Êdî nema tu kes ji mirin û tank û topên dagirkeran ditirse, bi PKK her kes bûye piling, her kes bûye şer.

Ji her çar aliyên cihanê girsên gelê Kurd, di bin seroketiya PKK û APO de, vedigerin ser axa welat, dev ji dewlemendî û Euro-paya sexte berdidin û diçin ji bo rizgarkirina perçeyekî welat rewan pak dibin û şehîd dikevin. Gelo, ev hilgavtin, bilindî û hêza PKK nade ber çavan? Ew mirovê me, yê ku bawer nedikir Kurdistan azad be, îro bi kulman xwîna xwe di ber wê axê de dirijîne. Çikosiye di fedekariyê de nake,

dibêje mirinê: *"Eger ji bo Kurdistanê be, fermo li ser her du çavan were!"* Belê, nema em ji mirina derewîn û nerast ditirsîn. Ji ber ku em ji wê mirinê jiyane diafirînin.

Yek ji wan xortên ku bi banga PKK re dev ji biyaniyê berdan, piştî xwe dane Europa û berê xwe dane ser xaka bav û bapîran, rêhevalê bimirin, Cesûr bû.

Rêheval Cesûr li gundê Xanikê-Nisêbînê hate dinyayê. Malbata wî gelekî belengaz û xizan bû. Malbateke bê jêderên debariyê bû. Ji ber vê yekê, piştî ku rêheval Cesûr xwendina xwe ya destpêkê diqedîne, dev ji dibistanê berdide û diçe xwe dide bin barên giran, zor û zehmetiyan dikşîne. Ji bo ku malbatê birçî nehêle, xwe birçî, tî û bî xew dihêle. Mîna kesê ku tu caran nizanibe westabûn çiyê, diçe ser xebatê û kar dike. Di vî warî de û ji ber ku heya roja şehîdbûnê dilê bav û diya xwe nedihîşt, gelekî giranbûha û şêrinê bav û diya xwe bû. Tevayî kesên malbatê jê hez dikirin, tu kes jê teng nedibû, hogir û rêhevalê her kesê dilsoz û niştîman perwer bû.

Ez û hevalê Cesûr, em digel hevûdin çûne dibistana dagirkerên Tirk. Ez baş hizirdikim û tinim bîra xwe ku, kûn û nefreta wî li dijî mamosteyên dagirkeran gelek bû. Ne tenê ew, rêheval Cesûr di zarokiya xwe de jî gelekî cesûr, jêhatî û egîd bû. Ji tu kesekî neditirsîya, serê xwe tu caran jî nedicemand. Li hêla din jî, rêhevalê nemir, ji hevalê xwe re heya dawiyê fedekar, alîkar û hogir bû. Ji ber ku Cesûr her dem hevalê hevalê xwe bû, zarok û mezinên gund jê hez dikirin.

Piştî ku Cesûr dev ji dibistana dagirkeran berdide, demeke dirêj ji gund re dibe şivan. Li ber mih, bizin... û karikên gundiyan roj û şev derbas dike. Bê guman ew şivantiya, Kurdistanê baş pê dide naskirin. Ew çem, çiya û newalên Kurdistanê gelekî li ber dilê wî şêrin û giran dibin. Ez baş tinim bîra xwe, dema ku li ber pêz stranên şoreşgerî digotin. Bi wan stranan xweşî û şengiya Kurdistanê dianîn berçavan...

Belê, Cesûr gelekî ji gul û gulikan, ji deşt û çiyayên Kurdistanê hez dikir. Nedixwest tu caran dest ji Newala Kasyanê, Newala Dara Bizmarê... û ji Di-

Raçandina pejn û gotinê mezinan di stirana Kurdî de

Wergerandin ji lîpên Erebi:
Mehabad Kurdî

Zanayê ku raçandin û vejînina pejn û gotinê mezinan di nav hozana Kurdî de (xwarû û jorû) layek baş û berfireh girtiye. Ev hunerê xweşik û qeşeng ji peydabûna hozana Kurdî dest pê kiriye, ev e Şêxê Cizîrî ye dibêjît:

**Bêzî dikît ji qencan,
Ji remz û naz û xencan
Qederê gulên çî zanît,
kerbeş divêt kerê reş**

Diyar e ku ev malika jorî, li ser xêrê wê gotinê danaye ya ku dibêjît:

Ker bêhna gula nizanît

Cigerxwînê Kurd jî gotiye:

**Mîn rahişte gulek geş,
da ber pozê kerê reş
Ne bîn kir û ne jî xwar
keser vedan go: Qîvar**

Li dûv vê şopê Xanî, Nalben-dî, Botanî, Feysel Mistefayê û Ebdulrehman Mizurî, Bedirxan Sindî, Xalid Hisên û hwd. Ev hunera bikarhênaye. Dûr nîn e, ku Cizîrî, Xanî û hwd. ev hunera ji stirana Kurdî wergirtibît.

Bê guman raçandin û vejînina pejn û gotina mezina di strana Kurdî de hunerek kevn e. Bi kevniyatî stirana Kurdî, lê weke em dizanîn (heta niho) kesê xo li vê babetê nedaye û ev dergehe ne leqandîye. Lewma me bi fer zanî li vê dergehê bideyin. Weke ji dara folklorê diyar dibît, tayê stiranê dewlemendtirîn ta ye, lê çiçet me hebijartin, çiçê dawet, heyranok, lawik û şeveroka ye, çunkî feqiyê me bi van çiqa ve ye, çiçet din tamêk din didin.

Çawa hozanvanê Kurd zîrek, çeleng û çespan bûye bikarhûnana gotinê mezinan, di nav hozana xo de, husa stiranbêjê Kurd jî, hêşta zîrektor û şehrezatir bûye bikarhûnan vî hunerî, çunkî serbest û netirs bûye. Em nabêjîn ev hunere miş e di stirana Kurdî de bikarhatîye, lê em dikarîn bêjin, demê bikarhatî, bi şehrezayî bikarhatîye. Stranbêj zîrekî û çelengiya xo têda diyar kiriye. Ya ji mîn ve mexseda stiranbêjê bi vê çendê ev e bûye:

1- Gotina mezina yan pejnê hêz û verêj daye stiranê, ji layê ramanê ve, ango demê stiranbêjî viyayî ramaneka berfireh bidete stiranê, pena birîye ber gotineka mezina yan pejneka xuristî.

2- Gotina mezina yan pejn ji wî hoy dibête stiranê û pêve peçirîme dibît, ango stiranbêj zehmetê pê ve nabînît, demê bikartînît, çunkî ya bi kêş û serwaye (ne hemî) bo nimûne binêre van bendê stirana daweta, di stirana Yar Dîlo de gotina, "Lêv ji didana pêştir in" bi vê rengî hatiye:

**Yar dîlo dîlo dîlo
yar dîlo dexîl yeman
Beng û gubarsînîl û
pîr dîlo dexîl yeman
Çav ji birhoya reştir in
yar dîlo dexîl yeman
Kîç (keç) ji bejna çêtir in
yar dîlo dexîl yeman
Lêv ji didana pêştir in
yar dîlo dexîl yeman**

**Lêv ji didana pêştir in
yar dîlo dexîl yeman**

Vêre gotina "Lêv ji didana pêştir in", gotina mezina ye, ango kes û karên mirovê fertir in ji xelkê biyanî. Her wesa gotina "Kîç ji bejna çêtir in" diyar diket, ku Kurdan pitir hez ji xwestina keçka kiriye, ji ya bejna, lewa gotiye:

Bîla kîç bît, bîla pîr bît

Stiranbêjî li vêre divêt gotina "Kîç ji bejna çêtir in" mukim biket. Bi gotineka din, ew jî,

"Lêv ji didana pêştir in" hûna, weke işkekê kire qulbe bo mexseda xo. Bi rastî stiranbêjê Kurd, pitir tîkiliya (pejnê) kiriye ji gotina mezina, çunkî pejn hunerekî rewanbêjî sivik û bi perde bûye, baştir dest det bo diyarkirina mexseda stiranbêjî, ku hinde cara divêt ramanekê bidete stirana dewata ya ku pitir pêtivî xemlandinê ji ramanê, çunkî stirana dewata xo barkirîye, ji awaz û peyvê ciwan û rewanbêjî. Pitir biha daye rûsarê ji naveroka wê, heta bikarhûnana pejnê gelek cara bo ciwanîya jinkê bûye, di stirana "Lê lê kinê" de, pejna "Sîngê kinê derge ye", bo ciwanîya sînga û berê (kinê) hûnaye demê dibêjîn:

**Hoy kinê we ye, we ye
Lê kîna mîn mala mîn
Sîngê kinê derge ye
Lê kîna mîn mala mîn
Meydana mîn û te ye
Lê kîna mîn mala mîn**

Li vêre mexsed pê ew nîn e, ku sîngê (kinê) darê req e yan asinê req e (derge ye), lê mexsed pê ew e, ku sîngê wê mezin, pan û rast e.

Di stirana "Bûkê dalalê" de pejna "xwîn şîrîn", bi ramana darsivik û xişkok hatiye:

**Bûkê dalalê xo negrîne
Bes rondika bibarîne
Surmê çava tu nerîjîne
Surmê çava tu nerîjîne
Zavay can e "bê xwîn şîrîn e"
Zavay can e "bê xwîn şîrîn e"**

Her wesa di stirana "Dabîçî-ne kayê" de, pejna (bejna şîrîn), bi ramana ciwan, jêhatî û helkêşayî hatiye:

**Baranek barî
ho yeman ho yeman
Reşandin dar e
ho yemana xudê
Bejna kîçkokê
ho yeman ho yeman
Çende şîrîn e
ho yemana xudê**

Ji bilî vehandina pendê di stirana dawetê de, di lawikî de jî hatiye, lê ev honere hêşta pitir û ciwantir xo nişana mirovê didet di sitrana lawikê de, belê dîsan bi qetlazî têtê dîtin, demê me seyraneke birye di nav sitrana lawikê de, me ev gulezere jê çînin:

Di stirana (Çeto) de, penda (berxê nêr bo kêrê ye), wesa hatiye darêtin, dê bêjî sitranbêjî honerê bikarhûnana pendê di stiranê de xwandiye:

**... Gazî diket ava çavê me
rîjîya
Qedemê me şikestin**

pejn kêşaye di nav tevinê xo de û veçiniye û rengê ciwan û jêhatî jê dirust kiriye, pejn bi rengê kûrtir û berfirehtir di lawikî de hatiye ji stirana daweta, çunkî stirana şera pitir pêtivî pend û pejna bûye, binêre van bendê xwarê:

**... Gotî Axa,
tu çûye şerê birayê mîn
Ebuzêdî, belê
Bî qederê Xudê
Çî jî (...) te ne hatiye**

Diyar e armanc bi pejna (çi ji ... nahêt), ew e ku bêjît; ya jêhatî teksîr nekir, belê çi nekir, çi pêve nehat... Li ser zarê (Ebdurehmanî Zorbaşî) pejna (Teyirê Kelexan) hatiye:

**Gotî babê mino lezê neke...
evroke roja mêran e...
Babê mino şîr û metalêt gelek
mêrçak û egîda dê mînîn
Lî ber teraş û berane
Ey lê babê mino, evroke
daweta teyirê Kelexan e**

Diyar e ev pejine, ya dibêjît, dê hind mêr hêne kuştin, ku teyir kelexê wan xilas neken...

Çîqlê dê ji tayê stirana Kurdî, yê ku bi ber gutara me dikevît, çîqê (Heyranoka) ye, heyranok, stiranê evînê û berdilkê ne...

Ev stirane ji lawikê cuda ne bi van xalê jêrî:

1- Heyranok bi tenê evîn e, belê lawik siwarçakiye, yan evîn û siwarçakiye, weku lawikê Derwêşê Evdî.

2- Her lawikekî çîroka xo heye, lê heyranok bê çîrok e...

3- Her lawikekî navê xo heye lê heyranok bê nav e.

4- Lawik stiraneka dirêj e, bara pitir di koçik û dîwana ve têtê gotin, lê heyranok stiraneka kurta nihâl û gelîyan e, li ber pez û berxan e, li nav zevî û rezan e...

5- Kêş û serwayê heyranokî klasîkî ne, lê kêş û serwayê lawikî serbest in.

6- Palewanê heyranokî duse kes in, lê palewanê lawikî pitir in...

7- Her lawikekî kilîla xo heye, stiran pê vedibît, lê heyranok bê kilîl vedibît.

8- Peyvê heyranokî dimê ne, lê peyvê lawikî dinêr in, çunkî heyranok stirana evînê ye pêtivî peyvê nerim û şîl in, belê lawik stirana şeran e, pêtivî peyvê req û gran û zir in. Heke çîqî şera bît, daku pitir ji babetê xo bi dûr nekevin, dê zîvrîn û bêjîn, pend û pejin, di heyranokî jî de, weku honer hatiye, belê çewa me negot lawik û stirana daweta bi penda dewlemend e, her wusa em nikarin bêjin heyranok bi vê honerî dewlemend e, belê em dikarîn bêjin xo jê bê bar nekiriye, lewma milê heyranokî jî dê deyne rex milê stirana dawet û lawikî... keremken di gel vî heyranokî:

**Çûm garekî, garê bi bîş e
Yê vêda tîn,
koçer û derwêş e
Kurko dîno!
Dinya şekal e,
lî duwîv bikêşe**

Heyranokekî di, pejna (Simaqa şuwîştî), weku sitîvankekê kiriye sitwê xo, bi ramana çine bikarhatîye: Kîçik dibêjît:

**Kurko dîno
Avka şetê me, ya şîn e
Pêla dîhavêt, pêle xwîn e
Eşqa mîn û lawikê delal wekî
Sîmaqa lî piştî koçika,
tam tê nîne**

Penda (pê xo ji temetî, berika xo dirêjke), di vî heyranokê xwarê de bûye mêhvan:

**Kurko dîno...
Were mala babê mîn, nivêşke
Heke tu jînxwazî, nextî bêşke
Heke te next nîne
Pê xo ji temetî,
berika xo dirêjke**

Penda (yê bilind bifrît, dê nîzim kevît), weku şalulekî kevîtiye ser takê vî heyranokî xwarê:

**Çûme gelî, ji gelî ketim
Billind fîrîm, nîzim ketim
Kurko dîno
Qenca xwaztim,
bî xîraba ketim**

Gelek pend bûyne çekekê şerî di destê jinkê de, demê pêtivî bûye dijî bab û birakê xo bikarhûnaye, penda dibêjît (... kîç ne şwînwar e...) her çende dijî jinkê hatiye gotin, belê hinde car bo berjewendiya xo bikarhûnaye, wekî di vî heyranokî de diyar dibît:

**Vê baranê, çîrke-çîrke
Mîhînê berde, canîyê cilke
Kê dîtiye dewrê heft zemana
Kîç bo babê, bûye milke**

Di stirana (Hey narê) de, penda (kîç malê xelkî ne, dayî bab palêt poşîne), li duwîv awaz û zewqê stiranbêjî û guhdarî hatiye, belê stiranbêjî pîçek sitran ji gotinê de ladaye û tîrek havêtiye babê û gotiye:

**"Kîç malê xelkî ne, bab ehlê
nextî ne, dayîk palê poşî ne":**

**Negrî ne lorîne
hey narê
Negrî ne lorîne
delalê
Kîç malê xelkî ne
hey narê
Kîç malê xelkî ne
delalê
Bab ehlê nextî ne
hey narê
Bab ehlê nextî ne
delalê
Dayîk palê poşî ne
hey narê
Dayîk palê poşî ne
delalê**

Di stirana (xezala mîn, dela mîn) de, penda (jina ciwan belaye, bo xudanê), wusa hatiye dê bêjî parçeka resen e ji stiranê, demê dibêjît:

**... Xezala mîn delala mîn,
konê babê te lî baye
Xezala mîn, delala mîn,
lî ser koçîk û seraye
Xezala mîn, delala mîn,
jîna sîpehî belaye**

Ev vekolîn kurt bû, li ser pend û pejna, di stirana dawet û şeverok û heyranokî û lawikî de, lê ev honere di stirana zêmara biçûkan de bi ber çavê me nekevt, diyar e ev rengê stirana, pêtivî gotina mezina nebûye...

Ji hîndo jêderên Kurdî

Enîşka Rêzimanî

S. Bîçûk

Xeleka -V-

Tibab (Kom û Tek)

Di Kurdî de du tibab hene: Yekjimar (Tek) û pirjimar (kom).

Tek: Mirovekî, tişteki, yan jî lawirekî tenê bi nav dike. Navê tek nayê guhartin, mîna xwe dimîne. Lê di hin de nûran de paşdanka (ek) distîne.

Nimûne:

Min gelek jêkir.

Kom: Bêhtir ji yekî ji mirovan, tiştan, yan jî lawiran bi nav dike û paşdanka (an) distîne dema ku diyar be (Pendî be). Û paşdanka (nan) distîne dema ku nav nediyar be (nependî be), lê navê kom ê pêşî bi zêderê re (forma hevbendî) paşdanka (ên) distîne (Xelaka 4'an).

Ji bo em zanibin di bin kîjan nîrî de navê kom (an) distîne û di bin kîjanî de şût dimîne. Em ê bi hev re van hevokên jêr berçav bikin:

- 1- Şoreşgeran Sîxurek kuştin.
- 2- Xort hatin.
- 3- Mêr çekan hazir dikin.
- 4- Mêr ê çekan hariz bikin.
- 5- Me ji serpêhatîyan ders girtin.
- 6- Stûna konan.

Koza berxan.

- **Koma 1'ê ji van hevokan:** Navê pêşî di hevokê vê komê de pirjimar in (kom in), (Şoreşgeran, serhildanvanan, keçan), ev nav bi karekî radibin, ango karvan in (pîşkar, kirde, fa'il), berkar jî (pîşkber, têrker, mef'ûl bîhî) di van hevokan de hene (Sîxurek, dijmin, çek). Ev hevok, karê wan di dema berê de ye (dema derbasbûyî). Di bin van rewşên jor de navê kom, nîşana kombûnê (an) distîne.

- **Di encamê de em dibêjin:** "Navê kom dema ku karvanekî bi karber be, di buhêrkê de, paşdanka (an) distîne."

Nimûne:

Gundiyan serhildan çêkirin.

Palan nîsk çinîn.

- **Koma 2'an:** Di vê komê de navên "Xort, Keç, Jin" pijimar in û karvan in ji bo karekî (Pîşk) saltgîr, ango hevok bê berkar saz dibe û di sê çaxan de hevokê vê komê hatine bikaranîn: Xort hatin, di buhêrkê de ye. Keç diçin, di nihokê de ye. Jin ê bîn, di mandê de ye. Di her sê çaxan de, ev navê kom şût dimînin û paşdanka (an) nastînin, her weha em dikarin bibêjin:

"Navê Kom, dema ku karvanekî bê karber be, di her çaxan de şût dimîne, ango nîşana kombûnê nistîne". Lê wek em dibînin, her gav karê bi van navan re (n) e kobmûnê standine "Hatin, Diçin, Ê bîn". Em kombûna nav ji kombûna kar nasdikin. Em dibêjin: "Di bin çî nîrî de be, ku navê pirjimar şût bimîne, bê nîşana kombûnê (an), karê pêre (n) e komê distîne û kombûna nav ji kombûna kar tê naskirin".

Nimûne:

Xwendevan rabûn.

Rêwî diponijîn.

Dijmin ê bimirin.

- **Koma 3'an:** Hevokên vê komê di dema niha de (nihok) hatine pêkanîn û ji du navan saz dibin. Navê pêşî (Mêr,

jin, keç) karvan in, lê navê duwemîn (çekan, meşan, dersan) berkar in û her du birê navan jî pirjimar in (kom in). Em dibînin ku navê pêşî, yê karvan şût maye bê ku nîşana komê bistîne, lê navê duwemîn ê berkar nîşana kombûnê (an) standiye, her weha dema em li koma 4'an temaşe dikin ku hevokên wê di mandê de (pêşeroj) hatine bikaranîn, tiştên me li jor gotî li ser tîr meşandin. Em dibêjin: "Navê pirjimar ku di hevokê de karvan be û xwedî berkarekî durust be, di nihokê û mandê de, nîşana kombûnê (an) nastîne, lê di van rewşan de ku nav berkar be (an) distîne". Berûvajî vê di buhêrkê de, karvan (an) distîne û berkar şût dimîne. Em dibêjin:

Mêran çek hazir kirin.

- **Koma 5'an:** Navên pirjimar ku di van hevokan de hatine (ji serpêhatîyan, li dijminan) berkarên ne durust in, ango berkarekî din nediyar bi wan re heye, bi alîkariya (ji, li) dihe nasîkirin û her hevokê ji van jî di çaxekî de ye, lê hema her siyan nîşana kombûnê (an) standine. Em dikarin bibêjin: "Dema navê pirjimar di hevokê de berkarekî ne durst be, di her çaxan de nîşana kombûnê (an) distîne".

Berkarên ne durst bi alîkariya: Ji, Li, Bi, Di... tîr bikaranîn wek:

Min ji mamoste pirsî.

Ji vê hevokê em nasdikin ku bûyer ne rast û rast hatiye serê mamoste, yan berkarekî din pêre heye ku pirs min hiltîne, em dikarin ji vê pirsê nasbikin: Min çî ji mamoste pirsî? Bersiva vê pirsê berkarekî din bi mamoste re peyda dike, lê dema ez bibêjim: Min mamoste dît. Bûyera dîtîne rast û rast tê ser mamoste.

- **Koma 6'an:** Ev kom hevokê navdar in bi alîkariya zêderê çêdibin. Forma hevbendî ji wan re tê gotin, di vî rengê hevokan de, navê pêşî ku pirjimar be (ên) distîne (xeleka 4'an). Em dibêjin:

Stûên konan.

Kozên berxan.

Lê navê dawî nîşana kombûnê (an) distîne (Konan, Berxan, Siwaran).

Nimûne:

Keçnan çek hilgirtin.

Jin meşnan çêdikin.

Eger tîpa dawî ji nav dengdar be, di komê de (yan) distîne. Wek: Serî, serriyan. Mû, Mûyan. Ço, Çoyan.

Lê dema ev tîpa dengdar (a) yan jî (e) be, ev tîp tîr avêtin û nav paşdankan (an) distîne. Wek: Bira, Biran. Pere, Peran. Pale, Palan. Gelek (birayan, pereyan paleyan) di nivîsin, lê di dîtina min de ev şaş e.

Gotinên mîna: Dê, Rê... dibin, Riyan. Lê di dîtina min de gereke: Dêyan, Rêyan, bîn nivîsandin û dîsa di xwendinê de (Diyan, Riyan) bîn lêvkin.

Di xeleka bê de
"Veguhastina navan"

- Bang -

Tevlî "Kampanya Azadî û Avakirina Kurdistanê" bibin

Nîştimanê Kurdan Kurdistan, ji berê bêhtir di demeke girîng û pêwîst de dijî. Împeryalizm, dagirkerî û faşizma cihanê bi hemû hêz û derfetên xwe, hewl didin ku ji nuh ve Kurdistanê dagir bikin û xêr û bîrên binerd û sererd talan bikin. Ev rewş mîna rojê eyan e. Di cihanê de îroj Kurdistan bûye qada cengê, bûye navenda şerê man û nemanê. Xaka Mîdya ya ku bi hezaran qehraman û egîd afirandine û pêşkêşî mirovahiyê kirine îro kovan jan dide û di bin pêyên leşkerên dagirkeran de kûr dinale.

Nîştimanperwerên rûmetdar,

Tevî wan zilm, stem û zînet li ser gelê me, tevî ew şerê hov ê ku dijmin dixwaze me pê qir bike, dîsa ji tevgera serxwebûn û azadiyê roj bi roj bilind dibe. Kerwanê gerrîlayên azadiyê mîna baz û sîperan li ser wan çîyan rûmet, hebûn û şerefa me diparêzên. Tol û heyfa sedsalan hiltînin û rûpeleke nuh di dîroka kurdan de, ya ku serkevtin neafirandiye, vedikin. Ev rûpel; rûpela serkevtin û serfiraziyê ye. Lewma em dibêjin meşa wî kerwanê şoreşgeran, meşa azadiyê ye. Kurmanc, Soran, Zaza, lor, gor... bi hemû êl û olên xwe, bi hemû bîr û baweriyên xwe, di gel refên vî kerwanî di nava partiya xwe PKK, Eniya xwe ERNK, û Artêşa xwe

ARGK de cih digrin û bê guman li dawiyê bi serdikevin.

Ji ber ku hêz û pişta vî şerê ji bo serxwebûn û azadiyê, gelê Kurd bi xwe ye. Divê em bi dîl û can, bi diravî û giyanî (maddî û manewî) agirê vê şerî gurr bikin û nehêlin ku vemire. Êdî dem hatiye divê em serbixwe û aza bîjîm, bes e ev nîrê koledariyê ku xwe daye ser histûyê me.

Welatparêzên Kurdistanê,

Di bin her keviyekî de, li ser pişta her zinarekî û di nava pêlên Firat, Xabûr û Dicle de, xwîna şehîdekî me heye, gulek e sor ku bi xwîna wan sor bûye heye. Ji bo ku em tola wan hildin, divê em ji 7 salî heya 70 salî tevî "Kampanya azadî û avakirina Kurdistanê" bibin. Ji bo zanûn. Ji 15'ê Tebaxê heya 27'ê Mijdarê "Kampanya azadî û avakirina Kurdistanê" berdewam dike.

Her walatparêzek bi tevîbûna vê kampanyayê, qonaxa, şerê serxwebûn û azadiyê bilind dike û greva xwe ya nîştimanperweriyê pêktîne. Kurdistan welat, rûmet û hebûna her kurdekîye, li hundirê nîştiman, li derveyî nîştiman, li kuderê dibin bila bibin, divê gava em divêjin, lêdana dîl û xebata me ji bo azakirina vî welatî be.

Bi tevîbûna we, em zûtir û xurtir ber bi roja serfiraziyê ve diçin.

BO HEVRÊ WEDAT

Jiyana xwe bo doza Kurd te fîda kir
Bi çelengî pêşverûti bi xweşxebat
Tenê dijmin goşt û hestî l'te winda kir
Lê navê te nûjen weke rojê hilat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Ta kengî wê li me hebe ev zilm û zor?
Me dikujin, terpijin li hawîrdor
Li hember wan bi bend û xebat û ebor
Rabe ser xwe gund û bajar zinar û lat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Te serî da lê qet ew dilê xwe neda
Jîna te bû roj û dîrok li nav Kurda
Bêje Amed, ji Şêx Seîd û bi virda
Kengî çêbû wilo civîn wilo civat?

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Em şiyar in em tev bi bîr û bawer in
Ji wan fend û xapê dijmin bi xeber in
Ev gotina Wedat bû, de bi lez werin
"Çiye Gîrî Bi Mîlandin bikin dawat."

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Pêketiye timî geş e ev xweş agir
Bi xwîna te rimî jê çû geş bû bêhtir
Dijmin li serê xwe kom kir kuç û kevir
Bi destê xwe malik li xwe kirin mîrat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Tu ji bîr nabî ta ku Kurdek ji piya bê
Tê pêştirî qîz û law û xwediya bê
Tê kelemê çavê pîs û gidiya bê
Tu ji me re bûyî mizgîn cejn û xelat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Rabin Kurdnî şîrê nekin bikin dîlan
Bi govend û kêf û şahî, çepk û mîlan
Ey xweş şehîd ronyê çavê Jir Dîlovan!
Bi xwîna we pêktê serxwebûn û felat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Jîr Dîlovan, Mêrdîn / 14 Tîrmeh 1991

Heftsaliya serfiraziya 15'ê Tebaxê pîroz be ji gelê Kurdistanê re!

Gelê Kurdistanê kete heftsaliya têkoşîna me ya rizgariya netewî û damezirandina Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistanê ARGK. Berî niha bi 7 salan, di roja 15'ê Tebaxê 1984'an de, bi êrişên çûyîn ser navçeyên Dih û Şemzînanê şerê gelê Kurdistanê yê çekdarî destpêkiribû.

Niha, di şerê li Kurdistanê de, em domaneke herî nuh dijîn. Gelê me domana dîrokê ya ku Kurd û Kurdistanê înkâr dikir, çirrandiye. Kesaniya xwe îspat kiriye. Ji aliyên ramyarî û leşkerî hîma xwe daniye pêşîya çavan. Bi xeta xwe ya têkoşînê, ku daye ser, îspat kiriye ku wê xwe bigihîne serfiraziye. Otorîte û serdestiya dijminan li Kurdistanê şikestiya, ji aliyê ramyarî jî û ji aliyê leşkerî jî ev weha ye. Li Kurdistanê êdî em behsa amadekariyên avakirina hikumete-

ke cengê dikin. Gelê Kurdistanê bi pêşengiya Partiya Karkerên Kurdistanê-PKK, artêşbûna xwe ya leşkerî û ramyarî pêkaniye. Di bin pêşengiya PKK de gelê Kurdistanê, di dîroka xwe de cara yekemîn e, ku şansê dilowgerî û destelatiya xwe bi destê xwe ve aniye. Di serî de li êrdimên Botanê û Behdînanê, li hemû êrdimên Kurdistanê amadekariyên li ser vê riyê hene û pêşvetir diçin.

Di dema heftsaliya serfiraziya 15'ê Tebaxê de, dagîrkerên Tirk careke din êriş birin ser başûrê Kurdistanê. Bê guman çirokên Kendavê Farisî yên Emerîka anîne ber çavên xwe u weha êriş birine ser başûrê welatê me, lê êrişa wan rûberê binkevîneke mezin bû. Ji xwe lewma êriş kirine, ji ber ku di pêşerojê de binkevîtin û mirina xwe li ber çavên xwe dibînine. Gava dest

bi êrişeke weha kirine, ew bi xwe jî gelekî baş dizanibûn, ku li beramberê artêşa me ya gerrilla nikarin serkevîneke piçûktirîn jî bi destê xwe ve binîn. Lê dîsa jî xwe ji tişteki weha re neçare û mecbûr diditin. Encam jî divê bibe fîyasko û bû fîyasko (iflas). Bi vê êrişa xwe dagîrkerên Tirk, di dîroka xwe de binkevîtin xwe ya mezintirîn di dîroka xwe de jîyan.

Di heftsaliya serfiraziya şerê me de, tiştê divê em bêtirîn li ser rabiwestin û bala xwe bidinê ev e: Şer, êdî ne şerê pêşeng û rêberan e, ji vê derbas kiriye. Bi teybetî jî dema Newroza 1990'î vir ve, gerrilla û serhildan rabûne ser lingên xwe û xwe gihandine serpilkeke bilindtirîn. Tiştê em ji heftsaliya têkoşîna xwe çetirîn fêm bikin, pêşemîn ev rastî bi xwe ye. Şerê taybetî yê dagîrkeriya Tirkan û împerya-

lizmê iflas kiriye. Di heftsaliya serfiraziya 15'ê Tebaxê de gelek rastiyan li Kurdistanê pêşve-dikevin, vê rastiye baş datînin ber çavan. Di serî de Amed, teviya Kurdistanê ketiye nava rewşa raperînê. Serhildan xwe gihandine xalê bandev û serpil-kên bilindtirîn. Botan, Behdînan û Serhedan gihane hevûdu. Cûdahiyên di navbera bakur û başûr jî holê radibin. Qadekî berxwedana yekbûyî derketiye meydana. Roja 15'ê Tebaxê, li bakur û başûr bi milyonan mirovên Kurd vê roja pîroz, cejna xwe pîroz kirin. Dîrûşmeyên mezinahiya ARGK li çarmedorên niştiman bi awazî û ahengî hatin bangîn. Tenê ev, baş şanî me dikin, ku çî maneyeke tixûbên ji nivê welatê me derbas dibin û dagîrkerên bûne serdestên welatê me, nemaye. PKK, ji bo teviya gelê Kurdistanê bûye rêber û

pêşajoyê yekbûn û rizgariya netewî, her weha hêviyê gelê Kurdistanê yê ji her alî ve.

Di heftsala serfiraziya têkoşîna me ya rizgariya netewî de, ku di bin serfermandariya Serok APO de ber bi serfiraziyan nuh ve diçe, baweriya me ya ji serkevîtin û serfiraziya qutayî re zêdetir bûye. Ev bûye rastiya teviya gelê Kurdistanê.

Gelê Kurdistanê baweriya xwe bi pêşengiya Partiyê û gerrilla tîne, jîyanê û serfiraziye bi girêdana bi vê pêşengiyê re dibîne. Pêşeng jî hîma xwe ji vê bawerî û girêdanê distîne!

– Carek din pîroz be heftsaliya serfiraziya 15'ê Tebaxê!
– Bîjî Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistanê!
– Bîjî serleşkerê gelê Kurdistanê Serok APO!

Serokê ERNK Abdullah Ocalan dibêje:

E m ji bo damezirandina Kurdistanê serbixwe xwe amade dikin

Em gelek caran li ser welatparêziyê axifin. Me nivîsar, pirtûk û axaftinên di derheqê vê yekê de pêşkêşî gelê xwe kirin. Ez bawer dikim, pir-hindik milletê me têgihîşt ku welatparêzî çîye, çî jî mirovê Kurd dixwaze û çiqasî şêrîn e. Têvî vê yekê jî ez ê her dem û bê westabûn li ser welatparêziyê bibêjim.

Niştimanê me buhûstek e, şox û şemaliya li Kurdistanê nayê ziman. Mîrov nikare çelengiya çiya, newal, çem û zozanên wê yên xemilandî bi hêsanî bine ziman. Ne ji niha ve, lê belê di dîrokê de Kurdistan bûka welatan bûye. Ji ber vê yekê em xwîna xwe dilop bi dilop li ser axa wê dirjînin û bi hemû hêz û quweta xwe diparêzin. Ne tenê çelengiya Kurdistanê, lê berî her tiştî Kurdistan; rûmet, şeref û hebûna me ye. Ji bo vê yekê me jiyana xwe pêşkêşî wê kiriye.

Her kes dizane niha li cîhanê qîmeta Kurdan heye. Mîrov fedî nake dema dibêje "ez Kurd im". Ji ber ku piştê jêre çêbûye. Berê jî ber xwe ve fedî dikir. Kurdiyetî mîna şerm û kêmasiyekê didit. Digot ez Tirk, Faris û Erebi im, bi Kurdî nedixwazî û sed nifrîn li xwe dianî, ku Kurd hatiye rûyê dinyayê. Lê hema niha, serî heya ezmanan bilind dibe dema dibêje "ez Kurd im". Bê guman ev pêşveçûn jî ber xwe nehatiye. Berî her tiştî xwîna şehîdan ev bilindî deraniye holê, ew şehîdên ku ciwaniya xwe ji bo parastina jiyana me pêşkêş kirin. Ji ber vê yekê em dibêjin şehîd bilindî û rûmeta me ne. Zor girîng e, barekî li ser milê me ye ku em rêça wan bişopînin û di bin rêberiya wan de bimeşin.

Ev xwîn, çelengiya Kurdistanê û fedekarî, tev dibin binyada xebata me. Dem ne dema berê ye ku em bitirsîn û bibêjin "piştî me nîne". Na! Niha piştî me gelekî xurt e. Dijmin bi hezaran leşkerên xwe, balafir û tank û topên xwe li dijî gerrillayên me di şer de bikartîne. Weke ku bi dewletekê re şer bike. Têvî wê êrişa xwe ya hov jî, nikare ziyane bigihîne me û bi pişteke şikestî paşve dike. Ev çî raber dike?

Êdî em bi gavên xurt ber bi damezirandina Kurdistanê serbixwe û azad ve diçin. Ne dijmin û ne jî tu kesên din, nikarin vê meşa me bisekinînin. Ji ber ku bi milyonan gelê me li pişt me bi bîr û baweriyekê, bi hemû hêza xwe sekiniye. Ji dil û can bang dike "Bîjî PKK!", "Bîjî Kurdistanê serbixwe û azad!". Bê guman em ê heya nefesa dawiyê li gora bîr û baweriyên gelê xwe bimînin.

Lewma ez dîsa dibêjim, tu nemaye em ala xwe di nava alên dewletên serbixwe de hildin û cihekî ji xwe re di nava mirovahiyê de bigrin. Bila her kes vê rastiye bibîne. Em ji bo dewleteke demokratîk û yekbûyî xwe amade dikin. Ji girsên gelê Kurd jî tê xwestin ku ji 7 salî heya 70 salî bi maddî-manewî xwe ji bo vê dewletê amade bikin.

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Saî 9
Hejmar 131
15 Tebax 1991
Bûha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

Di êrişa dagîrkerên Tirkên faşîst a çûyî ser başûrê Kurdistanê de:

HÊZÊN DAGÎRKERÊN TIRK ŞIKESTIN

- Artêşa Tirkên êrişbaz di Geliya Xaxûrkê de gēj bû; Geliya Xaxûrkê bû goristana wan
- Bêhtiri 200 eskerên Tirk hatin kuştin, bi sedan hatin birindar kirin
- Şervanên ARGK ên nebez 2 firokên cengê û 3 helikopter anîn xwarê
- Qada cengê ya nuh: Botan + Behdînan!

Êrişbaziya yekeniye artêşa Tirkan berhema çîye?

Balafirên cengê yên dewleta dagîrkerên Tirkên faşîst, roja 4'ê Tebaxê di asmanên Kurdistanê de, ber bi aliyê başûr ve firin. Armanç; dewleta Tirk dixwest êrişekê bibe ser baregehên yekeniye ARGK ên li başûrê Kurdis-

tanê. Divê ev balafir, amadekariyên vê êrişê pêkbinin û rewşê jî ber çavan derbas bikin.

I roja 5'ê Tebaxê de garanên talan û tajanê yên artêşa Tirkan ji erd û asman, di beyaniyê de dest bi êrişê kirin; dîsa berê xwe dan nîmûneyên afirandina hovîtiyên nuh. Firokên cengê ji Êlih, Amed û Meledî bala bûn, helikopter bilind bûn. Ji "tixûp" derbas bûn û heya 45 kilometreyan ketin asmanê başûr. Destpêkirin, ku gundên Kurdan bidin

ber narîncokan. Ji erdê jî, 40 hezar leşkerên hovîtiyê rawestiyabûn li ber "tixûbî." Bi hezaran endamên komên taybetî û 5 hezar çerdevanên ceşqî jî, tevî wan bûn. Her weha çekên giran û panzer jî rêz bûbûn. Piştî êrişa firokan, ev hêz jî dest bi êrişa xwe kirin û ketin axa başûrê welatê me.

Berpirsiyarên dewleta dagîrkerên Tirk, di daxweyaniyên xwe yên pêşemîn de digotin, ku di xwazîn tolê hilînin. Ji ber ku, roja 4'ê Tebaxê gerrillayên ARGK êriş biribûn ser qereqoleke wan a li bajarê Şemzînanê. Vê bûyerê kiribûn hinceta vê êrişa xwe. Gerrillayên ARGK di vê qereqolê de 39 serbazên Tirkan kuştibûn, 7 serbazan dîlî (hêsir) girtibûn û 17'an jî birindar kiribûn. Ava-hiya qereqolê jî bi tevayî hatibû rûxandin.

Belê, bi vê hincetê artêşa Tirkên dagîrker, ji aliyê Şemzînan, Çel û Qilabanê êriş dibirin ser başûr. Lê belê çî girêdaneke vê hincetê bi verastan re tune bû. Ji ber ku dagîrkerên Tirk, ji demêke dirêj bû, li ser "tixûb" amadekariyan berêvedibirin û roj bi roj bêtir hêzên xwe li wir têkûztir dikirin. Lew hinde armancên wan ên gemar hebûn, ku ji dîrokê heya niha çavên xwe berdane wan. Gelek caran em li ser vê rastiye rawestiyane û me balan Dûmahîk di rûpela 27'an de